

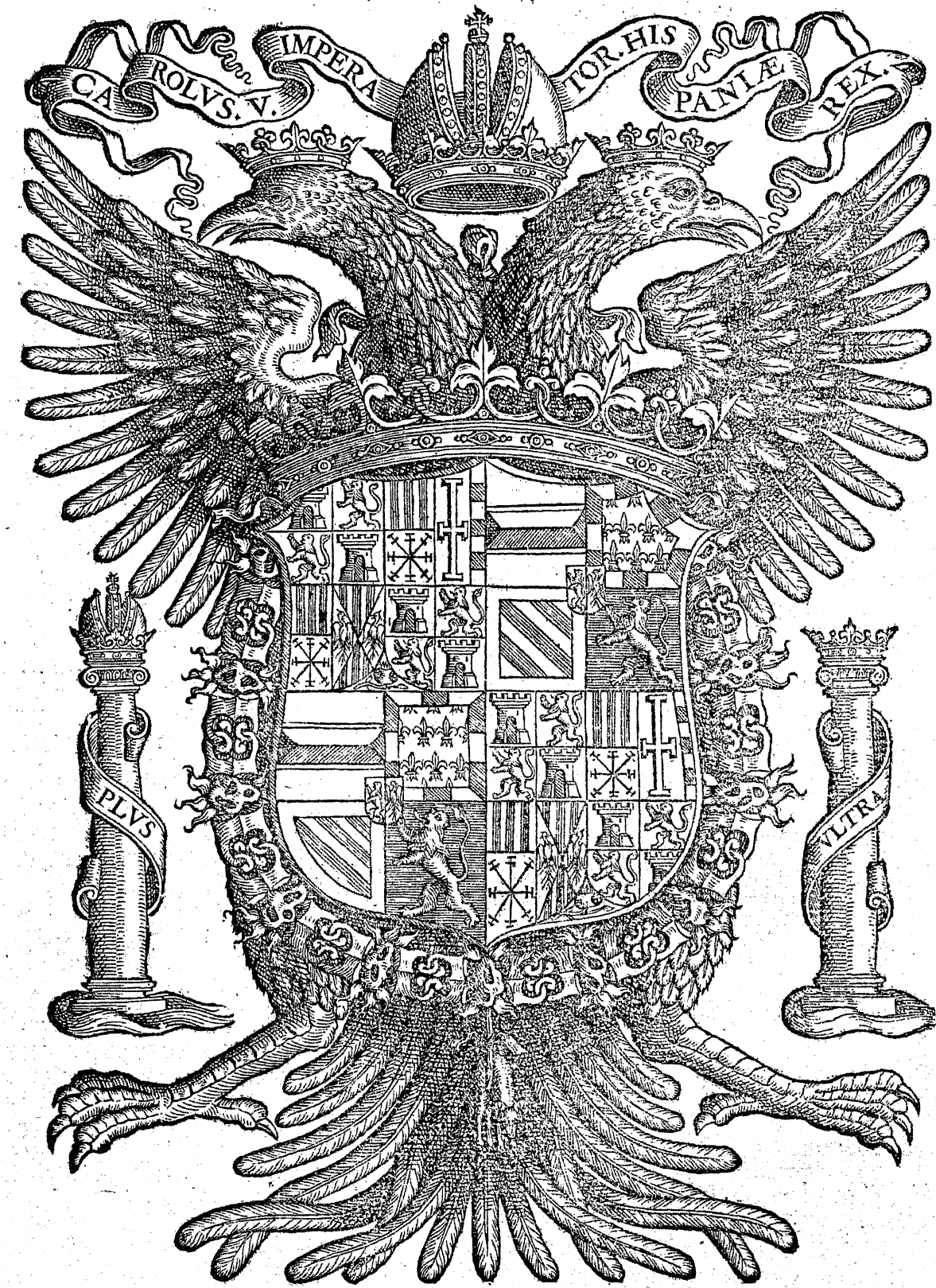
INDEX
SEV REPERTORIUM

matarū ac vtriusque iuris decisionum

quæ in singulis septē partiarū glossis continentur:

Copiosissime atque luculētissime cōcinnatū

per
Iacobum Boffacum.

SALMANTICAE.

Excudebat Andreas à Portonarijs.

1555.

7 400 410
MADE IN SPAIN

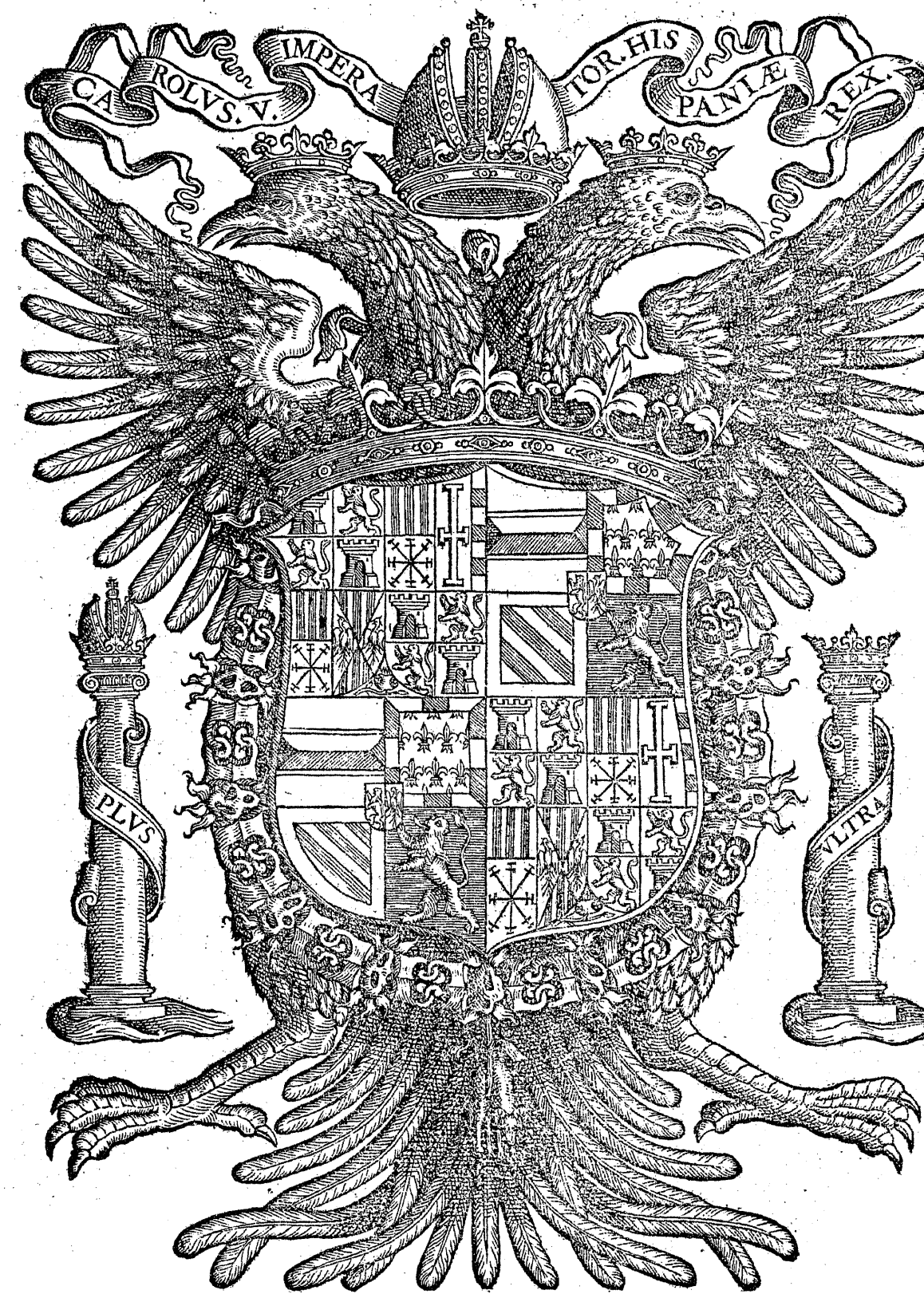
I N D E X
S E V R E P E R T O R I V M

materiarū ac vtriusque iuris decisionum

quæ in singulis septē partitarū glossis continentur:

Copiosissime atque luculentissime cōcinnatū

per
Iacobum Bossæum.

SALMANTICAE.

Excudebat Andreas à Portonarijs.

1555.

INDEX MATERIARVM, QVAE
in singulis septem Partitarum Glosis tractantur, com-
positissimo, atq; exactissimo ordine digestus

Per Iacobum Boffæum.

Canon.

ANIMADVERTE Candide Lector, p literam cum numero suo denotare Par-
titarum ordinem: hac autem figura a, primam foliorum Pagina: b vero secundam ostendit. Li-
tera autem alia omnes Alphabeticae sequentes, significant literas interlineales textus quae ad mar-
ginem appositae, ordinem Glosarum signant. Stellula vero * denotat in Summarijs esse quod quaeritur
sub eadem stellula: vel sub hoc signo. Exempli gratia. Abbas non tenetur ire ad Synodum,
p. 1. fol. 103. a. f. Demonstrat p. 1. Partitam. 1. a. Paginam. 1. f. Glosam, quae literam f, in mar-
gine habet signatam. & idem de ceteris literis.

Iacobus Boffæus Lectori. S.

SCIO non defuturos candide lector, qui in hoc indice excerpen-
do vel seueritatem nimiam (ne dicam superstitionem) vel negli-
gentiam condemnet: cum pleraque minutiora occurrant in in-
dicem redacta, quae reticere melius fortasse fuisset: pleraque etiam
quae fusius, magisque integra sententia explicari potuissent. Illi
tamen cogitare debent hunc esse authorem, qui in scribendis glosis parcissima
breuitate tantam rerum ac disciplinarum varietatem complexus est, ut in eis ni-
hil mancum, nihil praeter re, nihil denique quod non apte dictum sit vsquam offen-
das. Aliquando enim Laconismo quodam sic aliorum dogmata, vel adducit vel re-
futatur: ut sua mira foelicitate, & arte stabiliat. Interdum etiam sic disputationem
instituit: ut collatis hinc inde varijs doctorum sententijs, suam aut breuiter aper-
riat, aut alienam confirmet. Quin & minutissimis (ut ita dicam) punctis tantam
quaestionum ac decisionum copiam congerit: ut in eis omnibus singularis do-
ctrinae & longae lectionis aculeum interea relictum animaduertas. Quis igitur
in his angustijs, sicque sensit autor, possit colligere: quin aliquid breuius, aut cu-
riosius dictum vsquam occurrat? Atque ea ratione se penumero aliud ex alio infe-
ro: vel pluribus locis eandem sententiam tractari indico: vel etiam (cum tota in
dicis virtus sit copia atque inueniendi facilitas) sub diuersis dictionibus colloco,
ut illa: Accusatio licet regulariter in omnibus ferè criminibus, tollatur viginti
annis: in crimine tamè adulterij per vim commissi: durat perpetuo. Et hæc, Adul-
terij accusatio quanto tempore duret. Quæ posterior sententia priorem cõpre-
hendit: tum quod ad eadem loca pertineat: tum etiam quod non omnes, quo quæque
sint inuestiganda loco, nouerunt: & facilius occurrant quæ pluribus locis sparsa
leguntur. Hæc qui cogitauerint candide lector, mihi fortasse æquiores erunt, no-
strisque laboribus non ingrati fruentur. Praesertim cum ita, curiosè, nec minùs
cõmodè singula loca vnde quæque deprompsi, indicare studuerim: ut per stellulas,
& literas interlineales ad locum ipsum, quasi manu deducam. Quod in cæteris
glossarum indicibus hæctenus factitatum non reperi, cum eorum vel tibi sit
prius integra pagina perlegenda, quàm quidquam inuenias: vel cum perlegeris
sæpius operam perdas. Vale.

Abbas Non tenetur ire ad Synodum. p. 1. fol. 103. a. f.
Abbas potest monachum, pro exce-
sibus, corrigi vel virgis, per se, vel per alium
cadere. p. 1. fol. 79. b. * 1.
ABIGÆVSDICITUR, qui pecus furatur: & si
hoc facere consuevit, capite punitur, aliàs non.
p. 7. fol. 53. a. * 1.

Quid autem, si numerus semel furatarum pecudum faciat gregem? ca-
pitate punitur. Ibidem.
Abigæus dicitur etiam, qui vnum tantum equum, vel bouem furatus
sit. p. 7. fol. 53. b. f.
ABSENTES non sunt necessariò vocandi ad Capitulum, nisi
in tribus casibus. p. 1. fol. 113. a. b.
Absentis citari non possunt, sed perquirèdi sunt. p. 3. fol. 42. b. e.
ABSOLVTIO ab excommunicatione propter hæresim, soli
Papæ hodie est reseruata. p. 1. fol. 37. b. e.
Absolutio in foro poenitentiali non excusat à foro iudiciali, nisi poeni-
tentia publica imposita sit. p. 7. fol. 6. b. col. 1. in prim.
Absolutionis ab excommunicatione forma. p. 1. fol. 91. a. * 1. & e.
Absolutionis ab anathemate forma. Ibid. * 2.
Absoluere non debet Episcopus excommunicatum à suo subdito sine
emenda, & sine excommunicationis scientia. p. 1. fol. 90. b. * 1.
Absoluere potest quilibet sacerdos excommunicatum pro violenta ma-
num iniectioe in Clericum, si sit constitutus in mortis articulo.
Ibidem. * 2.
Absoluendus ab excommunicatione incurfa propter contumaciam,
iurare debet de stando, & parendo iuri. p. 1. fol. 91. b. * 1.
Absolutus per sententiam validam ab accusatione non potest de eodem
crimine de nouo accusari. p. 7. fol. 6. a. * 2.
ABSTINENTIA Matrem sanitatis appellant medici. p. 2.
fol. 8. b. c.
ACETVM ciuissimè extinguit incendium. p. 2. fol. 52. a. col. 1. in
principio.
ACCÉPTILATIO facta reo, prodest fideiussori. p. 5. fol. 12.
b. b.
Non tamen prodest, si in acceptilatione verferetur dolus ex parte vtrius-
uis. Ibidem. m.
ACOLYTVS quis dicitur, & quod sit eius munus. p. 1. fol. 55. a.
* 2.
ACQUIRERE dominium, vide in dictio. dominium.
ACTIO redhibitoria datur contra venditorem, qui vitium rei ven-
ditæ tacuit. p. 5. fol. 34. a. d. & sequentib.
Et redhibitio debet fieri cum fructibus. Ibidem. o.
Actio non potest acquiri alteri per alterum de iure partitarum sine mæ-
dato. p. 5. fol. 27. a. a.
Actio quanto minoris ciuilis, & prætoriam, in quo differunt. p. 5. fol. 34. b. b.
ACTIO iniuriarum, furti, & cæteras vide in suis locis
Actiones competentes Regi, vel fisco, quo tempore præscribantur. p. 6.
fol. vltimo. a. col. 1.
Actiones & nomina debitorum sunt tertium genus rerum. p. 2. fol. 53. a. f.
In actione pignoratitia, venit dolus, leuis, & lata culpa. p. 5. fol. 88. a. g.
Actio redhibitoria, & quanti minoris quæ dicitur. p. 2. fol. 103. a. k. 1.
Actiones ad vindictam non transmittuntur, nisi lite contestata. p. 7. fol.
13. a. f. & fol. 38. a. * 1.
ACCVSARE matrimonium possunt consanguinei coniugum

tanquam melius scientes lineam parentelæ. p. 4. 25. b. col. 2. * 1.
Accusare, quæ personæ possunt, vel non. p. 7. fol. 2. b. * 2.
Accusare propriè quid sit. p. 4. fol. 26. a. col. 2. c.
Accusare prohibitus, non prohibetur denunciare. p. 7. fol. 41. a. h.
Accusare nemo potest alium per procuratorem. p. 7. fol. 4. b. * 1.
Tutor tamen accusat nomine pupilli. d.
Accusare poterit etiam infamis damnatus publico iudicio, de crimine
lesæ maiestatis. p. 7. fol. 3. a. o.
Accusare de homicidio, quæ personæ possunt. p. 7. fol. 32. a. * 1.
Accusare de falso potest quilibet de populo, & huiusmodi accusatio du-
rat vsq; ad viginti annos. p. 7. fol. 27. a. * 2.
Accusare, in quibus casibus permittitur seruo. p. 7. fol. 3. b. * 1.
Accusari post mortem, in quibus casibus quis possit. p. 7. fol. 4. b. * 2. &
sequenti.
Accusari non potest impubes de luxuria: quia non præsumitur eum
posse facere: de alijs autem criminibus potest accusari maior decem
annis cum dimidio. p. 7. fol. 5. a. * 1.
Accusari semper possunt atrocissima delicta. p. 7. fol. 66. b. h.
Accusationis instantia perit mortuo accusatore. lite pendente: mortuo
autem reo totaliter perit accusatio, nisi in certis casibus. p. 7. fol. 11.
b. * 1.
Accusatio in quibus criminibus potest proponi post mortem. p. 7. fol.
17. b. * 1.
Accusatio qualiter debeat fieri. p. 7. fol. 7. a. * 1.
Accusatio quando fit de periurio testis, an ponatur locus iuramenti, vel
depositionis. p. 7. fol. 7. a. e.
Accusatio duplex est: vna est, ex cuius probationis defectu, accusator
punitur similitudine supplicij: alia, ex qua sic non punitur. p. 7. fol.
2. b. * 1.
Accusatio ad separationem thori, qualiter debeat proponi. p. 4. fol. 24.
b. * 1.
In accusatione, quando dies sit necessariò apponendus. p. 7. fol. 7. a. f.
Accusationem falsam qui produxit, an teneatur poena falsi. p. 7. fol. 34.
b. a.
Accusatio consanguinei de iniuria illata consanguineo, non excluditur
ex eo, quod alius sit propinquior, qui accusare possit. p. 7. fol. 20. b. d.
Accusatio licet regulariter in omnibus ferè criminibus tollatur viginti
annis: in crimine tamen adulterij durat perpetuo. p. 7. fol. 66. b. h.
Accusator qui aliquid dedit iudici, ut iniuste iudicaret, quas poenas su-
beat. p. 3. fol. 142. a. * 1.
Accusator si non compareat, accusatio comparente, in termino præfixo
arbitrariè punitur pecuniariter. p. 7. fol. 8. b. * 1. & h.
Accusator de falsa moneta non probans, non punitur: nisi sit euidentis
calumnia. p. 7. fol. 9. b. * 2. & fol. 19. a. a.
Accusator & testis quis esse potest in causa matrimoniali. p. 4. fol. 25. b.
col. 1. e.
Accusator an debeat offerre libellum iam dictatum, cum venit coram iu-
dice, vel sufficiat quod dicitur coram iudice. p. 7. fol. 7. a. b.
Accusator volens ab accusatione desistere potest cum licentia iudicis,
per abolitionem desistere intra triginta dies, nisi in casibus expres-
sis. p. 7. fol. 9. b. 1. * & c.
Atq; hoc etiam habet locum, si suam, vel suorum iniuriam prosequitur.
Ibidem. c.
Accusatores, si plures sint, & reus compareat, non tenetur omnibus res-
pondere: sed eligat iudex vnum, cui respondeat accusatus. p. 7. fol.
6. b. * 1.

Index materiarum

Sitamen plures accusatores sint tutores, possunt simul accusare in eodem libello. ibid. g. Idem possunt facere plures filij accusantes mortem patris. ibid. Quid autem, si vnus accuset coram vno iudice alius coram alio. ibid. Accusans vxorem de adulterio quid in libello exprimere debeat. p. 4. fol. 35. a. colum. 1. & d. Accusans vxorem adulterij, an obligetur ad rationem. p. 4. fol. 25. a. co. 1. & 2. Accusans aliquem criminaliter non se subscribit ad rationem. p. 4. fol. 25. a. col. 2. m. Accusatus debet respondere in termino sibi p̄fixo ad respondendū. p. 7. fol. 8. a. & 2. Accusatus si decedat intra tempora data ad accusandum, an sit idem ac si appellaret. p. 7. fol. 12. a. e. Accusatus fugiens post accusationem, nec volens vsq; ad finem profequi litem, potest vbicumq; infra regis dominium capi, & ad locum accusationis deduci. p. 7. fol. 19. a. & 1. Accusatus non potest pendente accusatione alium accusare de minori vel æquali crimine: nec etiam postea, si ad mortem, vel perpetuam exilium sit damnatus. p. 7. fol. 13. b. & 2. & g. Sed hoc in quibus casibus fallat, vide ibidem g. & h. Accusatus etiam in gradu appellationis, potest obijcere de ineptitudine libelli. p. 7. fol. 7. a. g. Accusatus tenetur accusatori respondere vbi deliquit, & non alibi: nisi accusatus sine exceptione respondeat. p. 7. fol. 7. b. & 1. Accusatus potest ante sententiam de crimine mortis, aut membri mutilatione transigere: quia licitum est cuiuscunque proprium sanguinem redimere. p. 7. fol. 10. a. & 2. Et in quibus criminibus non potest transigere? ibidem. Accusatus si post litem contestatā ob criminis conscientiam se occidar, qualiter debeat procedere iudex. p. 7. fol. 12. a. & 1. E T cui incumbit probatio quod se propter criminis conscientiam occiderit. ibidem. A C T V S quot, qui & quales requirantur ad probandam consuetudinem. p. 1. fol. 2. b. col. 2. d. Actus alius reprobatus permittitur ratione publicæ utilitatis. p. 3. fol. 39. b. e. Actus qui potuit geri ex duplici potestate sustentabitur ex ea qua melius valere potest. p. 6. fol. 82. b. col. 2. in medi. Actus reprobatus propter turpitudinem æquiparatur actui prohibito de iure diuino. p. 6. fol. 88. a. col. 1. in prin. Actus legitimi non recipiunt diem, neq; conditionem. p. 6. fol. 42. a. d. Actor quando sine actione experiri possit. p. 3. fol. 8. b. d. Actor qui contumaciter non comparet, soluit expensas debitoris, etiam si debitum probauerit. p. 3. fol. 114. a. & 2. Actor quam actionem intendere debeat, quando æstimationem soluit. p. 2. fol. 7. a. & 2. Actor quis dicatur. p. 3. fol. 3. a. & 2. Actor si petat rem mobilem exhiberi: exhibenda est in iudicio, vt actori pareretur sua probatio. p. 3. fol. 6. b. & 2. Actor ex delatione iuramenti dabitur res, quam iurat sibi deberi. p. 3. fol. 59. a. & 2. Actor dicitur quatuor modis plus debito petere. p. 3. fol. 14. a. & 1. Actor si plus petit re, & in probatione deficit, condemnabitur in expensis. ibid. & 2. Actor qui ante citationem, rem litigiosam transfert in potentio rem, causa aduersarium fatigandi, perdit ius quod habet in re. p. 2. fol. 47. a. & 1. & 2. Bene tamen poterit rem in potentio rem transferre ante citationem in testamento vel in codicillo. ibid. b. & 1. Actor in quibus casibus non tenetur reum conuenire in loco domicilij. p. 3. fol. 11. a. & 1. Actor tenetur probare intentionem suam qui in iudicio proposuit, si per reum fuerit negata. p. 3. fol. 13. a. & 3. Extende etiam si reus in se assumpserit onus probandi. ibid. k. Actor quando nihil probauit, an possit deferre iuramentum. p. 2. fol. 57. b. colum. 1. in principio. Actor potest contra reum coram iudice semel plures petitiones proponere: dum tamen non sint contrariæ: tunc enim eligit vnam, nec potest postea variare. p. 3. fol. 53. b. & 2. Actoris est electio, quando reus plures habet foros. p. 3. fol. 11. b. g. Actor vbi deficit in probatione, non potest dici quod habuerit iustam causam litigandam iniustam: & sic semper debet condemnari in expensis. p. 3. fol. 13. b. a. A D A M antequam peccasset habebat scientiam quam Angeli habent. p. 1. fol. 82. a. g. Adam si non peccasset, in conceptu libido non fuisset. p. 4. fol. 7. b. colum. 2. in principio. A D A L L I S qualiter creatur. p. 2. fol. 77. b. & 1. Adalilis quam potestatem habeat. ibid. & 3.

Adalilis quis dicatur, & quod sit eius officium. p. 2. fol. 76. a. & 2. & fo. 77. a. a. Adalilem quis creare possit. p. 2. fol. 77. a. & 1. A D I V N C T V S datus iudici suspecto an possit recusari. p. 3. fol. 25. b. col. 1. per totum. A D I T I O vide in dictione hæreditas. Aditio iustæ recusatur, quando non est tutus accessus. p. 4. fol. 63. b. b. A D M I N I S T R A T I O bonorum aduentitiorum filij, si auferatur patri propter dilapidationem, patri non referatur vsus fructus. p. 3. fol. 3. b. 11. A D O P T A R E quæ personæ possint. p. 4. fol. 45. b. & 1. & b. Adoptare non potest sacerdos, nec cæteri qui matrimonium contrahere non possunt. ibid. b. Adoptari non potest libertus, propter reuerentiam patrono debitam. p. 4. fol. 45. b. & 4. Adoptatus nō transit in adoptantis potestatem, nisi alicui de ascendentibus detur in adoptionem. p. 4. fol. 46. b. & 1. & 2. Adoptio duplex est. p. 4. fol. 20. b. & 1. Adoptio quibus modis fit. ibid. & fol. 45. a. & 3. Adoptio impedit matrimonium. ibid. Adoptiuū quos relinquit grauatus, non excludunt substitutum. p. 6. fol. 24. b. colum. 4. in prin. Adoptiuū non dicitur propriè filij, sed quicquid habent, dicuntur habere ex mera liberalitate patris. p. 6. fol. 23. b. a. Vnde si statutum vult, quod filij non soluant gabellam de hæreditate paterna, adoptiuū solvere tenebuntur. ibidem. Adoptiuus debet ali à patre adopt. ex quo ei succedit ab intestato. p. 4. fol. 46. b. b. Adoptiuus poterit contrahere cum matre vel amia adoptantis. p. 4. fol. 20. b. i. Adoptiuus an possit agere contra testamentum patris adoptini. p. 4. fol. 46. b. g. Adoptiuus an possit matrimonium contrahere cum filia patris adoptiuū. p. 4. fol. 21. a. d. A D O R A T I O hodie cur fit versus Orientem? p. 1. fol. 98. a. o. A D V E N T I T I V M dicitur etiam id quod pater promittit filio bene meritis: & obligatur pater ex tali promissione. p. 5. fol. 89. b. d. A D V L T E R potest cum adultera post mortem alterius vxoris contrahere: nisi in tribus casibus. p. 4. fol. 11. b. & 2. Adulterium per vim contractum maritus accusare non potest. p. 4. fol. 24. a. & 2. Quid si vis non fuit p̄cisa, sed conditionalis, adulterium committitur licet ex cusetur à poena. ibid. i. Quid si vir p̄zonauit vxorem, vt fugeret, ne vi hostium opprimeretur, & noluit. ibid. Adulterium vxoris an compensetur adulterio viri. p. 4. fol. 9. a. m. Ita vt maritus adulter vxorem adulteram accusare non possit. ibidem, fol. 24. a. & 1. Adulterij crimen tunc est ecclesiasticum, quando agitur ad separationem thori matrimonialis. p. 1. fol. 69. a. e. Adulterium cum Regina fieri consilens, proditor est, & morte p̄cendendus. p. 2. fol. 42. b. & 1. Adulterium est facriligium, vnde eius cognitio pertinet etiam ad iudicem ecclesiasticum. p. 4. fol. 23. a. k. Adulterium attentatum cum Regina, an sit crimen læsæ maiestatis. p. 2. fol. 42. b. a. Adulterium est inter alia crimina excellentius, vt refert Azo. C. eodem. in summa. p. 7. fol. 65. a. e. Adulterium est cum cōiugata vel alterius sponsa scienter coire. ibid. & 1. Adulterium vnde sic dictum sit. ibid. De adulterio accusare hodie per leg. fori legum, soli marito licet. p. 7. fol. 65. b. h. Ergo & iudici non licet de ea inquirere. ibid. Adulterij suspectus atq; ter admonitus à viro, ne cum vxore eius loqueretur, impune potest occidi. p. 7. fol. 68. b. & 2. De adulterijs vide multa in parte maritus & vxor. Adulterij accusatio quanto tempore duret. p. 7. fol. 66. b. a. & & 1. Adulterium qualiter probatur. p. 7. fol. 68. a. & 1. Adulterij poena qualis sit à iure statuta. p. 7. fol. 69. b. & 1. De adulterio non licet transigere. p. 7. fol. 65. a. e. De adulterio accusare, quæ personæ possint. p. 7. fol. 66. a. & 1. De adulterio accusata mulier, quam exceptionem opponere potest. p. 7. fol. 67. a. & 2. cum sequenti. A D V L A T I O triplex est. p. 2. fol. 11. a. f. Adulatio quando sit peccatum mortale. p. 2. fol. 35. b. b. Adulatores sunt reiiciendi a consortio principum. p. 2. fol. 35. a. & 3. Adulatores defruunt curias principum. p. 2. fol. 11. a. f. Adulatores repelluntur ab accusando. p. 2. fol. 35. b. b. A D V L T V S si baptizetur debet per se respondere baptizanti. p. 1.

Septem partitarum.

Canclarius debet esse naturalis re gni. ibid. i. Canclarius qualiter debeat seruare sigillum. p. 3. fol. 127. b. & 1. Canclarii officium, quod & quale sit. p. 2. fol. 22. a. & 1. C A N O N I C O R V M vita in quibus concordat cum ea monachorum. p. 1. fol. 79. a. & 1. Canonizatio sanctorum qualiter fieri debeat. p. 1. fol. 31. a. & 3. Qualiter debeat inquiri de vita canonizandi. ibid. b. a. & c. C A N T O R I B V S an licet linire guttur, vt dulcius canant. p. 2. fol. 16. b. a. C A P E L L A N V S Regis qualis debeat, & quod sit eius officium. p. 2. fol. 21. b. & 2. Capellæ monachorum sunt subiectæ Episcopo de Iure Communi. p. 1. fol. 104. a. b. C A P I nemo potest sine iudicis mandato, nisi fit falsarius monetæ, defensor militiæ, publicus latro, aut nocturnus, domus incendiarius & c. p. 7. fol. 83. b. & 1. C A P I T A N E I seu valuafores dicuntur in Hispania Infançones, & quæ sit eorum potestas. p. 2. fol. 7. b. & 2. Capitaneus, quando possit treguas facere. p. 2. fol. 3. b. col. 2. g. C A P I T V L V M potest statutum facere in his dumtaxat quæ concernunt facta ipsius Capituli, sine licentia Episcopi. p. 1. fol. 7. b. colum. 2. in prin. Capituli totius consensum anihilat vnus non vocati contemptus. p. 1. fol. 12. b. & 1. Capituli maior pars dicitur, quæ est maior respectu capituli, non respectu partium. ibidem c. Capitulum an possit recipere resignationem beneficiorū ex causa permutationis se devacante, in casu quo ad solam Episcopum spectat collatio beneficiorum. p. 5. fol. 35. b. a. Conuocatio capituli ad quem pertinet. p. 1. fol. 13. a. a. (* 1. & 2. Capituli generale religiosorum, vbi, & quæ debeat celebrari. p. 1. fol. 75. b. C A P T V S in carcere, vide in dictio. Incarceratus. Captiuitatis iura non seruantur inter Christianos, quò ad personas captas. p. 2. fol. 10. a. & 1. & p. 6. fol. 31. a. d. Captiuus restituitur contra p̄scriptionem contra eum decursam. p. 2. fol. 11. b. & 1. Captiuus non potest condere testamentum neq; codicillos dum est in captiuitate. ibidem. & 2. Captiuus qui redemit, non habet in eum ius seruitutis. p. 2. fol. 13. & 1. C A P V L A R I S fenex quis dicatur. p. 3. fol. 38. b. h. Capulus quid sit. ibidem. C A R C E R E M rumpere, aut exire, vide in parte custos, & in parte Incarceratus. Carcerem priuatum qui facit, qualiter puniatur. p. 7. fol. 87. b. & 1. C A R D I N A L E S gaudent priuilegio miutum in testando. p. 5. fol. 27. b. colum. 1. in prin. C A R O L V S Imperator quàm iuste imperet. p. 2. fol. 2. b. col. 1. b. C A S T I G A T O R filij vel discipuli immoderatus, qualiter puniendus sit. p. 7. fol. 31. a. & 1. Castigatio domini erga famulos qualis esse debeat. ibid. e. C A S T E L L A quibus rebus debeat esse munita. p. 2. fol. 58. a. & 1. Castella cateraq; fortalitia quæ debeat dari & recipi. p. 2. fol. 55. a. & 1. Castella quibus ex causis possint recipi sine ianitore. p. 2. fol. 56. a. & 1. Castella regia qualiter debeat custodiri à populo. p. 2. fol. 54. b. & 1. Castella necessariò debent esse munita gallo, cane, & Cato, & furno. p. 2. fol. 61. b. b. & c. Castella quare non traduntur ex more antiquo, nisi per ianitorem. p. 2. fol. 55. b. & 1. Castella qualiter debeat implacitati, custodiri, muniti, & defendi, vide. p. 2. titu. xvij. per totum. Castellanus cuius ætatis esse debeat. p. 2. fol. 56. b. f. Castellanus non potest deferere castrum tempore imminentis periculi. p. 2. fol. 57. a. & 2. & ibid. i. Castellani quales esse debeant. p. 2. fol. 57. a. & 1. Castellano mortuo qualiter alius eligi debeat. p. 2. fol. 57. b. & 1. Castrum sequestratum à Rege non potest à domino per vim occupari. p. 2. fol. 63. a. c. Castra qualiter possunt recipi per procuratorem. p. 2. fol. 56. b. & 1. Castra & fortalitia quæ sunt in regno, pertinent ad Regem, licet non appareat de donatione. p. 2. fol. 41. a. col. 1. in prin. Castra concessa Marchioni, non ex hoc erunt de marchionatu. p. 2. fol. 46. a. colum. 1. Castra priuatorū, quibus ex causis ponunt in manu regis. p. 2. fol. 56. a. h. Castra bello acquilita qualiter debeat tradi Regi. p. 2. fol. 64. a. & 1. In castris Baronum tempore guerræ, Rex potest ponere castodes. p. 2. fol. 54. b. b. Castra dicuntur, quòd ibi castrum libido, secundū Pap. p. 4. fol. 47. b. f. C A S T R A N S aut castrari faciens liberum vel seruum, quemadmo

dū si occidisset eum debet puniri. p. 7. fol. 31. b. & 2. Castrans hominem dicitur inimicus naturæ. p. 7. fol. 32. a. a. Castratus si matrimonium contrahat, dirimitur: sed si postquam contraxit, perdit genitalia, minime. p. 4. fol. 21. b. & 3. Nec eius vxor potest alij copulari: nisi prius maritus intret religionem. ibidem. C A S V S fortuiti qui dicantur. p. 5. fol. 5. b. i. C A T A N I qui dicantur. p. 2. fol. 7. b. g. C A T E C H I S M V S quid sit. p. 1. fol. 17. b. col. 2. e. C A V S A criminalis quæ dicatur. p. 3. fol. 21. b. e. Causa matrimonialis non est per arbitros terminanda. p. 4. fol. 28. b. col. 2. & 1. Causa falsa inserta testamento quid operetur. p. 6. fol. 6. b. col. 2. e. Causa falsa adiecta legato non vitiat legatum. p. 6. fol. 62. b. & 2. Causa, secundum Barto. est quid præteritum vel inflans, quo impellimur, vt aliquid disponamus. p. 6. fol. 63. a. d. Causa antiquior dicitur inspecto tempore solutionis, non tempore contractus. fol. 100. b. a. Causa vilis quæ dicatur, relinquatur arbitrio iudicis. p. 3. fol. 13. b. g. & fol. 13. a. e. C A V T I O iudicij sistendi causa, quando expiret. p. 5. fol. 78. b. l. C E D E N S bonis non potest amplius post cessionem factam conueniri à creditoribus, nisi ad pinguiorem fortunam deuenerit. p. 5. fol. 10. a. & 2. Cedere qui recusat, vel soluere mittitur in carcerem ad instantiam creditorum. p. 5. fol. 10. a. & 3. Cedere bonis qualiter debeat debitor. p. 5. fol. 109. b. & 1. Cedere bonis, an possit minor. ibid. d. Cedere bonis potest debitor extra iudicium. ibid. e. Cedere fructibus beneficiorum, an cogi possint clerici. p. 5. fol. 109. b. i. in fine. Cedere bonis non potest debitor post dilationem acceptam à creditoribus, sed incarcerationibus. p. 5. fol. 10. b. i. Cessio bonorum non tollit naturalem, neq; ciuilem obligationem. p. 5. fol. 10. a. h. Cessionis beneficio in quibus casibus quis gaudere non potest. p. 5. fol. 10. b. d. C E N S V S est certa pensio annua, quam prælatus ab aliqua recipit ecclesia, & significat subiectionem, & ab alijs seruiijs liberationem. p. 1. fol. 145. a. 3. Censibus ecclesiæ non potest remitti, nec minui per Episcopum sine consensu capituli. ibid. b. & 3. Censibus potest imponi ecclesijs secularibus, etiam per minores prælatos de consensu Episcoporum. p. 1. fol. 145. b. & 1. Censibus potest imponi ecclesiæ quatuor modis. p. 1. fol. 145. b. & 2. Censualis contractus hodierni temporis in quo, ponens censum transfert tantum ius percipiendi redditus, an sit licitus. p. 5. fol. 48. b. b. colum. 1. in medio. Multi ex scribentibus tum antiquis, tum modernis tenuerunt non esse licitum: atq; in ea re scripsit religiosissimè Tractatum quendam Didacus Pizarro. ibid. fol. 49. b. col. 2. in prin. Censualis contractus probatur esse vsurarius. ibid. in fine. a. col. Censualis contractus in quibus casibus hodie sit illicitus. ibidem fol. 49. a. per duas colum. integras. Censibus quando petitur, debet probari à quo tempore debeatur, nisi sit à tempore immemoriali. p. 1. fol. 146. a. & 1. C E N T A V R V S quare sit dictus, & quando primum hoc nomen fictum est. p. 5. fol. 66. b. i. C E R E B R V M membrum est diuinum, & in eo est sensus, & intellectus. p. 4. fol. 2. a. e. C H A R A C T E R imprimitur ei qui coactione conditionali fuit compulsus, vt promoueretur ad ordinem. p. 1. fol. 60. b. & 1. & ibi. b. Character quid sit in sacramentis. p. 1. fol. 164. col. 2. i. C H A R I T A S requirit, vt prius subueniamus consanguineis, & extraneis. p. 2. fol. 20. b. d. Caritas quid sit. p. 2. fol. 33. a. & 3. C H A R T I S legatis, ipse solz non libri debentur, nisi testator esset literatus. p. 7. fol. 107. a. & 2. C H R I S M A quid sit. p. 1. fol. 19. a. col. 1. b. Chriftate vngitur parietes ecclesiæ in cōsecratione. p. 1. fol. 19. b. col. 1. & 1. Chriftina an possit confici ex alio balsamo quàm Alexandrino. p. 1. fol. 19. col. 1. c. Chriftina in fronte & in capite quid significet. p. 1. fol. 19. a. col. 1. & 1. Chriftina ex quibus conficitur. p. 1. fol. 18. a. col. 2. & 1. Chriftina in baptismo cur detur in fronte. p. 1. fol. 17. b. col. 2. h. Chriftate sunt signandi omnes Christiani. p. 1. fol. 18. a. & 1. Chriftina conficitur die Iouis Cenæ, etiam tempore interdicti. p. 1. fol. 19. a. col. 1. b.

Index materiaram

Christus quare elegit sibi mortem crucis. p.1.fol.14.col.2.h.
 Christus secundum humanitatem non fuit dominus temporalis orbis. p.2.fol.80.col.2.in medio.
 Christum venturum esse iudicare viuos & mortuos, quomodo intelligitur. p.1.fol.14.col.1.
 Christus in quantum homo fuit passibilis: vnde nisi exspirasset in cruce, defecisset senio, sicut quilibet homo. p.1.fol.14.col.2.q.
 Christianus vtriusq; sexus ad minus semel quolibet anno, postquam intelligit bonum & malum confiteri debet. p.1.fol.24.col.1.
 Christiani habentius predicandi, & annunciandi Euangelium in prouincijs barbarorum. p.2.fol.81.col.2.in fine.
 Christianus vir non debet sibi vitam querere aliena morte, vnde sapiens, in naufragio positus non deberet extorquere tabulam insipiscit. p.5.fol.52.col.1.
C I B V S institutus fuit ad vitam, non vita ad cibum. p.2.fol.12.col.1.
C I M I T E R I V M vnum potest concedi diuersis ecclesijs in quo habeantius sepeliendi suos parrochianos. p.1.fol.105.col.1.
 Cimiterium an possit concedi ecclesie non habenti populum. ibid.
 Cimiterium dicitur, quasi cinis terium: quia ibi cinis mortuorum teritur. ibid. fol.106.col.1.
C I R C V I T O R E S antiquitus appellabantur medici, quia circuibant ciuitatem sanando aegros. p.8.fol.110.col.1.
 Circumstantia quae mutant speciem peccati, necessarii sunt consistenda. p.1.fol.22.col.1.f.
C I T A R I non possunt parentes a filijs, propter reuerentiam naturalem, nec patronus a liberto. p.3.fol.43.col.1.
 Citare potest iudex delegatus per nuntium. p.3.fol.42.col.1.
 Citare non potest vnus iudex per nuntium alterius. ibid.
 Citari non possunt absentes, aut non latitantes, sed perquirendi sunt. ibidem.
 Citari quae personae non possint. ibid. col.1.
 Citare patronum non licet liberto, sine licentia iudicis: alius punitur in quinquaginta morapetinis auri. p.3.fol.44.col.1.
 Citare quae personae possint. p.3.fol.42.col.1.
 Citare non potest iudex mulierem, quam matrimonialiter cognoscere voluit. p.3.fol.44.col.2.
 Item nec eum potest citare quem iniuste torfit. ibid. f.
 Citari: aliquem maliciose, vt faciat eum dimittere curam rerum suarum, tenetur citatio actione iniuriarum. p.7.fol.34.col.2.
 Citatus ad Curiam regiam, si est de regno, vbi Rex permanet, tenetur suum aduersarium per triduum, post terminum citationis expectare. Si vero est alterius regni per nouem dies. p.3.fol.45.col.2.
 Citatus se excusare non potest, licet postea mutet domicilium: vel peregrinetur, aut ad studium vadat. p.3.fol.46.col.1.
 Citatus qui contumax est, qualiter puniatur. p.3.fol.44.col.1.
 Citatus quibus de causis excusetur a contumacia, si non venerit ad terminum citationis. p.3.fol.45.col.1.
 Citatus si est detentus infirmitate longa, tenetur mittere procuratorem. ibidem. h.
 Citatio est alicuius vocatio, vt coram iudice compareat. p.3.fol.42.col.1.
 Citatio qualiter debeat fieri. ibid.
 Citatio noua, an requiratur ad condemnationem multae propter contumaciam. p.3.fol.44.col.1.
 Citatio sine praefixione termini, an possit valere. p.3.fol.45.col.1.
 Citatio fit per praeconeum, vbi quis non habet domum vbi citetur, & latitatur. p.3.fol.42.col.1.
 Citatio expressa debet fieri de mandato iudicis. p.3.fol.44.col.1.
 Citatio trina debet praecedere, vt fiat missio in possessionem. p.3.fol.47.col.1.
 Citatio si non appareat, non tenet processus, licet sit completus. p.3.fol.42.col.1.
 Citatio necessaria debet fieri parti, vt audiat sententiam diffinitiuam, licet fuerit contumax in toto processu. p.3.fol.132.col.1.
 Quid autem, si pars tempore sententiae aduerit, an requiratur citatio? ibidem.
 Citationis terminum possunt partes ipse prorogare. p.3.fol.44.col.1.
 Citationis actum, an poterit tribuere ipsi aduersario tanquam nuntio? ibidem. b. b.
 Post citationem, reus vendens, aut permutans, aut donans rem, quae petitur, nihil agit. p.3.fol.46.col.1.
 Vnde videtur, quod per solam citationem in actione reali, res efficitur litigiosa, licet libellus petitionis non sit notificatus. ibidem. c. & e. per totum.
C I V I L I T A S originaria quomodo amittatur. p.4.fol.61.col.1.
C I V I T A S potest compelli aliquos, vt discant artificium, quo ipsa indiget. p.2.fol.69.col.1.
 Ciuitas potest exteris prohibere piscationem in flumine quo ipsa aluitur. p.3.fol.156.col.1.in princip.

Ciuitatis pars, vel quarterium potest inducere consuetudinem. p.1.fol.12.col.2.f.
 Ciuitatis fundamentum magis stat in legibus, quam in lapidibus, & muris. p.3.fol.2.col.1.
 Ciuitatis appellatio quilibet locus muratus cum continentibus aedificijs, & sub urbis intelligitur. p.7.fol.107.col.1.
 Ciuitates sine iussu principis se se muris circuire non possunt. p.2.fol.32.col.1.
 Ciuitates maxime corrumpuntur extraneorum conuersatione. p.5.fol.37.col.1.
 Ciues ideo dicuntur quod in vnum coeuntes viuunt. p.2.fol.30.col.1.
 Ciues qui deserunt ciuitatem periclitantem perdunt priuilegia ciuilitatis. p.2.fol.66.col.1.
C L A V D V S non repellitur ab ordinu susceptione. p.1.fol.58.col.1.
C L A V I V M traditio non liberat hospitem a periculo custodiarum. p.5.fol.48.col.1.
 Clauu traditione intratur in possessione. p.3.fol.104.col.1. & fol.173.col.1.
C L A V S V L A derogatoria cassans & irritans omne aliud testamentum, licet ponatur in secundo testamento: inualido non rumpit primum validum. p.6.fol.8.col.1.
 Clausula (indignationem Petri & Pauli se nouerint incurfuros) quid importet? p.3.fol.88.col.1.
C L E R I C V S dicitur, quasi electus ad sortem Dei, qui debet esse sua forte contentus. p.1.fol.52.col.1.
 Clericus etiam in sacris, si non habet beneficium, potest esse Tabellio. p.1.fol.64.col.1.
 Clericus, si fideiubeat de iudicato soluendo, an possit iudex facere executionem in eius bonis. ibid. f.
 Clericus qui successit laico pro contractibus laici, debet conueniri coram iudice seculari. p.1.fol.88.col.1.
 Clericus, cui (inuento cum vxore alterius) genitalia amputata sunt, celebrare non potest: nec etiam si ipsos, gerat in bursa puluerizatos: vt volunt rustici. p.1.fol.68.col.1.
 Clericus qui scienter ordines recepit ab eo qui dignitati & Episcopatui renuntiauit, non ministrabit in susceptis. p.1.fol.57.col.2.
 Clericus an possit in carcerari pro debito laici. p.1.fol.58.col.1. & d. & e.
 Clericus qui ob castitatem sibi virilia amputauit, punitur, vt homicida sui ipsius, nec celebrare poterit. p.1.fol.58.col.1.
 Clerici adulteri poena. p.1.fol.63.col.1.
 Clericus publicus notorius & fornicator, seu concubinaris, est ipso facto suspensus sine monitione: nec ab eo licet audire diuina. ibid. e.
 Clericus vel monachus, licet non sit in potestate patris, non definit esse suus haeres. p.6.fol.20.col.1.
 Clericus quibus de causis degradatur, & puniatur per iudicem secularem. p.1.fol.69.col.1.
 Clericus si renuntiauit suo beneficio fructibus iam maturis, an debeat diuidi pro rata. p.4.fol.36.col.1.
 Clericus superfluous fructus habens, potest cogi ad conferendum illos pauperibus, non solum ex officio iudicis: verum etiam conditione ex canone. p.1.fol.45.col.1.circa finem.
 Clericus si aliquid attentauit pendente quaestione in foro seculari, an causa sit per iudicem secularem retinenda. p.2.fol.37.col.2. in prin.
 Clericus in sacris ordinibus constitutus, matrimonium contrahere non potest. p.4.fol.11.col.1.
 Clericus pelipaius potest conueniri sub Camerlingo ratione artis. p.5.fol.37.col.1. & p.1.fol.65.col.1.in fine.
 Clericus constitutus in ordine sacro in temporalibus est sub patria potestate, modo non sit Episcopus. p.4.fol.43.col.1.in prin. & 51.col.1.
 Clericus non potest citare cognatos, & consanguineos, nisi vt pauperes & donatio iudicabitur moderata. p.1.fol.45.col.2.in fine.
 Clericus secularis petita licentia praelato, licet non obtenta potest ab Ecclesia seculari transire ad regularem. p.1.fol.73.col.1.
 Clericus de concubinato infamatus debet Episcopus purgationem indicere. p.1.fol.64.col.1.
 Clerici excusari non possunt a constructione & refectione pontium & viarum, & si contribuere recusant, sunt per praelato cogendi. p.1.fol.67.col.1.
 Clerici habentes curam animarum tenentur scire articulos fidei explicitos. p.1.fol.14.col.2.in prin.
 Clerici quando teneantur ad bellum. p.2.fol.65.col.1. & 66.col.1.
 Clerici non faciunt liberum fructus suos, atq; hoc dicere est haeticum: secundum Archidiacono. p.1.fol.44.col.1.in per totum.
 Clerici magis ad elemosynam tenentur, quam laici. p.1.fol.45.col.1.
 Clerici qualiter possunt cogi ad suscipiendos ordines. p.1.fol.69.col.1. & 2.
 Clerici in sacris constituti, qui matrimonium contrahunt, quali poena debeant puniri. p.1.fol.63.col.1.
 Clerici a quibus officijs & muneribus debeant abstinere. p.1.fol.64.col.1. & 2.
 Clerici mercantiam exercentes tenentur ad vectigalia, gabellam. p.1.fol.65.col.1.

Septem partitarum

Clerici quoniam possunt per laicos iudices capi & torqueri. partita.1.fol.49.col.1.
 Clerici quibus priuilegijs gaudeant. p.1.fol.65.col.1.
 Clerici pro rebus quas vendunt sine negotiatione non debent soluere gabellam. ibidem. g.
 Clerici dicuntur de populo in materia fauorabili & priuilegiata: non autem in odiosa. p.1.fol.12.col.2.e.
 Clerici quibus rebus debeant vacare & a quibus abstinere. p.1.fol.61.col.1.
 Clerici quando sunt beneficiati tenentur ad horas canonicas, item & in sacris constituti & quando excusentur. ibidem. b. & c.
 Clericus beneficiatus de licentia sui episcopi potest ad aliud beneficium conuolare in eadem dioecesi. p.1.fol.61.col.1.
 Clerici an teneantur papae ad decimam, si propter incursum hostium fructus beneficiorum colligere non potuerunt. p.5.fol.45.col.1.
 Clerici quas secum mulieres domi alere possunt. p.1.fol.61.col.1. & 3.
 Clerici occidentales & orientales in quibus discordent & in quibus conueniunt. p.1.fol.62.col.1. & 2.
 Clericorum res non possunt capi pro repraesalijs. p.1.fol.66.col.1.
 Clerici non tenentur ad munera personalia sed ad patrimonialia sibi. ibid. d.
 Clerici quoniam teneantur ad murorum custodiam. p.1.fol.66.col.1. & d.
 Clerici an possint dispensari vt in iusto bello manu propria pugnent. ibid. f.
 Clerici voluptuose consumentes fructus beneficiorum an teneantur ad restitutionem. p.3.fol.158.col.1.
 Clerici non debent exercere mercatoris officium quia vix sine peccato exercentur. Possunt tamen scripturas & alia honeste operari. quibus vitium habeat. p.1.fol.64.col.1. & c.
 Clerici cui generi venationis operam dare possunt. ibid. * 2.
 Clerici non debent causas tractare, nisi habeant temporalem iurisdictionem, vel ex regis commissione. ibid. * 3.
 Clerici non debent interesse tauricinijs ludis duellis, nec executionibus damnatorum. p.1.fol.49.col.1.
 Clerici quod ius & dominium habeant in his quae sibi acquirunt, etiam intuitu ecclesiae. p.1.fol.67.col.1.
 Clerici & monachi ex dispensatione papae possunt testari de acquisitis redditibus suorum beneficiorum. p.1.fol.67.col.1.
 Hodie tamen indistincte sine dispensatione ex consuetudine testantur, sed an talis consuetudo sit bona & licita variae sunt opiniones, ibid. e.
 Clerici pro decimis, primitijs, oblationibus terris vel alijs in aedificatione oblati nulla onera tenentur subire. p.1.fol.67.col.1.
 Clericorum priuilegia circa causas spirituales & temporales. p.1.fol.68.col.1. & 2. & c. q.
 Clerici in bonis feudilibus coram quo debeant conueniri. ibidem. q.
 Clerici in causa reconuentionis coram quo iudice debeant respondere. p.1.fol.68.col.1. & c.
 Clypeus legis est ratio naturalis. p.1.fol.7.col.1.in principio.
C O G I T A T I O a cogendo nomen accepit: nam tria sunt quae cogitationem faciunt. p.2.fol.84.col.1.
 Cogitatio est imaginatio praesentium, praeteritorum & futurorum. p.2.fol.9.col.1.
 Cogitatio importat quandam inquisitionem. ibid. b.
 Cogitatio vnde procedat. ibid. * 2.
C O G N A T I O spiritualis an possit contrahi per procuratorem. p.4.fol.19.col.1.
 Cognatio spiritualis quid sit. ibidem.
 Cognatio spiritualis est duplex. ibid. * 1.
 Cognatio spiritualis an transmittatur in concubinam, sicut in legitimam vxorem. ibid. g. per tota. col.
 Cognatio spiritualis contrahitur per confirmationem episcopi, sicut per baptismum. ibid. * 2.
 Cognatio spiritualis non potest contrahi inter iudeos, inter Christianum tamen & iudeum copaternitas recte contrahitur. p.4.fol.19.col.1.in fine.
 In cognatione spirituali non sunt gradus sicut in affinitate. p.4.fol.20.col.1. & 3.
C O I T V S vxoris an possit polluere ecclesiam. p.1.fol.100.col.1.
 Coitus alius quam vxorius est contra naturam. p.4.fol.40.col.1.
 Coitus meretricius, porcorum est: & quae mala secum afferat. p.2.fol.11.col.1.
 Coitus vxorius, non ex contumacia carnis est actus charitatis & iustitiae. p.4.fol.9.col.1.
 Coitus vxorati cum ancilla sua an sit punibilis. p.4.fol.41.col.1.
 Coeundi impotentia ex maleficio proueniente iudex debet madae coniugibus, cum iuramento praestito, vt per triennium, iuxta posse commixtioni operam, dent. p.4.fol.22.col.1.
 Coeundi impotentia vnde procedat. p.4.fol.21.col.1. & 2.
 Coeundi impotentia in foeminis nunquam impedit matrimonium. ibid. b. c.
 Si tamen vuluam habeant ita strictam vel adeo latam, quod non possint cognosci a viro recte dirimitur matrimonium. ibid. e.
 Potest tamen mulier ad aperienda claustra pudoris, vt medicinalibus instrumentis. ibid. f.
 Sed quid si a diuortio facto ob arctionem vuluae a secundo viro cognoscatur, an reddenda erit primo marito? dicitur quod inspiciendum est vtriusq; viri membrum. ibid. * 2.

COLLATIO beneficij, vide in parte beneficia.
 Collatio beneficij non debet fieri ignoto. p.2.fol.55.col.1.
COLLECTORES iurium regularium plus debito extorquentes de vi armata tenentur. p.7.fol.36.col.1.
COLLEGIA nulla fieri possunt inconsulto principe. p.6.fol.14.col.1. & b.
COLONVS partiaris in quo differt ab eo, qui suis nummis colit fundum. p.7.fol.50.col.1. & c.
 Colonus frumentum & alios fructus potius vendere debet domino fundi, quam extraneo. p.5.fol.30.col.1. h.
 Vnde iuste, omnes facientes sal in salinis proprijs tenentur illud vendere fisco, & non alijs. ibidem.
 Colonus partiaris ante diuisionem fructuum, non habet conditionem futuri ad fructus collectos a fure, Angelus tamen voluit contra. p.7.fol.50.col.1. i.
COMMENDATORES & milites sancti Iacobi de spata & alij ordinum de Calatrava & Alcantara non gaudent priuilegio fori, saltem in criminibus: ex quo omnes ducunt vxores. p.1.fol.70.col.1. h. p. totu Item an excusentur a gabellis & contributionibus & de eorum vita, institutis, & priuilegijs. ibid. fol.71. a per integras duas columnas.
COMENTARIENSIS maior carceris quolibet mense debet venire coram iudice, & ei relationem facere de numero captiuorum & eorum nominibus, & de tempore quo quilibet fuit captus. p.7.fol.85.col.1. & 2.
COMES quis dicitur. p.2.fol.7.col.1. n. 1.
 Comitatus nomen vnde defluxerit. p.2.fol.4.col.1. g.
 Comites palatini abusu ducuntur comites. p.2.fol.7.col.1. i.
 Comites qui dicantur & quod sit eorum officium. p.2.fol.9.col.1. i.
COMMODATVM non potest retineri pretertextu debiti nisi pro necessarijs expensis in commodato factis. p.5.fol.7.col.1. i.
 Commodatum quomodo distingatur a precario. ibid. c.
 Commodatum si sit furto ablatum eligit dominus an contra furem vel commodatarium agat. p.7.fol.49.col.1. 2.
 Quid autem si egit contra commodatarium, credens eum esse soluendum & non erat nunquid potest redire ad furem. ibid. k.
 Commodatum esse illud quod gratis alicui ad certum tempus vtendi datur, & dicitur quasi commodum recipientis datum. p.5.fol.5.col.1. 2.
 Commodatum quibus modis contrahitur. ibid. * 3.
 Commodans tenetur de damno commodatario illato per seruum fuisse commodatarius. p.5.fol.6.col.1. 2.
 Commodatarius si non potest vt re commoda poterit reuocari commodatarius. p.5.fol.7.col.1. d.
 Commodatarius non tenetur de casu fortuito. p.5.fol.5.col.1. & * 1.
 Commodatarius gratia vtriusq; tenetur de culpa etiam leui. ibidem. e.
 Commodatarius liber est a re quando eam tradidit perferendam seruo legali, qui auferat. p.5.fol.6.col.1. i. & h.
 Videtur tamen imputandum ei qui malum nuntium misit. ibid. l.
 Commodatarius tenetur ad expensas rei legatę quadiu ea tenet. p.5.fol.6.col.1. 3.
 Commodatarius si perdit rem commodatam & soluat estimationem commodati si postea ea reperiat, potest, vel se retinere vel pecuniam recipere. ibid. * 4.
COMMVNIO solet excitare discordiam. p.6.fol.98.col.1. e.
 Communia quaedam sunt omnibus animalibus, quaedam solis hominibus, quaedam vniuersitatis singulorum. p.3.fol.15.col.1. 2.
 Communia omnibus animalibus quae sint. ibid. * 3.
 Communia vniuersitati quae sint. p.3.fol.15.col.1. 3.
 Communia vniuersitatis praescribi non possunt. p.3.fol.16.col.1. i.
 Communis res si vendatur potius debet vendi omnibus confortibus: quia vni, ne sit alijs molestus. p.5.fol.31.col.1. a.
 Communium tempore, qui reges in Hispanijs diffamarunt, meruerunt poenam mortis. p.2.fol.35.col.1. f.
COMPARENTE S ad accitandum non possunt esse testes in causa in qua vnus eorum fuit electus. p.4.fol.25.col.1. prima. e.
 Compensatio potest fieri inter socios eius quod ex vtriusq; negligentia deterioratum est. p.5.fol.103.col.1. i.
 Compensatio habetur loco solutionis. p.5.fol.103.col.1. a.
 Compensatio quibus modis opponatur. p.5.fol.103.col.1. c.
 Compensatio compensationis non admittitur. ibidem.
 Compensationem non potest opponere filius descendens in iudicio patrem, nisi det fideiussorem de rato. p.5.fol.104.col.1. i.
 Compensari non potest debitum regis pro muris, pontibus, galeis &c. cum alio debito. p.5.fol.104.col.1. 2.
 Compensationem non potest opponere condemnatus propter delictum vim, vel aliud facinus, vt aliquid soluat res. partita.5.folio.104.col.1. 3.
 Compensare possunt socij adiuuicem damna dolu vnus cum dolo alterius. p.5.fol.103.col.1. 2.
 Compensatio in quibus rebus possit fieri. part.5.folio.103.col.1. 2. h. & i.
COMPOSITIO aliquorum regis priuilegio firmata perditur eo ipso quod coponentes fecerint contra eam. p.3.fol.97.col.1. i.
COMPROMISSVM factum in aliquem vt iudicet secundum iustitiam & veritatem, iudicare debet secundum legem fori non secundum legem poli. p.2.fol.104.col.1. a.

Index materiarum

COMPROMISSO in est conditio si dolus non sit commissus. part. 3. folio 26. a. g.
Forma compromissi. ibidem. l.
Compromitti an possit super crimine, quod non ingerit poenam sanguinis. videtur quod sic. par. 3. fol. 26. b. a.
Sed hoc procedat quando poena esset applicanda parti: scilicet si fisco. ibidem.
Compromittere quæ personæ non possunt. part. 3. folio 27. a. * 1. & g.
Compromitti super quibus rebus possit. part. 3. fol. 26. b. * 1.
In compromissis super rebus ciuitatum, an requiratur licentia regis? Barto. dicit qd sic. p. 3. fol. 26. b. e.
Compromissum quibus casibus expirat. p. 3. fol. 28. b. * 1.
Compromissum in arbitros delegendo tertio an valeat. part. 3. folio 28. a. b. per totum.
Si in compromisso certum tempus apponatur iuxta quod pronuntietur, non possunt eo elapso arbitri iudicare, nisi partes prorogent ibidem. * 1.
Sed quod tempus possit prorogari? ibidem. e.
Compromissum sicut ex pacto transit ad hæredem an sic possit transire ad hæredem arbitri. part. 3. folio 28. b. g.
CONCILIUM qualiter debeat conuocari. part. 2. folio 50. a. k.
Concilium quid sit. part. 2. fol. 61. b. d.
CONCUBINA quæ dicatur. part. 4. folio 40. b. * 2.
Concubina & vxor parum differunt nisi in honore. part. 4. folio 40. b. f.
Vnde fallus priuatur feudo si cognouerit concubinam domini sui. ibidem.
Concubinam quilibet potest habere de iure ciuili modo non sit vxoratus ordinatus. part. 4. folio 41. a. * 1.
Nam in clericis concubinatus est omnino reprobatus. ibidem. e.
Concubina illustrum virorum quæ mulieris esse non possit. part. 4. folio 41. b. * 1.
Concubinatus hodie est reprobatus per. II. regni. part. 4. fol. 40. b. g.
Concubinatus an possit interuenire cum virgine. part. 4. folio 41. a. h.
Concubinatus vt sit licitus de iure ciuili quot requirantur. part. 4. folio 41. a. t.
Concupiscentia carnis etiam inter coniuges est peccatum. part. 4. folio 9. b. * 1.
CONDERE iura parum est, nisi sint, qui ea exequantur. part. 1. folio 8. b. col. 1. c.
Conditor legis solus potest dubium declarare. part. 1. folio 8. a. col. 2. * 1.
CONDICTIO furtiua quando habeat locum. part. 7. fol. 53. b. * 1.
Conditio furtiua datur etiam vltra id quod ad eum peruenit. part. 7. fol. 53. a. e.
CONDITIO ea honesta est, si Christianus contrahat cum infideli, sub conditione, si ad fidem conuertatur. part. 4. fol. 14. b. * 1.
Conditio quot modis dicatur. par. 4. fol. 13. b. * 1.
Conditio impossibilis vitiat contractum. p. 5. fol. 66. a. d.
Si verò negatiue ponatur, recte obligat. ibid.
Conditio turpis vel impossibilis natura. habetur pro nulla, si sit adiecta in contractu matrimonij. par. 4. fol. 14. b. * 3.
Conditionis natura est suspendere actum. p. 4. fol. 13. b. c.
Conditiones inhonestæ & turpes impediunt contractum matrimonij. par. 4. fol. 14. b. * 2.
Item de ceteris conditionibus appositis in contractu matrimonij. ibid. & fol. seq. a. per totam. 1. col.
Conditio quid sit & quotuplex. par. 6. fol. 21. a. * 3.
Conditio illa proprie dicitur, quæ suspendit & potest se habere ad esse & ad non esse. p. 6. fol. 23. a. c.
Conditio apposta per verba futuri temporis, si iam extabat tempore testamenti, institutio pura censetur. par. 7. fol. 21. b. m.
Conditio impossibilis de natura vitiat & non vitiat institutionem, vel legatum. par. 6. fol. 21. b. * 2. & fol. 22. a. * 1.
Sed quid si conditio impossibilis apponatur in persona grauati, an tunc conditio reijciatur & institutio remaneat pura? Azo dicit qd non reijciatur: imò vitiat relictum à grauato. ibid. o.
Conditio impossibilis ratione perplexitatis vitiat. part. 6. folio 22. a. * 2.
Conditio quado est casualis non potest sub ea hæres institui ante eius implementum quæ rehereditatem. par. 6. fol. 23. a. * 1.
Conditio mixta, quæ partim est in potestate hominis & partim in viribus fortunæ, suspendit hereditatis aditionem donec impleatur. ibidem. * 2.
Conditio nulla debet apponi in legitima filiorum. part. 6. fol. 24. b. * 1.
Sed an hoc procedat in eo ad quem filius transfuit ius a deo? videtur quod non. ibidem. e.
Conditio potestatiua in dando vel faciendo consistens est adimplenda antequam solutur relictum. par. 6. fol. 22. b. * 1.
Conditioes potestatiuæ quæ dicantur. ibidem. g. h. i.
Conditio dandi an possit impleri per alium, quado illic fuit apposi-

ta laborat in extremis. Bald. vult quod sic. ibidem. i.
Conditio apposta alieno seruo non potest adimpleri nisi ipsius domini mandante. par. 6. fol. 26. b. * 1.
Conditio si concipiatur per verba futuri temporis sufficit, quod fuerit impleta testatore ignorante. p. 6. fol. 63. a. b.
Conditio potestatiua an debeat impleri ex proposito in contractibus. par. 6. fol. 57. b. b.
Conditio potestatiua si per casum in persona implente veleius in quo debet impleri, deficiat, habetur pro impleta. par. 6. fol. 63. a. * 1.
Conditio potestatiua quantuncunq; potestatiua sit reijciatur de legitima. par. 6. fol. 25. a. c.
Conditio potestatiua hæredi vel legatario apposta, si casu non potest adimpleri habetur pro impleta, si autem est mixta non habetur pro impleta. par. 6. fol. 26. a. * 1. & b. a. per totum.
Conditio fideicommissi etiam si veniat post mortem grauati: tenentur hæredes grauati. par. 6. fol. 32. b. b.
Conditio an transeat actiue in hæredes legatarij implere debentis. par. 6. fol. 63. b. b.
Conditionem quæ ditiones importent. par. 6. fol. 63. a. a. col. 1. in princ.
Conditionem quæ ditiones inducant. par. 6. fol. 21. 6. k.
Conditiones de præterito, vel de præsentibus non suspendunt testatoris dispositionem: quia si veræ sunt pro non apposis habentur. part. 6. fol. 21. b. * 1.
Conditiones improprie dicuntur quæ ad præsens tempus referuntur. par. 6. fol. 21. b. a.
Conditiones tacite quæ sint, & in quibus casibus subintelligantur. par. 6. fol. 23. a. * 3. & fol. seq. a. per duas columnas.
Conditiones impossibiles, vel quæ dependent ex voluntate principis habentur pro non scriptis. par. 6. fol. 60. b. d.
Conditionibus pluribus hæredi apposis, omnes adimpleri debent alias inualidum erit testamentum. par. 6. fol. 25. b. * 2.
Intellige tamen quod conditiones tendant ad diuersa implementa. par. 6. fol. 26. a. a.
CONDVCTOR prædij rusticij finito locationis tempore per tres dies vel plures tenens illud, videtur pro eo anno reconduxisse: tanto precio, sicut in precedenti. part. 5. fol. 45. a. * 1.
At in conductore Vrbanij prædij secus est. ibidem.
Item in rebus mobilibus: imò committit furtum qui vitur ampliori tempore. ibidem. d.
Conductor vel colonus si malitiose rem meam deferat non perdo possessionem. par. 3. fol. 174. b. * 1. & c.
Conductor quibus modis tacite prædium rusticum vel emphyteosin intelligatur reconduxisse. par. 5. fol. 45. a. g. per totam col. 1. & seq.
Conductor si impeditur vti relocata per dominum, dominus ei tenetur ad damna & interesse. par. 5. fol. 45. b. * 1.
Conductor si cesset in solutione pensionis an possit dominus claudere hostia domus locatæ propria auctoritate. par. 5. fol. 85. b. col. 1. in fin. glof. mag.
Conductor vel depositario si res ablata sit per dominum restituitur cum damnis & interesse. par. 7. fol. 41. * 1.
Conductor ex quibus causis non teneatur ad solutionem rei locatæ. p. 5. fol. 46. a. * 1.
Quid autem si conduxit ad longum tempus an fiet remissio pro rata temporis. ibidem. h.
Conductor tenetur colere prædia, & tali tempore, vt ipsa non deteriorentur. par. 5. fol. 41. a. * 1.
Conductor non tenetur de perditione vel deterioratione rei si casu accidit. par. 5. fol. 41. b. * 1.
Conductor si dominus tenetur soluere meliorationis expensas, veluti noui operis vel plantationis. par. 5. folio 47. a. * 1.
An autem possit asportare res quas fecit meliorando domum. ibidem. e.
CONFESSIO an expresse debeat fieri in quadragesima. part. 1. folio 24. b. c.
Confessio an sit præcepti ecclesiæ. ibidem. c.
Confessio qualis esse debeat. par. 1. folio 21. b. col. 1. 2. b.
Confessio non potest fieri per epistolam aut nuntium, nisi confitens sit mutus, aut non intelligens linguam. part. 1. folio 23. b. col. 1. 2. * 1. & g. & h.
Confessio mentalis facta Deo est de iure naturali, vocalis verò est de iure diuino nouæ legis. part. 1. folio 21. b. col. 1. a. a.
Confessor quid percunctari debeat à confitente. part. 1. folio 23. a. col. 1. * 1.
Confessor quæ debeat attendere in interrogando poenitentem. part. 1. folio 23. a. col. 2. c.
Confessor nõ debet respicere faciem mulieris confitentis: quia est vêtus vrens. ibidem. e.
CONFIRMATIO non datur minoribus: s; p. tennio. part. 1. folio 18. b. col. 1. c.

Septem partitarum.

Confessio incerta, vel impossibilis de natura, vel de iure non nocet confitenti. p. 3. fol. 66. b. * 1.
Confessio patris se debere filio in capaci, aliquid vltra quæ capere possit, allerentis, præsumitur facta in fraudem legis. p. 3. fol. 68. a. * 1.
Confessio facta calore iracundiæ non præiudicat, nisi derur perseuerantia. p. 3. fol. 70. a. d.
Pro confessis habentur tacens, & obscure respondens. p. 3. fol. 65. b. k.
Confessus maleficium extra iudicium non habetur pro confesso, licet contra eum sit in hac confessione suspicio. p. 3. fol. 67. a. * 1.
Secus tamen est si fiat præsentem parte. ibid. c.
Confessus sponte regulariter non appellat, nisi velit docere de errore. p. 3. fol. 14. 7. b. a. col. 1. in principio.
Confessio est responsio per partem facta parti, quam quilibet maior. p. 3. fol. 14. 7. b. a. col. 1. in principio.
Procurator tamen eam non potest facere nisi habeat speciale mandatum. ibidem. a.
Confessio erronea fit in iuramento, an destructo instrumento, de struatur confessio. p. 3. fol. 66. a. k.
Confessio in iudicio facta præsentem aduersario æquipollet probationi, & secundum eam est ferenda sententia. p. 3. fol. 65. a. * 2. & f.
Sed an requiratur, quod fiat acceptante, vel instante parte, & petente? p. 3. fol. 65. b. a.
Confessio triplex est, iudicialis extra iudicialis, & facta per torturam. ibidem. * 1.
Confessio, vt sit valida, quot requirantur. ibid. * 2.
Confessio extra iudicialis facta præsentem parte, probat plenè, vel saltem releuat ab onere probandi. p. 3. fol. 66. a. f.
Confessio formidine tormentorum vulneris, vel infamiæ facta non valet nisi spontanea sequatur perseuerantia. p. 3. fol. 65. a. * 1.
Confessio erronea etiam reuocari potest post sententiam cum ostensio ne probabilis erroris. ibid. l.
Confessor quæ diligenter obseruare debeat circa confessionem poenitentis. p. 1. fol. 22. a. * 1.
Confessor an debeat interrogare, vel audire tatum. p. 1. fol. 23. a. col. 2. in prin.
CONFITENS se non posse à peccato desistere nullo modo est absolendus. p. 1. fol. 23. a. a.
Vt quis confiteatur non debet expectare senectutem, aut infirmitatem. p. 1. fol. 25. b. * 2.
Confiteri potius tenetur ex ecclesiæ vniuersalis traditione, quæ ex noui vel veteris testamenti auctoritate. p. 1. fol. 21. b. a.
Confiteri per interpretem an quis teneatur. p. 1. fol. 24. a. a.
Confiteri statim quando quis tenetur. p. 1. fol. 21. a. k.
Confiteri tenet quilibet suo presbytero parrochiali. p. 1. fol. 20. a. * 1.
Confiteri, vt quis possit alieno sacerdoti quot requirantur. p. 1. fol. 20. b. f. & fol. 21. a. * 1.
Confiteri nemo potest hæretico neque scismatico etiam tempore necessitatis. p. 1. fol. 21. a.
CONFUGIENTES ad ecclesiam quomodo soleant asseruari, & defendi. p. 1. fol. 101. a. * 1.
Confugiens ad ecclesiam ratione debiti non est inde extrahendus tamen intra fines representandus est iudici: vt possit defendere perse, vel per alium. ibid. b.
Confugiens ad ecclesiam, puniri non potest pena corporali, si postea exeat quado talis immunitas procurata fuit ab ipsa ecclesia data cautione iurantis. ibid. g.
Confugiens seruus ad ecclesiam domino restituitur, quod si eum restituere nolunt clerici, dominus impune extrahet. ibid. b. * 1.
Hoc tamen non procedit, quando fugiunt propter magnam atrocitatem domini. ibid. d.
Confugiens ad ecclesiam quæ personæ non recipiuntur. ibid. * 2. & h.
CONNECTURA honesta excludit inhonestam præsumptionem fauore prolis. p. 2. fol. 42. b. d.
CONQVAESTIO Regis Hispaniæ quæ hodie dicatur. p. 2. folio 64. b. a.
CONSANGVINEI si constraxerunt matrimonium ante obtentam dispensationem, an filius natus dicatur legitimus. p. 2. fol. 45. a. a.
Consanguinei præsumuntur melius seruituri, quam alij sed hodie contra fit. p. 2. fol. 20. b. e.
Consanguinei circa Regem delinquentes eijciendi, & exterminandi sunt. p. 2. fol. 21. a. * 1. & a.
Consanguinitas quid sit. p. 4. fol. 16. b. * 1. & ibid. c.
Consanguinitatis linea quid sit. ibid. * 2. & c.
Et ibi vide varias quæstiones circa testantium voluntates, & declarationem arboris. ibid. fol. seqenti.
CONSENSVS primogeniti consentientis vt secūdus succedat in regno an valeat. p. 2. fol. 45. a.
Consensus matrimonij ex quibus indicij præsumit. p. 4. fol. 4. a. col. 1. in principio.

CONSECRATIO episcopi qualiter debeat fieri. p. 1. fol. 21. a. * 1.
Consecratio Episcopi debet fieri in ecclesia quam consecrator elegerit. ibidem. i.
Consecratio ecclesiæ, vide in parte ecclesiæ.
CONSILIARIVS optimus quis. p. 4. fol. 50. a. e.
Consiliarij reuelantes secretum Regis, qua poena puniuntur. p. 2. folio 22. b. h.
Consiliarij principis sedent ad latus: consiliarij verò Papæ ad pedes. p. 2. folio 23. a. a.
Consiliarij Regis quid primum consulere debeant. p. 2. fol. 37. b. d.
Consiliarij Regis debent conari ne quid Rex iubeat iniustum, vnde nec tenentur literas regias subscribere, si continerent iniustitiam. p. 2. fol. 41. b. e.
Consiliarij principum non possunt emere res subditorum. p. 3. folio 16. b. d.
Consiliarij Regis excusantur à tuteliam susceptis. p. 4. fol. 50. a. f.
In consiliario eligendo quæ requiruntur. p. 2. fol. 22. b. * 1.
Consilium non est perfectum sine prudentia, & beneuolentia. p. 2. fol. 22. b. d.
Consilium est bonus intellectus super rebus dubijs adhibitus. p. 3. folio 130. a. * 1.
CONSTITVTIONES loquentes de falcidia amittenda non sunt trahendæ ad trebellianicam. p. 6. fol. 39. b. a.
Constitutiones quomodo debeant intelligi, & interpretari. p. 1. folio 8. a. a.
CONSVETVDO mala si roboraretur temporis præscriptione cuius initij non est memoria vel saltem 30. annorum, tenebit. p. 1. fol. 11. a. i.
Consuetudo quid sit. p. 1. fol. 13. a. * 1.
Consuetudo non valet per quam quis iudicaretur nobilis, vel ignobilis ex progenie materna. p. 2. fol. 71. b. a.
Consuetudo quinque modis introducit. p. 1. fol. 11. a. * 1.
Consuetudo in sendanti vt dicatur inducta, quantum tempus requiratur. p. 4. fol. 66. a. col. 1. in princ.
Consuetudo firmata in contraditorio iudicio de cætero seruabitur, ne que recipietur libellus contra. p. 1. fol. 12. b. e.
Consuetudo dat iurisdictionem. p. 2. fol. 37. b. col. 1. in prin.
Consuetudo habet vim decreti, & tenaciter obseruata habet vim iustitiæ. ibidem.
Consuetudo hodie quando non potest induci, nisi de consensu principis. p. 1. fol. 12. a. col. 1. in prin. & 13. a. l.
Consuetudo ex quibus inducitur. p. 1. fol. 11. a. b. & c. & fol. 12. b. a.
Consuetudo, quod vxor superuivens lucretur partem bonorum mariti, non extenditur ad bona quæ sunt extra territorium. p. 4. folio 36. a. a.
Consuetudo loci vbi contraxerunt matrimonium coniuges, inspicitur, quo ad lucra matrimonialia, & non loci in quem postea diuenterunt. ibidem.
Consuetudo an requirit pluralitatem sententiarum vt inducatur. p. 1. fol. 12. b. c.
Consuetudo secundum Bald. etiam in propria causa dat iurisdictionem. p. 5. fol. 85. b. col. 1. in prin.
Consuetudo an impediatur errore populi. p. 1. fol. 11. b. col. 2. in prin.
Consuetudo inducitur ex vfu populi per tempus decem, vel viginti annorum, sciente domino, & non contradicente. p. 1. fol. 12. a. * 1.
Consuetudo interpretatur leges. p. 1. fol. 8. a. d.
Consuetudo contra ius etiam posituum non tenet. p. 1. fol. 11. b. e.
Consuetudo communis patriæ ligat, & laicos, & clericos. p. 1. fol. 12. a. e.
Consuetudo non valet contra maiorem, vel ius regni, seu summam iurisdictionem. p. 1. fol. 13. a. c.
Consuetudo quæ dicatur rationalis, vel irrationalis relinquitur arbitrio iudicis. p. 1. fol. 14. a. i.
Consuetudo vt inducatur contra ius canonicum, requirit spatium qua draginta annorum. p. 1. fol. 12. a. g.
Ad simile consuetudinis recurrimus, vt per consuetudinem decidatur. p. 1. fol. 13. a. g.
Consuetudo mala an possit præscribi. p. 1. fol. 11. b. col. 1. in prin.
Consuetudo quæ sciente principe introducta est ligat principem. p. 1. folio 9. a. col. 1. in prin.
Consuetudo duplex est generalis, & specialis. p. 1. fol. 12. a. * 1.
Consuetudo contra maiorem Regis, & regni, seu contra supremam iurisdictionem non valet. p. 1. fol. 13. a. c.
Consuetudo contra ius publicum aliquando valet. ibid. e.
Consuetudo admittitur vbi lex non disponit. ibid. * 1.
Consuetudo est altera natura. p. 7. fol. 2. a. b.
Consuetudo admittitur vbi lex non disponit. p. 1. fol. 13. a. * 1.
CONSVLTORIS optimi officium. p. 2. fol. 36. b. c.
CONTINENS Regis qualis debeat esse. p. 2. fol. 11. b. * 1.
B

Index materiarum

CONTRAHENTES, & delinquentes ligantur legibus loci ubi contraxerunt, vel deliquerunt. p. 1. fo. 8. b. d.

CONTRACTVS censuales, in quo solum venditur ius percipiendi, licitus est secundum communem Doctorum opinionem in quantumque refert. p. 5. fol. 48. b. col. 1. in medio.

Sivero redditus de nouo constituitur super fundo tempore venditiōis, dixerunt quidam talem contractum esse illicitum.

Multi tamen omnino censent abstinendum ab huiusmodi contractu censuali inter quos & scripsit super ea re Didacus Pizarro tractatum non inuilem. ibid. fol. 49. b. col. 2. in principio.

Contractus dotis est contractus de iure gentium. p. 4. fol. 28. b. k.

Contractus prohibitus applicatur filco tanquam scelere quazitus. p. 5. folio. 19. b. b.

Contractus omnes permitti sunt inter virum, & uxorem. p. 1. fo. 30. a. i.

Contractus non efficitur nullus quando dolus non dedit formam contractui, sed solum modo contrahendi. p. 5. fol. 33. a. b.

Contractus innominatus quid sit & quot modis celebretur. p. 5. folio. 36. a. 7.

Contractus innominatus iudicatur secundum naturam contractus nominati. ibidem. b.

Contractus innominati non pariunt actionem de iure Canonico. p. 5. fol. 35. b. h.

Contractus innominati respectui sunt tantum quatuor: non respectui autem sunt infiniti. p. 5. fol. 36. a. c.

Contractus innominati raro possunt probari cum notarij hodie apponant in omnibus instrumentis stipulationem. p. 5. fol. 61. a. 2.

Contractus feudalis fuit populo Romano incognitus: quia sapit seruitutem personarum. p. 4. fol. 65. a. d.

Contractus feudales vnde habuerunt vim. p. 4. fo. 81. b. 2.

Contractus feudales iam non tempore Iustiniani. ibidem.

Contractio in definitione furti significat omnem abductionem, vel baiulationem. p. 7. fol. 46. b. c.

CONTRITIO debemus de omni peccato. p. 1. fol. 11. b. col. 2. in princ.

CONTRITIO quid sit & qualis esse debeat. p. 1. fo. 21. a. 1.

Contritio peccati maxima diminuit poenam. p. 1. fo. 22. b. h.

Contritio sola liberat poenitentem a poenis inferni obstante aliquo ostendi impedimento. p. 1. fo. 24. a. 7.

CONTVMAX proprie quis dicatur. p. 3. fol. 145. a. d.

Contumax verus qui dixit se non venturum, an possit appellare si veniat iudice adhuc pro tribunali sedente. p. 3. fol. 132. b. d.

Et an sit necesse petere restitutionem isto casu ad appellandum? ibid. Sed quid in contumace fictio? ibid. e.

Contumax qualiter puniatur. p. 3. fol. 44. b. 1. & c.

Contumax in criminalibus habetur pro confesso. p. 3. fol. 52. b. colum. 1. in medio.

Contumax largo modo dicitur rebellis. p. 2. fol. 40. b. g.

Contumacia quibus modis probatur. p. 3. fol. 47. b. f.

CONVENTVS si nominet in fraudem, & causa differendi iudicium priuatur possessione. p. 3. fol. 10. a. c.

Conuentiones symoniace sunt quando tractatur cum religiosis, vel clericis, vt detur alicui nobili pro sepultura sua capella maior, vel alia cui pacto quod pro hoc aliquis redditus detur ecclesie. p. 1. fo. 105. a. c.

CONVERSIO quid sit. p. 1. fo. 21. b. col. 1. in prin.

Conuersus ad fidem si non potest cum infideli coniuge habitare, quomodo possit ad secundam uotari. p. 4. fol. 27. b. 1.

Conuersi dicuntur qui obtulerunt se, & sua in religione mutando habitum, non tamen promoueat ad ordines. p. 1. fo. 73. b. b.

Conuersi, vel oblati possunt transire ad altiorum religionem petita licentia. ibidem.

Conuersi magis astringuntur monasterio quam ipsi monachi: quia efficiuntur quasi serui monasterij. ibid.

CODICILLVS est breuis scriptura, ante vel post testamentum facta, possunt codicillare omnes qui possunt testari. p. 6. fo. 86. a. 1.

In codicillis an debeat interuenire eadem solennitas quae in testamento. ibid. l.

Codicilli, & testamenta quomodo differant. p. 6. fol. 86. b. 1. & g.

COPVLA matrimonialis inducit nexum diuinum qui appellatur secundus matrimonij. p. 4. fol. 7. b. c.

Copula violenta, an impediatur religionis ingressum? p. 4. fo. 4. b. b.

Copula carnalis efficit, vt vnus coniugum sine alterius consensu religionem ingredi non possit. p. 4. fol. 4. a. 1.

Copula quae requiritur, vt causetur affinitas. ibidem. e.

Copula carnalis per matrimonium, vel sine matrimonio facit virum affinem consanguineis foeminae in eo gradu quo tangunt eam. p. 4. fo. 18. b. 3.

COR secundum Aristotelem est sensuum sensuum, vitaeque ac sanguinis. p. 4. fol. 2. a. p.

CREATIO duplex. p. 4. fol. 53. b. 2.

CREDERE explicitè & implicitè, quid sit. p. 1. fo. 14. b. col. 1. e.

Credere spiritum sanctum, melius dicitur, quam credere in spiritum, secundum S. Tho. p. 1. fo. 15. a. a.

CREDVLITAS quando excusetur. p. 2. fol. 36. b. a.

CREDITOR vt non teneatur de euictione pignoris quinque requiruntur. p. 5. fol. 97. a. g.

Creditor cum non habeat usum rei pignoratæ sibi furatæ, nihil debet lucrari ex actione furti, vel conditione incerti. p. 7. fol. 49. a. k.

Creditor qui domum pignoratam inhabitat, tenetur ad pensionem, de iure Partit. Limitat tamen Paul. de Castr. hoc ita esse verum si creditor alius erat eam conducturus. p. 5. 88. a. n.

Creditor non potest autoritate sua debitorem in bonis, vel in personâ pignorare. p. 5. fol. 101. 3.

Creditor an possit vt iurisdictione, & iuribus in corporalibus castri sibi pignorati. p. 7. fol. 47. a. c.

Creditor potest retinere pignus etiam post solutionem debiti si quid post primum debitum debitori mutauit. p. 5. fo. 88. b. 1.

Et hoc procedit in quocunque debito, iudiciali, pretorio & sine chirographo. ibidem.

Atque adeo si remiserit sponte debitum creditori. ibid. c. & c. f.

Creditor an teneatur de fructibus percipiendis. p. 5. fol. 83. a. d.

Creditor qui cum debitore contraxit, quod det sibi aliquam rem in pignus vt que ad certam diem, vel sub aliqua conditione, non potest petere, vt ante diem vel conditionem adimpleat quod promisit. p. 5. folio. 87. a. 1.

Creditor licite potest videri fructus, quos percepit ex repignorata, sed precium accedit in solutionem fortis. p. 7. fol. 47. a. c.

Creditor potest vt fructibus rei pignoratæ, & conuereere eos in vsum suum: vel vendere, ita vt compenlet in sortem. p. 5. folio. 83. b. colum. 1. in principio.

Creditor potest debitorem fugientem capere si desit iudicis copia. p. 5. folio. 102. a. 1.

Atque vt id possit facere debitor requiruntur quatuor. ibid. f.

Creditor non potest sua autoritate capere pignora debitoris sine iudicis autoritate. p. 5. fol. 85. a. 3.

Nec sufficit iussus iudicis incompetentis. ibid. n.

Creditor quando possit agere conditione nulla facta discussione debitoris. p. 5. fol. 86. a. d. & per tot. col. sequen.

Creditor contra debitorem, vel tertium tenentem pignus postquam probauit pignoris constitutionem si dolose debitor transtulerit, ne tradere queat, soluet ei debitum, & super interesse iurabit debitor. p. 5. folio. 87. b. 1.

Creditor qui pignus debitori suo legauit non videtur, debitum legare, sed ipsum pignus: ideo debetur pignoris aestimatio per heredem. p. 6. fol. 61. b. 1.

Quid est contra si debitor legat pignus suo creditori. ibid. g.

Creditor non potest capere debitorem fugientem cum re, vel pecunia sibi debita, propria autoritate. p. 5. fol. 85. b. col. 1. in princ.

Creditor si pignus petat a tertio, & ipse tenes negat, si ipse negat pignoris constitutionem, & debitoris dominium, recuperabit illud. p. 5. folio. 87. a. 2.

Creditor qui absque iudicis licentia bona debitoris moribundi occupat perdit debitum & tantundem hereditibus soluit, & insuper tertia pars bonorum suorum applicabitur filco. p. 7. fol. 35. a. 5.

Creditor non tenetur cōtribuere socijs creditoribus quod accepit a debitore ante executionem, vel celsionem. p. 5. fol. 11. b. 2.

Creditor qualiter de pignore teneatur si eo vtatur vel culpa sua deterioretur. p. 5. fol. 88. a. 1.

Creditor cum plures sunt concurrunt in solidum in solutione sienda ex bonis cedentis: si autem vni prius sunt obligata bona, ille praefertur. p. 5. fol. 110. a. 1.

Creditor an habeat recursum contra emptores rerum hereditariarum quibus haeres vendidit. p. 6. fol. 38. b. col. 1. in prin.

Creditor an quando possit agere contra legatarios. ibid. a.

CRIMINA que leuia, enormia, mediocria, venialia, &c. dicantur. p. 1. fo. 42. 1. 2. & 3.

Crimina priuata & publica, quomodo differant. p. 7. fol. 14. a. d.

Crimen adulterij, lese maiestatis, homicidij, & exterorum vide in suis quodque dictionibus.

CYLP A semper praesumitur nisi contrarium probetur. p. 2. fo. 55. a. d.

Culpa lata leuis, & leuissima que dicatur. p. 5. fol. 8. 1. & p. 7. fo. 99. a. 1.

Culpa tota attribuitur mouenti rixam, & aggressori. p. 3. fol. 3. a. c.

Culpa lata an aequiparetur dolo in maleficijs. p. 7. fol. 99. a. 1.

CVPIDITAS radix est omnium malorum. p. 2. fol. 10. a. 1.

Cupiditas egenos facit quos caput. ibid. d.

CYRATOR debet dari a iudice bonis captiui, vel absentis, vel sine herede defuncti. p. 3. fol. 6. a. 1.

Curatoris datio non tollit alicui ius administrandi quod habet a natura.

Septem partitarum.

p. 5. fol. 62. b. d.

Curati tenentur ex necessitate tradere in matriculis eos qui non continentur quadragesima. p. 1. fol. 24. b. e.

Curatus potest dare licentiam praedicandi cuilibet religioso in parochia sua. p. 1. fo. 55. a. b.

CVRIA Regis quid sit & vnde nomen accepit. p. 2. fol. 29. a. 1.

Curia Regis intelligitur cum quinque leucis in circuitu. ibid. d. & folio. 52. a. d.

Curia an dicatur, si rex absens est ita vt homicida intrans in eam excusetur a pena. ibid. e.

Curia Regis cur assimilatur mari ibid. 2.

CVRRV legato debetur etiam bestia adducens currum. p. 6. fo. 74. b. 2.

Quid si mortua sit bestia? interit legatui, nisi testator alia apponat. ibid.

Quid autem si duobus mulis vehitur currus, vno mortuo, an pereat legatum. p. 6. fol. 75. a. col. 1. in prin.

CVRTIS, seu curia est pars domus. p. 2. fol. 51. b. c.

CVSTOS carceris, & castri aequiparantur. p. 2. fol. 55. a. d.

Custos carceris qualiter debeat tractare carceratos. p. 7. fol. 86. a. 2.

Custos carceris qui captum sinit abire qualiter puniatur. p. 7. folio. 86. b. 1.

Contra custodem in dubio praesumitur negligentia. ibid. e.

Custos carceris per commentarium sem positus si fugiat cum capto vltimo supplicio damnabitur. p. 7. fol. 85. b. 3.

CVSTODES carcerum si non diligenter custodiant incarceratos pro debito pecuniario, & eorum culpa fugiant, tenebuntur ad eorum debitum. p. 7. fol. 83. a. b.

Custodes personarum regiae quales esse debeant. p. 2. fol. 24. a. 1.

Custodes castri quales esse debeant. p. 2. fol. 58. b. 2.

Custodes ponendi sunt in litoribus maris & fluminum, & itineribus terrarum, per quae merces illicitae possunt portari. p. 3. fol. 91. a. c.

Custodia carceratorum spectat de iure ad Alguazellum. p. 2. fol. 26. b. h.

Pro custodia qui mercedem recipit tenetur de leuissima culpa. p. 5. folio. 43. a. e.

D.

DAEMON apparet in forma hominis an baptizaret. p. 1. fo. 17. a. k.

Daemones per se fuerunt creati boni: sed per se abutendo libero arbitrio facti sunt mali. p. 1. fo. 14. a. 1.

DAMNATVS ad mortem hodie potest condere, testamentum. p. 2. fol. 34. b. d. & p. 7. fol. 93. a. 1.

Dammum est perditio, vel deterioratio rei vel personae alterius culpa, p. uenias, & est triplex. p. 7. fol. 56. a. 1.

Dammum dicitur sentire, qui patitur diminutionem patrimonij non qui perdit lucrum non radicatum, & perfectè acquisitum. ibid. c.

Damni dati actio vt detur, exigitur dolus vel culpa. ibid. d.

Propter damnum procedens ex contractu non datur actio legis aquiliae. ibidem.

Damni dati emendam quis possit petere. ibid. 2.

Dammum qui se fatetur dedisse tenetur licet re vera non dederit. p. 7. folio. 59. b. 1.

Quando tamen agitur de homine occiso debet constare de persona. ibid. dem. e.

Dammum qui se dedisse negat, si contra eum per testes proberur condemnatur in damno duplicato. p. 7. fol. 59. a. 1.

Damni actio qualiter debeat proponi. ibid. c.

Damni aestimatio qualiter fieri debeat per iudicem. ibid. fol. 60. a. c.

Damni dari per quadrupedem qualiter dominus eius teneatur. ibid. b. 1. & 2.

Dammum, vel periculum rerum donatarum in dotem ad quem pertinet. p. 4. fol. 33. b. 2.

DATVM, ne maleficium detegeretur repeti potest. p. 5. folio. 109. a. 2.

DEBITOR mulieris si soluit dotem promissam a muliere, an praesumatur animo donandi, vel se liberandi promississe. p. 4. fol. 38. a. col. 1. in principio.

Debitor potest impetrare moratorium dilationem ne creditori soluat, vsque ad certum terminum. p. 3. fol. 94. a. 2.

Sed an teneatur dare satisfactionem? ibid. b. a.

Debitor soluendo creditori dum est captus a latronibus non liberatur si solutio esset ad commodum latronum. p. 2. fo. 57. b. d.

Debitor qui soluit procuratori recusanti ob metum perditionis pecuniae, postea si perdat an sit liberatus. p. 2. fol. 57. b. d.

Debitor quibus modis excusetur a mora. p. 5. fol. 66. a. k.

Debitor qui rem pignoratam vi auferat a creditore perdit dominium quod habet in re. p. 7. fol. 41. b. 2.

Idem est si creditor rem loco pignoris a suo debitore auferat. ibidem. folio. 42. a. 1.

Debitor qualiter liberetur rei interitu vel perditione. p. 5. fol. 100. a. 1.

Debitor qui allegat solutionem an possit condemnari, vt soluat debitum, nisi infra octo dies solutionem probauerit. p. 3. fo. 131. b. b.

Debitor an liberetur a poena, si eius amicus obtulit debitum creditori, & ipse noluit recipere. p. 5. fol. 81. b. d.

Debitor quando dolose non restituit pignus iuratur in litem contra eum. p. 5. fol. 88. a. b.

Sed hoc de stricto iure procedit: nam de aequitate, tenetur ratum ad debitum hanc tamen aequitatem non seruat ius patitarum. ibid.

Debitor alternatiuus vtrumque per errorem soluens repetit vnū quod malit. p. 5. fol. 106. b. 3.

Debitor qui aliquid promisit facere, vt a debito liberaretur, si recuset, creditor potest eligere, an petat primum debitum, vel compellat eum facere quod promisit. ibid. 5.

Debitor qui soluit post sententiam absolutoriam errore ductus, an possit repetere solutum. p. 3. fol. 60. a. f.

Debitor debet recipere pignus cum in crementis soluendo expensas per creditorem factas. p. 5. fol. 88. a. 2.

Debitor si quid alienauit in fraudem creditorum reuocatur per creditorem. p. 5. fo. 100. a. 1.

Quin, & detruji potest in carcerem: vt reuelet eos in quos alienauit. ibid. l.

Debitor quando praesumitur alienare in fraudem. p. 5. fol. 111. b. d.

Debitor, qui creditoris pignus subripit furtum committit. p. 7. fol. 47. a. e. & fol. 49. a. 1.

Quid autem si creditor non tenebat pignus: sed mansit in potestate debitoris dicendum est, quod si speciali nomine pignoris eam creditor obligauerat, tenetur actione furti, si eam vendat, aut alias tractet. p. 7. fol. 49. a. c.

Debitor praescribit triginta annis debitum negligentia creditoris non petentis. Rem vero locatam nequit conductor aliquo tempore praescribere. p. 3. fol. 170. a. 2.

Verbum (debet) importat necessitatem secundum glo. in clem. attendentes in verbo debeat de stat. monacho.

Debitum non est denegandum coniugi petentiam pendente accusatione adulterij. p. 4. fol. 9. a. 1.

Quod non procedit si accusatio sit facta coram iudice laico. ibid. l.

DECANVS est in aliquibus ecclesijs primus personatus qui praesertim omnibus post pontificem, & habet in clericos iurisdictionem ordinariam. p. 1. fo. 53. a. 1. & e.

DECIMA est omnium bonorum mobilium licite quaesitorum decima deo data, & est duplex praedialis videlicet, & personalis. p. 1. folio. 135. b. 1.

Decima praedialis soluenda est sine deductione sumptuum, & census, vel tributui. p. 1. fo. 139. a. 1.

Decime praediales statim collectis fructibus, & redditibus soluenda sunt & si differatur deterioratio spectat ad morosum. p. 1. fo. 140. a. 1.

Decime personales, vt dicit Abbas hodie non est inusu in aliquibus locis. p. 1. fo. 135. b. h.

Decimae personales non soluunt nisi de lucro deducto principali quod fuit iam decimatum. p. 1. fo. 139. b. 1.

Decime non de melioribus, nec de deterioribus fructibus: sed de medio tribus est soluenda. p. 1. fo. 140. a. 2.

Decimae qualiter debeant diuidi secundum consuetudinem locorum. p. 1. fo. 140. a. 1.

Decimae non possunt permutari cum aliqua re temporali. p. 5. fo. 35. a. l.

Decimas debere solui a Christianis quibus auctoritatibus probat Hostiensis in summa de deci. p. 1. fo. 135. b. e.

DECRETVM necessario requiritur in alienatione rerum immobilium minoris. p. 3. fol. 102. b. h.

DECREPITI inter infirmos numerantur: nam & ipsa senectus morbus est. p. 6. fol. 19. b. g. 1.

DECVRIONES representant populum, & possunt consuetudinem inducere. p. 1. fo. 12. a. f.

DEGRADATIO aequiparatur vltimo supplicio. p. 1. fo. 69. b. g.

Degradatus ex quibus maleficijs iudici seculari non tradatur. ibid. 2.

Degradari an possit clericus pro homicidio, vel conuicio in praetatum. p. 1. fo. 70. a. b. per totum.

DEIICIENS vel effundens quod damnum det transeuntibus tenetur in duplum. p. 7. fo. 61. b. 1.

Quid autem si lapis est proiectus ab vno ex quatuor qui erant in domo, sed nescitur a quo, an omnes teneantur de percussione. ibid. f.

DELEGATVS a principe potest subdelegare causam etiam coram eo non ceptam, quod non potest ordinarius. p. 3. fo. 24. a. 1.

Delegatus a Rege quomodo debeat dari, & quid in eo animaduertere debeat rex. ibid. b. 1.

Delegati potestas soluitur, vt ante delegante, aut si delegatus incipit esse aequalis, aut maioris potestatis qua delegans. ibid. 2.

Delegari non possunt ea quae sunt meri imperij. p. 3. fol. 23. b. 1.

Index materiarum

Eorum tamen audientia delegari potest, referuata sententia iudici ordinario. ibid.
Delegari possunt ea quae sunt mixti imperij. ibid.
Delegatus potest ante litem contestationem recusari, non expressa recufationis causa, praesertim a recusante iuramento si petatur, quod non malitiose recusat. p. 3. fol. 125. a. * 1.
Delegatus potest exercere omnia sine quibus causa expediri non potest. p. 3. fol. 98. a. f.
Delegato si committatur causa cognitio, & nihil dicatur de decisione, non possit decidere causam neque pronunciare, licet contra tenuerit Speculator. p. 3. fol. 98. b. d.
DELIBERARE idem est quod cum amicis consilium an recipiat hereditatem quis habere: & prodest ut informetur deliberans an sit ei lucrosa, vel damnosa hereditas. p. 6. fol. 35. a. * 1.
Intra deliberandi terminum mortuo herede, potest eius heres adire in sua reliquum tempus. p. 6. fol. 36. a. b.
Deliberandi terminus debet peti a iudice ubi est maior pars hereditatis. p. 6. fol. 35. b. b.
Deliberandi terminum petet abbas, si hereditas sit delata monacho. p. 6. folio. 35. b. e.
Deliberandi terminus quando petitur a Rege Rex concedit annu: quando autem a iudice nouem menses. ibid. * 1.
Deliberandi termino elapso an filius excludatur a petitione hereditatis. ibidem. i.
Deliberans si repudiet tenetur bona hereditaria creditoribus restituere. p. 6. fol. 36. b. * 2.
Deliberatione pendente haeres non potest vendere rem hereditariam. p. 6. fol. 36. b. * 1.
DELICTA paria mutua compensatione tolluntur in foro canonico. p. 3. fol. 64. a. a.
DELINQVENS debet remitti ad locum delicti. p. 3. fo. 11. b. e.
DENVNCIARE potest, quicunque & accusare. p. 7. fol. 14. a. d.
Denunciator quando tenetur ad probandum, vel non. p. 7. fol. 14. a. f.
Denuntiatio sola an sufficiat ad inquirendum. p. 7. fol. 14. a. k. & l.
Denunciatio an sufficit quod fiat procuratori, vel marito pro vxore. p. 5. fol. 22. a. h.
DEPONENS tenetur de furto serui depositi si sciuit furem, nec certiorauit depositarium. p. 5. fol. 10. * 1.
Deponens rem quae consistit pondere, numero, vel mensura anterioribus personalibus praefertur non tamen realibus. p. 5. fo. 9. b. * 1.
DEPORTATVS dicitur mortuus ciuilitate. p. 4. fol. 49. b. d.
Deportatio quid sit. ibid. e.
Deportatus, & deportatio vide relegatus.
Deportatus habetur pro mortuo. p. 5. fol. 58. a. e.
DEPOSITARIVS non tenetur in foro conscientiae ad restituendam rem si naturaliter intereat. p. 5. fol. 7. b. b.
Depositarius tenetur de lata culpa, & de dolo. p. 5. fol. 8. a. * 1.
Depositarius reddens depositum mandato iudicis liberatur. p. 5. f. 8. a. a.
Depositarius qui depositum vltro rogauit, tenetur de leui, & leuissima culpa. ibid. l.
Depositarius quando praesumatur esse in dolo. p. 5. fol. 8. b. d.
Depositarius agit contra furem ad perfectionem pro deposito sibi subrepto, & dominus ad poenam furti nisi tali forte suscepit: vt non teneatur de periculo. p. 7. fol. 50. a. * 1.
Depositarius non tenetur de casu fortuito, nisi de hoc conuenerit, vel praesesserit dolus. p. 5. fol. 8. a. * 2.
Depositarius non tenetur reddere arma stulto si timetur, qd cum eis leat. p. 5. fol. 8. b. * 2.
Depositum quibus de causis possit retineri a depositario. p. 5. fo. 10. * 1.
Depositum fieri necessitate imminente, vel cessante quid intersit. p. 5. folio. 7. b. e.
Depositum non potest retineri praetextu compensationis debiti. p. 5. folio. 8. b. * 2.
Depositum debet reddi in loco in quo datum est. ibid. g.
Depositum qualiter debeat reddi, si conuentum est ne redderetur vni si ne altero. ibid. m.
Depositum incendiij necessitate qui negauerit tenetur ad duplu. p. 5. folio. 9. a. * 2. l.
Depositum quid sit, & quot modis contrahitur. p. 5. fol. 7. b. * 1.
Depositum factum in ecclesia tenetur restituere praelatus, vel capitulu. p. 5. fol. 9. a. * 1.
Depositum quod constat pondere numero, & mensura dominiu, & periculum transit in depositarium. p. 5. fol. 7. b. k.
Depositum dari quae res possint. p. 5. fol. 7. b. * 2.
Deposita si clausa sint, & signata tacite prohibetur ne depositarius eis vtatur. ibid. k.
DESEPERATIO est cum quis diffidit, & derelinquit bona huius seculi & futuri abhorrens vitam, & amplectens merem. p. 7. fo-

lio. 80. b. * 1.
Desperatio quintuplex est. ibidem.
DEVS quare dicatur vnus. p. 1. fo. 13. b. f.
Deus quare dicatur immensus. ibid. h.
Deus est principium principians, causans, & non causatum. p. 2. fol. 2. a. a. & fol. 8. a. c.
Deus quod sit trinus & vnus, quomodo debeat intelligi. p. 1. fo. 14. a. e. f.
Dei bonitate & misericordia omni momento fruimur. p. 2. fo. 8. b. b.
Deum cognoscere nemo potest perfecte. p. 2. fol. 8. b. * 1.
Deum non habuisse principiu quomodo probetur. p. 2. fol. 2. a. a.
DIACONVS quis dicatur, & quod sit eius munus. p. 1. fo. 55. a. * 1.
DIEST tacita interpellet, & constituit debitoru in mora. p. 5. fol. 99. b. b.
Dies feriatu qui, & quot sint. p. 3. fo. 12. a. * 2.
Dies feriatu melius hodie reducerentur ad paucos propter abusum, & flagitia, quae hodie in illis perpetrantur. ibid. c.
Dies feriatu repentini qui dicantur. ibid. b. * 1.
Dies interpellat sine homine, & constituit debitorem in mora. p. 5. fol. 66. a. g.
Dies feriatu ob vtilitatem publicam qui sint. p. 3. fol. 13. a. * 1.
Dies feriatu mensium non seruantur in regalibus auditorijs regni Castellae nec similiter in curia Romana, nec in curijs Francoru. ibid. c.
Dies feriatu computantur intra tempora assignata a iudice ad prosequendum appellationem. p. 3. fol. 149. a. * 2.
Diebus feriatu non debet quis citari, nec in iudicio exigi. p. 3. fo. 12. a. * 1.
Diebus feriatu introductis in honorem Dei non possunt renutiare partes. ibid. i.
Diebus feriatu in honorem Dei quae nam iudex possit expedire. ibid. * 3. & b. per totam. col. 1. & 2. & fol. 13. a. * 2.
DIET A simpliciter intelligitur de vulgari secundum consuetudinem regionis. p. 2. fol. 52. e.
DIFFAMARE & occidere paria sunt. p. 2. fo. 35. a. * 2.
Diffamatus potest impunere dicere diffamanti, quod mentitur: quia licitum est vnicuique suum honorem defendere. p. 7. fol. 19. b. e.
Diffamans aliquem de maleficio ex quo mors veniret infligenda, patitur supplicij similitudinem. p. 7. fol. 25. b. * 1.
Diffamans alium per scripturam, seu dictamen: eadem est poena puniendus, quae ille esset puniendus quem diffamat, delicto probato. p. 7. folio. 33. a. * 2.
DIFFIDATIO vide in dictio. reptum, & reptare.
Diffidatio est a fide inter generos antiquitus posita discessio. p. 7. fol. 43. b. * 1.
Diffidatio ad quid prodest, & quis eam possit facere. ibidem.
Diffidatio super quibus rebus, & in quo loco, & ante quem possit fieri. p. 7. fol. 44. a. * 1. & 2.
DIGNITAS & ordo peccatum aggrauant. p. 1. fol. 22. b. d. & p. 2. fol. 53. b. g.
Dignitas clericalis praevalet regali. p. 1. fol. 70. a. f.
Dignitas qualis liberat filium a patria potestate. p. 4. fol. 50. a. * 2. & c. & amplissimè in summarijs. 4. sequen.
Dignitatis appellatione in materia restringibili non venit episcopalis. Item nec episcopalis dignitatis appellatione venit Archiepiscopalis. p. 4. fo. 43. b. f.
Dignitatis duodecim sunt que liberant filium a patria potestate. p. 4. fol. 51. a. b.
DILIGENTIA nimia aliquando nocet. p. 5. fo. 43. a. f.
DILATIO est temporis spatium a iudice partibus ad respondendu, vel ad probandum negata concessum. p. 3. fo. 27. b. * 1.
Et huiusmodi terminus debet dari a iudice pro tribunali sedete vtraque parte praesente, & pendente huius termini dilacione nihil debet nouum in lite fieri. p. 3. fo. 72. b. * 2.
Dilatio triplex solet dari in ciuilibus causis ad probandum, & si necessesse fuerit dabitur quartus cum iuramento. p. 3. fo. 72. b. * 3.
DISCIPLINVS si moriatur ex immoderata disciplina ad quid tenetur magister. p. 5. fo. 42. a. * 2. & ibid. b. d.
DISPENSATIO est prouida iuris communis relaxatio vtilitate siue necessitate pensata. p. 1. fo. 51. a. a.
Dispensatio in quibus casibus est permissa episcopo. ibid. b. * 1.
Dispensare an licite possit papa cum bigamo. p. 1. fo. 34. b. m.
Dissensus interior quomodo possit probari. p. 4. fo. 8. a. col. 1. in prin.
Dispensatores domus Regiae quales esse debeant. p. 2. fol. 25. a. * 1.
DISPOSITIO legis debet conuenire dispositioni naturali. p. 1. f. 7. a.
Dispositio facta de liberis non exredit ad fratres, vel sorores. p. 2. f. 35. b. g.
DIVINARE est Dei potestatem ad futura praesciendi velle recipere: & duplex est diuinitio. p. 7. fo. 73. b. * 1.
DIVERSIO hereditatis quid sit. p. 6. fo. 99. a. * 1.
DIVE Sille verè dicitur qui bonis moribus abundat. p. 2. fo. 16. b. l.
Diuites homines qui proprie dicantur. p. 4. fo. 64. a. b.
Diuites hodie literas negligunt. p. 2. fol. 17. b. f.

Septempartitarum.

Executio infra quod tempus debeat proponi & coram quibus. ibid. e. fol. 11. a. * 1.
Executio tollitur si tutor patiatu se confirmari vel administrari. ibid. a.
Executio quibus de causis potest tutor. p. 6. fol. 110. a. * 2.
Executio a tutela quae per persona possunt. ibid. b. * 1.
EXEMPLA praetorum facilius corrumpunt. p. 2. fol. 12. b. e.
Exempla sanctorum patrum sunt linea qua posuit Deus, vt per eam facta nostra regulentur. p. 2. fol. 30. c. & fol. 35. a. c.
EXERCITATIO plus habet ad honestatem momenti, quam naturae. p. 2. fol. 18. a. g.
EXECVTIO sententiae vide in dictione sententia.
Executores testamenti ad quid teneatur legatarijs. p. 6. fol. 58. b. c.
Executores testamenti in quibus casibus inuito herede, exigunt in iudicio bona defuncti. p. 6. fol. 77. b. * 1.
Executores testamenti dicitur, cui testator committit factum animae suae. p. 6. fol. 76. a. * 1.
Executores testamenti ad quid prodest, & quomodo constituitur. ibid.
Executores testamenti quae potestatem habeat in exequendis legatis. ibidem. * 2.
Executores testamenti an possit propria autoritate capere res legatas. ibidem. i.
Executores quando non est datus ad pias causas, Episcopi loci debet recipere onus. p. 6. fol. 77. b. * 2.
Executores tenentur facere inuentarium. p. 6. fol. 78. a. b.
Item & reddere rationem Episcoli relictorum ad pias causas. ibid. c.
Executores testamenti non potest excedere mandatum testatoris, in legatis certis. p. 6. fol. 76. b. * 1.
Sed quid in legatis relictis in genere: veluti pauperibus talis ciuitatis? p. 6. fol. 77. a. col. 1. & 2. per totum.
Et an in huiusmodi legatis poterit destruere in filios suos & consanguineos pauperes. ibid. a.
Executores testamenti potius debet in suos consanguineos egenos distribuere, quam in extraneos. p. 2. fol. 20. b. d.
Executores negligens in executione testamenti iudicialiter remouebitur ab executione, & perdet quod erat habiturus illo testamento. part. 6. fol. 79. a. * 1. & f.
Sed an sufficiat ad hoc vnica monitio. ibid. f.
Executores testamenti ad quem pertinet, nullo executore nominato in testamento. p. 6. fol. 76. a. g. per totum.
Executores testamenti cum plures existant, si omnes interesse nequeunt, aut nolunt: possunt duo vel vnus exequi. p. 6. fol. 78. a. * 1.
Executores datus ad erogandum in pias causas non possunt erogare in redemptionem captiuorum. p. 1. fol. 109. b. g.
Executores testamenti dicuntur etiam diuisores & distributores, vel dispensatores vel ministri. p. 6. fol. 76. a. e.
Executores testamenti regulariter non satisfant, nisi sint suspecti. part. 6. fol. 76. b. b.
Executores testamenti esse possunt religiosi impetrata superioris licentia. ibid. c.
Sed an poterunt fratres minores. ibid.
Executores potestas, pendet a facultate, quam eis dat testator. part. 6. fol. 77. b. d.
EXHAEREDATVS ante substitutionem vel post, vide ab omnibus gradibus substitutionis exheredatus. p. 6. fol. 48. a. * 1.
Exheredatus sit extraneus etiam a bonis quae titulo maioris fratri maioris fuerunt relicta. p. 6. fol. 44. b. c.
Exheredatus rite an sit, si pater male dicat filium cum expressione causae. Bald. dicit qd non. ibid.
Exheredatus agnoscens in aliquo iudicio defuncti repellitur a querela. p. 6. fol. 55. a. * 1. & g.
Exheredari iure potest filius qui patre captiuum non redemerit. p. 6. fol. 47. a. * 1.
Sed quid si captiuus fuit negligens: quia ipse poterat se redimere sine aliorum auxilio. ibid. d.
Et huiusmodi hereditas applicabitur ecclesiae ad redemptionem captiuorum. ibidem. f.
Exheredari potest sine causae expressione ille qui non tenet primum locum in successione. p. 6. fol. 44. b. d.
Exheredari quot de causis possint filij a parentibus. p. 6. fol. 45. b. * 1. & per totum. & fol. 46. a. * 1.
Exheredari an possit filius, qui ignominiosam duxit vxore. ibid. d.
Sed quid si filius post commissam ingratiudinem magna beneficia contulit patri. ibid.
Exheredari potest merito filius haereticus. p. 6. fol. 47. b. * 1.
Exheredans non tenetur in testamento exprimere locum & tempus commissae ingratiudinis per filium: sed hoc tenetur probare haeres. p. 6. fol. 46. a. h.
Exheredans certus debet esse & nomina siue nominatim, siue per fi-

gna. partita sexta. folio. 4. a. * 1.
Exheredatio est consanguinei ab hereditate, in qua ius habet succedere di, expulsiuo. Et sit per haec verba: exheredo filium meum propter talem causam. p. 6. fol. 44. b. * 1.
Exheredatio euacuatur euacuato testamento in quo facta. ibid. * 2.
Exheredatio vel valet requiritur qd fiat in testamento. ibid. e.
Exheredatio non definit esse valida licet hereditas non adeatur ex testamento. ibid. g.
Exheredatio condicionalis non valet, etiam si tacite conditio sit. part. 6. fol. 45. h. a.
Exheredatio a persona vnus ex heredibus non valet. p. 6. fol. 48. b. a. f.
Si in exheredatione causa specialiter non apponatur nec per heredem probatur, repellitur institutus, & succedit exheredatus. partita. 6. folio. 48. b. * 1.
Exheredatio & praeteritio in quo differant. p. 6. fol. 49. a. d.
Exheredationis vna causa probata per heredem licet plures sint appositae per testamentum, tenet exheredatio. p. 6. fol. 47. b. * 2.
Exheredare parentem in quibus casibus possit filius. p. 6. fo. 49. a. * 1. & f.
Exheredare potest frater fratrem sine causae expressione. p. 6. fol. 49. b. * 1.
Exheredatus filius vide in parte filius.
EXHIBERI in iudicio quae instrumenta debeant. p. 3. fol. 7. * 1.
Exhiberi debet res in loco iudicij, si ibi ad sit: si tamen sit alibi adduci debet periculo & expensis petentis. p. 3. fol. 8. a. * 2.
Exhibere debet reus rem petitam etiam in quacumque parte litis, si eam in potestate habeat. p. 3. fol. 8. a. * 1.
Exhibere tenetur reus rem talem qualis erat tempore litis contestatae. p. 3. fol. 8. b. * 1.
Exhibere rem in iudicio petitam recusans ad quae teneatur. ibid. * 2.
EXPENSAS necessariae quae dicantur. p. 5. fol. 81. a. a.
Expensae factae in aliqua re vel eius custodia qualiter taxentur. part. 2. fol. 55. b. e.
Expensae in exigendis debitoribus non minuunt dotem. p. 4. fol. 33. a. b.
Barto. tamen tenet contrarium quando nomen aestimatum fuit datum in dotem. ibidem.
Expensae an debeant solui, quas victor non soluit aduocato suo eo quod esset eius amicus. p. 3. fol. 8. b. a.
Expensae in vtilitatem societatis factae vel in socij infirmitate deducunt de communi. p. 5. fol. 60. * 2.
Expensae funeris fieri possunt etiam citra mandatum, & qui eas fecerit praefertur creditoribus hereditarijs. p. 1. fol. 108. b. * 1.
Quid autem de expensis quas fecerit litigando cum alio contentente se heredem, Ange. Paul. & Alex. dicunt, quod deducuntur si obtineat. ibidem. e.
Expensas in dote factas quasnam possit recuperare maritus. partita. 4. fol. 38. a. * 2.
Sed quid sit fecit expensas in custodiendo castro vxoris quod alius occupare volebat: videtur quod repetere non possit. ibid. b. c.
Expensas factas in recuperanda maioria an quis possit recuperare. part. 4. folio. 38. b. a.
Expensas factas in alendis nepotibus, & filijs recuperat mater, vel auia post mortem patris eorum. p. 5. fol. 82. a. * 2.
Idem etiam est si erat debetrix: nam videtur dare alimenta animo compensandi cum debito. ibid. f.
Expensas quas fecit vitricus in alendo priuigno, non recuperat nisi pro testatus fuerit ab eo recuperare. p. 5. fol. 82. b. * 1.
Nam lex praesumit vitricum alere priuignum pietatis affectu. ibid. c.
Expensas regulariter refundit victus victori in iudicij. partita tertia. folio. 134. a. * 1.
Sed quae expensae in huiusmodi condemnatione veniunt: an etiam interesse. ibid. a.
Expensas non tenetur soluere victus victori, quando habuit iustam causam litigandi. ibid. b.
Et quae dicatur iusta causa litigandi relinquitur iudicij arbitrio. ibid.
In expensis & in principali condemnabitur reus qui contumaciter abest. p. 3. fol. 134. b. * 1.
EXPOSITI dicuntur sanguinolenti in rubri. de infan. expo. & quare sic dicuntur. p. 4. fol. 54. a. g.
Expositi an possint ad ordines promoueri. p. 4. fol. 54. b. c.

F.

FABRICA fumitur pro structura aedificij: par. 1. fol. 97. b. b.
Vnde Episcopus non releuatur ab onere falcendi ecclesiam & ornamentis necessarijs, propter redditus fabricae. ibid.
Fabrica deputabatur quinta pars fructuum Ecclesiae secundum iura antiqua. ibid.

Index materiaram

Fabrica deficiente ad reparationem ecclesie vltimo loco compelluntur parochiani. *ibid.* d.
FACERE aliquid clā vel palam quomō intelligatur. p. 6. fol. 51. a. i.
FACTVM palāmpunitur ratione mali exempli, quā factum clām. p. 4. fol. 12. a. d.
FALSVM dici proprie non potest nisi adf. dolus. p. 7. fol. 26. a. a.
Falsator qua pœna puniatur. p. 7. fol. 27. a. * 3.
Falsitates student mutare quæ vera sunt vt falsa videantur verisimilia. p. 7. fol. 26. a. a.
Falsarius est qui mandat fieri falsum. p. 7. fol. 27. a. c.
Falsis mensuris & ponderibus qui vtuntur in vendendo quā penam incurrant. p. 7. fol. 27. b. * 1.
Falsum committit nullas falsas sigillans, cuneos vel monetam falsam faciens. p. 7. fol. 27. a. * 1.
Item apothecarius loco vnus medicaminis aliud miscens. *ibid.*
Factum iudicis reputatur factum partis: & ideo ex venditione rei facta per iudicem, pro executione sententiæ tranfit dominiū. partita quinta. fol. 28. b. * 2.
Falsi crimen quā abominabile sit, & legibus odiosum. p. 7. fol. 25. b. n.
Falsitas instrumentorum quomodo obijciatur & probetur. p. 3. fol. 119. a. & b. per totum.
Falsitas instrumenti potest obijci etiam post sententiam quæ tranfuit in rem iudicatam. p. 3. fol. 120. a. a.
Falsitas quid sit, & quibus modis fit. p. 7. fol. 26. a. * 1.
Falsitatem committit regis secreta reuelans aut ei scienter mētens. item qui statum disimulat. p. 7. fol. 26. b. * 1.
FAMA quid sit. p. 7. fol. 22. b. * 3.
Fama vt probetur quot requirantur. p. 7. fol. 89. a. d.
Fama foli in antiquis factis excedentibus hominum memoriam sufficit ad probationem. p. 3. fol. 8. a. c.
FAMILIARIE hereticunde iudicium: vide in. 6. parti. fol. 98. cum sequenti, & infra in dictione hæres.
Familie appellatio quid intelligatur. p. 7. fol. 107. b. * 1.
FAMVLVS non potest accusare dñm præsentem vel præteritum, nisi in solo crimine læsæ maiestatis. p. 3. fol. 4. b. * 1.
Famulus licet teneatur dñm adiuuare & defendere, non tamen tenetur mori pro eo defendendo. p. 4. fol. 35. b. g.
FALCIDIA habet locum non solum in legatis & fideicommissis: sed etiam in donationibus causa mortis. p. 6. fol. 80. a. c.
Falcidia qualiter & quā debeat detrahi. *ibid.* * 1.
Falcidia non potest detrahi de relictis Ecclesie hospitali. & c. *ibidem.* fol. 81. a. * 1.
Sed an cesset talis ratio quando Ecclesia est instituta hæres & grauatur legatis. *ibid.* d.
Falcidiam ex quibus causis non potest hæres detrahere. partita sexta. fol. 82. a. * 1.
FATVVS maior. 14. annis testari recte potest. p. 6. fol. 6. a. a.
Fatuus quis dicatur. *ibid.*
FERIARIE vide in dictione, dies feriat.
FERIRE proprie dicitur cum & sine ferro. p. 2. fol. 36. a. d.
FEVDALIS contractus, vide in dictione contractus.
Feudalis res, vel maioris an possunt donari pro anima. partita quarta. fol. 68. a. i.
Feudatarius perdit feudum ob seruitia non exhibita vel domini desertionem in prelio, vel ob similes causas. p. 4. fol. 67. b. * 2.
Feudatarius ad quæ seruitia tenetur domino, si sit conuentum de certo genere seruitij. p. 4. fol. 66. b. * 2. & f. g. h. & i.
Feudatarius qualiter debeat recipere feudum à Domino. partita quarta. fol. 66. a. * 1.
In feudo non succedunt ascendentes, sed descendentes: quibus deficientibus succedit frater in feudo paterno. p. 4. fol. 67. b. * 1.
Quid si non habeat fratres succedent collaterales in infinitum. *ibidem.* c.
Feudum in quibus rebus consistit. p. 4. fol. 65. a. g.
Feudum simpliciter acceptum intelligitur pro filijs hæredibus. parti. 4. fol. 67. a. b.
Feudum soldatæ est ita personalissimum, quod non tranfit in hæredes dantis neq; accipientis. p. 4. fol. 63. b. h.
Feudum de camera quid sit. p. 4. fol. 65. a. i.
Feudum est concessio alicuius rei vassallo propter homagium seruiēdi. & est duplex. p. 4. fol. 65. a. * 2. & c. d.
Feudum non potest constitui sine inuestitura. p. 4. fol. 66. b. b.
Feudum conditionatum dicitur, quod datum est ad seruitium. partita. 4. fol. 66. b. f.
Feudum terra & honor qualiter differant. p. 4. fol. 65. b. * 1.
Feudum à quibus dari possit. p. 4. fol. 65. b. * 2. & g.
Feudo si quis fuit priuatus propter aleuosia, an nepotes eius illud possint impetrare à rege. p. 2. fol. 40. b. p.

Feudum habere dicimus in star seruitutis. p. 2. fol. 41. a. b.
FIDES quid sit. parti. 1. folio. 24. a. colum. 2. * 1. & parti. 2. fol. 13. a. * 1. & fol. 32. b. * 3.
Fides implicita tantum valet laico, quod si falsò opinando credat patrem maiorem vel priorem filio non fit hæreticus. partita prima. fol. 14. b. col. 1. e.
Fides quid operatur. p. 1. fol. 24. a. col. 2. e.
Fides ad nulla facinora se extendit. p. 5. fol. 56. a. a.
Fidem tantum testatori recommendari quid operetur. p. 6. fol. 51. b. col. 2. in prin. & *ibid.* d.
Fides matrimonialis valde commendata ab Aristotele. 3. œcono. par. 4. fol. 7. b. col. 1. in prin.
Fides matrimo. est secunda species castitatis. partita quarta. fol. 7. b. col. 1. in principio.
Fidei nihil tam congruum quam pacta seruare. p. 2. fol. 62. a. d.
FIDELIS coniugata si ad infidelitatem trāseat seu hæretica fiat, aut cum infideli nubat vel adultero suo perdit dotem, arras, & omnia bona quæ communiter cum viro habebat. p. 7. fol. 77. b. * 1.
Fideles aduersus infideles cur frequenter bellum mouent. par. 2. fol. 2. a. col. 1. b. c.
FIDEICOMMISSVM à persona non honorata non potest relinqui: licet postea casu fortuito succedat. p. 6. fol. 57. b. a.
Fideicommissum relictum omnibus hominibus alicuius ciuitatis, videt relictum, non ipsi ciuitati sed singulis habitatoribus ciuitatis. p. 6. fol. 34. b. col. 1. in prin.
Fideicommissum vniuersale relictū ab incapace inuito non valet. *ibid.* a.
In fideicommissi restitutione an veniat prælegata. *ibid.* c.
In fideicommissi restitutione quæ res veniant. *ibid.*
Fideicommissum etsi sit delatum viuente fideicommissario, transmittitur ad hæredes. *ibid.* d.
FIDEIVSSOR datus pro adulto in contractu in quo fuit dolose deceptus, non tenetur. p. 5. fol. 73. b. * 1.
Fideiussor tenebitur euictionis si minor vendat & restituitur, nō quia vendidit: sed quia minori pretio vendidit. p. 5. fol. 73. b. k.
Fideiussor an possit accedere obligationi in qua quis tenetur ad factum. p. 5. fol. 74. a. b.
Fideiussor non obligat, nisi verbis & interueniente stipulatione. *ibid.* h.
Fideiussor hodie non obligatur ex pacto nudo de iure canonico. *ibid.*
Fideiussor vnus, si fideiussit in decem in residuo, & qui fideiussit in decem non sit soluendo, an alter teneatur in solidū. Bald. tenet quod non. p. 5. fol. 75. a. f.
Fideiussor non tenetur ad pœnā promissam si reus moriatur intra terminum. p. 5. fol. 78. b. * 1.
Hoc etiam procedit in causa ciuili. *ibid.* g.
Fideiussor qui mandato alterius fideiussit agit contra mandatorē, non contra debitorem: nisi in debitoris vtilitatem cesserit fideiussio. p. 5. fol. 77. a. * 1.
Fideiussor non potest reum compellere: vt ante solutionem eum liberet à fideiussione. *ibid.* * 2.
Fideiussor non potest in mora constitui ante principalem. p. 5. fol. 75. b. b.
Fideiussor an possit obijcere creditori, quod vendat prius pignus quod habet à debitore quam conueniatur. *ibid.* d.
Fideiussor qui soluit nomine suo potest petere à creditore, vt sibi cedat actiones contra reum & fideiussores ceteros. p. 5. fol. 76. a. * 1. & b. & c. d. per totum.
Sed hæc cessio qualiter fieri debeat. *ibidem.* & b. a.
Fideiussor qui sua obligatione liberauit debitorem potest statim agere contra eum. p. 5. fol. 77. a. b.
Fideiussoris hæredes tenentur, sicut ipse, & habent eadē exceptiones, sicut ipse si viuere, haberet. p. 5. fol. 78. a. * 1.
Fideiussores plures si insimul sunt obligati potest creditor ab omnibus vel à quo voluerit totum petere. p. 5. fol. 74. b. * 2.
Sed an poterunt isti fideiussores opponere de beneficio diuisionis ex epistola diui Adriani. *ibid.*
Sed quid si plures fideiussores simpliciter recipiantur: hodie non tenentur in solidum de iure partitarum. *ibid.*
Fideiussores non possunt à creditore conueniri presente reo principali, & eo non prius discussio. p. 5. fol. 75. a. * 1.
Sed si notorium sit principalem non esse soluendo: glof. dicit qd sufficit etiam non facta discussione. p. 5. fol. 75. b. a.
Fideiussores plures qualiter conueniri debeant à creditore, maximè, si vnus non sit soluendo, aut alter absens. p. 5. fol. 75. a. c.
Fideiussores plures si obligati sunt in solidum & presentes sunt, non potest creditor vnum conueniri: sed ab omnibus debet exigere. *ibid.* b. * 1.
Fideiussore potest quis pro obligato naturaliter vel ciuilitur. parti. 5. fol. 73. b. * 2.
Fideiussio fit interrogatione præcedente & responsione subsequuta. p. 5. fol. 74. a. * 1.

Septem partitarum.

Fideiussio facta in plus quam principalis debeat, non valet in eo, quod plus promittit. Plus autē quatuor modis dicitur. partita quinta. folio. 74. b. * 1.
Limitatur tamen hoc quatuor modis. *ibid.*
Fideiussio quibus casibus dissoluitur. p. 5. fol. 77. a. b. & c. per totum.
Fideiussio non dissoluitur morte fideiussoris. p. 5. fol. 78. a. * 1.
Fideiussor qui sine alterius rogamine intercedit etiam habet actionem mandati. p. 3. fol. 101. b. c.
Fideiussor duorum correorum si aliquis sit, & vnus dilapidat an possit agere contra vtrunq; p. 5. fol. 77. a. * 3.
Fideiussor potest opponere exceptionem etiam reo inuito. par. 5. folio. 77. b. d.
Fideiussor potest petere à reo etiam pendente lite: vt det sibi expensas ad litem, vel pecuniam pro expensis: quia eius negotiū gerit. *ibid.*
Fideiussor si primo termino elapso vult suscipere defensionem, auditur: nec potest post termini vendente dimittere partita quinta. folio. 78. a. * 2.
Fideiussor qui reū criminis in iudicio sibi promittit quot dilaciones habeat. p. 5. fol. 78. a. * 2. & c.
FILIVS vel alius confanguineus exheredari potest, qui captiuū non redemit. p. 2. fol. 110. b. * 2.
Filius in quibus casibus potest parentem suum exheredare. par. 6. folio. 49. a. * 1.
Filiorum appellatione non continentur filij qui mortui nascuntur aut non nati sunt. p. 7. fol. 98. a. * 2.
Filius propter reuerentiam naturalem non potest in ius vocare patres vel auos vtriusq; sexus. p. 3. fol. 43. b. * 1.
Filius hodie cum per contractum matrimonij liberetur à patria potestate, non poterit ei pater pupillariter substituere, & quæ fuerit huius constitutionis ratio. p. 6. fol. 28. a. k. per totum.
Filius qui aliquid recepit ab oculis patris ad pacem faciendam: an per hoc præsumatur hereditatem adire. p. 6. fol. 40. a. c.
Filius familias hodie potest testari ac si sui iuris esset per. 1. 5. in ordi. Tauri. p. 6. fol. 5. b. g.
Non tamen poterit testari in aduentijs quatenus esset in præiudicium vsufructus parentis. p. 6. fol. 5. b. g.
Filij proditoris qualiter puniuntur. p. 7. fol. 16. b. a. per totum.
Fijos dago, vnde dicti sunt noua & vera etimologia. p. 2. fol. 70. f.
Filius familias qualiter debeat in iudicio conueniri. partita tertia. fol. 4. b. * 2. & o.
Filius familias conferre potest donationem simplicem sibi à patre factā ceteris fratribus contra doctrinā omniū docto. p. 5. fol. 10. b. k.
Filius familias in quibus casibus possit agere contra parentem naturalem. p. 3. fol. 3. a. * 3.
Filius familias si habeat beneficium ecclesiasticum, an eius pater habeat vsufructum. p. 4. fol. 47. b. b.
Filius familias hodie de iure communi non potest priuare patrem legitimum in peculio castrensi. p. 4. fol. 48. a. a.
Filius familias liberatus à patria potestate qualiter possit agere contra patrem. p. 3. fol. 4. * 1.
Filia si loquente patre patiatur se sabarrari tenet matrimonium. par. 4. fol. 8. a. d.
Filia primogenita Regis Francie quare non succedat in regno. p. 2. fol. 46. b. c.
Filia maior. 25. annorum, quæ contraxit matrimonium sine cōsensu patris, an incurrat vitium ingratitudinis: vt possit exheredare. partita. 4. fol. 6. a. h.
Filia quæ ante. 25. annum luxuriosam vitam elegit exheredari iure potest. p. 6. fol. 46. b. e. & f.
Sed quid si talis filia ante mortem patris ad honestā vitam redierit, an poterit exheredari: videtur qd non. *ibid.* g.
An vero mater meretrix poterit eo eam causam. filiā exheredare. *ibid.*
Filij carolici succedunt patri hæretico de iure partitarum. De iure tamen canonico contrarium statuitur. p. 6. fol. 47. b. d.
Sed cui stabimus an iuri parti. vel cano? variae sunt opiniones. *ibid.* & i.
Filius hodie per legem Tauri liberatur à patria potestate per contractū matrimonij. p. 3. fol. 11. a. d.
Filius non possit recipere id quod patri debetur ex alio contractu, quā suo etiam præstita cautione de rato. Fictam tñ solutionem potest recipere componendo. p. 5. fol. 10. a. d.
Filius non est exheredandus, vt dicitur Ecclesie quod intellige respectu legitime. p. 6. fol. 13. a. f.
Filius spiritualis an teneatur potius succurrere patri spirituali, quam carnali. p. 4. fol. 19. a. i.
An etiam debeat ali à patre spirituali. *ibid.*
Filius an possit occidere tuipiter repertum cum matre. p. 7. fol. 65. a. k.
Filius imperatoris potest immediate eligi in imperatorem post patrē. p. 2. fol. 46. e.

Filius regis non capit regnum à patre: sed à genere & primis constitutibus regnum. vnde à patre exheredari non potest. partita secunda. fol. 19. b. g.
Filius quando teneatur ad debita paterna. p. 2. fol. 49. a. d.
Filius sequitur conditionem patris quoad honores & dignitates. par. 2. fol. 71. b. a.
Filius in quibus casibus excludit substitutum vel non. parti. 6. folio. 24. a. per totum.
Filius vel filia primogenitæ præfertur auuncula suæ secundo genitæ. p. 2. fol. 46. b. d.
Filius regis Francie ad administrationem recipitur post. 14. annum. p. 2. fol. 49. a. col. 1. in prin.
Filius exheredatus à patre licet non ab auo non succedit in iure patronatus, quo ad libertos auitos. p. 2. fol. 19. b. g.
Filius est pars vicerum patris & matris & commune bonum coniugatorum. p. 2. fol. 43. b. d. & fol. 68. a. n.
Filius an possit infurgere aduersus patrem male administrantem & dilapidantem regnum. p. 2. fol. 44. a. b.
Filius primogenitus succedit in regno, quo deficiente filia maior, & sic ceteri proximiores. *ibid.* * 1.
Filius nō potest seipsum eligere ad maioriam, etiam si à matre vel patre sit ei concessa potestas. p. 2. fol. 46. a. col. 2.
Filius primogenitus legitimatus per subsequens matrimonium nō præfertur secundo genito de legitimo nato. p. 4. fol. 4. a. c. in fin.
Filius maior dicitur dñs domus. p. 2. fol. 44. b. g.
Filius mortuo patre non potest petere salarium pro opera quæ exhibuit in rebus paternis. p. 2. fol. 69. a. b.
Filius maior qui occidit possessorem maioris an succedat in maioria. p. 2. fol. 45. a.
Filius quod acquirit ex causa profectiua, acquirit patri eum in potestate habenti. p. 4. fol. 47. a. * 4.
Filij appellatione non venit nepos. p. 2. fol. 46. b. col. 2. in prin.
Filij regum quales debeant esse in loquendo incedendo ceterisq; actibus. p. 2. fol. 19. a. * 1. & 2.
Filij regum cur in Hispania dicantur infantes. p. 2. fol. 17. a. * 2. & d. & e.
Filij regum qualiter educari & enutriri debeant. *ibid.* b. * 1.
Filij regum docendi sunt scribere & abstinere ab omni concupiscentia impossibilitatem. p. 2. fol. 20. a. * 1.
Filius regis viuente patre rex dici potest. p. 6. fol. 20. a. d.
Filij regum post ablaetationem qualiter sint docendi & erudiendi. p. 2. fol. 18. a. * 1.
Filij regum quæ custodiri debent à populo atque Rex ipse. parti. 2. folio. 43. b. * 2.
Filij naturales an excludant substitutum datum filijs legitimis. parti. 6. fol. 23. b. c.
Filij an excludant ecclesiam vel piam causam substitutum. *ibid.*
Sed quid si grauatus ingreditur religionem an monasteriū habeatur loco filij, & excludat substitutum. *ibid.*
Filij duorum cōpatrum possunt in matrimonio copulari. p. 4. fol. 20. a. * 1.
Filij in cæstrosi non legitimantur per subsequens matrimonij licet ex dispensatione papæ sit contractum. p. 4. fol. 40. b. col. 1. in prin.
Filij an teneantur expectare mortem patris qui religionē ingressus est, vt possint legitimam petere. p. 6. fol. 7. b. c.
Filij & nepotes vsq; in infinitum proditoris repelluntur à promotione dignitatum. p. 2. fol. 35. b. g.
Filij naturales seu bastardi non succedunt in maioria. partita secunda. fol. 45. a. a.
Filij ex clandestino matrimonio geniti impedimento detecto nō sunt legitimi, licet ignorantia impedimenti prætendat. p. 4. fol. 12. b. * 2.
Filij maiores minoresq; apud quæ ali debeant. p. 4. fol. 52. b. * 1.
Filij adoptiui vide in parte adoptio & adoptiui.
Filij legitimi naturales & bastardi, vide in dict. illegitimi & legitimi.
FINE S vide in parte limites.
FISCVS an habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis contra creditores. p. 5. fol. 9. b. i.
Fiscus habet recursum in rebus veditis in fraudē, vt in his qui veditis rebus cibis fugiunt imminente bello. p. 5. fol. 33. a. d.
Fiscus non habet tacitam hypothecam in delictis nisi lata sententia. p. 5. fol. 90. b. g.
Fiscus quā excludat substitutum. p. 6. fol. 20. b. d. & fol. 27. b. c.
Fiscus licet non conficiat inuentarium, non tenetur vitra vires hereditarias. p. 6. fol. 52. b. d.
Fisco applicatur quidquid auferitur ab indigno. p. 6. fol. 52. b. h.
Hoc tamen quatuor modis limitatur. *ibid.*
FLVMINA, portus, & itinera publica, sunt omnibus communia. p. 3. fol. 36. a. * 3.
In particulari tamen flumina sunt earum ciuitatum per quarum territoria transeunt. *ibid.* l.

Index materiarum

Et hoc procedit etiam si flumina sint nauigabilia. ibid. Quid autem si flumen transit inter duas ciuitates diuidens earum territori...

Forma dationis tutoris, & qualiter satisfat rem pupilli salua fore. ibid. Forma tutelae minoris matre tutrice. fol. 13. b.

Septem partitarum

FRUMENTI appellatio e an comprehendatur farina. p. 3. fol. 7. b. g. Frumentum trahenti tempore caritatis, an possit assignari salarium de publico per decuriones. p. 3. fol. 17. b. a.

GABELLAE, nec vestigalia imponi possunt mulieribus quae sunt in lupanari. p. 7. fol. 73. a. h. Gabellae si nouiter instituantur in aliqua ciuitate...

GLORIFICATIONIS quatuor dotes: agilitas, subtilitas, claritas, impassibilitas. p. 1. fol. 14. a. q. GRADVS affinitatis quid sit. p. 4. fol. 18. b. * 2.

HABITATIO non perditur maxima vel media capitis diminutione: sed morte tantum. p. 3. fol. 181. b. a. Habitatio tribus modis dicitur. ibid.

Index materiarum

Heres quomodo possit hzreditati sibi delatę renūtiare. p.6.fo.43.a.1.
Heres quibus de causis pzfumatur repudiare hzreditatem. ibid. b.c.
Heres suus an possit expresse renuntiare omni iuri suitatis. p.6.fo.20.
a.b.in fine.
Heres suus quis sit tempore mortis testatoris. ibidem. c.
Heres luis sufficit quod sit capax tempore mortis testatoris. p.6.fo.20.
b.1. & a per totum.
Limita tñ nisi capacitas retrahitur ex causa vt in hzretico. ibid. c.
Heres qui malitiose testamentum occultat perdit falcidia. p.3.fo.82.*.2.
Heres qñ non tenetur soluere legata a testatore relicta. p.6.fo.57.b.*.1.
Heres commodatarij tenetur sicut defunctus. p.5.fo.6.b.*.1.
Heres quando non habet a defuncto illud quod sibi habet relinquere
potest tunc venire contra factum defuncti. p.5.fo.90.a.1.
Heres qui abstinens hzreditate fraudulenter bona hzreditaria surripi
facit per hoc videtur hzreditatem adire. p.6.fo.40.a.*.1.
Heres extraneus institutus debet habere quartam, quę dicitur falcidia
quando grauat multos legatis. p.6.fo.79.b.*.1.
Heres accomodans tacitum fidem testatori. de legato incapaci pzfistā-
do, si pzfistetur perdit quod sibi debebatur per legem falcidiam, nisi
sit filius aut nepos testatoris. p.6.fo.81.a.*.1.
Heres vnus institutus in duodecim vnjsi secundus in sex vnus habe-
bit duas partes alius tertiam. p.6.fo.19.a.*.2.
Heres institutus in certa re, neq; alio in reliquo instituto; habebit totā
hzreditatem. p.6.fo.16.b.*.3.
Sed quid si institutus in re certa in reliquo phibitus sit a testatore quid
capere nec in ea parte alius institutus sit in vitiabitur institutio, vel
an succeder vnuerfaliter an restituat venientibus ab intestato? p.6.
fo.17.a.c. per duas columnas.
Verbū hzredib' in materia feudali intelligit de masculis. p.6.fo.17.a.b.
Heres si sit pure institutus, alter verò sub conditione, statim post mor-
tem testatoris agnoscat partem suam pure institutus alter verò non
donec impletur conditio. p.6.fo.125.b.*.1.
Heres an possit institui ad diem vel in die certa. p.6.fo.18.b.a. per totū.
Heres vel legatarij an censentur ille cui usufructus oim bonorū relicto
est, vel cui omnia bona legatur. p.6.fo.17.b.col.2. in fine glo. magnę.
Heres etiam contra fideicommissarium vnuerfalē detrahit quod sibi
defunctus debebat. p.6.fo.18.b.g.
Heres extra inuētariū si quid occultauerit fraudulēter teneat ad eius du-
plum his, qui aliqui iuris habent in bonis testatoris. p.6.fo.38.b.*.2.
Hoc procedit qñ talis occultatio induceret detrimētū legatarijs aut cre-
ditoribus. p.6.fo.39.a.2.
Heres si intra tempus datum inuentarium non confecerit tenetur cre-
ditoribus & legatarijs, etiam vltra vires hzreditatis & falcidie cōmo-
do priuatur. p.6.fo.39.a.*.1. & fo.85.a.*.1.
Sed quid si fecit inuentarium sed malitiose an idem eret dicendū? ibi. c.
Et hoc causa legatarijs quare teneant hzres vltra vires hzreditarias? ibi. f.
per totum.
Heres in foro conscientię, an teneatur vltra vires hzreditarias? Barto.
tenet cum theologis quod non. p.6.fo.39.b.col.1. in prin.
Heres in testamento institutus non declarato in qua parte sit instituto,
si testator in codicillis nō exprimat, in totū hzres erit. p.6.fo.15.a.*.3.
Heres institutus in cert.
Heres qui se heredem fecit institui vel vi vel alio quouis modo qua pce-
na puniatur. p.6.fo.10.a.f.g.h.
Heres nomen an sufficiat corā testatore a tabellione recitari & a ipso
testatore confirmari. p.6.fo.14.a.h. per totum.
Heres directō institui nō potest in codicillis: pōt tñ in eis rogari, post
mortem alicui hzreditatem restituere. p.6.fo.15.a.*.1.
Heres incapax institutus in tēpus quo capax erit valet. p.6.fo.19.a.1.
Heredi pure instituto pōt in codicillis apponi conditio. p.6.fo.15.a.*.2.
Heres institutio est caput & principium testamenti. p.6.fo.12.a.h.
Heres institutio coacta nō valet & applicat hzreditas fisco. p.6.fo.10.a.
Heres institutio & si deficiat in testamento tū debentur legata in co-
diciis. p.6.fo.13.a.a.
Sed an requiratur quod hzreditas adatur? videtur quod sic ibi.
Heres institutio nuda facta valet secundū Abbate. p.6.fo.14.b.a.
Heres institutio vitiatu si testator in persona hzredis vel legatarij er-
ret. p.6.fo.16.b.*.1.
Heres antequam adeat hzreditatem debet certus esse de morte testato-
ris, & q fuerit capax sciendi testamenti. p.6.fo.41.b.*.1.
Heres institutio non vitiatu si testator amicum sub fratris appella-
tione instituat. ibid.*.2.
Heres institutio vitiatu si duo sunt eiusdem nominis quorum vnus
institutus. & non conflat de quo senserit testator. p.6.fo.15.b.*.1.
Magis tñ dilectus testatoris censetur institutus. ibidem. a.
Heres institutio debet coram a testatore fieri nec in alterius arbitriū
poni. p.6.fo.15.b.*.2. & g.
Heredi mariti non licet adulterij accusare vxorem defuncti, maxime ad

perdendam eius dotem. p.7.fo.66.a.1.
Heredem instituere est eū facere dñm bonorū. p.6.fo.13.a.*.1.
Heres quatuor si instituti sūt i quatuor vocias, habebit quilibet tres.
p.6.fo.19.a.*.1.
Heres institui que personę possunt. p.6.fo.13.a.*.2.
Heres que personę institui non possunt. p.6.fo.13.b.*.2.
Heres necessarij, qui institui possunt. p.6.fo.20.a.f. & fo.21.a.*.1.
Heres alij sunt sui, alij extranei, alij necessarij & eorum que sit diffini-
tio. p.6.fo.20.a.*.1.
Heres facta iudicialiter hzreditatis diuisione debent ad inuicem de-
cutione promittere si autem sit a patre facta diuisio non est opus.
p.6.fo.101.b.*.2.
Heres quibus modis non redditur indignus si mortem testatoris non
vindicauerit. p.6.fo.50.b.c.
Heres de qua culpa teneatur legatarijs. p.6.fo.74.b.c. per totum.
Heres quibus de causis hzreditate priuatur. p.6.fo.50.*.1.
Heres qui non vindicauerit necem defuncti, neq; adire hzreditatē neq;
petere bonorum possessionem potest. ibidem. c.
Sed an sufficit accusationē proposuisse, vel an sit expectandū q mors
defuncti sit vindicata. ibidem. i.
Heres qd soluit in poenam contumacię nō nocet legatarijs. p.6.fo.38.a.
Quin & tenebitur soluere de suo. licet conficiat inuentarium, cum nihil
restat de hzreditate. ibidem.
Heres vendens res hzreditarias pro soluendis debitis, an teneatur se ob-
ligare de euictione. ibidem. f.
Heres quibus de causis se excusare potest ne perdat hzreditatem mo-
do non vindicauerit mortem defuncti. p.6.fo.52.a.*.2.
HAEREDITAS fratris occisi a fratre non venit ad ceteros fratres:
sed ad fiscum deuoluetur. p.6.fo.50.b.g.
Hereditas quibus modis auferatur ab heredibus tanquam ab indignis.
p.6.fo.61.a. per totum.
Hereditas quę auferatur ab indigno applicari debet fisco. p.6.fo.50.b.d.
Hereditas est successio in vnuerfum ius quod defunctus habuit deduc-
to ære alieno. p.7.fo.98.a.*.2.
Hereditatis aditio non valet facta sub conditione. p.6.fo.42.a.*.1.
Hereditas adiri nō pōt si dubitatur, an vxor intestati sit pgnans. ibi.*.2.
Hereditas qualiter debeat diuidi inter hzredes. p.6.fo.99.a.*.1.
In diuidenda hzreditate, quę bona debeant conferre filijs. p.6.fo.99. &
100. per totum.
Hereditas ad diem vel ex die certa dari nō potest, imò nō expectata die
instituta statim est hzres. p.6.fo.17.b.*.1.
Quia postquam quis est hzres, non potest ex dispositione testamenti
directo definire esse hzres. ibid. fo.18.a.a.
Hereditas bene potest dari ex die incerta. ibidem. b.
Hereditas vt possit auferri filio instituto exprimenda est causa ingratu-
dinis. p.6.fo.9.b.a. & c.
Hereditas qualiter diuidatur qñ sunt plures hzredes. p.6.fo.18.b.*.2.
Hereditas quam perdit hzres, quibus de causis non deuoluitur ad fiscū
p.6.fo.92.b.*.2.
In hzreditate fratrum quomodo succedant fratres & alij collaterales. p.
6.fo.91.a.*.1. & i.k.l.
Hereditas relicta pauperibus alicuius ciuitatis de quibus pauperibus
intelligendum sit. p.6.fo.19.b.*.1. & d.e.f.g.
Hereditate euicta bonę fidei possessor retinet debita hzreditaria, quę
nomine defuncti soluit. p.5.fo.106.a.*.2.
Hereditatis aditio solo animo consistens an obliget hzredem in foro
conscientię. p.6.fo.39.b.b.
Hereditatis aditio ex quibus actibus pzfumitur. p.6.fo.40.a.b.c.
Hereditatis petitio, quanto tempore pzficitur. p.6.fo.98.b.a.
Hereditatem quę personę autoritate propria possunt adire, & quę
non. p.6.fo.40.b.*.1.
HAEREDITATEM repudiare vide in dictio repudiare.
Hereditatem paternam vel maternam quilibet de liberis potest perpetuo
adire. p.6.fo.36.a.d. & f. per totum.
Hereditatis verbū secundum vulgare Hispanicum refertur ad fundos. p.
6.fo.15.a.c.
Hereditate per regem ab hzrede defuncti necem non vindicāte euicta
hzres satisfaciat creditoribus iuxta vires hzreditarias & legatarijs re-
tenta falcidia, quam erat habiturus. p.6.fo.52.b.*.1.
Hereditarias res iacentes qui asportat tenetur ad eas cum fructibus p-
ceptis restituendas. p.7.fo.53.b.*.2.
HAEREMITAE vt sunt monachi sancti Augustini qui professionē
faciunt testari non possunt ceteri autem possunt. p.6.fo.7.a.c.
HEBRAEI vnde dicti sunt. p.7.fo.74.b.b.
HERMAPHRODITVS baptizare potest. p.1.fo.17.a.col.2.k.
Hermaphroditus si pzfualer in sexu virili testis in testamento esse pōt.
p.6.fo.5.a.*.2.
HISTRIONES qui proprie dicantur. p.1.fo.139.a.d.

Septem partitarum

HISTRIONES & ioculatores sunt in peccato & statu dānationis, vt
hic inuitur. p.1.fo.139.a.d.
HISPALIS quare sit dicta, & a quo condita fuerit. p.3.fo.109.a.f.
Hispanorum laus. p.5.fo.35.a.g.
Hispani vt refert Oldra. sunt curiosi in habendo libros. ibidem
HOMAGIUM idem est, qd iuramentum, & sic potest inferri, qd ho-
magij interpositio firmat contractum. p.3.fo.63.a.c.
Homagium qui frangit an dicatur periurus, vel infamis. ibi.
Homagium quid sit, & vnde originem habuit. p.4.fo.62.a.o.
Homagium qualiter pzfistat teneatur qui tenent fortalitia a rege ex do-
natione. p.2.fo.40.a.*.2. & ibid. b.a.
Homagium vnuerfitatis ligat non solum eos, qui viui sunt sed & po-
steros. p.2.fo.50.b.a.
Homagium habet in se aliquā speciē seruitutis: Nā nihil est dicere facio
me hominem tuum, quā se feruum constituit. p.4.fo.62.a.p.
Ad homagij tenentur qui tenent castella etiam alio titulo quā dona-
tione regia. p.2.fo.40.a.*.1.
Homagio semel pzfistito rex retinet ius suum licet castrum vel villam tra-
da t alteri. p.2.fo.40.a.f.
Homagia sunt pzfistanda quotiens personarum feuda tenentiū sit mū-
tatio. p.2.fo.41.a.*.2.
HOMICIDA in quibus casibus lege nō punitur. p.7.fo.129.a.*.1.
Homicida etiam ille est, qui sciens alium associat qui animo occiden-
di graditur, licet consilio ei distuadeat. p.1.fo.56.a.d.
Homicida an excusetur si propter metum tyrāni aut alias hominē occi-
derit. p.7.fo.28.b.f.
Homicida a poena excusatur si ad sui defensionē hominē occidat nec
tenetur q prius percussus fuerit naturale est enim propriam salutem
defendere. p.7.fo.28.b.*.2.
Sed qñ pzfumitur ad sui defensionē fecisse? p.7.fo.29.b.k. per totum.
Quid autē de eo qui se defendere nō valens titū apprehendit & eo vsus
est tanquam clypeo. p.7.fo.29.a.1.
Homicida vel piur⁹ ad septēnē poenitentiā de iure tenet. p.1.fo.22.b.c.2.k
Homicida regis quali poenā subiciatur. p.2.fo.35.b.*.1.
Homicidū triplex est voluntarium, fortuitū & coactū. p.1.fo.55.b.*.2.
& p.7.fo.29.b.*.2.
Homicidū aliud est spirituale aliud corporale. ibidem. f.
Homicidium casuale qualiter fit. p.1.fo.56.a.*.2.
Homicidium cōmittens in euicibili defensione nullam irregularitatem
incurrit. ibid. b.a.
Homicidium vnde dicitur. p.7.fo.19.b.*.2.
Homicidium an sit quis monstruosum hominem occidat. ibid. e.
Quid autem sit occidit eū qui ducatur ad furcas. ibid. f.
Homicidij si culpa pzfistat, qualiter quis teneat. p.7.fo.30.a.*.1.
HOMO scdm qd homo cognoscere debet suū auctōrē. p.4.fo.2.a.d.
Homo non est qui ratione caret. ibidem. e.
Homo dignior est omnicaurea cū & angeli ei seruiat. p.7.fo.13.b.a.
Homo robustus si contra debilem vitur pugno debilis potest se defen-
dere gladio. p.7.fo.29.b.k.
HONESTAS dicitur quasi honoris seruans statim. p.1.fo.62.a.a.
HONOR mundanus & gloria hominum non est regię sollicitudinis
sufficiens pzfimum. p.2.fo.8.b.f.
Honor quid sit. p.2.fo.38.b.*.1. & f.
Honor non potest pretio nummario æstimari. p.2.fo.61.b.c.
Honor debet seruari ciuitati vel villę i qua rex fuerit sepul⁹. p.2.fo.39.b.c
Honor exhibitus papę Christo exhibetur. p.1.fo.35.b.*.1.
HOSPES nō liberat a piculo custodię p traditionē clauij. p.5.fo.48.a.a
Hospes aliter tractans peregrinos. quā cōuicinos suos, punitur extra
ordinem iudicij arbitrio. ibid. i.1.
Hospitia tenentur dare clerici in aduentu principis: non autem mona-
stera aut ecclesia. p.1.fo.66.b.a.
HOSTIS quis dicitur. p.7.fo.98.a.*.1.
HVMANAE conditionis dignitas & excellentia. p.4.fo.2.a.a.
HYPOTHECA tacita in quibus reb' locū habeat. p.5.a.c. p tot. & e.
Hypotheca nō extinguitur aditione vel detractioe qualitatis circa ēr
& bonę fidei possessor qui rē hypothecariā meliorauit, nō aliter. co-
gendus est meliorationes restituere, nisi recipiat sumptus erogatos.
p.5.fo.86.b.*.1.
Hypotecam habens pzfertur oibus priuilegijs pionalib'. p.5.fo.9.b.1.
Hypothecaria nuda possessione auocat. p.5.fo.86.a.b.
HYPODOMIVS antiquus philosophus qualiter instituebat rēpub.
p.2.fo.170.a.d.

IEIVNI laus. p.2.fo.59.a.e.
Ieiunius melius dicitur quam fatūrus ibidem.
IGNEM qui faciunt de nocte fraudulenter in maris litore vt credentes
ibi portū illuc vadant & periclitentur qualiter puniatur. p.5.fo.54.b.*.3
IGNEM qui apponit cum armis adificio, vel melsib' alienis quali poe-
na puniatur. p.7.fo.40.a.*.1. & l. per totum.
Ignauis semper ferax sunt. p.3.fo.12.a.a.
IGNORANTIA meri iuris ciuilis, quando aliquem excusat, distinctio-
nes ponuntur amplissimę. p.1.fo.10.a.col.1.c.
Ignorātia improbabilis dicitur, in eo qd publice scitur. p.1.fo.57.b.o.
Ignorantia iuris naturalis non excusat militem, nec minorem impube-
rem. p.1.fo.10.b.col.1.d.
Ignorantia in facto proprio est intolerabilis. p.3.fo.168.b.b.
Ignorātia iuris excusat mulieres nō oēs sed tm rusticas. p.1.fo.10.b.f.
Ignorantia iuris succurrit gñaliter scēminis & minoribus in contracti-
bus & delictis quę non ex animo proueniunt. ibidem.
ILLEGITIMVS non potest ordinari nisi legitimitur a papa, vel si re-
ligionem fuerit ingressus. p.1.fo.55.b.*.1.
Illegitimus ignobilis reputatur, nec potest nobilium insignia scēi por-
tare, & ab usue dicitur filius nec per petat memoriam patrum, nec
habet lineam quoad patrem. p.4.fo.39.b.f.
Illegitimus legitimitur si pater eum in testamento in filiū suum agno-
scit. p.4.fo.44.a.*.2.
Sed an requiratur quod tempore prolatorū talū verborū possit legitime
esse matrimonij eū tali cōcubina de qua suscepit filios. ibi. p.
Illegitima filia matrimonio copulata cum maiore iudice ciuitatis effici-
tur per hoc legitima. p.4.fo.44.b.*.1.
Illegitimifilij sūt indecori & ideo inhábiles ad ea q in decore cōsistunt
vt ad dignitates. p.4.fo.39.b.c.
Et Baldus dicit eos esse infames quoad ecclesiam. ibidem.
Illegitimi senatorū filij nō gaudēt priuilegio patrum quo ad euitandā
poenā torturę & ceteras plebeiōrum. p.7.fo.44.a.col.1. in medio.
Illegitimorū quot sunt genera & qui dicuntur. p.4.fo.41.b.*.2.
ILLVSTRES personę quę dicuntur. p.4.fo.41.b.*.1. & b. & c.
IMMUNITATE ecclesię quę personę possint gaudere vel non. p.1.
fo.101.b.*.2. & fo.102.a.*.1.
Immunitate quę loca gaudeant. ibidem. i.
Immunitatis concessio durat tantum ad vitam regis. p.3.fo.89.b.f.
Immunitas si concedatur venientibus ad habitādum aliquē locū in ea
gaudeat originarij, qui postea reuertuntur. p.3.fo.99.a.a.
IMMOBILIA pzficitur per bonę fidei possessorē decem annis
inter pzfentes, & viginti inter absentes. p.3.fo.169.a.*.2.
IMPERATOR nō pōt sibi facere parem vel maiore. p.2.fo.3.a.col.1.a.
Imperator licet sit pteuator maximus imperij non tamen est domini⁹
proprietatis. p.2.fo.5.b.col.2.g.
Imperator potest infēudare res imperij. ibid. h.
Imperator est corporalis mundo deus, & tanquam stella matutina in
medio nebule meridionalis. p.2.fo.2.b.col.1.b.
Imperator quam potestatem habeat. p.2.fo.4.a.col.2.*.1.
Imperator quibus rationib' populi amorē & bñuolentiā cōsequi. ibi.
Imperator solus princeps dicitur. p.2.fo.7.a.col.1.b.
Imperator cur dicitur creatus, & vnus. p.2.fo.2.b.col.1.*.1.
Imperator quando sit subiectus papę in temporalibus. ibid. col.2. i.
Imperator cur dicitur rex. p.2.fo.2.b.col.1.d.
Imperator quid debeat agere tempore pacis & belli. p.2.fo.4.b.col.1.*.1.
Imperatores an possint simul esse duo. p.2.fo.2.a.col.1.a.
Imperatoriā dignitatem quę concernant. p.2.fo.3.a.col.1.*.1.
Imperij pzfistat a deo pmissiōe & appobatiōe, formaliter & effectiue
p.2.fo.2.a.col.2.
Imperium & coniugium non patiuntur cōfortem. p.2.fo.3.a.col.1.a
Imperium quibus reb' promeruerunt Romani. p.2.fo.2.b.col.2.
Imperium vnde dicitur. ibidem. f.
IMPERIVM merum vide in parte Merum.
Imperij dignitas quanta sit. p.2.fo.2.b.col.1.*.1
Imperio Romano quemadmodum nihil fuit in principio fortius, ita in
fine nihil erit debilius dixit glossa Daniel. c. 3. p.2.fo.2.b.col.1.b.
IMPVBES de luxuria accusari non potest quia non pzfumitur eum
posse facere, de alijs autem criminibus puniri potest maior decennio
cum dimidio. p.7.fo.5.a.*.1.
IMPOTENTIA simpliciter si dicitur comprehendit tam impotentia
iuris quā facti. p.2.fo.61.a.f.
INCANTIO quid sit. p.6.fo.46.a.b.
Incantationibus animum mulierum ad libidinem flecti constanter as-
serit Angelus in l. eorum. C. de malef. & math. ibidem.
Incantatores qui pingendo imagines cereas vitas hominum labefaciūt
qualiter puniuntur. ibid.
INCAPAX hzres institutus, si hoc regis curie reuelet antequam accu-
setur lucratur pzfimum dimidię partis hzreditatis. p.6.fo.52.a.*.1.

Index materiarum

INCERTVM non dicitur quod ex relatione ad aliud certificari potest... INCERTVS dicitur quasi contra castitatem factus... INCERTVS etiam committitur cum filia filiae vel filij vxoris... INCERTVS poena & accusatio eadem est q adulterij... INCERTVS proprie dicitur inter collaterales, inter ascendentes autē & descendentes nefarius... INCERTVS cum quibus personis dicitur committi... INCERTVS an possit matrimoniu contrahere... INCARCERATI qualiter de noctu asseruari debeant... INCARCERATI permittedum est loqui cum procuratoribus suis & amicis... Quando nondum ab eis est suscepta confessio aliter censendū est... INCARCERATI post relaxationem si fugiat ad quid teneatur eius fideiusor... INCARCERATI qui fugiunt pro conuictis habentur... QUI INCARCERATI per vim auferat ea poena punitur qua puniendus erat ipse captus... INDICIUM quid sit... EX INDICIIS indubitatis an quis possit condemnari... INDICIA indubitata quae dicantur ibidem... INDICIUM vnum vel plura quando sufficiant est in arbitrio iudicis... INDIS Maris oceanii an iuste bellum moueatur vide lausimē per... INDI TRAVESENTES ad calidas regiones moriuntur vt plurimū... INDVLGENTIAE ecclesiasticae per quas personas possunt concedi... INDVLGENTIAE quantū vim habeant ad purgationē animae... INDVLGENTIAE non valent quantum ad remissionem poenae existentis in peccato mortali... INDVLGENTIAE concessae mortuis nihil operantur... INDVLGENTIAE ad relaxandum non extenditur ad mortuos... INDVLGENTIAE est poenae debitae remissio... INDVLGENTIAE duplex est generalis & specialis... INDVLGENTIAE cōcedi nō potest per principē in prauidicium partis... INDVLGENTIAE si cui detur ante sententiā lata videtur rex remittere... INDVLGENTIAE quae continet restitutionem infamiae remittitur... Si vero princeps simpliciter dicat indulgemus sine aliquo adiuncto poenam tantum remittere videtur... INDVLGENTIAE generalis criminum non valet, sed debent crimina quae remittuntur specificē nominari... SED QUID SI REX AD PACIFICANDAM provinciam generalem delictorū indulgentiam dedit valet ibidem... INFAMIA TORES hominum peiores sunt quam raptores rerum... INFAMIA non potest esse patris in baptismo... INFAMIA non potest esse procurator... INFAMIA est damnatus per sententiam de quocunq; crimine publico... INFAMIA non potest obijcere alteri de infamia... INFAMIAE quae personae ipso iure habeantur... INFAMIAE statim efficiunt sine sententia declaratoria... INFAMIAE est qui confitetur crimen ex quo damnatus infamiam incurrit... INFAMIAE ad honores & dignitates non admittuntur quin ante habitas perdunt... CERTA tamen publica munera obtinere possunt... INFAMIAE fingitur mortuus ibidem... INFAMIAE AN POSSIT ESSE TUTOR legitimus vel datus... INFAMIAE QUID SIT... INFAMIAE VT INCURRATUR ipso facto, an sit necessaria sententia declaratoria... INFAMIAE PROGENITORUM transit in posteros... INFAMIAE FACTI quibus ex causis irrogatur... INFAMIAE FACTI quos effectus operetur... INFAMIAE IURIS quibus ex causis irrogatur... INFAMIAE FACTI nunquam aboleri potest... INFAMIAE IURE INFLECTAM non est iudicis commutare... INFAMIAE IUSTITIAE est quae facit vacillare corda subditorum dominis... INFANCONES qui dicantur... INFANCIAM etiam interueniente tutoris auctoritate obligari nō potest.

INFIDELIS si teneat puerum in baptismo an cōtrahatur cognatio spiritualis... INFIDELIS IUDEX si iuste occidat, non potest post baptismū ordinari... INFIDELIS SUBDITI principis Christiani tenentur ad obseruantiam legis ab ipso promulgatae... INTER INFIDELIS non habet locum... INFIRMVS non inuenit suo presbytero potest confiteri alij clerico vel laico etiam mulieri sed cum euadet debet iterum confiteri... INGRESSVS damnatus ad metalla non efficitur seruus poenae... INGRATITVDIO an excludat a successione intestati... INGRATITVDIO repellit fratrem a successione intestati... INGRATITVDIO nō potest committi ante decimum annum... INGRATITVDINEM in morte filij non licet heredi si a patre non facta fuerit mentio... INGRATITVDINIS causa quot sunt ex quibus perditur priuilegium filij... INGRATITVDIO VIAS obstruit gratiae... INGRATUM filium si pater occideret, non teneretur lege Pompeia de paricid. ibid... INIMICORVM quidam sunt extranei: quidam domestici... INIMICORUM appellacione continentur omnes qui alterius confanguineū vq; ad quartum gradum occiderunt... PRO INIMICO quae dari alteri per sententiā quid operetur... INIMICIS fidei qui auxilium praebent contra fideles sunt excommunicati... ITEM & deferentes victualia durante guerra... INIURIANS factio vel verbo regis officiales arbitrarie puniuntur... INIURIANS officiales regis arbitrie puniuntur... INIURIA facta sacerdoti quando sacerdotalia signa deferebat atrocior reputatur quam quando non defert... INIURIAE quando non inuenitur certa a iure statuta poena, imponitur arbitrio iudicis... INIURIA quae trahit secum executionem transit in haerem... INIURIAE genus est aduersus nihil male merentem audire maledicam linguam... INIURIA facta clerico dicitur atrox & qui persequitur sacerdotes dominum crucifigit... INIURIAE quae personae facere aut recipere possint... INIURIAE QUI REMITTIT nō videtur remittere dāna & interesse... INIURIA atrox, leuis, & grauis q dicitur... ATROX iniuria reputatur dare alapam, vnde eam vt grauissimam iniuriā expresserunt euangelistae... IN INIURIAE estimacione debet iudex diligenter considerare personam iniuriam quae passa est, tempus & locum, & sic pro arbitrio suo poenam imponere... INIURIA facta cōfanguineo toti cognationi facta videtur... INIURIA est dedecus dictum aut iniectum alicui iniuste in eius vilipendium, & est duplex, vna verbalis altera facti... INIURIARUM actio potest intra annum intentari postea verō nō quia ex tanti temporis diuturnitate praesumitur remissa, & non ad animum reuocata... INIURIARUM actio quibus ex causis remissa censetur... INIURIARUM actio licet expiret anno: tamen per viam exceptionis compellitur iniurians excommunicatus satisfacere... INIURIARUM actio tollitur dissimulacione veluti si iniuriam passus risit cū inimico: quod intellige qñ iniuria nō est illata in corpus... IN ACTIONE iniuriarum, non agitur ad damnum vt ad damnum, sed vt ad contumeliam... ACTIONES iniuriarum in quibus cadit vindicta non transeunt ad haeredes nec contra eos, nisi illis fuisset cōtestata cū defuncto... HOC tamē fallit vbi iniuria facta fuit infirmo, & ex illa infirmitate mortuus sit, aut si sit iniuriatus post mortem... INOFFICIOSVM testamentum vide in parte querela... INQUISITIO super quibus rebus possit fieri... INQUISITIO DEIURE communi non habet locum in priuatis criminibus, quia iudex non repraesentat personam priuatam... INQUISITIO generalis est ius procedendi per officium ad inuestigationē

Septem partitarum

LEX sancimus. C. de fideiusoribus late discutitur... LEX si pupilli. §. videamus ff. de nego. gest. p. 5. fo. 82. a. col. 1. L. Captatorum. ff. de haered. insti. p. 6. fo. 15. b. g. per totum. L. propterandum. C. de iudicijs. p. 6. fo. 39. a. c. LEX & consuetudo conueniunt in causa finali. p. 1. fo. 11. a. col. 1. f. LEX loquens per verba praecipua obligat contrauenientem ad peccatum mortale. p. 1. fo. 9. a. col. 2. d. LEX loquens per verba cōia, vt statuo, decerno nō obligat ad mortale. ibi. LEX condenda est cum consilio proborum & sapientum. p. 1. fo. 7. a. * 1. LEX debet ferri ad communem vtilitatem. ibid. e. LEX est intelligenda in faniori & meliori sensu. p. 1. fo. 8. a. * 1. LEGES sunt cōdendae cum consilio procerum & peritorū. p. 1. fo. 9. b. * 1. LEGEM nouā post duos mēses a die publicationis nemo ignorare debet. p. 1. fo. 10. a. b. LEGES cōdere est de supremo ipeio. p. 1. fo. 7. b. col. 2. in pri. & p. 2. fo. 7. b. f. LEGES quare quod vna die cōstituant, alia destruant. p. 1. fo. 7. a. k. LEGES FORI CALLELLAE nō indigent probatione eo q sint in vsu. p. 1. fo. 13. a. q. LEGES CASTELLE exigunt licentiā virorū in extra cōsibus vxorū. p. 1. fo. 24. a. h. LEGES FORI non corrigunt iura partitarum, nisi ille quae sunt vsu receptae. p. 5. fo. 75. a. c. LEGES nō debent fieri nisi in his q frequenter accidunt. p. 7. fo. 102. a. * 1. LEGES condere nō possunt sine cōsensu populi duces, comites, marchiones. p. 1. fo. 7. b. c. LEGES IMPERATORUM allegare olim erat prohibitum sub pena capitis. p. 3. fo. 20. b. a. LEGES IMPERATORUM hodie allegantur non quia imperatorum, sed quia naturali rationi consentientes. ibid. LEGES QUIS CONDERE POSSIT. p. 1. fo. 7. b. c. LEGISLATOR non debet facilis esse in mutando leges. p. 1. fo. 7. b. a. LEPROSAE vxor an vir teneatur reddere debitum. p. 4. fo. 8. b. h. LIBELLVS dicitur petitio scriptis facta. p. 3. fo. 13. b. * 1. LIBELLVS quid debet continere quantum ad sui formam. ibid. LIBELLVS accusationis qualiter debeat formari. p. 7. fo. 7. a. * 1. IN LIBELLO accusationis an sit necessarium apponere locū & tēpus. ibi. e. LIBELLVS malē formatus nō debet recipi in acusacione. p. 4. fo. 25. b. * 1. c. LIBELLVS necessarius est in causis. p. 3. fo. 13. b. f. LIBELLVS CUI AGITUR ciuilitate iniuriarū, qualiter formetur. p. 7. fo. 37. b. d. e. LIBELLVS ad rescindendā vditionē qualiter formari debet. p. 5. fo. 32. b. a. LIBELLVS IN hypothecaria qualiter formari debeat. p. 5. fo. 86. a. b. IN EODĒ libello an possit accusari mandator & interfector. p. 7. fo. 53. b. g. SED AN conueniri possint vnus coram vno iudice, alter coram altero. p. 7. fo. 53. b. g. LIBELLUM famosum qui contra aliquem edit qualiter puniatur. p. 7. fo. 33. a. * 2. LIBERATIONUM mercatoris, vel campforis, an faciat fidē. p. 3. fo. 121. b. * 1. LIBERALITAS quid sit. p. 2. fo. 15. b. * 2. & k. LIBERATIO habetur pro solutione. p. 5. fo. 97. b. f. LIBERATIO seu quitatio in fraudem creditoris facta reuocatur, si liberatus particeps fraudis fuit. p. 5. fo. 11. b. * 1. LIBERTAS animi inter virtutum & vitium est posita. p. 1. fo. 14. a. i. LIBERTAS charior est, quam vita. p. 4. fo. 56. b. a. LIBERTAS est naturalis facultas eius quod cuiq; facere libet, nisi quod vi aut iure prohibetur. ibid. * 1. LIBERTAS est vnus de honorabilioribus & estimabilioribus mundi. p. 4. fo. 15. a. * 1. LIBERTAS quibus modis a domino seruis datur. p. 4. fo. 56. b. * 1. LIBER bona fide possessus non praescribitur vt seruus, nec mutatur eius conditio. p. 3. fo. 170. b. * 3. LIBERUM arbitrium in homine, Angelo, & demone, quomodo inest. p. 1. fo. 14. b. i. LIBERTUS & eius filij ad quae officia patrono teneantur. p. 4. fo. 157. b. * 4. LIBERTUS ex quibus causis possit in seruitutē reuocari. p. 4. fo. 58. a. * 1. & ibid. n. LIBERTIS suis quando succedant domini. p. 4. fo. 58. b. * 1. & e. LIBRI dati a patre filio causa studij an debeant diuidi inter haeredes. p. 5. fo. 11. c. LICENTIA TI debet gaudere iisdem priuilegijs quibus doctores. p. 2. fo. 31. col. 1. in prin. LICENTIAM qui petit alij confitendi debet adducere iustas rationes. p. 1. fo. 24. a. col. 2. * 1. & quae sunt illae, vide ibid. b. col. 1. * 1. LICURVS si alicui concedatur a principe faciendi maioriā comprehenditur etiam iam facta. p. 6. fo. 61. a. b. LICVRGVS quare statuerit apud Lacedemonios vt virgines sine dote nubere. p. 4. fo. 28. b. col. 2. k. LIS cepta quando dicitur. p. 4. 27. a. col. 2. c. LIS si fuerit mota super re vendita contra emptorem tenetur emptor denuntiare venditori, vt ab eo defendatur. p. 5. fo. 22. a. * 1. LITE contestata cum defuncto super crimine instantia transit ad haere-

des: & ex eo condemnabuntur. p. 7. fo. 13. a. a. Non tamen tenebuntur vltra vires haereditarias. ibi. b. Lite contestata super maleficio de quo agitur ad poenam pecuniariam, si moriatur actor vel reus, transit instantia iudicij ad haeredes. p. 7. fo. 12. b. * 1. Litem contestari in criminalibus an teneatur reus. p. 7. fo. 8. a. b. Litem contestatio, cum sit principium & fundamentum litis, fit per verbum nego vel concedo. p. 3. fo. 52. a. * 2. Et sic ad litem contestationem sufficit sola litem contestatio. p. 3. fo. 52. a. o. Litem contestari an quis expresse cogatur. ibid. b. col. 2. in medio. LINGVA cum non restringitur, nequaquam vbi ceciderit iacet, sed semper ad deteriora descendit. p. 2. fo. 10. a. g. Linguae in manibus est mors & vita. p. 2. fo. 10. b. d. Linguae praecipue vbiq; frangenda, maxime verō in conuicio. p. 2. fo. 18. b. d. LIMITES qualiter debeant diuidi inter haeredes discordantes. p. 6. fo. 102. a. * 1. & a. per totum col. LIMITES solent distinguī per flumina & riuos aquarum per castella, & p villas. p. 3. fo. 88. a. d. LITERATI equiparantur nobilibus. p. 7. fo. 85. a. a. Literati non sunt exempti a debitis & obsequijs domino temporali praestari solitis. p. 2. fo. 31. b. col. 1. in prin. Literas regias falsas qua poena puniatur. p. 2. fo. 24. a. b. Literae executoriales sunt perpetuae. p. 3. fo. 95. a. a. Literas gratiae seu mercedis nemo nisi rex, in curia sua concedere potest. Item nec priuilegia de nouo dare, vel confirmare. p. 3. fo. 92. b. * 2. Literae regiae super his quae sunt iustitiae, & secundum ius: debent vtiliter seruari. p. 3. fo. 93. a. i. LITIGATOR coram iudice cum armis veniens, & secretē generaliter minas proferens tenetur aduersario ad petita quae ei sibi facit perdere. p. 7. fo. 39. a. b. * 1. Litigator si quid donet iudici, vt iniuste iudicet vel lite differat, nō potest repetere: sed fisco applicabitur. p. 3. fo. 142. * 2. LOCATOR licet expellat colonū, tamē adhuc potest petere pensionē. p. 5. fo. 40. b. c. LOCATOR in quibus casibus potest expellere conductorem a domo. ibid. * 1. Sed quid si in casibus expressis etiam promisit se non ex pulsorem conductorem? ibid. i. & fo. sequenti per totum. LOCATOR non tenetur de re perditā in Apotheca locata. p. 5. fo. 47. a. * 2. LOCATOR in quibus casibus teneatur de re perditā in re locata. ibid. h. i. & k. LOCATOR praesumitur dominus rei, vnde habet necesse probare dominium. p. 5. fo. 44. a. f. LOCATOR potest expellere conductorem a re cōducta, si non soluat tempore conuentio. p. 5. fo. 40. a. d. LOCATOR tenetur de damno vaforum. p. 5. fo. 43. a. * 1. LOCATOR tacite obligatus sunt re inuectā in domū conductam & possunt pro pignore retineri. p. 5. fo. 140. a. * 3. SED AN omnes, an verō illae tantum quae reperuntur tempore soluendae pensionis. ibid. e. Et an res aliena inuectā tacite obligata censetur? videtur quod nō, nec merces etiam quae inferuntur. ibid. b. h. LOCATOR obligata censentur omnia illata in fundum rusticum. ibid. g. LOCATIONIS pretium debet solui tempore quo conuenit, & si conuentum non est inspicienda est consuetudo loci. p. 5. fo. 40. a. * 2. LOCATIONI praedecessoris an teneatur stare successor. p. 5. fo. 39. b. g. per integram columnam. LOCARI & conducere quis potest. p. 5. fo. 39. b. * 1. LOCATIO quid sit. p. 5. fo. 39. a. * 2. LOCATIO operarum videtur quod non transeat in heredem. parti. 5. fo. 39. b. f. LOCATIO pro pluribus annis debet solui in fine cuiuslibet anni: quia tot sunt locationes quot pensiones. p. 5. fo. 40. a. c. LOCATIONIS tempore finito, si conductor non restituit rem domino, & perferat vq; ad sententiam tenetur de duplo. partita quinta. folio 44. a. * 1. LOCARI quae res possint. p. 5. fo. 44. a. * 1. LOCVS AN debeat necessario apponi in acusacione. p. 7. fo. 7. a. e. LOCUS aggrauat delictum. p. 2. fo. 43. a. g. LOCUS delicti dicitur potissimum forum delinquentis. p. 7. fo. 7. b. d. Quid autem si locus sit communis duarum ciuitatum? prius occupantia erit cognitio. ibid. fo. seq. col. 1. in prin. LOCUS NATURA munitus aequi paratur castello. p. 2. fo. 60. a. f. LOCUS religiosus est vbi totum corpus hominis saltem caput sepelitur perpetuae causa humatus est. p. 3. fo. 158. a. * 2. Nisi fuerit homo supplicio damnatus. ibid. IN LOCO publico nemini licet aedificare, & quod ita aedificatū est potest

Index materiarum

destrui. p. 3. fol. 86. r. 1
 LVCRVM quod facturus erat conductor quot modis considerari possit. p. 5. fol. 26. a. b.
 Lucrum verbum est generale ad omnia lucra etiam non defendentia ex quaestu. p. 5. fol. 37. a. e.
 Lucra male ac quistita non communicantur inter socios. p. 5. fol. 57. b. r. 1.
 Lucrari & non perdere quis in dubio presumitur. p. 5. fol. 59. b. b.
 LVGERE mortuos pietatis affectu non omnino prohibetur Sancti tamen faciebant illi populi qui ortus hominum legebat obituq; celebrabant. p. 1. fol. 27. b. e. f.
 Lugens pro mortuo ita ut rumpat faciem, non recipiet sacramenta donec poenitentiam egerit peccatum eum est mortale. p. 1. fol. 27. a. r. 1.
 VNDE huiusmodi lugentes possunt impune eijci ab ecclesia. ibid.
 LVPA NARIA: cur de consuetudine tolerentur. p. 4. fol. 38. b. g.

MAGISTER quis dicitur. p. 7. fol. 98. a. r. 1.
 Magister maiorē habet potestatem in discipulū quam pater in filiū. ibi. n.
 Magistratus maiores qui dicantur. p. 7. fol. 6. a. c.
 Magistratus non possunt accusari durante officio, nisi in certis causis. ibid. r. 1. & f.
 Magistratus perpetui non possunt statuere contra ius. p. 1. fol. 8. a. col. 1.
 MAGNIFICVS & liberalis proprie dicitur qui dat sine pretexu retributionis. p. 5. fol. 10. a. g.
 MAIORDOMVS regis qualis esse debeat. p. 2. fol. 26. a. r. 1.
 Maiordomus regis antiquitus dicebatur comes sacrorū largitionū. ibid. b.
 Maiores magistratus possunt condere. ll. p. 1. fol. 8. a. col. 1.
 MAIORIA potest constitui in istis redditibus annuis, qui dicuntur iuros y centros. p. 6. fol. 61. b. b.
 In maioria si cautū ut primogenitū primi matrimonij succedat: eo non nato succedat primogenitus secundi vel tertij matrimonij. p. 2. fol. 45. a.
 Maioria in filium non potest in incestuosum filium vel eius filium etiam sub conditione si legitimabitur. p. 2. fol. 19. b. col. 1. in medio.
 Maioria semper procedit ordine successiuo. p. 2. fol. 44. b. col. 1. in prin.
 Maioria constituta, si pater exhereditat filium suum in sua, an ex hoc videtur reuocare maioria. ibid.
 Maioria constituta duobus filiis maioribus pro indiviso, altero mortuo an eius pars accretat fratri suo. ibid.
 Maioria hodie iure regni potest fieri in tertia & quinta bonorū. ibi. col. 2.
 Maioria facta in primū tenet licet, non sit sequuta traditio & preteretur secundo in quem esset secundo loco facta & subsecuta traditio. p. 5. fol. 28. a. col. 2. in fine.
 Maioria facta in vno filio, & postea altera in secundo causa æqualitatis reuocata prima maioria censetur reuocata secunda. p. 6. fol. 74. a. f.
 Maioria videtur constitui cum datur oppidum à rege titulo ducatus vel marchionatus. & c. p. 2. fol. 7. b. b.
 Maioria id est qd primogenitura & est vulgare Hispanicū. p. 2. fol. 44. a. d.
 Maioria quando dicitur reuocabilis vel irreuocabilis. p. 2. fol. 44. b. col. 2. in principio.
 Maioria si reliquit testator domum suam principalem, & aliam postea emit: an emptā furtogetur loco primæ: & videt qd sic. p. 6. fol. 74. a. k.
 Maioria titulo qui habet oppidum cum villis subiectis & iurisdictione si imperet à principe licentiam distrahendi vnam ex dictis villis, non potest separare villam ab oppido. p. 2. fol. 3. b. d.
 Maioria appellacione intelligitur de maiori ætate vbi ex adiūcto aliud non collaret. p. 2. fol. 44. a. d.
 Maioria accretit quid per possessorem ei acquiritur. p. 2. fol. 45. b.
 Maioria deferunt iure sanguinis & non iure hæreditario. p. 2. fol. 49. a. d.
 Maioria bona qui dat in emphiteosin non videtur ex hoc reuocare maioria. p. 2. fol. 44. b.
 Maioria successor quando tenetur ad legata vel debita prædecessoris. p. 2. fol. 49. b.
 Maioria conditor si decedens reliquit fundum cum fructibus pendentibus prius vocato: an idem successor suo tenetur facere prius vocatus. p. 4. fol. 36. b. i.
 Maioria in filium in primo testamento an secundo testamento atq; diuerso non perfecto esseatur tacite reuocata. p. 6. fol. 8. a. i.
 Maioria duæ si reperiantur factæ de eisdem bonis eodem tempore vna in filium maiorem altera in secundum præferetur maior. p. 2. fol. 44. b. col. 1. in principio.
 Maioria in filium sub conditione vt turpia arma deferantur sub poena perditionis maioria nihilominus habebitur si conditio non impleatur. p. 6. fol. 22. a. d.
 Maioria si consistat in oliuetis & ad eorum fructus colligendos soleant ante collectionem mutuari pecunia: huiusmodi pecunie cedunt maioria. p. 7. fol. 97. b. c.
 Maioria constituta in filium qui habuit potestatem à rege an possit eam facere in nepotem. p. 2. fol. 46. b. col. 2.

Maioria constituta qui habet potestatem in vnum ex filiis que voluit, an possit facere duas maiorias. ibid. e.
 Maioria si fecit mater in eum quem pater elegerit, an censetur facta in filium maiorem. p. 2. fol. 46. a. col. 2.
 Maioria constituta in quemlibet ex filiis facultatem habens, electū non potest grauare ad aliquid faciendum vel dandū. p. 2. fol. 46. b. col. 2.
 Maioria perdit qui contrahit matrimonium cū plebeia. p. 2. fol. 71. a. m.
 Maioria qui fecit filio maiori ei q; iurisdictione alicuius castri assignauit non per hoc videtur donare oīa alia iura & redditū castri. p. 5. fol. 14. a. c.
 Maioria si fecit maritus de re vxoris ipsa cōsentiente, ita vt tanquā de re sua disponeret. si ipse postea reuocat maioria remanebunt res penes maritum. non penes vxorem. p. 5. fol. 85. a. c.
 Maioria postquā fecit pater in filium & eius descendentes si capitur ab hostibus, & cū ab eis reuertitur reperit filium mortuū, qui tū reliquit filium: & tādē nullo alio cōditio testamento moritur pater, an teneat maioria in nepote, & tenet hic glos. qd sic cōtra cōmune. p. 2. in titulo de capt.
 Maioria si pater instituit & filium grauauit, vt daret mille filio spurio & rumpatur testamentū ex causa pteritionis, vel allegatur alias, qd ille spurio habere non potest, cui debentur illa mille, & videt qd non iuro maioria cedat sed filiorū. p. 6. fol. 48. b. col. 2. in medio.
 Maioria si pater instituit in secundo genito quia ad id falsa causa indutus fuit, primogenitus reuocabit institutionem. p. 6. fol. 8. b. c.
 Maioria id est quod primogenitura: & est vulgare Hispanicū, vt dixit præpositus alexandrinus. p. 2. fol. 44. a. col. 1. in fine.
 Maioria appellacione intelligitur de maiori ætate non scientia, virtute & honore. ibid. e.
 Maioria bona dicuntur qd maiori in maiore descendunt. ibi. col. 2. in prin.
 Maioria si quis facit simpliciter in filium, cum plures haberet filios, in maiorem fecisse censetur. ibid. e.
 Maioria an ceteris reuocata ex hoc qd quis post cōstitutā maioria filium exhereditat in sua hæreditate videtur qd non. p. 2. fol. 44. b. col. 1. in medio.
 Maioria si pater fecit in duobus filiis maioribus & voluit qd pro diuiso bona possiderent: alios vero inter ipsos substituit, an si vnus ex maioribus fratribus moriatur accretat portio illa omnibus substitutis fratribus, vel tantum fratri cum quo habebat bona in maioria: & videtur qd illi soli accretet. ibid. e. in fine col.
 Maioria si quis facit de sui natura reuocabile iuxta leges Tauri, si tradit fit irreuocabilis, qd fit p actū inter viuos. ibid. col. 2. in principio.
 Maioria hodie de iure regni potest fieri in tertia & quinta bonorum in vnum ex filiis. ibid. e.
 Maioria bona prohibita alienari non publicantur propter delictū possidentis maioria. p. 6. fol. 82. b. col. 1. in prin.
 In maioria præferitur filius natus in infidelitate ei qui natus est, postquā pater & mater ad fidem conuersi sunt. p. 2. fol. 45. a. col. 1. in medio.
 Maioria vt detur iurisdictione genito, an possit consentire primogenitus. ibid. e.
 In maioria si cauetur qd filius primogenitus primi matrimonij succedat, & possidet bona maioria non habeat filios ex eo sed tū ex scdo matrimonio an præferat fratres filijs secundi matrimonij. ibi. in fine. col. 1.
 In maioria an succedet legitimatus per scriptum & an excludat substitutum. p. 2. fol. 45. b. col. 1. in principio.
 Maioria constituta in spurium quem errans in iure testator credebat esse legitimum, an teneat. ibid. col. 2. in principio.
 Quid autem si postea legitimatus est spurius. ibid.
 Maioria si reperiantur duæ eodem tempore factæ de iisdem bonis, vna in filium maiorem alia in filium secundum quis præferetur? & videtur qd præferendus sit filius maior. p. 2. fol. 44. b. col. 1. in medio.
 Maioria faciendæ facultas non extenditur ad ignobiles. p. 2. fol. 47. b. col. 1. a. in prin.
 Maioria delata tēpore si filij est incapax succedet nepos ex eo idē die si primior vocat' esset deportat' vel ingrederet religionē. p. 2. fol. 47. b. col. 2. in medio.
 Plures quæstiones & casus qd die notabiles circa maioria delationes vide latissime. p. 2. fol. 44. 45. 46. & 47. per. 18. fer. columnas integras.
 In maioribus de more Hispaniæ est, vt per existētia masculi licet natu posterioris excludatur foemina eius soror, quanuis prius genita. p. 6. fol. 87. b. col. 2. in medio.
 Si in maioria inuestitura caueretur, qd neq; ex causa necessaria possit alienari quid erit si puocetur ad diuisionem. p. 4. fol. 68. a. l.
 Maioria possessor si rem alienauit, & postea apparet ad eum non pertinere maioria. an valeat talis alienatio. ibid. e.
 Maioria res alienari non possunt pro anima defuncti. ibid.
 Maioria ita relicta ne alienentur extra familiā, an si hi qui de familia sunt emere nolūt possit extraneo vendi? & videtur quod sic. ibid. e.
 De alienatione cōstitutione successione & transactione maioria, vid. am plissimè & copiosissime notab. casus & quotidianos. p. 4. fol. 68. 69. 70. & 71. & p. 6. fol. 82. 83. 84. & 87. 88. 89. & 90. & p. 5. fol. 67. 68. 69. 70. & p. 2. fol. 44. 45. 46. & 47.

Septem partitarum

Maioria pater in primo testamento instituit in filio maiori, postea in secundo poenitentia ductus eam reuocat et instituit æqualiter omnes filios, præterito filio maiore, non tamen ideo videtur reuocasse maioria. p. 6. fol. 9. a. d.
 Sed quid si in primo testamento instituit maiore filium, in secundo alium, an censetur reuocata maioria videtur quod sit ibid.
 MAIORINI qui dicantur, & quod sit eorum officium. p. 2. fol. 27. b. r. 1. & 2. fol. 28. a. 2.
 MALEDICERE correctionis causa meritum est. p. 2. fol. 20. a. c.
 Maledicens regi qualiter puniatur. p. 7. fol. 18. b. r. 1.
 Malfactor potest in flagranti crimine, capi & duci ad iudicem per illū cuius in tereff. p. 7. fol. 27. a. h.
 Malficium celare respondendo verbis æquiuocis causa misericordie licitum est. p. 7. fol. 3. a. a.
 MANCIPIA quæ rudia sunt, presumuntur ad omnia officia aptiora & dociliora: trita vero & veterana. qd difficile est reformare. p. 2. fol. 18. a. f.
 MANDATARIVS tantū tenetur mandanti de dolo & lata culpa. p. 5. fol. 79. a. r. 1.
 Tenetur de culpa leuissima si mandatum requirit exactissimam diligentiam & industriam. ibid. e.
 Mandatum Papæ factum sine causa cognitione in causa que requirit sententiam & causæ cognitionem non valet. p. 3. fol. 140. b. e.
 Mandans fieri delictum, si ante quam illud perpetraretur reuocet mandatum, an cuiabit poenam. p. 7. fol. 92. a. d. c.
 Mandatum quando fit gratia mandantis & mandarij vt si mando quod mutus, procuratori meo pecuniam sub certo lucro: tū tenetur mandans pecuniam cum lucro feneratori tertio soluere. p. 5. fol. 79. b. r. 1.
 Mandans licet tenetur ad ea que soluit mandarij: tamen si mandatum fuit illicitum, non tenetur. p. 5. fol. 79. a. r. 2.
 Mandatum contrahitur inter presentes vel per Epistolam aut nūtiū inter absentes. p. 5. fol. 80. a. r. 1.
 Mandatum per que verba contrahitur. ibid.
 Mandatum an sola voluntate inducatur sine verbis. ibid.
 In mandato generali non veniunt turpia. p. 5. fol. 80. a. f.
 Mandatum factum nomine tertij tenetur illud suscipiens adimplere: & de eo mandanti tenebitur. p. 5. fol. 79. a. r. 2.
 Et debent cedi per mandatarium mandatori actiones contra illum tertium. ibid. e. f.
 Mandatum si fit gratia mandarij tantum, vt si consulo, vel mando tibi, vt de pecunijs tuis aliquid pro te emas: quamuis ex hoc tibi damnum veniat, non teneor nisi fraudulenter tibi mandauit. p. 5. fol. 79. b. r. 2.
 Idem etiam est si alias non eras facturus. ibid. d.
 Sed quando presumitur quod hoc alias non eras facturus. ibid.
 Mandatum obligat vbi non habet merè naturam consilij. p. 1. fol. 80. a. col. 1. in principio.
 MANICHAEL dixerunt Christum non veram carnē sed phantasticā accepisse. p. 1. fol. 14. a. col. 2. m.
 MANSATAE homines qui dicantur & quæ sint eorum iura. p. 4. fol. 62. a. b. & c.
 MARCHIO quis dicitur. p. 2. fol. 7. a. col. 1. r. 1. & c.
 MANVS regis in quibus casibus sunt osculanda. p. 4. fol. 62. b. d.
 Manumissio valet, si tu aliquid promiseris vt seruum meum manumitterem: licet postea implere nolis. p. 5. fol. 107. b. r. 1.
 Manumissor æqualis est patri. p. 4. fol. 57. b. i.
 MARCADO in aliquibus locis Hispaniæ genus tributū est quod soluitur mense Martio. p. 3. fol. 92. a. d.
 MARE fecit Deus non ad nauigandū, sed propter elementi pulchritudinem. p. 2. fol. 28. a. f.
 Marislaus & commoda ex. D. Ambro. p. 2. fol. 29. a. h.
 MARITVS si velit reddere dotem æstimatam in eadem bonitate, & non æstimatam, non audietur. p. 4. fol. 33. b. g.
 Maritus qui dat vxorilicetiam ingrediendi religionem per hoc ipse tacite videtur vouere continentiam. p. 4. fol. 27. b. c.
 Maritus vbiq; inuenit aliquem cum vxore coeūtem occidere potest eum: nisi sit dominus, aut patronus, vel multum honorabilis persona. p. 7. fol. 68. b. r. 2.
 Maritus hæres institutus, & rogatus post mortem vxori hæreditatem restituere & ipse, ante quam vxoratur, restituit vxori valet talis donatio. p. 4. fol. 30. b. r. 1.
 Maritus non potest agere contra vxorem actione furti, nec e contra vxor contra virum. p. 3. fol. 4. a. r. 3.
 Maritus per vxorem a religionē reuocatus post vxoris mortem debet redire ad religionem, nec debet iterum contrahere. p. 1. fol. 74. b. r. 1.
 Maritus qui meretricando vel ludendo perdidit bona quæ sita an ea de beat computare in partem. p. 5. fol. 59. b. c.
 Maritus potest vxori se obligare ad pernam si tenuerit cōcubinam: quia

interest vxoris quod non teneat. p. 7. fol. 65. b. c.
 Maritus adulter an possit accusare vxorem adulteram & an adulterium vxoris adulterio viri compensetur. p. 4. fol. 9. a. m.
 Maritus, qui ob vxoris adulterium lucratur dotem eius, an teneatur ad onera hæreditaria. p. 4. fol. 35. a. f.
 Maritus intra quod tēpus teneatur accusare vxorem de adulterio. p. 7. fol. 66. a. col. 1. in prin.
 Maritus qui fecit vxorem adulterari, tenetur accusare ad separationem thori. p. 4. fol. 33. a. r. 1. & c.
 Nam patronus est turpitudinis qui celat crimen vxoris. ibid. f.
 Maritus an possit vxori in peccato permanenti necessaria pietatis causa ministrare. ibid. e. g.
 Maritus qui vouit continentia, vxore mortua in religione an possit matrimonium contrahere. p. 4. fol. 27. b. col. 2. l. c.
 Maritus qui sine vxoris cōsensu religionem ingressus est potest p vxorem reuocari. p. 1. fol. 74. a. r. 1.
 Maritus an possit damnati perpetuo ad triremes in præiudicium vxoris videtur qd sic consultius tamen esset iudicibus poenam commutare. p. 7. fol. 92. b. f.
 Maritus potest renūciare pacto de lucranda dote. p. 4. fol. 30. b. col. 1. in prin.
 Maritus rei donatæ propter nuptias debet vxori tradere possessionem. p. 4. fol. 31. a. col. 2. r. 1. & b.
 MARMORA an contineantur appellatione saxorum. p. 6. fol. 60. b. g.
 MARTINVS Papa appellatus fuit à quibusdam Martinus capra, qd dispensauerit cum bigamo. p. 1. fol. 34. b. m.
 MASCVLVS prior natus esse presumitur quam foemina, qd duo ex eodē partu nascuntur & dubitatur quis prior natus sit. p. 7. fol. 99. b. r. 1. & p. 2. fol. 44. b. a.
 Masculi quælibet bona præscripserunt iure maioria: masculi tantum præscripsisse censentur. p. 2. fol. 45. b. col. 2.
 Masculus præfertur foemina in primogenitura. p. 7. fol. 99. b. h.
 MATEK in successione filij intestati excludit aut patruū. p. 6. fol. 91. a. b.
 Mater non tenetur ad alendum filium nisi pater & eius ascendentes esse desierint. p. 4. fol. 52. i.
 Mater si ante transitum ad secunda vota petit filijs tutorem, an sit dandus ille quem ipsa petierit. Resp. qd ad id non necessitetur iudex. p. 6. fol. 104. a. c. in fine.
 Mater non tenet filia dotare, nisi sit infidelis & filia fidelis. p. 4. fol. 32. b. r. 2.
 Tenetur tamen eam dotare si filia sit inops, sicut & eam alimentare secundum Bal. ibid. e.
 Sed an procedat si filia catholica sit diues. ibid. fol. 32. a. a.
 Mater si suscepta filiorū tutela nupserit perdit tutelā. p. 6. fol. 104. a. r. 1.
 Non autem priuatur tutela propter sponsalia de futuro. ibid. c.
 Mater quam potestatem habeat in filios & an possit filium ponere alicui ad seruendam. p. 4. fol. 46. b. i.
 Mater quæ aserit filium quem in ventre gerit non esse sui mariti non creditur. p. 3. fol. 70. a. r. 1.
 Sed quid si vltra confussionem matris concurrant alia indicia. p. 3. fol. 70. g.
 Mater que ob transitum ad secunda vota perdidit tutelam, an postea facta vidua, reassumet tutelam. p. 6. fol. 104. a. d.
 Mater potest in testamento dare tutorem filio debet tamen iudex eam confirmare. ibid. r. 2.
 MATRIMONIUM quare institutum fuit. p. 4. fol. 7. a. c. & c.
 Matrimonium inter consanguineos infra quartum gradum licet dirimatur, hoc non fit inter infideles ad fidem conuersos. p. 4. fol. 19. a. r. 1.
 Matrimonium inter fideles est initiatum & consummatum & ratum: inter infideles autem non est ratum. p. 4. fol. 28. a. col. 1. r. 1.
 Matrimonium inter Saracenos contractum tenet licet plures habeant vxores. p. 4. fol. 19. a. h.
 Matrimonium iam contractum non potest dirimi per ordinis susceptio nem. p. 4. fol. 11. a. e.
 Matrimonium contractum inter impuberes sub conditione vel de presentī, matrimonium non est, sed tantum sponsalia: quæ confirmatur taciturnitate si puberes facti simul cohabitent. p. 4. fol. 3. a. r. 2.
 Matrimonium contractum sub conditione an ea adueniente sit opus nouo consensu. p. 4. fol. 14. a. e. f. & h. per totum.
 Quid si contraxit cum duabus sub eadem conditione: ea adueniente cum neutra tenebit matrimonium. ibid. e. f.
 Matrimonium seu sponsalia de presentī per que verba contrahantur. p. 4. fol. 3. a. i.
 Matrimonium licet bis vel pluries contrahere. p. 4. fol. 38. b. r. 1.
 Matrimonium à fidelis cum in fidelis contractum non valet, nisi sub conditione, quod ad fidem conuertatur. p. 4. fol. 10. b. r. 1.
 Matrimonium de presentī an contrahatur per hæc verba promitto qd ab hinc habebote pro legitima vxore. p. 4. fol. 3. a. k.

Index materiarum

Matrimonium est maris & feminae coniunctio cum intentione inseparabilis & obseruantia mutua castitatis. p. 4. fol. 7. a. col. 1. a. 1.
Matrimonium inter ferum & ancillam contractum etiam sine cōsensu domini valet si sint Christiani. p. 4. fol. 15. a. 2.
Matrimonium aliquando fuit legis obsequium: nunc est infirmitatis remedium. p. 1. fol. 16. a. c.
Matrimonium cōtrahere debent ciues ætate habili ad sobolem. p. 2. fol. 68. a. 1.
Matrimonium non dirimitur etiam si filium proprium pater de sacro fonte leuet. p. 4. fol. 20. a. 4.
Matrimonium non eximit filiam à patria potestate. p. 7. fol. 69. a. h.
Matrimonium non consumatum an possit dissolui aliter quam per ingressum religionis, ex sola voluntate Papæ. p. 4. fol. 28. a. d.
Matrimonium non potest contrahi inter consanguineos in linea ascendenti & descendenti quantuncq; sint remoti. p. 4. fol. 18. b. 2. & 19. a. f.
Matrimonium legitime contractum significat unitatem animæ cōiunctæ deo. p. 4. fol. 4. b. 1.
Matrimonium contrahens coram multitudine secundum morem patriæ, dicitur contrahere in facie Ecclesiæ. p. 4. fol. 13. a. col. 1. in prin.
Matrimonium inter cōsanguineos potius prohibetur inspecta cōmixtione sanguinis, quam inspecto cōtractu verborum. p. 4. fol. 16. b. b.
Matrimonium videtur humano generi immortalitatem præstare. p. 4. fol. 2. a. m.
Matrimonium secundum publicè contractum preualet primo occulto. p. 4. fol. 12. b. 1. & ibid. f.
Matrimonium non vincitur clandestinitate. ibid. c.
Matrimonium cōtrahi potest per procuratorem inter absentes. p. 4. fol. 3. a. col. 1. in prin.
Matrimonium inter liberum ignorantem & ancillam, non validatur pre-textu manumissionis postea factæ. p. 4. fol. 16. a. 1.
Matrimonium cur potius dicatur quam patrimonium. p. 4. fol. 7. a. 1.
Matrimonij tria sunt bona. f. fides, proles, & sacramentum. ibid.
Matrimonium a principio nullum conualefcit mutua cohabitatione. p. 4. fol. 11. a. c.
Matrimonium subsequens licet trahatur retro, quoad legitimationem filiorum non tamen trahitur retro quoad alia. p. 4. fol. 40. b. col. 1. in principio.
Matrimonium contrahere quæ personæ prohibeantur. p. 4. fol. 8. a. 1.
Matrimonium clandestinum quid sit. p. 4. fol. 12. a. 1. & ibid. f.
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum. p. 4. fol. 41. a. q.
Matrimonium dirimitur propter adulterium & religionis ingressum. p. 4. fol. 27. b. col. 1. 1.
Matrimonium quibus peccatis impeditur contrahi. p. 4. fol. 10. b. 1.
Matrimonium impeditur errore personæ, nam qui errat non consentit. p. 4. fol. 9. b. 2. & g.
Item etiam conditionis errore. ibid. l.
Iræ afflictio cōsanguinitate & publicè honestatis iustitia. ibi. fo. 10. a. 1.
Item frigiditate, furore, minore ætate. p. 4. fol. 10. a. 2.
Matrimonium solo consensu cōtrahitur per verba de presenti, quo deficiente, licet verba ad sint non est matrimonium. p. 4. fol. 7. b. col. 2. 1.
Matrimonium & sponsalia in quo differant. p. 4. fol. 2. b. a.
Matrimonium non definit esse validum si quis dicat contraho tecum si te virginem inuenero, & postea virginem non inuenit. p. 4. fol. 9. b. 1.
Sed quid si talis conditio referatur ad aspectum matronarum? non est tunc turpis conditio. ibid. m.
Matrimonium ut possit contrahi post secundum gradum quoties tractatum sit in consilijs generalibus. p. 4. fol. 4. a. g.
Matrimonium contrahentes furtiue qualiter puniuntur. p. 4. fol. 13. a. 2. & k per totam col.
Matrimonium quibus ex causis separetur. p. 4. fol. 8. b. col. 1. 1.
Matrimonium fuit inlicitum in paradiso terrestri ante peccatum primi parentis. p. 4. fol. 7. b. col. 1. 1.
Matrimonium contrahentes debent esse æquales ætate. p. 2. fol. 68. b. 1.
Matrimonium etiam tenet cum sexagenaria. ibid. m. a.
Matrimonium per quas personas accusari non possit. p. 4. fol. 23. b. 1.
Item in quibus causis recusari possit ibid. m. n. & o.
Matrimonium non dirimitur cæteris paribus cū diuersimode testes depulerunt de consanguinitate coniugum. p. 4. fol. 26. a. col. 1. 1.
Matrimonium dirimitur si vir habeat membrum nimis carnosum, vel nimis delicatum, quod patebit per aspectu naturaliū. p. 4. fol. 11. a. n.
Matrimonij contractus requirit simultaneum consensum. p. 4. fol. 6. a. e.
Matrimonij virtus & effectus ad legitimationes filiorum ante conceptorum. p. 4. fol. 40. a. c. per totum.
Matrimonia honorabilia honorabilè requirunt dotē. p. 4. fol. 20. a. col. 1.
Matrimonia clandestina prohibet lex Tauri. p. 4. fol. 6. b. col. 1.
MEDICVS aut Chirurgus tenetur de morte ægroti si eius ignorantia accidat. p. 7. fol. 77. b. 2.
Medicus qui visitat infirmum gratis potest eum quotiens voluerit de-

relinquere: secus autem est si pretium accipiat. ibid. m. i.
Medicus non potest pretextu medicinæ adhibendæ iubere infirmo, vt cōmittat peccatū mortale veluti vt habeat rē cū aliqua. p. 1. fo. 25. b. 1.
Sed hoc cum hodie per defuetudinem non obseruetur à medicis, an sit sublatum? Hostien. dicit q. non. ibid. m. g.
Ioan. And. tñ & Abb. volunt. id. permitti medicis in casibus periculosis: non autem in leuibus. ibid. m.
Medicus vel apothecarius qui loco vniuersi medicaminis aliud miscet punitur pena falsi. p. 7. fol. 27. a. 1.
Medici vel chirurgi non possunt cremare, secare vel ossa extrahere sine mandato parentum vel cognatorum. p. 5. fol. 42. a. k.
Medici qui dant medicinas contrarias infirmitati puniuntur vt homicidæ. p. 3. fol. 135. b. a.
Sufficit tamen quod medicus iudicet secundum regulas artis quauis contrarius postea sequatur euentus. ibid. m. p. 7. fol. 30. a. n. in fine.
Medici antiquitus appellabantur circuitores quia circuibant ciuitatem sanando ægros. p. 1. fol. 105. b. c.
Medici regis quales esse debeant. p. 2. fol. 24. a. 2.
Medici & chirurgi imperiti qualiter si infirmus moriatur, teneantur. p. 7. fol. 30. a. 2.
Medicus cuius debeat esse eruditionis. p. 7. fol. 30. a. m. & n.
Medicus Christianus debet prius curare de anima infirmi, quam de salute corporis. p. 1. fol. 25. b. 1.
Medicis potius est fauendum quam aduocatis secundum Bald. p. 2. fol. 24. b. a.
Medicus præuidens mortē infirmi an teneatur ei denuntiare? Syneffer ait debere quando videt profuturum ad salutem animæ ægrotantis. p. 1. fol. 25. b. g. in fine.
Vnde idem Syl. reprobat doctrinam Galeni quod semper medicus etiā de salute desperans sanitatem debet spondere infirmo. ibid. m.
Medicina triplex contra erubescitiam & pudorem confitendi. p. 1. fol. 21. b. col. 2. c.
Medicina textus est quod deterior sit malus odor quam malus cibus. p. 3. fol. 183. a. d.
MELIORATVS in tertio & quinto bonorum potest acceptare meliorem & repudiare hereditatem. p. 6. fol. 56. b. a.
Detrahitur tamen pro rata es alienum quando fuerit præiudicium in legitima filiorum. ibid. m.
Meliorare an possit filium in tertio bonorum damnatus ad mortem. p. 7. fol. 93. a. i. per totum.
MEMBRIS patentibus mutilatus non est ad ordines recipiendus. p. 1. fol. 58. b. 2. & e.
Sed an sit repellendus à testificando? ibid. d.
MENDACIVM est falsa significatio vocis, cum intentione fallendi. p. 2. fol. 35. a. i. & p. 7. fol. 63. a. c.
Mendacium omneregulariter est punibile quando est dolosum. p. 2. fol. 35. b. c.
Mentiri solito non creditur. p. 2. fol. 11. a. d.
Mentiri impunè nemo potest. p. 2. fol. 35. b. c.
Mentiri non est licitum etiam pro saluanda vita hominis. p. 2. fol. 75. b. d.
MENSOR scienter falsum modum dicens committit falsum, & arbitrio iudicis punitur. p. 7. fol. 27. b. 2.
MERCATOR quis dicatur. p. 5. fol. 36. a. 2.
Mercator peritus negotiationis exercitij præsumitur lucrari, nisi protestetur. p. 4. fol. 37. b. c.
Sed an cum mercatori possit pacisci, vt capitale sit semper saluum. ibi.
Mercator tenetur exhibere libros suos ad intentionem actoris fundandam. p. 3. fol. 7. b. c.
Mercatores quibus modis possint recuperare ea quæ pyratæ abstulerunt. p. 5. fol. 55. a. 2.
Mercatores prohibentur facere inter se monopolia. p. 5. fol. 36. b. 1.
Nec etiam valet si monopolum sit confirmatum longi temporis præscriptione. ibid. m. g.
Mercatorum consules & priores an possint facere statuta poenalia. p. 5. fol. 37. a. h.
Merces est cum alicui ob meritum suum vel suorum indulgetur. p. 7. fol. 96. a. i.
MERETRIX quæ dicatur. p. 5. fol. 14. a. c.
Meretrix non est quæ duostantum ad coitum admittit. p. 5. fol. 109. a. c.
Meretricibus quæ sunt in lupanari imponi non possunt, nec vesticaglia nec gabella. p. 7. fol. 73. a. h.
Meretrix etiam si quæ sit an per vim rapi possit. p. 7. fol. 71. b. d.
Meretrix quod datum est repeti non potest: nã ipsa non turpiter accipit. licet turpiter faciat cōuendo. p. 5. fol. 109. a. 1.
Illud tamen reperit fiscus. ibid. b.
Item nec repeti potest quod datum est causa libidinis, quauis postea viri libidini non satisfaciatur. ibid. 1.
Meretrices non sunt dignæ legum laqueis inodari. p. 7. fol. 85. a. e.

Septem partitarum.

MERVVM imperium non venit nisi nominatim concedatur. parti. 3. fol. 24. a. 2.
Merum imperium refidet apud præfides seu iudices ordinarios ratione officij. ibid. m. b.
Merum imperium quid sit, & quam sit varia eius diffinitio. parti. 3. fol. 23. b. g.
Merum imperium an possit aliquo tempore præscribi contra principē. p. 3. fol. 24. a. col. 1. in prin.
Merum imperium an possit præscribi. p. 3. fol. 166. a. k.
METVS quid sit. p. 4. fol. 10. b. 2. & p. 7. fol. 98. a. 1.
Metus quis iustus dicatur & quis requiratur ad dissoluendum contractum matrimonij. ibid. r. f. f.
MILITARIS disciplina qualiter debeat obseruari inter milites & qualiter milites qui in ea errauerint sint puniendi. parti. 2. fol. 107. & 108. & 109.
MILES potest decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus. p. 6. fol. 18. a. c.
Milites maritimi quales esse debeant. p. 2. fol. 92. a. 2.
Miles ex quibus regionibus sit eligendus. p. 2. fol. 78. b. col. 1. in prin.
Miles quis dicatur, vt gaudeat priuilegio militum. Item quæ debeat iurare. p. 5. fol. 27. b. col. 1. in prin.
Miles tempore pacis quibus studijs se exercere debeat. p. 2. fol. 75. a. 1.
Miles antiquitè signabatur in brachio dextro calidi ferri stigmatē. ibi. 2.
Miles non potest esse procurator dum steterit in loco stipendiatus, vel in seruitio regis in curia: alius potest. p. 3. fol. 32. b. 2.
Miles quibus priuilegijs gaudeat. p. 2. fol. 76. a. 1.
Miles non potest subijci torture propter indicia. ibid.
Miles substituere potest etiam post aditā hereditatem. p. 6. fol. 128. a. b.
Idem est de perlonis priuilegio militum gaudentibus. ibid. c.
Miles ex quibus causis priuarur militia. p. 2. fol. 76. b. 1. i.
Miles vnde dicatur. p. 2. fol. 70. b. 1. i. & i.
Miles creari non potest nimis pauper neq; vitiatus mēbris. p. 2. fol. 73. a. 1.
Miles qualiter creari debeat. ibid. 2. & sequentibus per totum.
Miles quibus virtutibus debet polleere. p. 2. fol. 71. b. 1. & 2. & sequenti per totum titulum.
Miles qualiter honorari debeat. p. 2. fol. 75. b. 2.
Miles excusatur à iuris ignorantia dum est in armorum vsu. p. 1. fol. 10. a. col. 2. 1. & b. col. 1. a.
Miles quibus vestibus cuiusque coloris vti debeat. p. 2. fol. 74. b. 2.
Militis pecunia res empta efficitur militis à quocunq; ematur, & quocunq; nomine. p. 5. fol. 27. b. col. 1. in prin.
Militis priuilegia. ibid.
Militis arma alienantis graue crimen est. l. qui commeatus. §. ff. de re militari. p. 2. fol. 75. a. f.
Militem exauthorandi modus. p. 2. fol. 76. b. i.
Militem creare non potest qui non est miles. p. 2. fol. 72. b. 1.
Militem hodie quis creare possit. ibid. a. per totum.
Militia pretiosior & altior est ordinum quos Deus fecit in mundo. parti. 2. fol. 70. b. a.
Militia vnde dicatur. ibid. 2.
Militia indignus est qui patrem vel matrem maleficos appellauerit. p. 2. fol. 73. a. a. & p. 4. fol. 53. b. f.
Militia indigni qui sint. ibid. d. e. f. g. h.
Militia summa laus est obedientiam reipub. vtilitatibus exhibere. p. 2. fol. 75. b. f.
Militiam maritimam deserenti maior poena imponitur, quam deserenti terrestrem. p. 2. fol. 91. a. f.
Militare crimen quod dicatur. p. 6. fol. 83. b. h.
Mimi ioculatores dicuntur à Baldo & sunt infames iure: nec possunt ordinibus sacris initiari. p. 6. fol. 46. b. a.
Militibus non licet ignorare iura. p. 1. fol. 10. b. col. 1. a.
MINERAE sunt de regalibus & referuntur principi. p. 2. fol. 50. b. f.
Minerentur quid in ea debeat haberi. ibid.
MINISTRATORE S alimentorum regis quales esse debeant. p. 2. fol. 24. b. 1.
MINOR decennio cū dimidio aut fatuus vel familiaris, furas aliquē rem dño non tenetur actione furti. p. 7. fol. 51. a. 2.
Minor non potest in carcerari pro debito. p. 5. fol. 109. b. d.
Minor sicut nō potest facere donationem immobiliū propter nuptias, sic neq; poterit per viam arrarum. p. 4. fol. 29. a. col. 2. in prin.
Minor nō habet legitimam personā standi in iudicio. p. 3. fol. 5. b. 2. & p. Minor qui enormiter est læsus, non obstante quocunq; iuramento restituitur aduersus venditionem. p. 3. fol. 102. a. d.
Minor 20. annis non admittitur in crimine publico ad testificandum. p. 7. fol. 2. b. h. in fine.
Minor potest cedere bonis si est adultus. p. 5. fol. 109. b. d.
Minor impubes si fuit in iudicio de adulterio cōfessus: quia talē delictū in impubere non cadit eius confessio non valet. p. 3. fol. 112. b. 2.

De minorum restitutione vide in parte restitutio.
Minores hodie si sunt doli capaces, puniri possunt ante tempus à lege statutum: qm malitia hodie puerorum maior est in sexto anno, quā olim in quindicesimo. p. 7. fol. 5. b. c.
Minoris pecunia res empta tacite per legem ipsi minorū obligata est. p. 5. fol. 27. b. b.
Minores septennio sponsalia contrahere non possunt, nisi possit perfectam ætatem ratificent. p. 4. fol. 4. b. 2.
Contrarium tamen tenet Abbas si discretio suppleat ætatem. ibid. f.
MINVS valens in quibus rebus alijs sit inferior. p. 7. fol. 22. a. 3.
Minus valere quibus modis quis possit. ibid. b. 1.
MIRACVLA duo admiranda refert Ioan. Andreas de Eucharistia commensura in carnem. p. 1. fol. 30. a. g.
Miracula seu mirabilia quæ dicantur proprie. p. 1. fol. 31. b. 1.
Miraculum vt dicatur requiruntur quatuor. p. 1. fol. 32. a. 1.
MISSAM domi suæ cantari nemo debet pati. p. 1. fol. 96. a. b.
Licet tamen in altari portali. ibid.
Missa quibus horis diei debet celebrari. p. 1. fol. 18. a. 1. & 2.
Missa in quibus casibus possit per eundem clericum bis eodem die celebrari. p. 1. fol. 18. b. 2.
Missa quatuor de causis celebratur. p. 1. fol. 30. a. 1.
Missa finitur tripliciter. ibid. 2.
MISERICORDIA portio est iustitiæ. p. 2. fol. 30. b. f.
Misericordia quid sit secundum diuum Augustinum & Aristote. p. 7. folio. 95. a. e.
MISSILIA iactata propter coronationem principis, & lætitiā primo occupanti conceduntur. p. 3. fol. 164. b. 1.
MISSVS in possessionem ex primo decreto an verè sit possessor, & quid in ea agere possit. p. 3. fol. 48. a. d.
Missus in possessionem quod ius acquirat in re in quam missus fuit. p. 3. fol. 48. b. 2.
Missus in possessionem post annum efficitur possessor & lucratur fructus, salua contumaci questione proprietatis. p. 3. fol. 49. a. 2.
Sed quid si fructus percepti seruari non possunt? vendat eos infra terminum anni sciente reo: & quod supererit seruet reo. si viderit infra terminum ad purgandum contumaciam. p. 3. fol. 50. b. 1.
A Misso possessionē qui rem abstulerit sine iudicis mandato restituit eam cum damnis & interese. p. 3. fol. 49. a. 1.
Missio in possessionem non debet concedi, si iudex cognoscat actorem nullum ius habere ad agendum. p. 3. fol. 48. b. a.
Missio in possessionē quando impeditur a possessore vel detentore rei, quid agere debeat iudex. p. 3. fol. 48. b. 1.
Missio in possessionem ex primo decreto, est mittere aliquē in possessionem bonorum partis citatæ de mandato iudicis, contra citatum non comparentem propter eius contumaciam. p. 3. fol. 47. b. 2.
Missio in possessionē necessario requirit ingressum rei. p. 5. fol. 85. b. c.
Missio vt fiat in possessionem ex primo decreto requiritur trina citatio. p. 3. fol. 48. a. col. 1. in prin.
Missio in possessionē an possit fieri in bonis prohibitis alienari, vt sunt bona maioræ. p. 3. fol. 48. a. g.
Missio in possessionem qualiter debeat fieri in bonis delinquentium. p. 3. fol. 49. b. 1.
Sed in quibus criminibus possit fieri? fol. sequen. l.
Per missionem in possessionem ex causa damni infecti queritur missio possessio. p. 3. fol. 173. a. 1.
MITTERE in possessionem qualiter debeat iudex. p. 3. fol. 48. a. 1.
MOBILE S res quæ venduntur ratione alicuius executionis debent prius subastari publice, nisi sint tales in quas non cadat collusio. p. 5. fol. 29. a. a.
Mobiles res quomodo possunt à muliere minore constitui in dotem, cum sola curatoris autoritate. p. 4. fol. 32. b. i. per totum.
Mobilia concernunt personā & non locū, vbi sita sunt. p. 3. fol. 165. b. g.
Mobiles res præferuntur per triennium à bonæ fidei possessore conuinatum. p. 3. fol. 167. b. 1.
A pupillo tamen fatuo vel prodigo curatorē habente non possunt vscapari. ibid. 2.
MODVS quomodo dignoscatur à conditione. p. 6. fol. 63. a. f.
MOLENDINVM nemo potest vetare in flumine publico fieri modo cum regis vel cōitatis licentia. p. 3. fol. 185. a. 2.
MOECHIAE appellatiōe oēs illiciti concubitus continentur. p. 4. fol. 40. b. h.
MONACHVS, quidquid acquirat, acquirat ecclesiæ cui seruit, ant p. 1. fol. 78. a. f.
Monachi Cisterciensis ordinis in quibus priuilegijs gaudere non debeant. ibid. m. 2.
Monachus non potest esse patrinus. parti. 1. folio. 77. b. col. 1. in principio.
Monachus depositū qualiter teneri possit. p. 5. fol. 8. a. d.

Index materiarum

Monachus stipulando sibi vel imperfonaliter quomodocumq; semper acquiritur monasterio. p. 5. fol. 63. a. i.
Monachus non debet promoueri ad Ecclesiam parrochialem sine focio. p. 1. fol. 77. b. h.
Monachus an possit esse arbiter vel arbitrator. p. 3. fol. 19. b. i.
Monachus non debet extra claustru comorari, & si oporteat eum alibi poni debet esse cu aliorum fratru confortio. p. 1. fol. 77. b. * 1.
Monachus si recedat a gratia seu commenda cum redditibus receptis, monendus est ab Ep'o vt ad monasterium redeat. p. 1. fol. 79. a. * 2.
Monachus fugitiuus quidquid acquirit, acquirit monasterio, sicut seruus acquirit domino. ibid. q.
Monachus facta professione non potest expelli, nam ipse est obligatus monasterio, & monasterium sibi: acquirit enim per professionem eius monachus. p. 1. fol. 72. a. 2.
Monachus qui ante ingressum religionis aliqua bona legauit non recuperabit, nisi proteccionem fecerit, quod intendebat probare regulam. ibidem.
Monachus potest delicta sui superioris transire ad religionem arctiorem, vel etiam aequalem. p. 1. fol. 73. b. c. e.
Monachus licet iustus ad aliud monasterium transeundi non est amplius sub cura primi abbatis. ibid. e.
Monachus licet non sit in potestate patris, non definit esse suus haeres. p. 6. fol. 20. a. b.
Monachus an possit aduocationis officio fungi si ex patrocinijs multa possit lucrari: cum monasterium maxima egestate premitur. p. 1. fol. 39. a. i.
Monachi testes esse non possunt in testamento sine licentia abbatis, instrumentarii tamen bene possunt. p. 6. fol. 5. a. f.
Monacho non est iniungenda poenitentia ieiunij propter scandalum fratrum. p. 1. folio. 22. b. e.
Monachi quali veste indui debent & qualiter in monasterio se gereere debeant. p. 1. fol. 74. b. * 3.
Monachi qñ dicantur habere proprium. ibid. fol. 75. a. b.
Monachi in quibus locis & diebus possint vel non, comedere carnes. ibid. * 1. & g.
Monachi quibus de causis possint Ecclesias parrochiales gubernare. p. 1. fol. 77. b. * 2. & g. per totum.
Monachi nusquam possunt praescribere obedientiam. p. 7. fol. 54. a. i.
MONASTERIUM quomodo & qua lege possit aliquid ab ingredientibus accipere. p. 1. fol. 77. a. 2. per totum.
Monasterium tenetur alere filios ingressi. p. 3. fol. 5. b. h.
Monasteria de iure communi exempta sunt a lege dioecessana. partita. 1. fol. 102. b. c.
MONARCHIA qualibet tria se se inuicem communicantia semper habuit diuinum cultum, sapientiam scholasticam & potentiam secularem. p. 2. fol. 9. b. a.
Monasterio offerre possunt parrochiales filium impuberem. si verò vnus parentum contradicat alter non potest. p. 1. fol. 72. a. i.
A monasterio inuitus extrahi potest impubes intra annum a scientia patris. ibidem. b. * 1.
Item & seruus per dominum infra tres anons a tempore scientiae ibidem. * 2.
Monasterium ingressus religionis gratia, quando possit exire, & quando non. ibid. * 3.
MONETA antiqua non debent fundi neq; affinari, nisi in domibus publicis monetarum ad hoc assignatis. p. 7. fol. 29. a. i.
Monetam falsam quicunq; faciunt flammis excuruntur circuncidentes autem eam & alquimiferae regis arbitrio puniuntur. partita septima. fol. 29. a. * 1.
Moneta falsa dicitur quando fit ab eo qui non habet potestatem. ibidem. h.
Moneta ornamentum est regis & regni, & cuiuslibet regiminis. parti. 2. folio. 3. b. b.
Moneta vnde dicitur. ibid.
Monetarius qui pro se cudit monetam licet bona tenetur furti in quadruplum, & propter falsitatem damnatur perpetuo ad regis opera. p. 7. fol. 50. b. * 2.
Moneta adulterina dicitur duobus modis, vel ratione materiae, vel ratione formae. p. 7. fol. 29. a. h.
Monetam si quis cudit non vsualem in ea patria vbi eam fabricat, an etiam in hanc poenam falsi incidat. ibid. j.
Monetam qualem debeat facere princeps. p. 2. fol. 3. b. b.
MONIALEM qui corumpit tria peccat comittit in coestum: quia sponsa Dei est, qui est pater noster, adulterium: quia alterius sponsam cognoscit: sacrilegium quia est res sacra. p. 7. fol. 71. a. d.
MONSTRVOSI partus non sunt liberi. p. 4. fol. 59. b. * 3.
ideo non sunt baptizandi. ibid. k.
MORA quomodo purgari possit. p. 5. fol. 99. b. c.

MOREA est hodie principatus Achaiae. p. 2. fol. 7. a. f.
MORBUS de iure non excusat a muneribus patrimonialibus neq; mixtis. p. 3. fol. 99. a. c.
MORTVVS in peccato mortali perpetuo damnatur ad poenam. p. 1. fol. 23. b. * 1.
Mortui retineri possunt propter expensas factas in eius funere, vel infirmitate. p. 5. fol. 7. a. f.
Mortuo quem sanctum credit potest quilibet in secreto preces porrigere, vt pro ipso ad Deum intercedat. p. 1. fol. 31. b. col. 1. in prin.
Mortuorum corpora in Alemania non in Ecclesijs sepeliuntur, sed extra vrbem. p. 1. fol. 100. b. g.
Pro mortuis lugere vide in dict. lugere.
MVLIER si donat viro in dotem res, quas in testamento legauerat, an videatur reuocasse legatum. p. 6. fol. 62. a. d.
Mulier quae infra annum luctus nubit haeres institui non potest. par. 6. folio. 14. a. * 1.
Mulier infra annum luctus nubens qua pena puniatur. ibid. g.
Mulier quare prohibeatur nubere infra annum luctus. ibid.
Mulier non succedit feudo, nec viri per eam descendentes: sed masculus sic, vsq; ad nepotem inclusiue. p. 4. fol. 66. b. * 2.
Mulier an possit alienare rem dotalem conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij. p. 6. fol. 19. b. col. 1. in fin. gl. mag.
Mulier quae se praegnantem afferit qualiter debeat asseruari, ne alius partus supponatur. p. 6. fol. 42. b. * 1.
Mulier quae seruo proprio se subiunxit qualiter puniatur. partita. 7. folio. 69. b. h.
Mulier ex sola permissione quod vir ordinetur videtur continentiam voutisse: quod verum est quando intelligebat hoc sibi perpetuo praedudicare alias non. p. 1. fol. 63. a. a.
Mulier secundo nubens restituit filijs prioris mariti arras & donationes, quas ei prior maritus dedit ad quod sunt eius bona tacite obligata pignori. p. 5. fol. 90. b. * 2.
Mulier scienter contrahens matrimonium illicitum, dotem non potest repetere. p. 5. fol. 108. a. * 3. & sequen.
Mulier non potest ordinari, & si de facto ordinatur non recipit caractere. p. 1. fol. 59. a. * 1.
Mulier appetit virum sicut materia formam & magnes ferrum. par. 1. fol. 62. a. b.
Mulierem quare Deus genuerit amabilis & flexibilis naturae. ibid.
Mulier minor. xxv. annis potest per se dotem dare de bonis mobilibus curatoris autoritate: de immobilibus autem non potest sine iudicis autoritate. p. 4. fol. 32. b. * 2.
Hoc tamen limitatur si res mobiles sunt valde pretiosae. ibid.
Sed an procedat in mobilibus quae seruando seruari possunt. ibidem. i. per totum.
Mulierem cohabitare cum clerico quando non sit tolerandum. parti. 1. fol. 62. a. c.
Mulier potest renuntiare lucris quarendis constante matrimonio. partita. 4. fol. 30. b. g.
Mulier speciosa est sepulchrum dealbatu nisi fuerit sobria, casta, & pudica. p. 2. fol. 16. b. k.
Mulier potest dare in dotem marito quod ab ipso sibi debebatur. p. 4. folio. 33. a. * 1.
Mulier si dedit viro suo in dotem fundum cuius vsus fructus erat alterius, an si vsus fructus consolidetur proprietati, commodum erit solius vxoris. p. 4. fol. 34. a. b.
Mulier de qua male suspicantur etiam si sit consanguinea non debet viuere cum clerico. p. 1. fol. 62. a. * 2.
Mulier praegrans si ab hostibus capiatur ibiq; pariat, & postea reuertatur liber erit partus. p. 2. fol. 112. a. * 2.
Mulier in quibus casibus possit fideiubere. p. 5. fol. 73. a. * 1. & a. & c.
Mulier aduocare prohibetur ne coetibus virorum immisceatur. parti. 3. fol. 39. a. * 3.
Mulieri bonae famae libidinis causa si quid datum est, licet non adimpleatur, repeti non potest. p. 5. fol. 109. * 1.
Mulier ob piam causam non potest pro alio fideiubere. p. 6. fol. 46. a. 1.
Mulieri potest papa causam spiritualem delegare. p. 2. folio. 37. b. col. 1. in principio.
Mulierem indui vestibus viri abominabile est apud Deum. partita. 5. fol. 73. b. b.
Mulier honeste viuens non tenetur comparere personaliter ad citationem iudicis: sed comparebit per procuratorem, nisi sit causa criminalis. p. 3. fol. 43. a. * 1.
Mulier coniugata si sit inhoneste vitae non gaudet hoc privilegio. ibi. b. b.
Mulieres rusticae, quae saepius errantes ad eunt sacerdotes non habentes potestatem, an saluentur. p. 1. fol. 20. b. c.
Mulier non potest capi etiam pro debito fiscali, nisi descendat delictu ex debito, vel administratione tutelae. p. 3. fol. 43. b. c.

Septem partitarum.

Mulier partum sibi submittere, potest de hoc a viro vel eo mortuo a consanguineis eius succedendi ius viro habentibus accusari. partita. 7. fol. 26. b. * 2.
Mulier praegrans comedens aliquid scienter, vt inde sequatur abortus qua poena plectitur. p. 7. fol. 30. b. * 2.
Mulier si in carcere impraegnetur, suspendetur eius mortis executio. p. 7. fol. 93. a. d.
Mulier non accusante viro ab alio accusari non potest. p. 7. fol. 67. b. a.
Mulier probato lenocinio per virum adulterij damnari non potest. ibidem.
Mulier si post mortem viri, vñ honeste viuat, non habet propter parua, aut nullam dotem succedit viro in quarta etiam liberis hñti. p. 6. fol. 92. a. * 1.
Et idem erit in viro inopere vxore praemorientur. ibid. d.
Mulier intelligitur viri potens siue virgo sit siue corrupta. partita septima. fol. 97. b. * 1.
Mulier quae cum muliere exercet venerem contra naturam: secundum ius commune parit: punitur eadem poena qua & fomerici. Abulensis tamen tenet non debere mortis plecti supplicio, sed alia quauis poena arbitraria. p. 7. fol. 72. b. c.
Mulieres diligunt viros etiam vltra filios. p. 6. fol. 103. b. h.
MVLIS inequitare cur prohibuit pragmatica. p. 2. fol. 70. b. f.
MVLTA impediunt contrahenda quae contracta non dirimunt. p. 4. fol. 26. b. * 1.
MVLTITUDO principum subditis est damnosa. p. 2. fol. 3. a. a.
MVRORVM, aqueductorum fortaliorum & pontium refectionis, & conseruatio ad regem pertinet. p. 3. fol. 185. a. * 4.
Muri & portae ciuitatis dicuntur, quos nisi per ianuam transcendere nulli licet. p. 3. fol. 158. b. * 1.
MVTATIO legum quantum sit perniciofa reipub. p. 1. fol. 7. b.
MVTVM debet esse g'osum: na ad illud nemo tenet. p. 5. fol. 1. a. d.
Ad mutuum in quibus casibus quis teneatur. ibid.
Mutuum est duplex: vñ in his quae potere, munere, mensura continent, aliud in ceteris rebus, vt equo, boue, libro, & c. ibid. * 1.
Mutuum & comodatum in quo differant. p. 5. fol. 1. b. b.
Mutuum qui recipit non excusatur a casu fortuito. p. 5. fol. 5. a. * 1.
MVTVS & furdus per signa matrimonium contrahere possunt. p. 4. fol. 7. b. * 1.
Mutus sine intellectu equiparatur infanti & furioso, si tamen intelligat potest per signa obligari. p. 5. fol. 61. b. c.
Et idem dicit de furdo. ibidem. d.
Mutus & furdus quos contractus facere possunt. ibid. e. per tot.
Mutus & furdus testari non possunt nec princeps cum eis dispensare potest vt testentur. p. 6. fol. 6. a. i.
Mutus & furdus vel alias imperfectus non potest succedere in feudo paterno quod debet seruitium. p. 4. fol. 47. a. f.
Et quale debeat esse huiusmodi impedimentum quod tollat seruitium feudi. ibidem. g.

N.

NATVS in infidelitate praefertur tanq; primogenitus fratribus postea natis ex patre iam facto fidei. p. 2. fol. 45. a.
Natus antequam pater regnu adipisceret non succedit tanquam primogenitus. p. 2. fol. 45. a.
Natus secto vtero, an dicatur primogenitus. ibid.
Natus ex parentibus vitiosis, si est bonus praferentur. p. 2. folio. 23. a. d.
Natus septimo mense & decimo, perfectus & legitimus partus aestimatur. p. 4. fol. 59. b. * 2.
Natus ex clerico in sacris & vxore de facto traducta efficiuntur serui ecclesiae vbi pater erat beneficiatus. p. 4. fol. 55. a. * 1.
Quod intelligitur si vxor sciuerit se contrahere cum clerico. ibid. a.
Requiritur etiam, vt hoc procedat, quod clericus contrahat in facie Ecclesiae. ibid. b.
Sed talis casus cum non accidat hoc ius perditum est. ibid. c.
Natus ex clerico an possit succedere in bonis matris vel patris. ibid. e.
Nati si sint duo simul ex eodem vtero, quos praesumatur primogenitus. p. 2. fol. 44. b. * 2.
NATVRA nihil aliud est quam quidam actus diuinus qui non potest mutari. p. 1. fol. 31. b. d.
Natura cetera animantia diuersis armis muniuit: solum hominem nudum produxit. p. 2. fol. 5. a. k.
Natura quid & quibus modis accipitur. p. 4. fol. 60. a. a. & p. 2. fol. 104. a. * 2. & d. ibid. b.
Natura adborret mendacium. p. 2. fol. 35. a. i.
NATURALITAS quam quis habet cum patria perditur subdit

ditione. p. 4. fol. 61. a. * 1.
Naturalis quid sit. p. 4. fol. 60. a. * 1. & 2.
Naturalitas quomodo acquiratur. ibid. b. col. 1. per totum.
Naturalitate concessa extraneo, an concessum videatur obstinere beneficium in regno. p. 4. fol. 60. b. col. 1. in prin.
Naturalis est, vt eius non sit perfecta dilectio cuius non timetur a misso. p. 2. fol. 8. b. * 2.
Naturalis an sit ille regni quem parentes profecti causa mercantiae extra regnum genuerunt. p. 4. fol. 60. b. col. 1. per totum.
Naturalis filius vide in dictione illegitimi & legitimi.
Naturalis alicuius proprie dicitur qui est nutritus in aliqua patria: licet ibi non sit natus. p. 4. fol. 60. a. g.
Naturalis origo nunquam minus potest, sicut nec iura sanguinis. p. 4. folio. 61. a. 2.
NAVIS redimenda causa quod Pyratu datur, debet compari, sicut in iactu. p. 5. fol. 55. a. * 1.
Nauis gubernator tenetur ad damnum quod accidit in mercibus propter insipientiam suae gubernationis. p. 5. fol. 54. b. * 1.
Nauis dominus tenetur de perditarum rerum aestimatione, si eam sine voluntate magistris gubernauerit. p. 5. fol. 42. b. * 2.
Nauticularij quid debeant animaduertere circa munus suum. parti. 5. folio. 52. b. * 1.
Qui crimen in nauis commiserit capietur per magistrum nauis & tradetur iudici loci vbi nauis exonerabitur. ibid. * 2.
Nauis exoneranda gratia si qua iactata sunt in mari debent aestimari: & secundum quantitatem quam quis habet in nauis tenetur contribuere. p. 5. fol. 53. a. * 1.
Nauis si viuitorum & tempestatis frangatur mercatoris qui in ea sunt non tenentur contribuere. p. 5. fol. 53. a. * 1.
Naves ad vsu ceteraq; instrumenta bellica habent locum postliminij. p. 5. fol. 55. a. 1.
NAVTAE & caupones tenentur de re perditae eorum quos receperunt. p. 5. fol. 47. b. * 1. & p. 7. fol. 48. b. * 1. & a. per totum.
Tenentur etiam de dolo & lata culpa. ibid. f.
Sed an caupones cogantur recipere hospites. ibid.
Quid autem si amicus recipere amicum non habet locum tunc haec actio. ibid. i.
NECROMANTIA est incantatio daemonum, vnde maxime interdicitur eius vsus. p. 7. fol. 74. a. * 1.
Necromantia vnde dicta sit. ibid. e.
Necromantia vti licet boni publici gratia, vt ad expellendos demones, ad nubem deuandam. & c. ibid. * 2.
De iure tamen canonico neq; ad finem bonum vti licet. ibid. l.
NECESSITAS facit probabile, quod alias non esset. p. 2. fol. 56. a. c.
NEGOTIORVM gestor quomodo se debeat gerere: maxime qñ sine mandato gerit. p. 5. fol. 81. b. * 3.
Negotiorum gestor non potest nuntiare nouum opus. p. 3. fol. 181. b. g.
Negotiorum gestor minoris, tenetur ei vel tutori eius rationem dare de fructibus quos percepit. p. 5. fol. 80. b. * 1.
Negotiorum gestor si credidit rem quam administrabat esse alicuius sui amici cum esset alterius, teneatur dominus ac si suo nomine fecisset. p. 5. fol. 81. b. * 1.
Negotiorum gestor actio tollitur prohibitione dñi. p. 5. fol. 76. b. f.
Limita tamen si versetur fauor publicus, veluti pro vita hominis, vel redimendo eum a carceribus. ibid.
Negotiorum gestor actio vbiq; datur etiam & de re rem verso. p. 5. fol. 81. a. col. 1. in principio.
Negotiorum gestor promittens dotem pro muliere de bonis ipsius mulieris dotare videtur. p. 4. fol. 31. b. a.
Negotiorum gestor qui emit proprijs numis rem nomine dñi tam efficit cu fructibus dñi, si dñs rata venditionem habuerit. p. 5. fol. 27. a. * 1.
Negotiorum gestor debet moueri ad res alienas promouendas bona intentione, vt dño profit nam si solum gerit: vt aliquid sibi possit extorquere, non recuperat expensas. p. 5. fol. 81. a. * 1.
Sed qualiter de hoc constabit. ibid. e.
Negotiorum gestor qñ teneatur de leuissima culpa. ibid. i. & * 2.
Negotia absentis & ignorantis qui gessit recuperabit expensas a domino. p. 5. fol. 80. a. * 3. & b. * 2.
NEMO est adductus iurare in verba magistris dicit Azo. p. 1. fol. 8. a.
Nemo potest tantum crescere in malitia, quantum in bonitate: quia charitas potest in infinitum extendi. p. 1. fol. 13. b. b.
Nemo potest alteri plus iuris tribuere, quam ipse habeat. p. 7. fol. 10. * 6.
NEPOTES illius qui priuatus fuit feudo propter aleanosia, an possint illud impetrare a rege. p. 2. fol. 40. b. p.
Nihil felicitus quam homines solis legibus confidere. p. 1. fol. 7. a. f.
NOBILIS inuictus cum alterius vxore etiam in rebus veneris post monitionem occidi non potest a marito. p. 3. fol. 71. a. g.

Index materiarum

Nobilis non potest renuntiare privilegio sibi competenti ratione nobilitatis, ne capiatur pro debito vel ne tormentis subiciatur. partita. 7. fol. 101. b. l.
Nobilis moribus praefertur nobili genere tantum. p. 2. fol. 23. a. d.
Nobilis tribus modis accipitur. p. 2. fol. 71. a. g.
Nobilis genere non dicitur, nisi qui ex utroque parente nobilis est. part. 2. folio. 71. b. b.
Nobiles soli possunt habere vassallos. p. 4. fol. 61. b. d.
Nobiles in quibus casibus torqueri possunt. p. 7. fol. 88. b. b.
Nobiles pro maiori parte sunt superbi & inimici popularium. part. 2. folio. 21. b. d.
Nobiles non possunt imponere angarias subditis suis. p. 4. fol. 62. b. g.
Nobiliores durius puniuntur pro furto, quam plebei. p. 2. fol. 53. b. g.
Nobiliores quod debeant eligi ad officia limitatur per legem partita. p. 2. fol. 21. b. d.
Nobilitas duplex generis & morum. p. 2. fol. 23. a. * 2.
Nobilitas perfecta quae fit ibid.
NOLLE illius est cuius est velle. p. 7. fol. 100. b. * 3.
NOMEN suum qui mutat in fraudem punitur poena falsi. part. 7. folio. 26. b. i.
Nomen bonum melius est, quam divitiarum multarum. p. 1. fol. 49. a. a.
Nomina appellativa quae dicuntur. p. 6. fol. 27. b. g.
Nomina debitorum sub specie immobilium voluit includi glof. in l. momentum. ff. de verb. signifi. p. 2. fol. 53. b. a.
Nominatio quando habeat locum. p. 3. fol. 10. b. a.
NOTARIVS & notarius vide in dictio. tabellio.
Notarij regis quales esse debeant & quod sit eorum officium. partita. 2. folio. 23. a. * 2.
Notarij publici qualiter debeant formare scripturas & instrumenta quae conficiunt. p. 3. fol. 99. b. * 2.
Notario legitime impedito scribere, poterit scribere alius notarius de eius mandato, & scriptum signare. p. 3. fol. 100. a. * 1.
Sed quid si mortuus esset iudex loci coram probis hominibus sigillent notas seu registrum, & eius successori restituatur. ibid.
Notario qui porrigit falsum instrumentum, ut illud signet an teneatur poena falsi. p. 7. fol. 26. a. b.
NOVALE quid sit. p. 7. fol. 98. a. * 2.
Novatio quibus modis fit. p. 5. fol. 101. b. * 1.
Novatio an possit fieri per delegationem. ibid. g.
Novatio facta per pupillum minore. 14. annis sine tutoris autoritate liberat priorem debitorem, nec tenetur pupillus. p. 5. fol. 102. b. * 1.
Novatio an in casibus, in quibus olim fiebat tacite, hodie fiat ope exceptionis. p. 5. fol. 102. a. b.
Novatio non valet, si debitum sub conditione alius pure novando, promittat, nisi existat conditio. ibid. * 1.
Novatio vicem obtinet solutionis. p. 5. fol. 102. b. g.
Novationem facere non potest servus nec mulier. p. 5. fol. 102. a. * 2.
NOVVM opus vide in dict. opus.
NVBENS infra annum luctus an poenis statutis a iure civiili subiacet. p. 4. fol. 39. a. g.
Nubere potest hodie mulier quodcumque voluerit mortuo viro, cum tamen a lege olim graues poenae imponebantur. p. 4. fol. 39. a. * 2.
Nam inde poterat sequi perturbatio sanguinis & partus incertus, ibidem. g.
Tum etiam quia venter tactus facit abortum. ibid.
NVNTIARE novum opus vide in dict. opus.
NVLVS excusatur a bello contra seditiones in damnum reipub. p. 2. fol. 65. b. h.
NVNDINAE a quibus concedi possunt. p. 5. fol. 36. b.
Et quo tempore perdantur non utendo. ibid.
Ad nundinas venientes debent indemnes feruari. p. 5. fol. 37. a. * 1.
Nundinarum privilegia. p. 5. fol. 37. a. * 1.
NVMERVS millenarius ceteris nobilior est. p. 2. fol. 70. b. * 2.
NVPTIAE quo tempore non possint celebrari. p. 4. folio. 11. b. * 1. & ibidem. g.
Nuptiae tertiae sunt abominabiles apud homines unde relictum uxori ab extraneo si caste & honeste vixerit, non debebitur si transeat ad tertias nuptias, licet debeat si tantum ad secundas tranferat. part. 4. fol. 38. b. l.
Nuptiales benedictiones possunt dari cuilibet secundo, vel amplius nubere. p. 4. fol. 39. a. * 1.
Ideo iura contraria dicentia intelliguntur si benedicantur adhuc vivente uxore. ibid. d.
Nuptiales enim benedictiones non reperiuntur inter sacramenta Ecclesiae. ibid. c.
NVTICES filiorum regum quales & quibus moribus esse debeant. p. 2. fol. 17. b. * 2. & fol. 20. a. * 2.
Nutrices debent diligere ab alumnis. p. 2. fol. 18. a. c.

Nutritor filios regis quae docere debeat, & a quibus abstinere. part. 2. folio. 18. * 2.
Nutritores sunt loco parentum. p. 4. fol. 53. b. f.
Vnde nutrices non possunt esse testes in causis alumnorum. ibid.
Nutritores filiorum regum quales esse debeant. p. 2. fol. 18. a. * 1.
NVTV qui aliquid falsum significare intendit medicum committit. p. 2. fol. 35. b. col. 1. in prin.

O

OBEDIRE regi & superioribus in quibus reb⁹ debeant subditi. p. 2. fol. 38. b. a. & fol. 41. b. c.
OBLATIO dicitur quod donatur Deo vel Ecclesiae inter vivos seu in morte, & quod offertur quotidie presbytero cum osculo manus. part. 1. fol. 134. a. * 2.
Oblationes quorum hominum ecclesia non recipit & quare. p. 1. fol. 135. a. * 1. & per totam paginam.
Oblationes quae sunt capellae sitae intra parrochiam cadunt Ecclesiae parrochiali. p. 1. fol. 134. a. k.
Idem est dicendum de oblationibus factis imaginibus in quocumque loco intra parrochiam positus. ibid.
Oblationes promissas Deo vel Ecclesiae tenentur offerre ipsi vouentes, vel eorum haeredes. p. 1. fol. 134. b. * 1.
Ad eas tamen quae sunt presbytero tempore missae homines de necessitate non tenentur. ibid. * 2.
Oblationes facere praecipuis festiuitatibus an possint compelli parrochiani. lex part. dicit quod non. Hostien. contra. ibid. d.
Possunt tamen cogi si presbyter est pauper. ibid. * 3.
OBLIGATIO naturalis an oriatur ex maleficio. p. 2. fol. 138. a. f.
Obligatio bonorum extenditur ad futura: sed in tali generali obligatio ne non includitur concubina ancilla aut filij, vel serui ad seruicium quotidianum domus. p. 5. fol. 84. a. * 2.
Obligatio quibus modis soluitur. p. 5. fol. 97. b. * 2.
Obligatio conditionalis quae dicitur. p. 5. fol. 64. a. d.
Obligatio triplex est in qua potest accedere fideiussor, contra legem part. p. 5. fol. 74. a. b.
Obligatio naturalis tantum quando sit efficax ad agendum in foro Ecclesiastico. p. 5. fol. 74. a. d.
In obligatione generali an censeantur hypot⁹ ecate res cuius dominiu⁹ competit obliganti iure singulari. p. 5. fol. 84. a. g.
In obligatione ex maleficio an in sit naturalis obligatio. p. 5. fol. 74. a. d.
Obligari an possint res haeredis per testatorem. p. 6. fol. 59. a. c.
OBSES quis dicitur. p. 5. fol. 83. b. i.
Obses potest dari homo liber pro satisfactione debiti. p. 5. fol. 83. b. i.
Obses non potest cogi ad aliqua seruicia. ibid. k.
Obses debet se pascere suis sumptibus. ibid.
Obsides qui dati sunt loco captiuorum populi Romani testari non possunt. p. 6. fol. 6. * 2.
OCCIDENS consiliarium regis an incurrat crimen laesae maiestatis. p. 2. fol. 51. a. b.
Occidens vel percussus in domo, vel in praesentia regis qualiter puniatur. p. 2. fol. 51. a. * 2.
Occidens aliquem iussu vel metu tyranni an excusatur a poena homicidij. p. 7. fol. 30. b. o.
Occidere se ipsum an liceat ob defensionem pudicitiae. p. 2. fol. 52. a. i.
Occidere Christianum maius est peccatum quam occidere paganum. p. 7. fol. 29. b. g.
OCCVLTVM dicitur illud quod probari non potest. p. 4. fol. 2. b. col. 2. in principio.
In occultis non est inquirendum nisi in crimine laesae maiestatis par. 4. fol. 2. col. 2.
OCCVPASSE insulam vel terram quae quis dicitur. p. 2. fol. 65. b. a.
Occupare ille dicitur, qui sic incipit occupare, quod potest conferre & possidere alias non dicitur occupare. p. 2. fol. 41. a. col. 1. in medio.
Occupans propria autoritate possessionem sibi a praelato etiam iure institutionis relictam, incidit in poenam. l. si quis in tantum. C. vnde vi. neq; excusatur praetextu testamenti. p. 7. fol. 41. a. col. 2. in prin.
Occupans propria autoritate quo tempore praescribit remedium. l. si quis in tantum. C. vnde vi. ibid.
OFFENSA manifesta quando dicitur. p. 1. fol. 91. b. c.
OFFERRI, quid in contractu emptionis proprie significat. part. 5. fol. 2. a. g.
OFFICIUM quid sit & quod modis dicitur. p. 2. fol. 2. a. b.
Officium iudicis pendente dilatione qualiter intelligatur conquiscere. p. 2. fol. 56. b. e.
Officia maxima domus regiae conceduntur magnatibus. partita. 2. folio. 21. b. f.

Septempartitarum.

Officia regia expirant morte regis illa vero quae iurisdictionem habent ordinariam minime. p. 2. fol. 39. b. c.
Officia perpetua non potest reuocare successor in regno. p. 2. fol. 46. a.
Officia publica potius debent dari nobilibus, quam plebeis. p. 2. fol. 58. a. c.
Officiarij regis habentes potestatem condemnandi ad mortem, vel ad mutilationem, non possunt durante administratione, nisi de crimine ratione officij commissio accusari. potest tamen rex contra eos inquirere & castigare. p. 7. fol. 6. a. * 1.
Officiarij regis qualiter iurare debeant. p. 2. fol. 28. b. * 2.
Officiarij regis licet creentur ad beneplacitum regis, non tamen debent desitit sine causa iusta. p. 2. fol. 30. b. h.
Officiarios regis qui percusserit vel occiderit an incurrat crimelaxa maiestatis. p. 2. fol. 51. a. b.
OMNIS status hominum in perpetuo motu est. p. 1. fol. 7. a.
Omnis Christianus debet scire Ave Maria & Pater noster. partita. 1. folio. 23. b. * 1.
Omnis Christianus peccans duplici vinculo astringitur. p. 1. fol. 23. b. b.
Omne quod est contra conscientiam praecipit ad gehennam. p. 1. fol. 21. a. k.
Omnnes tenentur de occiso et si vnus tantum vulnerasset. p. 2. fol. 51. b. f.
Omnnes tenentur currere ad extinguendum ignem. ibid. i.
Omnia noua placent. p. 1. fol. 10. a. a.
ONVS probandi vsuum vel consuetudinem, vel legem fori cui incumbat. p. 1. fol. 13. a. q. per totum.
OPERA ferens maleficio qualiter puniatur. p. 7. fol. 52. b. g. per totum. & fol. sequen. a. a.
OPERAE obsequiales in quo consistunt. p. 4. fol. 58. a. a.
Operae obsequiales quae consistunt in non faciendo de iure partitarum transeunt ad haeredes extraneos: de iure vero communi minime transeunt. p. 4. fol. 57. b. k.
Opus nouum qualiter dicitur fieri, & quis illud possit nuntiare. par. 3. fol. 181. b. * 2.
Operis noui nuntiatio ut teneat opus est, quod fiat his qui sunt in opere. p. 3. fol. 182. a. l.
Opus nouum si plures insimul faciant sufficit vni nuntiare: sed si loco plurium fiat, & vnus ex socijs nomine suo nuntiet, non prodest alijs. ibidem. * 1.
Opus si fiat in loco publico quilibet de populo potest nuntiare, nisi mulier aut pupillus. ibid. * 2.
Opus nuntiare non potest reficienti canales vel fistulas, aut aqueductu licet cum praeparatorijs praestet impedimentum. p. 3. fol. 183. a. * 1.
Operis nuntiationis effectus est, quod siue iuste siue iniuste nuntiatum est non potest amplius opus fieri sine iudicis mandato. ibid. * 2.
In certis tamen casibus fieri potest nuntiatio. ibid. h.
Operis noui causa qualiter sit terminanda. ibid. * 3.
Opus factum ex quo damnus inferitur praedio vicino, se vendat praedium potest prohiberi per eum cui damnus inferitur. partita. tertia. folio. 184. b. * 3.
Opus factum si intra 15. annos postquam est factum demolitur culpa artificis cecidisse censetur. p. 3. fol. 185. b. * 1.
Operari quis debet in re sua ne alteri damnus det: alias illud opus per iudicem destruetur. ibid.
Opus quid sit. p. 2. fol. 11. b. * 2.
Opus triplicis generis est, interius, exterius, & medium. ibid.
OPTIONE alicuius rei legata, non potest legatarius postquam semel elegit amplius variare. p. 6. fol. 65. a. * 1.
Optione serui duobus legata, si discordent in electione mandet iudex sorte dirimi. p. 6. fol. 65. b. * 1.
ORATIO specialis an plus proficit defunctis quam generalis. p. 1. fol. 104. b. i. per totum.
Orator quis dicitur. p. 2. fol. 59. a. d.
ORDINES succenturi cuius aetatis esse debeant. p. 1. fol. 59. a. * 2.
Ordines qui furtiue recipit qualiter puniatur. ibid. b. * 1.
Ordinibus succenturi priuatur qui in non succenturi ministrat. ibid. * 2.
Ad sacros ordines quales personae promoueri non possunt. partita. 1. folio. 55. b. * 1.
ORIGINES erronee posuit poenam damnatorum non esse perpetuam, similiter nec gloriam beatorum. p. 1. fol. 14. b. a.
Originale peccatum quare animae imputetur, cum illud contrahatur tantum ex carnis corruptione. p. 1. fol. 15. b. e.
ORNAMENTA Ecclesiae non sunt ad humanos vsus conuertenda, & qualiter debeant tractari. p. 1. fol. 31. a. * 1.
Quare inde clerici non possunt facere burfas, vel alia huiusmodi. ibid. f.
ORPHANVM qui pietate motus recipit, nihil ab eo petere potest: debet tamen ei orphanus reuerentiam omnibus diebus vitae suae. p. 5. fol. 82. a. * 1.
Orphanus quis dicitur, & an requiratur, quod sit minor quatuordecim annis. p. 3. fol. 17. a. b.

OSCVLA & amplexus sunt praeludia veneris. partita. secunda. folio. 42. b. a.
Osculum est pars adulterij. p. 2. fol. 42. b. a.

P

ACTVM inter coniuges, ut mulier teneatur se & filios suos alere, an valeat. p. 4. fol. 29. a. b.
Paetum de non petendo debitum excedens summam 500. aureorum non exigit insinuationem secundum magis communem opinionem. par. 5. fol. 14. a. o.
Paetum legis commissoriae in pignoris reprobatur. p. 5. fol. 24. b. * 1. & o. per totum.
Paetum inter aduocatum & clientulum de quota litis est improbatum. p. 3. fol. 41. b. * 1.
Paetum legis commissoriae quid operetur in venditione. p. 5. fol. 24. a. c.
Paetum illud valet, ut si ante traditionem res deterioretur, periculum sit venditoris. ibid. * 1.
Paetum nudum producit obligationem efficacem ad agendum. par. 5. folio. 61. a. a.
Per paetum renuntiare non potest praescriptioni. p. 3. fol. 165. a. f.
Paetum de non petendo de iure antiquo tollit ipso iure obligationem naturalem & ciuilem. p. 5. fol. 97. b. e.
Paetum de cohabitando certo loco valet contra id quod habet in l. Titio centum. l. a. ff. de condi. & demonstra. p. 3. fol. 12. a. d.
Paetum ut quando cumq; venditor pecuniam offeret rem recuperet quo tempore praescribatur. p. 5. fol. 25. a. a.
Et ex hoc paetum datur utilis rei vendicatio venditori etiam contra secundum emptorem. ibid. g.
Vel actio ad interesse contra primum emptorem. ibid.
Paetum inter procuratorem & dominum, ut reddatur procuratori etiam damna, quae sua culpa vel contumacia obuenerunt, secus si dolo, recte valet. p. 3. fol. 38. a. m.
Paetum manus iniectionis propria autoritate, ut valeat tria requiruntur. p. 5. fol. 26. b. l.
Paetum appositum in contractu matrimonij ut vir habitet in certo loco, an valeat. p. 4. fol. 15. b. l.
Paetum ut re data in dotem aestimata, periculum sit mulieris valet. p. 4. folio. 33. b. h.
Paetum ut vxor seipsam alat, & maritus habeat dotem & eius fructus valet. p. 4. fol. 36. b. d.
Per paetum fieri non potest vradificium non cadat solo. partita. 3. folio. 164. a. f.
Paetum illud valet, ut si infra praefixum terminum non solvatur talis res vel domus sit empta creditori. p. 5. fol. 24. b. n.
Sed an possit fieri tale paetum cum fideiussore. ibid.
Paetum appositum de restituenda re vendita, quando cumq; pretium reddatur seruandum. ibid. * 1.
Paetum appositum ut res vendita certis personis non alienetur non valet. p. 5. fol. 55. b. * 1.
Ex eo tamen peti potest poena vel interesse. ibid. a.
Sed nec tale paetum transit in haeredes. ibid.
Paetum de lucranda dote procedit etiam si alter coniugum ingreditur religionem. p. 4. fol. 35. b. b.
Paetum de dote debet seruari secundum locum vbi contractum est, non vbi coniuges habitant. ibid. * & f. per totum.
Per paetum nemo se facere potest criminis eius criminis, quod non commisit. p. 7. fol. 22. b. c.
Paetum gratuitum recte potest fieri super crimine adulterij: transactio vero fieri non potest. p. 7. fol. 11. b. b.
Per paetum non potest tolli sanguinis, licet successionis bene possit. p. 7. fol. 101. b. * 8.
Paetum gratuitum nec transactio non tenet nisi inspectis & cognitis verbis testamenti vel codicillorum. p. 6. fol. 11. b. e.
Per paetum non potest auferri liberata testamenti factio. p. 3. fol. 59. b. g.
Paetum de non petendo extenditur ad haeredes licet ab eis non sit facta mentio. p. 3. fol. 70. b. * 1.
Paeta apposta contra leges vel bonos mores non valent. partita. quinta. fol. 85. b. * 1.
PALATIVM quid sit & vnde nomen habeat. p. 2. fol. 29. b. * 1.
In palatio quomodo se gerere oporteat in dictis & factis. partita. 2. folio. 29. b. * 2.
PALAM aliquid fuisse dictum, quando dicitur. p. 2. fol. 34. b. b.
Palam quod sit grauius puniatur quam quod clam. ibid.
PAPA per manus S. Petri, cuius successor existit, quam potestatem acceperit a Christo. p. 1. fol. 33. a. l.
Papa dicitur Apostolicus, quia locum Petri Apostoli tenet. ibid. * 2.

Index materiarum

Papa aliquid attentans contra vniuersalem statum Ecclesie, non est sitinendus. p. 1. fol. 33. b. k.

Papa an habeat dominium omnium Ecclesiarum & rerum ipsarum. p. 1. fol. 34. a. q.

Papam esse quare fuit necessarium. p. 1. fol. 33. a. i. & k.

Papa an licite possit dispensare cum bigamo. p. 1. fol. 34. b. m.

Papa non potest nec debet contra ea que sunt à Deo statuta ire. p. 2. fol. 2. a. col. 2. in prin.

Neg; in his que essent contra generale statutum Ecclesie. ibid.

Papa quam potestatem habeat in imperatorem ac reges. ibidem. b. col. 2. i. & sequen.

Papa potest statuere & exercere iurisdictionem contra laicos ratione criminis commissi contra statum ecclesie. p. 4. fol. 35. b. a.

Papa idem est quod pater patrum, & quare ita dicatur. partita prima. fol. 33. b. * 1.

Papæ nomen tempore antiquo commune fuit omnibus Episcopis. ibidem. h.

Papa maior est administratione. D. Paulo. p. 1. fol. 34. b. m.

Papa an possit iudeis concedere licentiam fecerandi Christianis. p. 5. folio. 79. b. a.

Papa non potest dispensare, ne quis consueatur homini. p. 1. fol. 21. b. a.

Papa non potest totaliter priuare Ecclesiam imperatore. partita. 2. folio. 2. a. f.

Papa non potest priuare electores imperij. ibid.

Papa potuisse transferre imperium à Grecis in Germanos. Albericus dubitat. ibidem.

Papa in quibus casibus solus dispensat & non alius. p. 1. fol. 33. b. * 2.

Papa solus potest quem liberare à voto. ibid. fol. 34. a. f. g.

Papa & Episcopus in quo differunt quantum ad dispensationem voti. ibidem.

Papa solus dispensat super defectu ætatis. ibid. m.

Papa potest tollere res vnius Ecclesie, & dare alteri etiam sine causa. ibidem. b. col. 1. in prin.

Papæ tamen non licet res Ecclesie prodigaliter alienare, vel ex illis dare res suos consanguineos. ibid.

Papa concurrat cum omni prelato in potestate & iurisdictione. ibid. b.

Papa potest quolibet tempore quemlibet ordinem conferre. partita. 2. folio. 35. a. e.

Papa cum quibus personis non consuevit dispensare. ibid. * 1.

Papa si uolet potest dispensare cum homicida voluntario. ibid. q.

Papa non potest eligere libi successorem: sed eius electio fit per cardinales. ibidem. * 2.

PARENTES qualiter succedunt filiis morientibus intestato. p. 6. folio. 90. b. * 1. & d.

Parentela an possit probari per auditum. p. 4. fol. 27. a. col. 1. in prin.

PARRICIDIVM quali poena castigatur. p. 7. fol. 31. b. * 1. & g.

PARROCHIALIS presbyter, qui, propter multitudinem populi non potest omnium confessiones audire, an possit alios sacerdotes aduocare, qui eum adiuuent. p. 1. fol. 20. b. col. 1. in prin.

PARIETEM ruinofum de quo domui vicini damnum imminet iudex debet facere demoliri habita prius informatione. p. 3. fol. 18. a. * 2.

PARTVS ancillæ vel animalis vi arrepti, penes bonæ fidei possessorem conceptus & natus potest per eum vti capiti nisi sciuerit ante conceptionem non esse vendentis. p. 3. fol. 166. a. * 1.

Si tamen sit partus aditus apud bonæ fidei possessorem fit partus furtiuis, quoad vti capitionem. ibid. d.

Partus quando est geminus quis debet præferri in maioria. parti. 7. folio. 99. b. i.

Partus animalis recte potest emi. p. 5. fol. 17. b. * 3.

Partui imminet periculum ex accessu viri ad uxorem tempore conceptionis. p. 2. fol. 68. b. f.

PASTORIS iuramentum non sufficit ad probandum mortuum pecus sine culpa sua. p. 5. fol. 43. a. p.

Pastores tenentur de deterioratione gregis, si culpa & negligentia non eligant aquas sanas & pascua commoda. p. 5. fol. 43. a. * 1.

PASCVA dicuntur in quibus haberi potest vltus pascendi, & alius fructus non percipitur. p. 3. fol. 105. b. a. & p. 7. fol. 98. a. * 2.

Pascendi ius qui habent in transitu pecorum, possunt per vnu diem & noctem transeundo de vna strada ad aliam pascere. p. 3. fol. 91. b. b.

PATRINVS qui puerum leuat de sacro fonte assumit sibi officium pædagogij, & ideo tenetur ad habendam curam de ipso. p. 1. fol. 17. b. a. & p. 4. fol. 20. a. c.

Patrinus in baptismo debet esse vnus & non plures. ibid. * 1.

PARTITIVS quis dicatur. p. 4. fol. 50. a. * 2.

PARTITIVM libri quam corrupte antea legebantur, & quantum cum labore nunc emendantur in lucem exierint. p. 1. fol. 9. b. m.

PATER si dissipat bona sua propria & libera, filij sui possunt petere sibi aliquid assignari: vnde viuere possint. p. 1. fol. 109. b. a.

Pater si dilapidat bona regni, an propterea filius possit infurgere aduersus patrem. p. 2. fol. 4. a. b.

Pater quando alienat bona subiecta restitutioni veluti bona maioræ vel feudalia, an filius hæres patris possit contrauenire & illa petere. p. 5. fol. 90. a. a.

Pater quavis sit sub aui potestate: tamen succedit filio ab intestato excludo aui paterno. p. 6. fol. 91. a. b.

Pater qui mortua vxore dotem eius retinet, an videatur adire hæreditatem nomine filiorum. p. 5. fol. 107. b. e.

Pater quos filios tenetur alere & quos non. p. 4. fol. 53. a. * 1.

Pater qui religionem professus est non potest quem ex filiis meliorare in tertio bonorum, quia grauaretur monasterij. p. 6. fol. 7. b. b.

Patrisfamilias appellatione intelligitur Dominus domus. partita. 7. folio. 97. b. * 1.

Pater an teneatur alere filium qui consumpsit partem suam prodigaliter. p. 4. fol. 52. a. g.

Pater si non tenetur ad poenam pecuniariam in qua filius condemnatur pro delicto etiam respectu legitime. p. 4. fol. 52. a. m.

Pater si commisit crimen læsæ maiestatis, filius non perdit beneficia. p. 2. fol. 22. d.

Pater debitor filie non debet filiam dotare. p. 4. fol. 29. b. k.

Pater tenetur filiam, quam habet in potestate in matrimonium dare & dotare. p. 4. fol. 31. b. * 1.

Pater in quibus casibus non tenetur dotare filiam. ibid. b.

Pater dissipans fideicommissum cogitur illud restituere filio ante conditionis euentum. p. 2. fol. 44. a. b.

Pater adulteræ potest occidere adulteram & filiam in sua vel generi domo repertam, nec potest vno dimisso alium dimittere. partita. 7. folio. 69. a. * 1.

Pater dotans filiam vltra congruentiam licet sit ipsa diues, de suo semper dotare præsumitur. p. 4. fol. 31. b. b.

Pater si instituat hæredes duos filios, & vni instituto alium substituat, & moriatur institutus necesse habet substitutus pupillariter omnia bona pupilli agnoscere: nec potest paterna adire, & alia repudiare. p. 6. folio. 3. c. a. * 1.

Pater si vendit immobilia filij, datur recursus ad ea. p. 2. fol. 44. a. b.

Pater potest in testamento filios suos naturales legitimare dicendo se velle eos esse legitimos hæredes. p. 4. fol. 44. a. * 1.

Paterfamilias necessitate confectus potest filium vendere vel pignorare mater verò non potest. p. 4. fol. 48. a. * 2.

Eriam obfessus in castro comedere filium poterit. ibid.

Non tamen hoc procedet in filio presbytero. ibid. k.

Er venditum filium poterit recuperare offerendo pretium. ibid. b. * 1.

Pater si promisit dare mihi vnam ex filiabus suis in matrimonij possum eligere quam voluero. p. 4. fol. 6. b. * 1.

Et si ante electionem cum vna earum coiero cum ea compellor contrahere. ibidem.

Pater in quibus casibus non habet vsum fructum in bonis filij. p. 4. fol. 47. b. b. per totum.

Pater si filium exposuit, non potest eum ab alimentante repetere. p. 4. fol. 54. * 2.

Pater potest filium ab alio detentum vel vagantem iudicialiter reducere ad suam potestatem. p. 4. fol. 48. b. * 2.

Pater non potest à filio iudicialiter conueniri, nisi causa castrensium peculij. ibidem. * 3.

Pater plures habens filios si dicat quod facit maioriam de bonis suis in filium suum intelligitur de maiori. p. 2. fol. 44. a. d.

Pater si est rebellis patriæ licite aduersus eum infurgit filius. partita. 2. fol. 59. a. a.

Pater potest comedere filium propter necessitatem. ibid. b.

Pater non potest donare vel legare. plusq; quintam siue in vita siue in morte. p. 5. fol. 13. a. h.

Pater prohibitus non donare vltra quintam an intelligatur etiã id non posse de fructibus q's percipit in vita sua de bonis proprijs. b. ibid.

Pater si plures donationes faciat minutas, an illæ debeant computari in quinta debet, nisi simul iunctæ magnæ donationi æquiualeant. ibid.

Pater si d'apidet bona an filij possint peteri vt sibi assignentur possessio pro alimentis. ibid. a.

Pater si multa pdidit in ludo an possint filij reuocare vsq; ad legitimã. ibid.

Pater si legat spurio cũ capere potuerit nõ valet legatum: ex q' prohibet stator vitio suo & non alieno testari. p. 6. fol. 19. b. col. 1. in prin.

Pater an possit excludere filium ab hæreditate sibi delata, repudiando, vel nolendo eam adire. p. 6. fol. 41. a. h.

Sed quid in filio recusante adire hæreditatem sibi delatam, an similiter pater poterit excludi. ibid. i.

Pater potest filio naturali, vel extraneo patrem non habenti, dare in testamento tutorem, qui eum & bona in quibus eum instituit administrat. p. 6. fol. 104. b. * 2.

Septem partitarum.

PATIENTIA sola non arguit consensum. p. 1. fol. 9. a. c.

Patientia quid sit, & qualis debeat esse. p. 2. fol. 13. b. f.

PATRIA potestas est diuino nexu copulata. p. 4. fol. 16. b. i.

Patria potestas est ius quod habet vir in liberos suos. ibid. * 3.

Patria potestas quomodo constituitur. p. 4. fol. 47. a. * 3.

Patria potestas quibus modis dissoluitur. p. 4. fol. 49. a. * 1. & 2.

Patria potestate liberantur filij si pater contrahit incestas nuptias. p. 4. folio. 50. a. * 1.

Patriæ potestatis & emancipationis differentia hodie sublata est in successione ab intestato. p. 6. fol. 20. a. b.

Patria sua cuique dulcissima est. p. 2. fol. 68. a. g. & p. 4. fol. 60. a. c.

Patriæ plus nascimur quam patri. l. 5. & generaliter. ff. de vent. in post. mitt. p. 2. fol. 68. a. f.

PATRI-MONIVM Regis triplex est. p. 2. fol. 53. b. b.

PATRIARCHA extra patriarchatū qd potest facere. p. 1. fol. 37. b. * 1.

Patriarcha ibi debet constitui, vbi aliqua gens ad fidem conuertitur, vt nuper à papa constitutus fuit Patriarcha Indiarum Maris Oceani. p. 1. fol. 37. a. b.

Patriarcha quis quis dicatur. p. 1. fol. 35. b. * 2.

Patriarchæ proximi sedere debent papæ & præferuntur cardinalibus, excepto cardinali Hostiensis qui præfertur patriarchæ. p. 1. fol. 35. a. k.

Patriarcha quam potestatem habeat in Archiepiscopos, & Episcopos. & c. ibid. fol. 36. a. * 1. & per totam paginam.

Patriarchæ concilium qualiter, & quando conuocare possunt. ibid. k. per totum.

Patriarchæ munus & potestas. p. 1. fol. 37. a. * 1.

Patriarchales sedes antiquæ sunt quatuor Constantinopolitana, Alexandrina, Antiochena, Hierosolimitana sunt & aliz duæ additæ, Aquilensis & Grandensis. p. 1. fol. 36. b. * 2.

Patriarchales quatuor sedes designant quatuor Euangelistas. ibidem fol. 37. a. a.

PATRONVS quibus modis perdit ius quod habet in libertum. p. 4. fol. 58. b. * 2. & fo. seq. a. a.

Patroni quando variant in pari numero, vt quia vnus præsentat vnum alius alium, episcopus habet optionem instituendi quem velit. p. prima fol. 108. b. c.

Patronos plures habere an sit vtilius ecclesie quam vnu habere. ibid. d.

Patroni quos clericos debent præsentare. ibid. * 1.

Patroni ecclesiarum cathedralium quare dicantur Reges Hispaniæ. p. 1. fol. 39. a. c.

Patronus dicitur quasi pater oneris. p. 1. fol. 113. b. * 1.

Patronus vter erit, an ille qui cepit edificare ecclesiam & desituit, an vero qui eam in choatam perfecit. p. 1. fol. 114. a. c.

Patronus non potest præsentare extraneum, si in dioecesi est idoneus. ibidem. b. c.

Patronus ad præbendas canonicorum & aliorum citra prælatum habet presentationem. ibid. d.

Patrono quis honor debeatur. ibid. i.

Patronus quando possit vti rebus ecclesie. ibid. * 1. & k.

Patroni consensus non requiritur necessario in alienatione rerum ecclesie. p. 1. fol. 115. a. a.

Patronus non debet vsurpare decimas, & oblationes ecclesie. ibid. * 1.

Patronus an priuatur iure præsentandi si præsentat indignum. p. prima folio. 115. b. c.

Patronus laicus potest variare vno præsentato, alium præsentando: ita qd non variet in malum. ibid. * 1.

Sed an possit dari aliqua cautela vt non possit variare. p. 1. fol. 116. a. a.

Patrono licet permittatur variare, procedit accumulando non totaliter à prima præsentatione recedendo. ibid. b.

Patrono clerico vel religioso quare non est permillum variare in præsentatione clericis instituendi. ibid. * 1.

Patronus non potest se ipsum præsentare. ibidem.

Patronus si vnus sit clericus alter laicus an possunt variare. ibid. l.

Patroni quando plures præsentant diuersos clericos in discordia instituetur à maiore præsentatus. p. 1. fol. 117. b. * 1.

Patronos discordantes in præsentatione instituendi ad quod vsq; tempus tenetur expectare ipse episcopus. p. 1. fol. 118. a. * 1. & a.

Sed an durante tempore ad præsentandum episcopus possit ponere œconomum. ibid.

Patrono negligente vel mortuo sine hærede, ius prouidendi ad illum ad quem pertinebat institutio. p. 1. fol. 118. b. e.

Patroni omni cura, & diligentia debent aduertere ne ecclesia damnumpatiatur. p. 1. fol. 114. b. * 2.

Patronatus ius est indiuisibile, & cui libet ex patronis competit in solidum. p. 1. fol. 118. a. * 2.

Patronatus ius in diuisione hæreditatis an possit per iudicem vni adiudicari. ibidem. f.

Patronatus ius quibus modis acquiritur, & quod ius habeat patronus

in ecclesia. p. 1. fol. 113. b. * 1. & fo. seq. per totum.

Patronatus ius (vt definit Gofredus) est authoritas, vel potestas proueniens ex beneficijs ante consecratione ecclesie collatis. ibid. i.

Alias diffinitiones vide. ibidem.

Patronatus ius quibus modis transit de vna persona in aliam. p. 1. folio. 116. b. * 1. & fo. 117. a. * 1.

In iure patronatus successio fit in stirpes, & non in capita. ibid. e.

Sed an hoc procedat in collateralibus, & bastardis? videt q' sic. ibi. & c.

In iure patronatus succedunt tam masculi quam foemina. ibid. g.

Sed an valeat ordinatio à fundatore facta quod transeat tantum ad hæredes masculos: videtur q' sic. ibid.

Patronatus ius non retinet filius, si renuntiat hæreditati paternæ. ibidem.

Patronus potest donare ius suum comparatone sine cõsensu Episcopi. ibid. j. & k.

Patronatus ius quando transeat in venditione alicuius rei. ibid. l.

Patronatus ius transit in alium, locatione, pignore, missione in possessionem pendente lite. p. 1. fol. 117. a. d. e. i.

Patronatus ius quibus de causis ecclesia tribuit laicis. p. prima. fol. 108. b. * 1. & b.

Ius patronatus ecclesiasticum. ibid. a. col. 1. in prin.

PATROCINARI & patrocinium vide in dictione aduocatus.

PAVLLI locus. i. ad Corinth. cap. 3. de foeno ligno & stipula declaratur. p. 1. fol. 21. b. col. 2. in prin.

PAUPER quis dicatur. p. 7. fol. 30. a. f. & p. 3. fol. 148. b. b.

Pauperibus melius est dare quam ecclesie ceteris paribus: quia homo nõ est propter ecclesiam: sed ecclesia propter hominem. p. prima fol. 45. a. col. 2. in medio.

Pauperes inuenti in officio præsumuntur affectasse officium. p. 2. folio. 21. b. b.

Paupertas prodest ad mansuetudinem. p. 2. fol. 18. a. d.

PAX est discordiæ finis & est duplex, vna verbalis cum amplexu alia verbalis cum osculo. p. 7. fol. 45. a. * 2.

Pax est contractus stricti iuris, sicut & transactio. p. 2. fol. 63. b. b.

Pax nõ rumpit q' in cõfinibus suis castru edificat, vlt fortificat. p. 2. fol. 63. b. b.

Pacem qui rumpit, si requisitus damna non emendet perdit castra posita sub fidelitate. ibid. c.

PAVONES seu aliz feræ quæ habent consuetudinẽ eundi, & redeundi, tandiu in nostro dominio remanent quandiu illam consuetudinẽ non deserant, alias primo occupanti conceduntur. p. 3. fol. 159. b. * 2.

PECCATVM adeo nullum est veniale, quod nõ fiat criminale dũ placet. p. 1. fol. 21. b. col. 2. in prin.

Peccata omnia accusantur in homine à timore, & cupiditate, vt ait diuus Augustinus. p. 7. fol. 2. a. a.

Peccata venialia quibus ex causis nõ tenetur quis cõfiteri. p. 1. fol. 21. b. a.

Peccatorum differentia, & quæ irregularitate inducunt & quæ non. p. 1. fol. 42. a. * 1. & ibi. e. per totum.

Peccatum notorium duplicem inducit irregularitatem. ibid. b.

Peccatum occultum dicitur quod probari non potest. p. 1. fol. 60. b. g.

Peccando tripliciter erratur contra Deum meditando consentiendo, & faciundo. p. 1. fol. 21. a. * 1.

PEDAGIA quare permittuntur principibus. p. 1. fol. 3. a. o.

Pedagia qui exigunt à transeuntibus debent retinere itinera tuta: nam de robaria quæ in huiusmodi locis fit tenentur. p. 3. fol. 91. a. d.

PERSONAE quæ excusantur à poena iuris in delictis perpetratis. p. 1. fol. 10. a. * 1.

PECVLIVM castrẽ dicitur solum in eo q' lucratus est illud in castris. p. 2. fol. 41. a. a.

Peculium castrensẽ quæ personæ hodie dicantur habere. p. 3. fol. 3. b. c.

Peculium profectium quid sit. p. 6. fol. 99. b. c.

Peculium profectium in quibus casibus non sit conferendum fratribus. ibidem.

Peculium castrensẽ nec quasi castrensẽ aut aduentitiu tenetur frater cõferre. p. 6. fol. 100. b. * 1.

Sed an libros teneatur conferre sibi à patre donatos causa studij. ibid. g.

Peculium castrensẽ quæ personæ proprie dicantur habere. p. 4. fol. 48. a. f.

PECVNIA commodata vt species, an possit retineri pro debito. p. 5. folio. 7. a. e.

Pecuniam Regis qui recipit eam in certis locis expensurus, si eam conuertit in vtilitatem propriam, licet non committat futurum, vltra tñ restitutionem soluet in poenam eius tertiam partẽ. p. 7. fol. 50. b. * 1.

PENVRIA rerum magis ex negligentia, quam ex temporum malitia paonenit dicit casiodorus. p. 2. fol. 69. a. d.

PENSIONES vacant per contractum matrimonij etiam si simpliciter nullo adiecto onere spirituali sunt cõstitutæ. p. 1. fol. 63. a. g. in fin.

PEREGRINORVM qui moriantur in itinere qualiter asseruari debeant, & quomodo de eis si disponendum. p. 6. fol. 11. a. * 1.

Peregrinus quis proprie dicatur. p. 1. fol. 151. a. * 2.

Index materiarum

Peregrini liberam habent testandi facultatem. p.6.fol.10.b.*.3.
 Et eorum testamenta tenebunt cum duobus testibus. ibid.1.
Peregrinorum causæ breuiter & summarie sunt terminandæ. p.6.folio. 11.a.*.2.
Peregrini qualiter se in itinere gerere debent. p.1.fol.151.b.*.1.
Peregrini, & eorum res quibus priuilegijs gaudeant. ibid.*.2.
PERIVRSVS non est rex, qui in damnum, vel detrimentum sui regni iurauerit, si iuramentum non seruet. p.3.fol.63.b.*.1.
De perurio voluntario, aut iudiciali iuramento solus Deus est vltor. p. 3.fol.62.b.*.2.
PERMVTATIO quid sit. p.5.fol.35.a.*.1. & p.3.fol.104.b.a.
Permutatio rescinditur cæto vitio rei. ibidem. b.*.2.
Permutatio an dicatur si permutatur nuda possessio cum nuda possessione. p.3.fol.104.b.a.
Permutatio non est si detur res incerta pro incerta. p.5.fol.35.a.c.
Ex permutacione oritur actio bonæ fidei. p.5.fol.35.b.1.
Permutatio non est si nuda possessio cum nuda possessione permutetur. p.5.fol.35.a.c. in fine.
In contractu permutacionis non est licitum pœnitere de iure Canonico. ibid. b.h.
Permutantes beneficia, si concluderent permutacionem, non se referentes ad consensum episcopi incurrerent simoniam. p.5.fol.35.b.c.
Permutans cum spulatione compellitur rem tradere: secus si nudo pacto. ibidem.*.1.
Permutare potest qui potest, & vendere. p.5.fol.35.a.*.2.
PERPLEXITAS inimica est iuribus. p.5.fol.65.b.g.
PERICVLVM rei æstimatæ donatæ in dotem quando pertinet ad vxorem. p.4.fol.34.a.*.1.
Periculum & lucrum rei venditæ pertinet ad emptorem etiam ante traditionem rei. p.5.fol.20.a.*.1.
Periculum rerum quæ constant numero, pondere, vel mensura, pertinet ad venditorem ante numeracionem ponderacionem, vel mensurationem. ibidem.*.2.
Periculum vel commodum rerum datarum in dotem ad quæ spectet. p.4.fol.33.b.*.2.
Periculum rerum, quæ non constant pondere numero, vel mensura pertinet ad emptorem, etiam ante traditionem. p.5.fol.21.a.*.1.
Periculum rei venditæ sub conditione, ea pendente pertinet ad emptorem, nisi deterioratio totam rem absorbeat. ibid.*.2.
PERTINENTIAM appellatione veniunt omnia accessoria. p.3.fol.9.b.a.
PETERE in iudicio, vide in dictione actor, & in dictione reus.
Petens rem immobilem quæ nã debet exprimere in libello. p.tertia. folio.9.a.*.2.
Petens hereditatem quæ nam debet in libello exprimere. ibid. b.*.1.
Petitio si excedat summam decem morapetitorum debet fieri in scriptis: si non excedat verbo potest fieri. p.3.fol.13.b.*.2.
Petitiones quando plures incidunt in vno eodẽq; processu quæ prius sint tractandæ & expediendæ. p.3.fol.52.b.*.1.
**PHLEBOTOMATVS qui fuerit decimo tertio februarij ab initio mensis computando, non morietur illo anno ex febrili distemperantia & hoc obseruabat Ioan. Andre. prout refert Antoni. p. prima. folio.75.a.1.
PIAE causæ quos casus comprehendunt. p.1.fol.109.b.f.g.&h.
Pietatis commoda, & laus. p.5.fol.82.a.a.
Pietatis gratia aliquid esse datum quando præsumatur. p.5.fol.82.a.b.
PIGNVS rectè legari potest, & illud tenetur luere hæres, vt detur legatario. p.6.fol.60.a.*.1.
Idem est de rebus obligatis pro debito hæreditario. ibid. e.
Pignus si legatur à creditore debitori, non censetur legatum debitum: sed ipsum pignus. p.6.fol.61.b.*.1.
Sed quid è contra si debitor rem pignoratam legat creditori? ibid. g.
Pignorando quis instrumentum emptionis vel donationis rei, intelligitur rem pignorarè sicut si possessionem rei creditori tradidisset. p.5.folio.85.b.*.3.
Pignorare bis eandem rem nemo potest sine mandato, vel consensu primi creditoris. p.5.fol.85.a.*.1.
Pignorare potest quicumque habet potestatem obligandi. p. quinta folio.84.b.*.2.
Poterit etiam si non sit dominus: sed tantum speret esse. ibid.
Pignorari non possunt animalia aratorio nec cætera ad culturam prædij. p.5.fol.84.a.*.1.
Pignorari non potest res aliena nisi domino mandante, vel præsentè. p. quinta fol.85.a.*.1.
Pignorari possunt, res corporales, & incorporales, tam natæ, quam nascituræ. p.5.fol.83.a.*.1.
Vnde colligitur quod iurisdicctio, & ius patronatus, & ius pædagij, & quæcunq; iura incorporalia possunt pignori dari, & obligari. ibi. d.**

Pignorari quæ res non possint. p.15.fol.83.b.*.1.
Pignus proprie est res, quam alij obligamus tradendo maximè si res mobilis: sed largo modo etiã immobilis potè dici pignus. p.5. fol.82.b.*.2.
Pignus est triplex conuentionale, iudiciale, & tacitum. ibid.
Pignus si vendat creditor fraudulenter minori pretio, petet ab eo debitor damna, & interesse. p.5.fol.97.a.*.1.
Sed quid si dolus tantum interuenit ex parte emptoris? tenebitur emptor ad subsidium. ibid. e.
Pignus iudiciale in causam iudicati non est obligatum, donec creditori tradatur: sed pignus conuentionale etiam citra traditionem sola conuentione obligatur. p.5.fol.85.b.*.2.
Pignus quibus modis tacitè contrahitur. p.5.fol.89.a.*.1.
Pignus prætorium non constituitur, nisi quis in possessionem mittat. p.5.fol.83.a.a.
Pignus constituitur traditione instrumenti. p.5.fol.86.a.col.1. in prin.
Pignus per creditorem licitè venditum si euincatur, non tenetur creditor: sed debitor de euictione: nisi creditor de ea se obliget. p.5.fol.97.a.*.2. & l.
Pignori obligare reẽ domini qualiter possit procurator. p.5.fol.84.b.*.3.
Mobilia tamen quæ seruando seruari possunt non potest sine decreto iudicis. ibidem.
Pignoris obligatio contrahitur inter absentes, vel præsentès, per nuntium vel epistolam. p.5.fol.84.b.*.1.
PISCES inuenti in lacu, v. l. fontè rei venditæ tempore venditionis sunt venditoris. p.5.fol.21.b.*.3.
Piscis quare vita funguntur in aquis. p.1.fol.79.a.a.
PLAGIUM committit qui scienter hominem liberum, vel seruum alienum vendidit. p.7.fol.54.a.f.
Plagium & furtum in quo differunt. ibidem.
PLATO dicebat beatissimè respublicas in quibus magistratus philosopharentur. p.2.fol.15.b.b.
PONA est emendatio pecuniaria, aut corporalis delicti. p.7.fol.91.b.*.1.
Pœna in criminalibus quibus ex circumstantijs soleat mitigari. p.7.folio.93.b.c.f.
Pœna criminalis est publicè infligenda reo præconizante præcone, genus maleficii commissi. p.7.fol.94.b.*.3.
Pœna conuentionalis non debet excedere duplum, licet in hoc sit controuersia inter doctores. p.3.fol.106.b.g.
Pœna perpetui carceris imponitur à iure canonico in his casibus, in quibus de iure ciuili pœna mortis inditur. p.7.fol.92.b.k.
Pœna qualis debeat imponi sacerdoti cocunti cum filia spirituali. p.1.folio.24.b.b.
Pœnarũ sunt septè genera: quatuor maiora cætera leuia. p.7.fol.92.b.*.1.
Pœna non recognoscentis dominium Regis. p.2.fol.37.a.a.
Pœna an mitigetur propter timorem mortis. p.2.fol.57.a.h.
Pœna indirectè ducit hominem ad virtutem. p.3.fol.2.b.h.
Pœna non credentium quæ sit. p.1.fol.15.a.*.1.
Pœna erutionis oculorum quo in delicto imponatur. p.2.fol.34.b.d.
Pœna contra inobedientes mandatis Regis. p.2.fol.38.b.c.
POENITENS an teneatur acceptare pœnitentiam moderatam à cerdote iniunctam. p.1.fol.23.a.a.
Pœnitens publicè non potè ad sacros ordines promoueri. p.1.fol.57.a.*.1.
Pœnitens non dicitur qui peccandi animum non deponit. ibid.
Pœnitentia locum habet in contractibus innominatis. p.5.fol.107.a.h.
Pœnitentia, vt consilii Hostiens. semper est imponenda per contrarium: vt superbo humilitas, &c. p.1.fol.151.a.h.
Pœnitentia non admittitur in arbitramento. p.3.fol.29.b.a.
Pœnitentia est imponenda secundum qualitatẽ ætatis. p.1.fol.12.a.f. & b.a.
Pœnitentia rectè admittitur ante litis contestacionem. p.3.fol.15.b.f.
Pœnitentia peregrinationis non est iniungenda seruo. p.1.fol.22.a.h.
Pœnitentia est dolere de peccatis cũ proposito nõ redendi. p.1.fol.19.b.*.1. & f.
Pœnitentia non est iniungenda infirmo. p.1.fol.22.a.g.
Pœnitentia non debet iniungi seruis qua dominis suis reddantur inuitiles. p.4.fol.15.a.c.
Pœnitentia in quibus casibus in delictis non excusat. p.7.fol.92.a.e.
Pœnitentia solemnis pro quibus imponi debeat. p.1.fol.20.a.*.1. & b.
Pœnitentia acrior est iniungenda literato, quam illiterato. p.1.fol.22.b.c.
Pœnitentia triplex. p.1.fol.20.a.*.1.
Pœnitentia publica quæ. ibidem. h.
Pœnitentiã qualẽ cuique debet iniungere debeat sacerdos. p.1.fol.22.b.i.
Pœnitentiã effectus quis. d.1.fol.23.b.c.
Pœnitentiã omnes hodie sunt arbitrariæ. p.1.fol.22.b.k.
Pœnitentiã falsæ quæ dicantur. ibidem.
POLLICETVR quis sæpe numero, quod si sciret acceptum in nõ promitteret. p.5.fol.61.a.c.
PONDERIBVS & mensuris falsis qui vitur vendendo aut emendo in pœnã facti restituet damna duplicata. p.7.fol.27.b.*.1.
Pondera & mensuræ à natura trahere videntur originem. ibid. b.

Septem partitarum.

POPVLVS non potest statuere contra leges communes regni. p.1.fol.7.b.
Populus nolens acquiescere legibus principis sui potest cogi per papam. p.1.fol.9.a.c.
Populus potest regem tyrannicè se gerentem destruire, vel refrænare. p.2.fol.4.a.col.2. in prin.
Populus qualiter debeat custodire venientes in curiam regis. p.2.folio.51.a.*.2.
Populus debet cognoscere Deum per fidem, & per ea quæ creata sunt. p.2.fol.32.b.*.1. & 2.
Populus Romanus an possit imperatorem deponere. p.2.fol.4.a.a.
Populus quemadmodum debeat cooperari in his quæ pertinent ad Regem. p.2.fol.36.a.*.1. & 2.
Populus est hominum maiorum, mediorum, & minorum adunatio. p.2.fol.30.a.*.8. & h.
Populus debet obedire Regi in omnibus ijs quæ iusserit. p.2.fol.38.a.*.2.
Populus qualiter debeat custodire parentes, & consanguineos Regis. p.2.fol.51.b.*.1.
Populus qualiter debeat Regem honorare, etiam post mortem. p.2.fol.38.b.*.1. & fol.39.*.1. & 2.
Populus quibus in rebus teneatur obedire Regi, & in quibus non. p.2.folio.38.b.a.
Populus qualiter Regem nouum recipere, & honorare debeat. p.2.fol.39.b.*.1. & d.
Populus quæ sollicitus esse debeat de Rege. p.2.fol.34.b.*.1. & 2. & seq.
Populus ad instar sensus odoratus debet à longè præuidere Regi proficua, vel nocua. p.2.fol.35.a.*.1. & fol.41.b.*.1.
Populi iurisdicctioe carentes, quomodo possunt condere statuta. p. prima. fol.7.b.
Populi Romani appellatione intelliguntur omnes gentes quæ Romanæ ecclesiæ obediunt. p.2.fol.4.a.a.
Populi appellatione comprehenduntur clerici. p.2.fol.30.a.h.
Populus Rex debet tripliciter diligere. p.2.fol.30.b.*.1. & 2.
PORTVS quid sit. p.7.fol.98.a.*.2.
POSTHVMS licet approbet testamentum patris tamẽ adhuc non valet. p.6.fol.8.a.f.
Posthumus non potest committere causam in gratitudinis. p.6.fol.42.a.1.
Posthumus vt hereditatem consequi possit, hodie requiritur per. l.3. Tau i quod sit baptizatus: & quod uiuat per viginti quatuor horas, & quod tali tempore nascatur, quod sit possibile eum viuere naturaliter. ibidem. p.
POSTHVMVS id dicitur quod salua conscientia postsumus. p.2.fol.61.a.f.
POSSESSIO est iusta detentio rerum corporalium cũ corporis in intellectu, & adiutorio: incorporalia enim non possidentur. p.3.folio.172.a.*.2.
Possessio vt acquiratur requiritur animus acquirentis, & actus corporalis eius, aut alterius pro eo tenentis, vel intransituali non quaritur possessio. p.3.fol.173.a.*.1.
Aliqui tamen sunt casus in quibus acquiritur possessio sine corporali apprehensione. ibidem. f.
Possessio mercium acquiritur per clauium traditionem in conspectu horrei. ibid.*.2. & h.
Item per traditionem literæ emptionis vel donationis rei, vel faciendõ literam nouam. p.3.fol.173.b.*.1.
Ethoc procedit siue tradantur instrumenta rerum corporalium, siue iurium incorporalium, veluti nominum debitorum. ibid. a.
Possessio qualiter transferatur in tertium. p.3.fol.174.a.col.1. per totum.
Possessio quando retinetur animo & corpore videtur quomodo non possit amitti solo animo. ibid. h.
Possessio rei immobilis perditur per deiectionem, aut occupationem, si postea veniens possessor non admittitur. p.3.fol.173.a.*.2.
Possessio perditur per fugam ferarum, auium, vel animalium. p.3.fol.173.b.*.1.
Possessio duplex est, vna naturalis, quando corporaliter quis possidet. Alia ciuili, quando recedit à re non animo derelinquendi eam, & hæc animo retinetur. p.3.fol.172.b.*.1.
Possessio non perditur quamuis malitiose colonus eam deferat. p.3.folio.174.b.*.1. & c.
Possessio quibus modis amittitur. ibid.*.2.
Possessionis appellatione siue à lege siue à statuto venit etiã quasi possessio. p.3.fol.172.b.d.
Possessionis quanta sit commoditas. p.3.fol.10.a.*.1. & ibi. b.
Possessor bonæ fidei cum iusto titulo præscribit ius pignoris cõtra creditorem. 10. annis inter presentes, & si sciebat rem pignori obligatam esse alienam requiritur triginta anni. p.3.fol.171.a.*.2.
Possessor condemnatus restituere hereditatem non solum tenetur restituere hereditatem: sed etiam quicquid eius occasione acquisiuit. p.6.folio.98.a.*.1.
Possessor malefidei tenetur de interitu rei hæreditariæ post litem contestatam: ante non ibid.*.2.

Sed bonæ fidei possessor non tenetur de interitu villo tempore. ibid.
Possessor bonæ fidei lucratur fructus industriales ante litem contestatam perceptos. p.3.fol.162.a.*.2.
Possessor siue bonæ siue malæ fidei quanto tempore præscribit hereditatem. p.6.fol.98.a.*.3.
Possessor rei mobilis siue dolo, vel culpa eam exhibere non valens, non tenetur ad exhibendum. p.3.fol.7.b.*.1.
Possessor si transportet, vel occidat rem quæ petitur exhiberi, ad quid teneatur. ibidem.*.2.
Possessor rei quid facere debeat quãdo ab eo petitur res siue possideat suo nomine, siue alieno. p.3.fol.10.*.2.
Possessor bonæ fidei habet impensas in totũ vltra fructus. p.3.fol.163.a.a.
Possessor malæ fidei quando possit recuperare expensas quas in aliena refecit. ibidem. e.
Possessor malæ fidei si rem immobilem alienauit, licet recipiens habeat bonam fidem non præscribit, nisi triginta annis. p.3.fol.169.b.*.1.
Possessor bonæ fidei quis dicatur. p.3.fol.151.a.f.
Possessor bonæ fidei potest retinere rem ab eo per dominum verũ euitam ob expensas quas in ea de nouo fecit. p.3.fol.162.b.*.1.
**Possessor, à quo hereditas euincitur, si est bonæ fidei tenetur tantũ restituere fructus perceptos ante litem contestatam stantes & non consumptos, malæ fidei possessor contra. p.6.fol.97.b.*.1.
Si tamen ex eis factus est locupletior tenetur in quantum locupletior factus est. ibid. b.
Possessorium cautius est intentare, quam petitorium, propter difficultè dominij probationem. p.3.fol.9.b.*.2.
POTESTAS quibus modis accipitur. p.4.fol.47.a.*.2.
POTATA dicuntur ex quibus potest percipi fructus etiam absque pasta: quoniam fecari potest herba. p.3.fol.105.b.a.
Pratum quid sit. p.7.fol.98.a.*.2.
PRANDIUM apud antiquos fiebat hora nona. i. hora. 3. post meridiem. p.2.fol.12.a.a.
In prandio non debet esse nimia taciturnitas nec ad aurem loquutio, vel per signa vt monachi. p.2.fol.29.b.*.1.
In prandio maiori cum laude silet eruditus quam loquitur.
PRÆCEPTVM iudicis in quibus casibus nõ valet. p.3.fol.140.b.*.1.
Præceptum iudicis factum aduocato vt amplius non loquatur nihil valet. ibidem. h.
PRÆDA hostium quæ fit diuidenda. p.2.fol.97.98.99. & 100. & 101.
De præda hostium debet dari Regi quinta pars. p.2.fol.95.b.*.3.
Si vero bellum fiat de sumptu Regis debet habere medietatem eorum quæ capta sunt in bello. p.2.fol.96.a.b.
Præda quinta pars soli Regi debetur. p.2.fol.97.b.*.2.
Præda quando à nostris militibus statim recuperatur reddenda est prioribus dominis fingitur enim nunquam capta propter subitam recuperacionem. p.2.fol.101.b.a. & 102.b.*.2.
PRÆDICATOR tria se debet habere. p.1.fol.45.b.*.2. & 46.a.*.1.
Prædicator nõ disputet publicè coram populo cum hæreticis de fidei apicibus. p.1.fol.46.b.*.1.
PRÆLATI ita debent esse literati, vt respondeant ad omnes quæstio. p.1.fol.32.b.d.
Prælati qualiter debent castigare subditos. p.1.fol.47.b.*.1. & 2.
Prælati qui terram habent à Rege debent personaliter ire cum Rege ad debellandum inimicos fidei. p.1.fol.66.b.f.
Prælati strictissimi tantum dicuntur qui habent iurisdicctioem fori contentiosi. p.1.fol.84.b.h.
Prælati cum prædicat quatuor debet attendere tempus, locum, quibus & qualiter. p.1.fol.45.b.*.3.
Prælati & clerici personaliter à bello quæ geritur contra principes Christianos excusantur. p.1.fol.67.a.a.
Prælati exigentes plus debito à subditis prætextu seruitij, seu subsidij quod petitur à Papa vel debet dari Regi tenentur restituere cum duplo pauperibus. p.1.fol.146.b.*.1.
Prælati in quibus casibus grauant iniuste subditos. p.1.fol.47.b.*.2. & 3.
Prælati si publicè peccauerit acrius, quam alij puniri debet, propter exempli perniciem. p.1.fol.22.b.d.
Prælati à quibus ludis debeat abstinere. p.1.fol.49.b.*.1.
Prælati etiam cum consensu capituli in casu non permissio res ecclesiæ alienare non potest. p.1.fol.110.b.*.2.
Si tamen monasterium de nouo fecerit potest ei quinquagesimam partem reddituum mensis suæ donare. ibid. & l.
Prælati regulariter nihil potest facere sine capitulo: fallit tamen in tribus casibus. p.1.fol.112.a.c. & d.
Prælati in rebus gerendis sufficit quod habeat consilium, neque requiritur consensus nisi reperitur expressum, vt in alienacione, & cæteris casibus expresse. ibid. b.b.
PRÆMIUM est id quod liberaliter datur à Rege vel duce belli his**

Index materiarum

qui praelarum factum in bello fecerunt. p.2.fo.104.a.*.1.
Prenium in bello quando solet dari. ibid. folio. 104. b. v. i. & folio. 106.
a. * . i. & c. 2.
P R E S C R I B I quae res possint. p. 3. folio. 165. b. * . 2. & folio. 166. a. * . 2.
Praescribitur tempore immemoriali res publicis vrbibus de-
putata. p. 3. fol. 166. b. d. per totum. & fol. sequen. a. c.
Praescribitur res ecclesie vel loci religiosi immobilis. 40. annis. Mo-
bilis autem triennio nisi fuerit ecclesie Romanae, in qua requiritur
praescriptio centum annorum. p. 3. fo. 171. a. * . 1.
Haec tamen praescriptio trium annorum non procedit de iure canoni-
co. ibidem. e.
Praescribitur non possunt res dotales durante matrimonio nisi marito di-
lapidante bona vxoris. p. 3. fol. 167. a. * . 1.
Praescriptio interruptitur per possessionis amissionem, vel citatione,
aut in iudicio petitione, vel per debiti nouationem, chirographu,
fideiussores. &c. p. 3. fo. 171. b. * . 1.
Praescriptio non currit contra minorem viginti quinque annis nec co-
tra filium familias. p. 3. fo. 167. a. * . 1.
Praescriptio per bonae fidei possessorem vidi in dict. possessore.
Praescriptio longi, & longissimi temporis qualiter differant. p. 3. folio.
171. b. i.
Praescriptio cum mala fide an procedat in actionibus personalibus Bar-
tol. tenet quod sic sed in contrarium est communis doctorum opi-
nio. p. 3. fo. 170. b. a.
Praescriptio non potest renouari per pactum. p. 3. fo. 170. a. f.
Praescriptio inchoata sufficit habere bonam fidem, nec eam postea ma-
la fides superueniens interumpit. p. 3. fo. 168. a. c.
De iure tamen canonico (cui in hoc standum est) non procedit: imo
requiritur bona fides vsque ad completam praescriptionem. ibi-
dem.
In praescriptione longi temporis est necessarius titulus. p. 3. fol. 169. b. a.
Et qualis debeat esse huiusmodi titulus. ibidem.
In longi temporis praescriptione quando dominus praesens fuit per ali-
quod tempus, postea absens qualiter debeat fieri computatio tem-
poris ad praescribendum. p. 3. fo. 169. b. * . 2.
Praescriptio est in solo vsu & ideo non porrigitur ultra factu. p. 2. fo. 45. b.
Praescriptio non currit effectualiter impedito impedimento iuris, vel
facti. p. 6. fo. 58. a. c.
Praescriptio immemorialis qualiter probetur. p. 4. fo. 63. a. col. i. in med.
P R A E S E N S dicitur ille, qui est in ciuitate, vel etiam in territorio
ciuitatis, si tñ de facili conueniri possit. p. 5. fo. 75. a. g.
Praes vel alius curiae regis magnus officialis non potest esse in curia pe-
rator, nisi pro liberando, ad mortem iniuste condemnati. p. 3. fo. 33. a. * . 1.
Praes provinciae qualiter in provincia se gerere debeat. p. 2. fo. 27. a. * . 2.
& ibid. b. c. & p. 3. fo. 23. a. * . 2.
P R E T I V M iustitiam dicitur quae habiturus erat possessor. p. 5. fo. 31. b. c.
P R A E S E N T A T V S si non est idoneus non debet institui episco-
pum. p. 1. fo. 115. b. a.
De iure presentandi vide in dicto. patronus.
Quid si episcopus timeat quod patronus fauore aut alias corruptus non praes-
entet idoneum? Potest eum iuramento astringere, vt praesentet ido-
neorem. ibidem.
Praesentari quae personae possint. ibid.
Si praesententur duo quorum vnus sit idoneus alter vero idoneior, an po-
terit episcopus eligere idoneum, & relinquere idoneiorem. ibid.
Praesentatus an de necessitate debeat esse sacerdos. ibid.
Praesentatio facta post litem motam super iure patronatus an valeat. p.
1. fo. 117. b. a.
Praesentare non debet patronus clericum extraneum quando reperit-
ur idoneus in episcopatu. p. 1. fo. 118. b. g.
Est enim opprobrium, quod alieni deoueret cibos naturalium regni. ibid.
P R A E T E R I T V S dicitur qui non fuit institutus nec exhaereditatus.
p. 6. fo. 48. b. b.
Sed quid si a patre in vita accepit legitimam an adhuc possit vt praeteri-
tus dicere testamentum nullum? ibidem.
Praeteritus si taceat per annum an excludat a iure dicendi nullu. ibid. i med.
Praeteritus an censetur filius cui pater reliquit certum neque expressit
an iure institutus. p. 6. fo. 54. b. col. i. in med.
Item si dat filio per verbum relinquo & adiciat quod velit testamentu vale-
re omni melioria, modo, & forma an per hoc sustentur testamen-
tum. ibid. f.
P R A E V A R I C A T O R qui vtrique parti fauet qualiter puniatur.
p. 3. fo. 41. b. * . 2. & fol. 42. a. a.
P R A E S V M P T I O est cognitio ex circumstantijs resultans. p. 3. fo.
lio. 69. b. c.
Presumptio hominis quid ibidem.
P R I M O G E N I T V S regis in vita patris potest appellari rex. p. 2.
folio. 44. a. a.

Primogenitura potius fauet masculis quam foeminis. p. 7. 99. b. h.
P R I M I P I L L A R I V S quis dicitur. p. 5. fo. 90. b. h.
Prinipillarius ex speciali priuilegio si non est soluendo potest exten-
dere manus ad bona vxoris. ibid.
Prinipilli officium quale est. p. 2. fo. 25. b. b.
P R I M I T I A quid sit. p. 1. fo. 133. b. * . 1. & b.
Primitia de quibus rebus debeat dari. ibid. * . 2.
Primitia debet dari in loco vbi soluens recipit ecclesiastica sacramenta.
p. 1. fo. 134. a. * . 1.
Primitiae nomine quantum debeat dari. p. 1. fo. 133. b. * . 3. & c. f.
P R I N C E P S disponens circa personam, vel actum inualidum, dici-
tur approbare. p. 1. fo. 13. b. col. i. in princi.
Princeps dicitur omnium pater. p. 2. fo. 30. b. d.
Princeps an possit de plenitudine potestatis auferre dominiu rei suae. p.
5. fo. 29. a. g. & h. per totum cum sequent.
Princeps non ligatur legibus: sed viuunt secundum leges. p. 1. f. 8. b. * . 1.
Princeps prolem legitime potest: matrimoniu vero non potest. p. 2. fo. 45. b.
Princeps proprie non dicitur sub lege: sed in lege positus. p. 1. fo. 8. b. e.
Princeps quando videatur pati, vt lex a se codita non seruet. p. 1. fo. 9. a. c.
Princeps non potest concedere populis, vt contra suas leges statuatur. p. 1. fo. 7. b.
Princeps peccat mortaliter imponendo tributa sine causa, & tenetur ad
restitutionem. p. 2. fo. 3. b. k.
Princeps an possit accipere res subditoru non dato prius cabio. ibid. o.
Princeps vnus esse debet. ibidem.
Princeps non potest remittere poenam quae applicatur parti. p. 4. fo. 64. b. l.
Principis nomen quale sit. p. 2. fo. 7. a. * . 1.
Principis maiestas per bonum & aequum conseruatur. p. 2. fo. 4. a. f.
Principi soli licere interpretari leges, quomodo sit intelligendu. p. 1. f. 8. a. d.
Principi non potest imponi cui Deus subiecit leges. p. 1. f. 9. a. col. i. i pri.
Principi non minus turpia sunt multa supplicia quam medico multa
funera. p. 7. fo. 95. a. f.
Principes caeterique dominatus quam potestatem habeant in terris quae
sibi iure haereditario deferuntur. p. 2. fo. 7. b. * . 1.
P R I V I L E G I A concessa ciuitatibus sunt perpetua, & realia. p. 5. fo.
39. a. d. & p. 6. fo. 65. b. f.
Priuilegia omnia concessa minoribus videntur etiam concessa furiosis.
p. 5. fo. 89. b.
Priuilegia quando inuicem concurrunt, conuassatis priuilegijs, redit-
ur ad ius commune. p. 3. fo. 17. a. col. i. in fine.
Priuilegia quando sunt aequae specialia melior est conditio rei. ibid.
Vnde si concurrent mulier, & minor potentius esset priuilegium vi-
duae, quam minoris. ibid.
Priuilegia contra ius, forum, aut fidem impetrata sunt nulla. p. 3. folio.
93. b. * . 1. & c. 2.
Priuilegium concessum a regalibus exactionibus immunitatis est per-
petuum: sed perditur per non vsu, & consuetudinem Hispaniae. ibid.
Priuilegium proprie non dicitur quando quod petitur sequitur ius, &
consuetudinem: sed potius gratia, seu beneficium. p. 3. fo. 93. d.
Priuilegium Regis habet vim legis. ibid. * . 1.
Priuilegium certae religioni attributum propter arctitudinem vitae per-
ditur si non seruetur ibi regula antiquitus instituta. p. 3. fo. 97. a. a.
Priuilegium debet primo concertari deinde registrar, demum sigilla-
ri. p. 3. fo. 88. b. * . 1.
Priuilegium dicitur lex priuata. p. 1. fo. 100. b. * . 1.
Priuilegium testandi concessum militibus an possit extendi ad peregrini-
os, qui perigrinantur Romam, aut ad S. Iacobum. p. 6. fo. 4. a. e.
Priuilegium datum studentibus tantum habet locum in minoribus. 25.
annis. p. 2. fo. 18. a. f.
Priuilegium quod habet pupillus in actione tutelae non transfertur ad
haereditatem etiam ex se descendente. p. 5. fo. 89. b.
Priuilegio vel literae plumbae sigillatae non creditur, si nomen regis non
est ibi scriptum cum die & mense, & anno. p. 3. fo. 97. a. * . 2.
Priuilegio primo non intelligitur derogatum, nisi de eo fiat mentio in
secundo. ibid. b.
Priuilegijs dubijs per solum regem declarari potest, nisi sit confirmato-
riu, & quod iudices, vocatis quoru interest iudicabit. p. 3. fo. 92. b. * . 3.
Inter priuilegium, & confirmationem quae sit differentia. p. 3. fo. 93. a. a.
P R O B A T I O per famam non sufficit ad probandum dominium. p.
2. fo. 8. a. a.
Probatio illegitimitatis cui incumbat. p. 2. fo. 17. a. c.
Probatio casus fortuiti cui incumbat. p. 5. fo. 8. a. p.
Probatio per iuramentum dicitur extraordinaria. p. 3. fo. 55. a. g. in med.

Septem partitarum.

Probationes in criminalibus debent esse luce clariores. p. 7. fol. 18. b. * . 1.
Probatio est rei dubiae in iudicio verificatio, quam affirmans facere te-
netur non autem negans. p. 3. fol. 67. b. * . 1.
Probatio in quibus casibus incumbat neganti. p. 3. fo. 67. b. * . 2.
Probatio incumbit ei qui se minorem asserit vt contractum per eum fa-
ctum infirmet. p. 3. fo. 68. b. * . 1.
Probatio incumbit ei qui seruum in possessione libertatis, in seruitute
petit. ibid. * . 2.
Probatio pertinet ad eum, qui se indebitum soluiffe per errorem asse-
rit, nisi sit miles, in seruitio Regis, aut simplex agricola, aut pupillus,
aut mulier. p. 3. fo. 69. a. * . 1.
Probatio luce clarior requiritur in criminalibus, nec sufficit sola suspici-
o: sanctius est enim in dubijs absolueret noxium, quam condemnare
innocentem. p. 3. fo. 71. a. * . 1.
In certis tamen casibus sufficit suspicio. ibid.
Probatio in virgine, cui imponit crimen fornicationis, per manus ob-
stetricum reprobat per diuum Ambro. quia sepe manus huiusmodi
mulierum falluntur. p. 3. fo. 69. b. i.
Probatio rei ad filium pertinentis qualiter fiat. p. 3. fol. 70. a. g.
Qui dominum se probat fuisse semper praesumitur dominus, nisi con-
trarium probetur. p. 3. fo. 70. a. * . 2.
Probatio quibus modis fit. p. 3. fo. 69. b. * . 1.
Probatio etiam potest fieri per inspectionem iudicis, vt in quaestione de
terminis. p. 3. fo. 71. b. * . 1.
Ad plenam probationem an sufficiat dictum vnus testis cum alijs iu-
dicijs. p. 3. fo. 71. a. d.
Probatio etiam valida est per famam. p. 3. fo. 71. b. * . 2.
Probatio facienda est iudici non pari, licet debeat fieri in praesentia, &
ei volenti debet copia probationis dari. p. 3. fo. 69. a. * . 2.
Probationis tota virtus stat in ratione quam dat testis. p. 3. fo. 79. a. a.
P R O B A N D I triplex modus. p. 2. fol. 44. b. d.
Ad probandum an quis videatur se astringere eo modo quo in libello
narrat. p. 6. fol. 48. a. a.
P R O C V R A T O R quomodo concipiat verba in contrahendo ma-
trimonio nomine alterius. p. 4. fo. 8. a. c.
Procurator dicitur illo qui aliena negotia, vel lites mandato domini tra-
dat, & dicitur perfonarius: quia in iudicio, & extra iudicium, stat loco
alterius personae. p. 3. fo. 31. b. * . 1.
Procurator esse potest quilibet nisi lege aliqua prohibeatur. p. 3. fol. 32.
b. * . 1.
Et quae personae procuratores esse lege prohibentur. ibid.
Procurator an possit esse infamis. ibid. e.
Procurator tenetur resarcire damnu proueniens domino dolo, vel cul-
pa. p. 3. fo. 38. a. * . 2.
Procurator ad quas lites admitti non possit. p. 3. fo. 34. a. * . 1.
Procurator tenetur de omnibus rebus causa procurationis domino
reddere rationem, & cedere ei actiones, quas in lite acquisiuit. p. 3. fo-
lio. 38. a. * . 1.
Procurator potest constitui praesens, vel absens, verbo, & per literas. p.
3. fo. 34. b. * . 1.
Procurator is qui potest esse debet habere mandatum alias citra man-
datum, non debet audiri. p. 3. fo. 33. a. * . 3.
Parentes tamen & affines agere possunt sine mandato: sed tenentur praes-
tare fideiussores. ibid.
Procurator non potest excedere fines mandati: & si excedit, non valet
quod agit. p. 3. fo. 35. b. * . 3.
Procurator an poterit vigore generalis mandati compromittere in ar-
bitrum, vel arbitratores. p. 3. fo. 36. a. e.
Procurator in quibus casibus non potest agere quin prius det fideius-
sores. p. 3. fo. 36. b. * . 2. & g.
Procurator si malitiose recuset respondere interrogatorijs, cogitur pars
principalis respondere. p. 3. fo. 37. a. * . 1.
Procurator in quibus casibus debet habere speciale mandatum. p. 3. fo-
lio. 35. a. * . 1. & c. e.
Procurator etiam cum libera potestate, non potest iactare, nec dilapida-
re bona domini. p. 3. fo. 36. a. h.
Procurator si sine potestate, nec ei fuit obiecta procuratoria exceptio,
& dominus postea ratificet gesta valent per eum. p. 6. fo. 36. b. * . 1.
Procuratorem quae personae constituere possunt. p. 3. folio. 31. a. * . 2. cum
duobus sequentibus.
Per procuratorem, & non per se quae personae litigare tenentur. p. 3. fo-
lio. 31. b. * . 1.
Procuratorem ad negotia constituere non potest minor septemdecim
annis. p. 3. fo. 36. b. a.
Procuratoris officium expirat morte constituentis, vel constituti re in-
tegra. p. 3. fol. 37. a. v. 2. & sequenti.
Procuratore victo fit executio in bonis domini, quibus deficientibus,
in bonis fideiussores, per procuratorem in litem dati. non autem in bo-

nis procuratoris. p. 3. fo. 38. a. * . 3.
Procuratoribus pluribus constitutis in simul in solidum, occupantis
conditio praefertur, & ille solus inceptum profequitur. p. 3. folio. 35.
b. * . 2.
Quid si duo concurrunt in praecipuando? Index eligit. ibid. e.
Procuratoris instrumentum triplicem habet formam. p. 3. folio. 34.
b. * . 2.
Procurator ad negotia, & ad iudicia quam aetatem habere debeat. p. 4.
folio. 56. b. m.
Procurator non potest iuramentum decisorium aduersario deferre, ni-
si habeat speciale mandatum. p. 3. fo. 56. a. * . 1.
Procurator potest interuenire vbicunque agitur de crimine ciuilitate. p.
4. fo. 23. a. b.
Procurator si habeat mandatum ad recipiendum solutionem, potest de
ferre iuramentum: cum iuramentum habeatur loco solutionis. p. 3.
folio. 56. a. c.
Procurator ad certam causam datus, tenetur prouocare: sed non profe-
qui appellationem: inuitus tamen tenetur domino denuntiare. p. 3.
folio. 143. b. * . 1.
Procurator ad negotia non potest accepto ferre, nec solutionem recipere.
p. 5. fo. 99. a. * . 2.
Procurator quando non appellauit non auditur dominus ad appellan-
dum: nisi in casu quo procurator non esset soluendo. p. 3. folio. 143.
a. o.
P R O D I G V S cui bonis interdictum est non tenetur ex stipulatione.
p. 5. fo. 62. b. * . 1.
Prodigus quis dicitur. ibid. b.
Quid autem si iuretur per prodigum? dic quod adhuc contractus non
ualet. ibidem. e.
Prodigus equiparatur pupillo. ibid. f.
P R O D I T O R est qui damnus regi imminens cum prauideat, non
auertit. p. 2. fo. 36. b. * . 1.
Proditor est qui peccatum occultum accusat, quod enim probari non
potest in publicum adduci non potest. p. 1. fo. 60. b. f.
Proditor si tenebat aliqua bona maioris, proueniencia ab antiquis pro-
genitoribus an in talibus bonis succedat eius filius maior, vel fiscus.
p. 7. fo. 17. a. b. per totum.
Proditorium factum quid sit. p. 2. fo. 65. a. a.
Proditoris filij quam grauius puniantur ob delictum paternum. p. 4.
folio. 65. a. a.
Proditoris poena. p. 2. fo. 35. b. * . 1. & g. & p. 7. fo. 16. a. * . 1.
Proditoris mores. p. 7. fo. 15. b. c.
Proditoris filij qualiter intelligantur puniri ex delicto paterno, & ad
quos filios extendatur huiusmodi poena. p. 7. folio. 16. b. a. per totum.
Proditorum Regis quilibet tenetur iudicare. p. 2. fo. 36. b. d.
Proditor equiparatur lepra. p. 7. fo. 15. a. f.
Ex prodicione nascuntur tria mala, iniustitia, vilitas, & mendacium. ibi-
dem. * . 1.
Proditio quid sit. ibidem.
Proditionis casus sunt duodecim. ibidem.
Proditionem faciendam Regi qui detegit quod praemium consequatur.
p. 7. fol. 18. a. * . 1.
P R O F E C T I V M quid proprie dicitur. p. 4. fo. 47. a. a.
P R O F E S S I O quam facit religiosus, qualiter debeat fieri, & quid
contineat. p. 1. fo. 71. b. * . 1.
Professio non est sacramentum ecclesiae, & ideo potest eam ex causa re-
mouere. ibid. e.
Professio vt fiat in monasterio non requiritur de necessitate. ibid. g.
Ante professionem debet nouitus stare per annum in habitu regulari
ad probationem religionis. ibid. * . 2.
Professio non potest fieri ante duodecimum annum, in foemina: & in
masculo ante decimum quartum. p. 1. fo. 72. a. * . 1.
Professio occulta inducit ex mora temporis, vt quia per annum ste-
tit sine reclamatione. p. 1. fo. 72. b. k.
Professio tacita non inducitur per susceptionem habitus. ibidem. folio.
73. colum. 1.
Professio cum sit quidam quasi contractus, & inde oriatur reciproca
obligatio non potest consistere ex parte vnus tantum. ibid.
P R O F I T E R I videtur qui per annum integrum deserit habitum no-
uitiorum vbi non est distinctio ab habitu professorum in colore scif-
sura. & c. ibid. b.
P R O H I B I T I O domini tollit actionem negotiorum gestorum. p.
5. fol. 76. b. f.
Nisi veretur fauor publicus. ibidem.
P R O L E S in dubio intelligitur esse legitima ex matrimonio. p. 2. fo-
lio. 17. a. c.
Proles proprie non dicitur nisi sit nata ex nuptijs. p. 4. folio. 7. b. a. & p.
2. folio. 17. a. c.

Index materiarum

PROMITTENDO factum alienum nemo obligatur, nisi sit suorum heredum. p. 5. fo. 64. a. 1. 1.
Promittendo decem quoad viuet Titius an intelligatur de decem praesentibus quolibet anno, vel semel tantum minutatim. p. 5. fo. 65. b. b.
Promittere Calendis, & quolibet anno, & omnibus annis quomodo debeat intelligi. p. 5. fo. 65. a. 2. 2.
Qui promisit pure, & sine die, habet tempus ad soluendum iudicis arbitrio. p. 5. fo. 64. b. 2. 2.
Tamen in constituta pecunia est limitatum tempus decem dierum. ibidem. f.
Sed a quo iudice illud tempus constituitur. ibid. g. per totum.
PROMISSOR licet non teneatur ante conditionis euentum, eo tamen mortuo heredes tenentur. p. 5. fo. 65. a. 1. & d.
Promissor, ante dici euentum re promissa mortua liberatur. p. 5. folio. 66. a. 1. 1.
Promissio non vitatur ex diuersitate responsionis ad interrogationem. p. 5. fo. 68. a. 2. 2.
PROPRIETAS, & dominium in quo differant. p. 3. fo. 9. b. c.
Proprietas, & dominium quid sit. p. 7. fo. 1. 98. a. 2. 2.
Proprietatis dominus si vendat proprietatem suam an usufructuarius tanquam habens partem in re possit eam ad se retrahere. p. 5. folio. 30. b. col. i. in medio.
PROROGATIO iurisdictionis qualiter fiat in criminalibus. p. 7. folio. 8. a. 2. 2.
PROVIDER Ipsi mandat alicui papa, de prima ecclesia vacatura, p uidericium poterit de ea quae vacabat tempore datae, saltem si papa ignorabat. p. 6. folio. 63. a. b.
Provisio Episcopatum ad quem pertineat. p. 1. folio. 38. b. columna. i. in principio.
PRUDENTIA quid sit. p. 2. folio. 13. b. a.
PUBLICVM crimen dicitur illud ex quo venit imponenda poena mortis: vel amissionis membri. p. 3. fo. 34. a. h.
PVELLAE ad nubendum praescribit Aristoteles. 18. annum. p. 2. folio. 68. i.
PVER quidam nouenniij nutricem ingrauidauit vt refert. gl. 20. q. 6. 1. scripsit beatum Gregorium: quod tamen apud eum neutiquam scriptum reperitur. p. 7. fo. 5. a. 1.
Pueri respondere non valentes saluantur in fide patrinorum. p. 1. folio. 4. 2. 2.
Pueri multo pastu stupidioris ac tardioris ingenij euadunt. p. 2. fo. 17. b. e.
Pueri hodie in sexto anno plus malitiae, & iniquitatis habent, quam olim in decimo quinto. p. 7. fo. 5. b. c.
Vnde possunt hodie puniri minores doli capaces ante tempus a lege statutum ibidem.
Pueris confirmandis cur detur alapa. p. 1. folio. 18. b. c.
PVNIRI nemo debet pro alterius delicto, nisi filius ob patris prodicionem. p. 7. folio. 94. b. 1. 1.
PVPELLA an possit alij apud sponsum. p. 6. fo. 109. a. h.
Pupilla excusatur a poena legis in delicto carnis si est minor duodecim annis. p. 1. fo. 10. a. 1. 1.
Pupillus vide in dictio. tutor. & tutela.
Pupillus est alimentandus vbi pater mandauit nutriendum: & si tacuit faciat cum iudex apud probum virum ei ab intestato non successurum nutrir. p. 6. fo. 109. a. 1. 1.
Pupillo qualiter debeant taxari alimenta. p. 6. fo. 109. b. 1. 1.
Quid autem si pupillus ita habet modicum matrimonium, quod redditus non sufficit ad alimenta nunquid poterit tutor ponere manum ad proprietatem. ibid. d.
Pupillus potest per contractum, seu donationem inter viuos facere maiorem in filium vel alium sibi successurum. p. 5. folio. 62. a. h.
Pupillus vt possit vendere immobilia tria requiruntur. scilicet decretum, causa alienandi, & praesentia tutoris. p. 5. folio. 16. a. m.
Pupillus res immobiles non potest vendere nisi virgente debito. p. 5. folio. 16. a. k.
Pupillus potest vocare ad diuisionem socium rixosum. p. 5. fo. 59. b. h.
PVEVM potest quilibet facere in fundo suo licet vicini putent per hoc fecerit. p. 3. fo. 185. a. 2. 2.
PYRATA S cuiuslibet debellare permittitur. p. 2. fo. 70. b. in fine.

QVADRVPE S si damnum dederit, datur utilis actio de pauperie. p. 7. a. a.
Quadrupli poena imponitur rapienti aliquid ex naufragio: Item & aliud quadruplum applicatur fisco. p. 5. folio. 55. a. a.
QVANTITAS parua quae dicatur respectu delationis iuramenti. p. 3. fo. 55. a. f.
QVARTA quae debetur ecclesiae ratione sepulturae, quando non debetur solui. p. 1. folio. 106. b. f.

QVAESTIO vide in parte Tortura.
QVAESTOR olim quinque modis dicebatur. p. 2. fo. 22. a. c.
QVERELA frigida naturae viri qualiter debeat proponi per vxorem. p. 4. folio. 24. b. 2. 2.
Querela inofficiosa testamenti a quibus possit proponi, & coram quibus, & quibus de causis. p. 6. fo. 53. a. 1. 1.
Querela inofficiosa datur filio & nepoti, & omni descendenti, qui tempore mortis ab intestato possit succedere. ibid. f.
Ad querelam non potest quis admitti nisi pro ea parte quae sibi ab intestato defertur. p. 6. fo. 53. a. f.
Querela inofficiosa an possit obijci in modum exceptionis per viam reuentionis. ibid. g.
Querela aliquando intentatur contra alium quam contra heredem. ibidem. i.
Querela non nascitur ante aditam hereditatem. p. 6. fo. 54. a. e.
Querela non potest proponi a filio, si pater, ei legitimam iure institutio nis reliquit: secus si iure legati. ibid. 2. 2. & g.
Querela inofficiosa est quasi accusatio quaedam damnans quasi memoriam defuncti. p. 6. fo. 53. b. d.
Querela inofficiosa quando possit agere frater contra fratrem. ibi. 1. 1. & 2. 2.
QVI errat non consentit. p. 1. fo. 11. b. a.
Qui magis laborat magis praesumitur sapiens. p. 4. folio. 25. b. k.
Qui maiorem intellectum habet ad maiora obligatur. p. 2. fo. 21. a. d.
Qui non resistit approbare censetur. p. 2. fo. 35. a. c.
Qui in vtero sunt, si de eorum commodo tractatur pro natis habent. p. 4. fo. 59. b. 1. 1. & a.
Ex praesentatione ducitima pensionis praesumitur quis colonus. p. 3. folio. 170. b. b.
QVILIBET non vetitus potest matrimonium contrahere. p. 4. folio. 8. a. 1. 1.

R.

RASVRA quando dicatur in loco suspecta. p. 3. fo. 97. a. l.
Et creditur notario dicenti se rasuram fecisse. ibid.
RATIO naturalis equiualeat legi. p. 1. fo. 7. a. col. i. in principio.
Ratio naturalis nunquam circumscribitur loco: quia ipsa cum humano genere orta est. ibid. m.
Ratio naturalis est clypeus legis. ibidem.
Ratio naturalis suadet filijs thesaurizare. p. 2. fo. 17. b. c.
Rationes qualiter debeant reddi Regi. p. 2. folio. 28. b. g.
Ratiocinijs publicis, vel diuitijs hominis obligatus non potest ordinari ante redditam rationem functionis. p. 1. fo. 58. a. a. & b.
Super ratiocinijs reddendis conuentus non potest ordinari antequam lis finiatur. ibid. b. 1. 1.
RECEPTATOR furum quis dicatur. p. 7. fo. 53. a. a.
Receptor vt teneatur poena furti necesse est quod sit sciens. p. 7. folio. 53. a. a.
REFECTIO pontium murorum castrorum fortulitionu regulariter pertinet ad Regem, sed in ea re prius expendendi sunt redditus ciuitatis, q si non sufficit collecta debet imponi ciuibus. p. 3. folio. 185. a. 2. 2.
RATI HABITIO constituit tuum negotium, quod ab initio non erat tuum. p. 5. fo. 81. b. c.
RECVSATIO iudicis quomodo fiat, & quando habeat locum. p. 3. fo. 25. b. col. i. per totum.
Recusatio iudicis si detur adiunctus, an adhuc procedat recusatio. ibid.
Pro captiui redemptione an possint vendi bona maiorae quae pater prohibuit alienari. p. 2. fo. 111. a. g.
REDDITVS ecclesiarum debet partiri in quatuor partes, vna pro clerico, altero pro ecclesia altera pro ministris ecclesiae, quarta pro pauperibus. p. 1. folio. 44. a. n. per totum.
REGNERATIO spiritalis, & corporalis equiparantur. p. 4. folio. 60. a. p.
REGIMINA regni ex consuetudine efficiunt quasi naturalia. p. 2. fo. 19. b. g. in fine.
REGISTRO quanta fides & authoritas debeat. p. 3. folio. 125. a. e.
REGNUM est quidam hortus, cuius arbores populus dominus hortirex. p. 2. fo. 30. b. 2. 2.
Regnum non potest dari in dotem. p. 2. fo. 3. a. 2.
Regnum non potest princeps subijcere seruituti. p. 2. fo. 50. a. c.
Regnum debet habere saltem decem vel vndecim ciuitates. p. 2. folio. 65. b. 2. a.
RELEGARE vel deportare quis possit. p. 4. fo. 49. b. 2. 2.
Relegatus ad tempus non est ciuilitate mortuus. p. 4. fo. 49. b. 1. 1.
Relegatus an possit duci ad ciuitatem ad sepulturam, vnde exiuit. ibi. i.
RELIGIONIS ingressus transfert in monasterium dominium, & possessionem. p. 3. folio. 5. b. f.
Pro religionis ingressu non licet aliquid dare, & qui aliquid dederit non promouebitur, & tam ipse qui dedit, quam qui accepit eijcientur a monasterio. p. 1. fo. 75. b. 2. 2.
Religio arctior quae dicatur. p. 1. fo. 73. b. c.

Septem partitarum.

Religionem intrare potest vnus coniugum inuito altero, si matrimonium non est copula carnali continentatum. p. 1. fo. 74. b. 2. 2.
Religionem ingressus ante professionem potest transire ad aliam religionem laxiorem: non tamen poterit vxorem ducere, si ingressus fuit animo non reuertendi ad seculum. p. 1. fo. 73. a. 1. 1. & d.
Religionem ingredi non potest alter coniugum altero ignorante. p. 4. folio. 27. b. b.
Religionem ingressus habetur pro mortuo, & eius bona acquiruntur monasterio: ideo de eius debitis conuenitur monasteriu. p. 3. fo. 5. b. 1. 1.
Religionem professus vel clericus secularis petita licentia, licet non obtenta potest ad strictiorem conuolare: episcopus vero non sine papae licentia. p. 1. fo. 73. b. 1. 1.
Religiosus non potest testamentum facere nisi habeat heredes descendentes. p. 6. fo. 7. a. 1. 1. & i.
Poterit tamen testari infra annum probationis. ibid. d.
Quid autem si decedat infra annum probationis an eius bona applicabuntur monasterio, vel venientibus ab intestato: variae sunt opinionones. ibidem.
Religiosus poterit mutare testamentum quod ante professionem fecerat. p. 6. folio. 7. b. a.
Religiosus est qui relicto seculo aliquam religionem ingreditur, & eius obseruantiam promittit. p. 1. fo. 70. b. 1. 1.
Religiosus potest de licentia episcopi vel praelati transire ad religionem aequallem. p. 1. fo. 73. b. c. in fine.
Religiosus praefectus ecclesiae seculari a quibus muneribus eximitur. p. 1. fo. 78. a. 1. 1.
Religiosi quod ius habeant in ecclesijs, quas in proprio solo aedificant. p. 1. folio. 104. a. 1. 1. & b.
Religiosi in eodem genere peccati plus peccant quam laici in tribus casibus. p. 1. fo. 22. b. e.
Religiosa loca dicuntur monasteria, haeremitae ecclesiae, hospitalia, & c. p. 1. fo. 102. b. 1. 1.
Religiosa loca, & sacer habent se tanquam genus, & species. ibid. c.
Religiosa loca sub cuius obedientia sint. ibid. 2. 2.
Religiosi non possunt audire confessiones, neque baptizare, neque populo praedicare sine licentia praelati, vel papae. p. 1. fo. 20. a. 1. 1. & b. a.
RELIQVIAE sanctorum sunt in loco mundo custodiendae, neque debent pro precio ostendi neque vendi. p. 1. fo. 31. a. 2. 2.
REVNITIATIO lucris quaerendis an possit fieri contracto iam matrimonio. p. 4. fo. 30. b. g.
Renuntiare alimentis sibi a patre debitis filius non potest. p. 7. fo. 101. b. l.
Renuntiatione non retrahitur ad incognita. p. 5. fo. 73. a. d.
A reparatione murorum castri nullus quantumcunque priuilegiatus excusatur. p. 2. fo. 59. b. e.
REPTI non potest datum in dotem vel in alimenta, amore Dei. p. 5. fo. 106. a. 1. 1.
Repti qualiter possit dari ob turpem causam. p. 5. fo. 108. a. & b. per totum.
REVNENDICATIO poterit est, quae publiciana. p. 5. fo. 28. b. g.
RIEPTVM quid sit, & vnde dicatur. p. 7. fo. 18. b. 2. 2.
Rieptum super quibus rebus possit fieri. p. 7. fo. 19. a. 1. 1.
Rieptum quomodo debeat fieri & quid debeat respondere reptatus. p. 7. folio. 19. a. 2. 2.
Reptatus si non compareat coram Rege terminis assignatis elapsis, cori demnabitur sententialiter de prodicione, aut aleuolia, prout fuit reptatus. p. 7. fo. 20. b. 3. 3.
Reptato non comparente quis eius nomine respondere potest. p. 7. fo. 19. b. 1. 1. & folio. 4. a. b. c. d.
Reptatus in quibus casibus excusare se potest, vt non respondeat reptati. p. 7. fo. 20. a. 1. 1.
Reptatus excusare se non potest, quod propinquior defuncti reptantis, non veniat ad prosequendam riepti causam. ibid. b. 1. 1.
Reptatus per quae verba potest honeste se dedicere. p. 7. fo. 20. b. g.
Reptatus si est potentior reptate, potest a duello se personaliter excusare. p. 7. fo. 21. b. 1. 1.
Reptator debet probare certis indicijs se habere iustam causam reptandi. p. 7. fo. 19. b. a.
Reptator tenetur litem prosequi vsque ad finem, nam si sine Regis licentia componant expelli potest reptator a patria. p. 7. fo. 20. b. 2. 2.
Reptare quae personae possunt, & quae non. p. 7. fo. 18. b. 3. 3.
Reptum quare non debeat fieri per regem. p. 2. fo. 62. b. 1. 1.
REPREHENSIO triplex est. p. 2. fo. 30. a. 2.
In reprehensione, quot debeant attendi. ibid.
REPOSTERII officium quod sit. p. 2. fo. 24. b. 2. 2.
REVDIAN S hereditatem simpliciter videtur repudiare tam ex testamento quam ab intestato. p. 6. fo. 43. a. b.
Repudiare hereditatem quomodo possit haeres. p. 6. fo. 43. a. 1. 1.
Repudiare hereditatem quando praesumatur haeres. ibid. b. c.
Repudiare hereditatem videtur haeres qui post terminum ad deliberandum dicit sibi non expedire, vel quod non putat sibi expediens hereditatem adire. ibid. b.

Repudiare censetur qui petit sibi debitum. ibid. c.
Si haeres repudiet hereditate postea cohæres similiter, potest primus repudiare mutata voluntate totam hereditatem adire. ibid. i.
Repudiari non potest hereditas non dum delata. p. 6. fo. 44. a. a.
Repudiata semel hereditate ratione testameti: eam non poterit postea repudiare consequi ratione consanguinitatis. p. 6. fo. 43. b. 1. 1.
Repudiatio potest reuocari intra annum, tam per filium suum, quam per emancipatum. p. 6. fo. 44. a. c.
Filius vel nepos repudiare hereditatem ascendentium potest eam habere, si bona non sunt alienata vsque ad triennium: si vero alienata sunt non potest nisi sit minor. p. 6. fo. 44. a. 1. 1.
Hoc procedit in repudiatione expressa: sed quid in tacita per lapsum temporis. ibid. b.
RETRAHERE rem venditam si possit proximior a consanguineo ex consuetudine, vel statuto procedit in venditione proprie sumpta, non in ceteris alienationibus. p. 5. fo. 31. a. b.
In retrahendi iure, quod est communionis, omne illud feruari debet, quod in eo quod est consanguinitatis. p. 5. fo. 31. b. d.
Retrahendi ius in quibus casibus procedit. p. 5. fo. 30. b. col. 1. & 2.
REVS si sit absolutus quod rem petitam non possideret, tenetur si postea in eius potestatem venerit. p. 3. fo. 9. a. 1. 1.
Reus si neget rem possidere, & conuincatur de mendacio transfert possessionem in actorem. p. 3. fo. 16. a. 1. 1.
Atque hoc in quibus casibus extendatur. ibid. i.
Reus quomodo debet rñdere actioni contra se proposita. p. 3. fo. 17. a. 2. 2.
Reus si petita cognoscat: sed solutionem, aut partem de non petendo allegauerit debet exceptionem probare. p. 3. fo. 17. b. 1. 1.
Reus quando non habet bona immobilia tenetur praestare fidei iussores in litem, vel iurare de stando liti, si non inuenit. p. 3. fo. 13. b. i. & k.
Reus non tenetur respondere agenti nomine alieno: nisi ostendat instrumentum procuracionis. p. 3. fo. 15. a. 1. 1.
Reus antequam litem suscipiat, quid animaduertere debeat. ibid. 2. 2.
Reus non compellitur nisi epram suo iudice domicilij respondere. p. 3. folio. 16. b. 1. 1.
Sed in quibus casibus tenetur a principio in curia Regis respondere. ibid. 2. 2. & g.
Reus exceptiones debet opponere ante litem contestatam: nam si postea opponat non auditur. p. 3. fo. 17. b. 2. 2.
Hoc tamen limita in seruo, furioso pupillo, & procuratore inhabili. p. 3. fo. 18. a. a.
Reus quatuor remedia habet contra actorem non coparentem. p. 3. fo. 45. a. 2.
Reus in tormentis confessus qualiter postea interrogari debeat. p. 3. fo. 10. b. 1. 1.
Reus si duo agant ad eandem rem, tenetur tantum priori respondere. p. 3. fo. 53. b. 1. 1.
Reus non potest relaxari sub fidei iussoribus, quando crimen est tale, quod venit imponenda poena corporalis. p. 7. fo. 8. b. d. & e.
RESIDVI appellatione totum continetur. p. 5. fo. 75. a. f.
RES tantum valet, quantum vendi potest. p. 5. fo. 31. b. c.
Res empta ex pecunia pupilli est eitate obligata. p. 5. fo. 90. b. 1. 1.
Res eadem non semper est omni tempore virtus. p. 1. fo. 7. b. col. i. in principio.
Res empta nomine meo aliena pecunia efficit mea, nisi sit pecunia dotis, vel minoris, vel militis. p. 5. fo. 27. a. 2. 2.
Sed & in pecunia militis erant opinionones. ibid. m.
Res aliena an possit legari, & quo & quae res possit vnde in dicto. legatu.
Res litigiosa efficitur statum post citationem, etiam non notificato petitionis libello. p. 3. fo. 46. a. 2. 2.
Sed quis si huiusmodi res alienata est in eum qui ignorabat esse litigiosam, an ab eo petitur. ibid. per totum.
Res litigiosa in quibus casibus licite alienari potest. p. 3. fo. 46. b. 1. 1.
Res super qua lis timetur si alienetur ante citationem in potentiorē ad fatigandum aduersarium, non valet talis dolus: quinimo actor eligit an agat contra detinentem vel contra alienantem. p. 3. folio. 47. a. 1. 1. & 2.
Re vendita vide in dictione vendita.
RESVRRECTIO quali corpore fiet. p. 1. fo. 14. b. col. i. in principio.
RETINERE res illatas, vel comodatam vel depositam quibus ex causa liceat. p. 5. fo. 7. a. e. per totum.
REX vnus si habeat plura regna, vel dominia, an existens in vno possit iudicare negotia alterius regni. p. 3. fo. 23. b. e.
Rex non potest esse iudex in causa propria. p. 4. fo. 61. a. h.
Rex non potest coronari antequam creetur miles. p. 2. fo. 72. b. 1. 1.
Rex non potest homines suos stipendiarios alterius facere ita quod non transeant in eius dominium. p. 5. fo. 14. a. b.
Rex an possit concedere regalia in perpetuum. p. 5. folio. 14. a. g.
Rex quia est cor & anima populi debet habere sedem in medio regni sui. p. 4. fo. 2. a. o.

Index materiarum

Rex potest dare rem cōm cum alio in totum. p. 5. fol. 39. a. 1.
Rex per se non potest punire iniurias regni sicut Papam iniuriam Ecclēsię. p. 4. fol. 61. n.
Rex quibus de causis possit expellere magnates de regno suo. parti. 4. fol. 64. a. 1.
Rex an possit diuidere regnum inter filios. p. 2. fol. 46. a.
Rex potest in vita filium suum regem facere: non tamen potest ei admittationem concedere. p. 2. fol. 46. a. a.
Rex secundum morem Hispanię facit iurari filium suum in regem futurum. ibid. m.
Rex post pubertatem vel eius tutores, quid iurare debeat populo, atq; eis inuicem populus. p. 2. fol. 50. a. 1.
Rex non potest totaliter alienare ciuitates & castra regni. p. 2. fol. 50. a. c.
Rex debet esse p̄sens in bello campeltri. p. 2. fol. 66. b. g.
Rex licet donet castrum cū iurisdictione: semper tamen sibi reseruat supremam iurisdictionem. p. 2. fol. 40. b. l.
Rex nouus Francię cōsuevit cōfirmare officia. p. 2. fol. 40. a. col. 1. in prin.
Rex debet uti seruitio filiorū suorum tempore pacis & guerrę, ne ab alijs habeant petere vitę necessaria. p. 2. fol. 20. b. 1. 2.
Rex quilibet debet diligere patriam suam & populus sibi subditos. p. 2. fol. 31. b. 1.
Rex non debet esse credulus aduersus subditos. p. 2. fol. 36. b. a.
Rex Hispaniarum scđm antiquam consuetudinem cognoscit de uolētis inter ecclesiasticos. p. 2. fol. 37. b. col. 1. in prin.
Rex cōgnoscens super uolētis Ecclesiasticorum an possit etiam condemnare in expensis. ibidem.
Rex non potest priuato concedere suam supremam iurisdictionem. p. 2. fol. 40. b. f.
Rex si alicui donet oppidum cum territorio constituendo eū comitem vel ducem constitui uideretur maioria. p. 2. fol. 7. b. b.
Rex debet seruare legem tanquam facturam suam & eam honorare. p. 1. fol. 8. b.
Rex quibus de causis teneatur Deum amare colere, laudare & magnificare. p. 2. fol. 8. b. 1.
Rex Francię cognoscit in clericis de crimine læsę maiestatis. par. 2. folio. 22. a. d.
Rex Francię & Anglię, secundum veterem consuetudinem vngitur in capite. p. 2. fol. 18. b. i.
Rex est vicarius Dei in temporalibus in regno suo: & est cor & anima populi. p. 2. fol. 4. b. 1. & fol. 5. a. d.
Rex qui utilitates suorum non curat potius est tyrannus quam rex. p. 2. folio. 7. a. 1.
Rex inutilis & vitiosus an possit deponi vel ei dari coadiutor. par. 2. folio. 10. b. b.
Rex quo tempore & quibus cibis debeat vesci. p. 2. fol. 12. a. 1.
Rex a quibus mulieribus debeat abstinere. ibid. 1. 2.
Rex dissolutus cum mulieribus an possit deponi per Papam. ibid. l.
Rex quibus vestibus uti debeat. ibid. b. 1.
Rex quid debeat addicere. fol. 15. b. 3.
Rex quibus ludis se exercere debeat. p. 2. fol. 16. a. 2.
Rex & regina que nam per se teneant docere filios suos. p. 2. fol. 19. b. 1.
Rex quos officiales habere debeat. p. 2. fol. 21. a. 1. & 3.
Rex nullo iure potest cognoscere in crimine clericum. p. 2. fol. 22. a. d.
Rex & regnum in quo fundant intentionem suam. p. 2. fol. 54. b. & a. b.
Rex non debet cupere honores superfluos. p. 2. fol. 9. b. 3.
Rex non debet esse auarus nec accumulare magnas diuitias. ibidem. folio. 10. a. 1.
Rex non debet esse delitiosus: quia per delitias minuitur intellectus. ibi dem. 1. 2.
Rex quomodo debeat leges antiquas abrogare. p. 1. fol. 9. b. 1.
Rex bonus quomodo regnum administret. p. 2. fol. 7. a. col. 1. in prin.
Rex ebriofus an possit priuari regno. p. 2. fol. 12. a. 1.
Rex ciuitate non petere, an possit mittere correctionem seu capitaneum ad exercendam iurisdictionem, & regendam ciuitatem. p. 2. fol. 3. a. l.
Rex debet cognoscere Deum fide catholica. p. 2. fol. 8. a. 1.
Rex etiam confiteri tenetur presbytero parrochiali, si sua residetia est intra certam parrochiam. p. 1. fol. 20. b. d. & p. 2. fol. 22. a. 3.
Rex dicitur quasi rector ad regendum, vel a regula: & regebat antiquitus non solum in temporalibus, sed etiam in spiritualibus. parti. 2. folio. 5. a. 1. & f.
Rex si fiat hæreticus conceditur eius regnum primo catholico occupanti. p. 2. fol. 9. a. l.
Rex seu princeps merito possit deponi si sine causa legitima denegat impendere auxilium Ecclesię oppressę. ibid. k.
Rex inuolentia & odium contra q̄s exercere debeat. p. 2. fol. 14. b. 1.
Rex non debet cupere impossibilia. ibid. 1. 2. & sequenti.
Rex an teneatur emendare damna eis quos ad bellum vocauit. parti. 2. folio. 67. a. 2.

Rege mortuo filius non debet nisi post triduum coronari. p. 2. fol. 29. b. d.
Reges non possunt totaliter expropriare villam vel castrum regni & sic lædere regiam coronam. p. 2. fol. 5. b. f.
Reges antiquitus vgebantur in capitibus: nunc vnguntur in armo. p. 1. fol. 18. b. 1. & i.
Reges exempti a iurisdictione imperatoris. p. 2. fol. 2. b. g.
Reges de iure essent per electionem assumendi. p. 2. fol. 19. b. g. in fin.
Reges in eligendis uiris filiabus suis quatuor debet spectari. parti. 2. folio. 20. b. 1.
Reges qui iustitiam administrare negligunt eorum regna de iure vacanti. p. 4. fol. 61. a. g.
Reges Hispanię patroni sunt omnium Ecclesiarum regnorum suorum. p. 1. fol. 109. b. b.
Reges Hispanię solent facere mercedem de suis iuribus in monetis subditorum suorum. p. 7. fol. 51. a. 2.
Reges ex lege Christi debent esse sacerdotibus subiecti: antiquitus autē contra fiebat. p. 2. fol. 5. a. col. 2. in prin.
Reges prius fuerunt quam imperatores. ibid. 1.
Reges habent maiorem potestatem in regno quam imperator in imperio. ibid. h. 1.
Reges quare debeant scire leges. p. 2. fol. 15. a. 3.
Reges in ducendis vxoribus quatuor debent attendere. p. 2. fol. 16. b. 1.
Reges qualiter debeant amare & honorare vxores suas. ibi. fol. 17. a. 1.
Reges in indicendo bello debent habere multorum consilia. parti. 2. folio. 25. b. 1.
Reges Hispanię antiquitus per se audiebant & diffiniēbant causas. p. 2. fol. 26. b. b.
Reges licet grauent suos barones duces & ceteros dominos, non tamen ipsi propterea debent subditos suos grauare. p. 2. fol. 40. b. c.
Reges Hispanię quod ius habeant in electione prælatorum. parti. 1. folio. 38. b. 1. & c.
Regum præmium quale futurum sit. p. 2. fol. 8. b. g.
Regum proprium est donare. p. 2. fol. 15. a. c.
Regibus cur olim prohibitus fuerit vsus vini. p. 2. fol. 13. a. 1.
Regibus quę damna nascantur ex indebita loquutione. p. 2. fol. 11. b. 1.
Regali reuerentia derogare est mutuum petere a subditis. p. 2. fol. 10. a. 2.
Regia potestas est instituta, ut boni a malo coerceantur & boni quietē inter malos uiuant. p. 3. fol. 84. a. 1.
REGULA est propositio breuis, & cum uerbis generalibus dictata, & habet vim legis. p. 7. fol. 100. a. 1.
Nec ab ea recedendum est, nisi reperiatur fallentia. ibid. f.
RESTITUTIO contra sententiam qualiter peti debeat. parti. 3. folio. 60. a. b.
Restituere, quam latam habeat significationem in criminosis indulgentiis. p. 7. fol. 98. b. 2.
Restitutus uirtute indulgentię quomodo bona sua recuperare debeat. p. 7. fol. 96. a. col. 1. per totum.
Restitutio ad totā causam cū expedit ut petatur debet infra decem dies a tempore scientię sententię. p. 3. fol. 145. b. l.
In restitutione in integrum qualiter debeat formari libellus. parti. 6. folio. 12. a. c.
Restitutionem in integrum petere potest non habens viginti quinque annos completos: si probet sibi damnum illatum sui facilitate, vel de sententis culpa. p. 6. fol. 12. a. 2.
Restituitur minor aduersus confessionem a se vel a tutore vel curatore, vel aduocato factam vel ob omīllam exceptionem, si est læsus. par. 6. folio. 12. b. 1.
Restitutio est in pristinum statum repositio. Et per eam minores a damnis alterius dolo, vel sui facilitate uenientibus liberant. p. 6. fol. 12. a. 1.
Restitutio in quibus casibus non datur minori. p. 6. fol. 13. a. 1.
Restitutio in integrum datur minori contra sententiam, siue ipse interfuit iudicio, siue eius curator. p. 3. fol. 152. b. 1.
RESCRIPTVM contra literam vel priuilegium alicui cōcessum non faciens de eo mentionem, & quod primum sit inualidum, non declarans non ualet. p. 3. fol. 96. b. 1.
Rescriptum per vnum sociorum impetratum super re communi ceteris socijs prodest. p. 3. fol. 96. a. 2.
Rescriptum ad trahendum litis causa extra locum domicilij uiduas, orphanos, infirmos, pauperes &c. non ualet. ibid. 1. 3.
Per rescriptum speciale non possunt alie res peti, quam in rescripto specificate. p. 3. fol. 98. a. 1.
Rescriptum secundum non ualet si de primo per aduersariū impetratū non faciat mentionem, si hoc opponitur. p. 3. fol. 95. a. 1.
Rescriptum contra ius naturale a principe impetratum non ualet. p. 3. fol. 94. a. 1.
Rescripta quę sunt generalia, quę sub vno uerbo comprehendunt multa, etiam si in aliquibus enumeratis subijciatur clausula generalis. p. 3. folio. 97. b. 1.

Septem partitarum.

Per rescriptum in quo dicitur, si sic est, aut si quid inuenis sicut nobis dictum est, vel similia uerba datur iurisdictione & potestas sententiandi. p. 3. fol. 98. b. 1.
Rescripta gratię conceduntur, quędam ad cōmodum cōcedentis: quędam ob necessitatem, alia denique ob seruitia. ibidem. 1. 2. cum duabus sequentibus.
Rescripta forera quę conceduntur a rege quę dicuntur de iustitia durante anno dumtaxat, uiuo tamen concedente & impetrante, & eo contra quem impetrantur. p. 3. fol. 94. b. 1. 2.
Rescriptum secundum generale contra primum speciale non ualet, etiā si de eo faciat mentionem, nisi specificet effectum tenoris primi. p. 3. folio. 95. b. 1.
Rescriptum qui impetrat tacita ueritate vel suggesta falsitate, restituet damnā, & expensas duplicatas parti, quam excedere uoluit. parti. 3. fol. 99. b. 1.
Rescriptum ab excommunicato impetratum non ualet: neq; quod lite pendente impetratur, si de his quę facta non fecerit mentionem. p. 3. fol. 95. b. 2.
RIXA dicitur tantum inter duos. p. 2. fol. 51. b. d.
Rixę sedendę an teneatur se interponere omnes. p. 2. fol. 51. b. h.
Rixam mouentes in curia regis qualiter puniantur. p. 2. fol. 51. b. 1.
ROGATVS tacite de conscientia Barto. concludit quod tenetur restituere si fisco. p. 6. fol. 51. b. c.
Didacus tamen a Couas Ruuias, tenet quod tales spurij in foro cōscientię possunt retinere talia bona si sibi traduntur ab hærede. ibidem. Sed an iuste ibidem.
Rogare postum eum, quem cū filio meo institui hæredem, ut filii mei cum suis instituat: & tenetur quatenus ei accidit, cum fructibus in de perceptis. p. 6. fol. 58. a. 1.
RVSTICVS dicitur, qui est rusticus opere, & cōuersatione, vel qui quotidie est in rure. p. 1. fol. 10. b. c.
Rusticus excusatur tantum in casibus a iure expressis. p. 3. fol. 69. a. c.
Rusticum æquari militibus de iure partit. in hoc ut excusetur ab ignorantia iuris quomodo debeat intelligi. p. 1. fol. 10. b. c.
Rusticus quomodo ruri facere testamenta possint. parti. 6. folio. 4. a. 1. 2. & h.
Rusticus qui sagax est non excusatur prætextu rusticitatis. p. 6. fol. 50. b. f.
Rusticus an possit clamare militem ad duellum. p. 7. fol. 19. a. a.
Rustici olim modicę res soluebant: hodie prohi dolor! (exclamat Bald. in l. ex hoc iure. ff. de iust. & iur. p. pellem populorum excoctat, & vix precarium dimitunt spiritum. p. 7. fol. 98. a. h.)

S

ACERDOS quę obseruare debeat in imponenda poenitentia. p. 1. fol. 22. b. k.
Sacerdos qui inuaditur dum celebrat missam potest iuste a ministracione dimittere, & si occidit aggressorem incontinenti ad altare redire. p. 2. fol. 52. a. 1.
Sacerdos scholarius, mercatorum, stipendiariorū quis dicatur. p. 1. fol. 20. b. col. 2. in prin.
Sacerdos in eodem genere peccati plus peccare uidetur, quā laicus: plus enim peccare uidetur perfectus, quam imperfectus. p. 1. fol. 22. b. b.
Sacerdos potest poenitentiam iniunctam a Papa ex causa minuere. p. 1. fol. 23. a. col. 1. in prin.
Sacerdos quomodo secretē debeat custodire sigillum confessionis. parti. 1. fol. 25. a. 1.
SACRAMENTA instituta sunt contra mala ex peccato Adz. p. 1. fol. 15. b. 1.
Sacramenta hæreticorum in forma Ecclesię tradita, sunt bona. parti. 1. folio. 99. b. k.
Sacramenta talia sunt accipientibus quali corde & conscientia accipiuntur. p. 1. fol. 15. b. c.
Sacramentum unde dicatur & quid sit. p. 1. fol. 15. b. a.
Sacramentum quibus de causis institutum est. ibid. & 1.
Sacramentū poenitentię nihil prodest fidei non habenti. p. 1. fol. 24. a. 1.
Sacramentum ordinis & matrimonij ad communem utilitatem ordinatum est. p. 1. fol. 15. b. d.
Sacramentum poenitentię est secunda tabula post naufragium. parti. 1. folio. 15. b. g.
Sacramentum vnctionis extremę, delet peccata uenialia & præstat augmentū uirtutis & citius sanat ab infirmitate corporali. p. 1. fol. 15. b. i.
Sacramenta Eucharistię quos habeat effectus. p. 1. fol. 16. a. d.
Sacramentum confirmationis cur fuit institutum. p. 1. fol. 16. a. b.
Sacramentis non licet uti alio fine quam instituta sunt. parti. 1. folio. 18. b. g.

SACRIFICIA clericorū minuūt poenas purgatorij, ut citius quis perueniat ad gloriam. p. 1. fol. 15. b. 1.
Item etiam eorum qui sunt in inferno: quamuis contrarium hodie teneant theologij. ibid. a.
SACRILEGIUM poena in quos irrogetur. p. 1. fol. 133. a. c.
Sacriligium quibus modis incurratur. ibid. 1.
SALARIVM totius anni debetur iudicibus regijs, & magistris scholarium etiam si in principio anni moriantur. p. 5. fol. 41. b. 1. 2.
Salaria speculatorum, & excubiarum deducuntur ante diuisionē prædę propter maximā eorum pericula. p. 2. fol. 97. a. 1.
Idem & salaria custodientium prædam. ibi. 1. 2.
Salaria iudicum de iure communi soluenda sunt de redditibus Regi. p. 3. fol. 19. a. g.
SAL comprehenditur appellatione victualium. p. 2. fol. 58. b. d. & par. 1. folio. 33. a. f.
SALOMON in vndecimo anno genuit filium. p. 4. folio. 4. b. l. & p. 7. folio. 5. a. l.
SAPIENTIA quę ponitur donum spiritus sancti in quō differat ab ea quę est uirtus intellectualis acquisita. p. 2. fol. 15. b. b.
SARRACENI unde dicti sunt. p. 7. fol. 76. a. 1.
Saracenorum duplex est secta. ibidem.
Saracenus ad fidem cōuersus debet honorari nec læsari iniurijs a Christianis. ibidem. 1.
Saracenus si cum Christiana uirgine, vel uidua commisceat debet lapidari. p. 7. fol. 78. a. 3.
Quid autem si eam cognoscit sub colore matrimonij: communiter Docto. aliud statuunt. ibid. f.
Saracenis deferentes arma, aut auxilium præstantes qua poena puniuntur. p. 1. fol. 94. b. 1. 2.
Licet tamen deferre illis arma tempore pacis ad redemptionem captiuorum. ibid. l.
SCALAS qui apponit a fenestras vel ad muros furandi non tenetur ad poenam mortis. p. 7. fol. 52. a. col. 2. in medio.
SCANDALVM actuum si fit per accidens potest esse peccatum ueniale. p. 1. fol. 48. a. h.
Scandali uitandi gratia, uitanda non sunt quę sine peccato mortali, omitti non possunt. p. 1. fol. 47. b. b. & c. per totum.
Scandali causa non est relinquenda ueritas doctrinę. ibidem. 1.
Scandali promotores mortaliter peccat dicente domino, uel illi per quē scandalum uenit. p. 1. fol. 48. a. 1.
SCIRE recusat hābetur pro sciente. p. 4. fol. 13. a. c.
SCIENTIA consistit in medulla rationis, & non in cortice scripturarum. p. 1. fol. 8. a.
Scientia absque eloquentia est tanquam gladius in manu paralytici. p. 2. fol. 19. a. d.
Ex scientia sola quando quis punitur si non reuelat. p. 2. fol. 36. a. c.
SCRIPTURA non ualet, quando uerba ista sunt obscura ut non intelligantur. p. 2. fol. 11. a. c.
Scriptura nulla requiritur ad nuntiandum nouum opus. parti. 3. folio. 182. a. c.
Scriptura an sit de substantia arbitramenti uideatur quod sciquia arbitria redacta sunt ad formam iudiciorum. p. 3. fol. 26. a. p.
Scriptura probatoria est illa, quę a notario publico est facta uel sigillo authentico sigillata, & est quadruplex. p. 3. fol. 87. b. 1.
Scriptura authentica quę dicatur. ibidem. b.
Scriptura forensis quę fit in iudicio an exigat testes. p. 3. fol. 100. a. a.
Scripturę copia quę habeat diuersa capitula, non est tota aduersario præbenda: sed illius capituli quod petit. p. 3. fol. 108. a. 1.
Scripturę probatio quibus modis fit. ibidem. b. d. & folio sequenti per totum.
In scriptura publica notarij quot debeant contineri. parti. 3. folio. 99. b. 1. 2.
Scripturam priuatam contra se productam qui negat, tenetur iurare. p. 3. fol. 120. b. 1.
Scripturarum vsus repertus est propter memoriam rerum, & ne obliuione fugiant literę alligantur. p. 3. fol. 87. a. i.
Scripturarum quę hodie conceduntur, & expediuntur diuersę formę uide in dict. forma.
Scripturę quibus de causis solet fides derogari. parti. 3. folio. 117. a. 1.
SCOLASTICI inhoneste uiuentes, uel aliquid contra scholasticā doctrinam committentes perdunt priuilegium fori. parti. 3. folio. 97. a. 2. in fine.
SECRETARIJ Regis tenentur priuilegia, & instrumenta scribere in registro. p. 2. fol. 23. b. d.
SECRETVM sibi commissum nemo debet reuelare nisi statim repperit. p. 2. fol. 22. b. g.
SECVRTAS tacite uidetur data citatis ad curiam. p. 1. fol. 52. b. c.

Index materiarum

Securitas triplex est: una quam ponunt Reges interfe: alia, quam multi inter se apponunt, tertia quam vnus alteri cōcedit. p. 7. fo. 4. b. * 2.

SE D particula, aduersatur tam in iure quam in facto. p. 6. fo. 18. b. col. i. in principio.

SE DITIONEM fecisse, vt quis dicitur quid probandum sit. par. 1. folio. 33. k.

SENECA fuit magnus cancellarius Neronis, secundum Lucam de Penna. p. 2. fo. 21. b. a.

SENECTVS non excusatur in his quæ consilio viri prudentis agitur. p. 2. fo. 66. a. e.

Senectus ipsa est morbus: vnde statutum loquens in causa infirmitatis, habet locum in causa senectutis. p. 3. fo. 96. b. b.

SENE X nullus a deo est, quin coire possit, & ideo matrimonium contrahere. p. 4. fo. 21. a. g.

SENTENTIA si feratur contra Romipetam, aut studetem, in causis prius inceptis bene defendente procuratore non potest ipse, huius absentie pretextu appellare. p. 3. fo. 45. b. * 2.

A sententia interlocutoria non potest appellari: nisi sit vt aliquis ad torturam ponatur. p. 3. fo. 146. a. * 2.

Sententia lata contra maritum, an præiudicet mulieri in re dotali Bart. ait. p. 3. fo. 139. a. b.

Sententia lata contra electum an præiudicet electoribus. ibidem.

Sententia tum in criminalibus tum in ciuilibus causis quo tempore, & quomodo in executionem dari debeat. p. 3. fo. 154. & fo. 155.

Sententia lata quibus de causis possit reuocari per iudicem. part. tertia. fo. 132. a. * 2.

Sententia lata per metum iudicis an teneat. p. 2. fo. 26. a. h.

Sententia lata super appellatioe interlocutoria: dicitur etiam interlocutoria respectu partium: licet respectu iudicis sit diffinitiu. parti. 3. folio. 31. b. d.

Sententia diffinitiu. qualiter ferri debeat. p. 3. fo. 132. b. * 1.

Sententia lata in quibus casibus pro nulla habeatur. par. 3. folio. 135. a. * 2. & fo. 136. b. * 1.

Sententia lata contra hæredem super nullitate testamenti, nihilominus debentur legati, per. l. r. Regis Alfonso in Alcalá, quamuis contrariū tenuerit Barto. p. 3. fo. 140. a. b.

Sententia lata contra alterum in quibus casibus alteri prodest, vel nocet. ibidem. * 1.

Sententia diffinitiu. quando possit ferri contra actorem absentem. p. 3. folio. 134. b. b.

Sententia secunda lata contra secundam in quibus casibus non valeat. p. 3. fo. 135. b. * 1. & 50. per totum.

Sententia arbitratorum an sufficiant ad probandam consuetudinem. p. 1. fo. 12. b. d.

Sententia diffinitiu. quanta sit vis ac potestas. p. 3. fo. 138. a. * 1.

Sententia diffinitiu. aliquando fertur lite non contestata, vt si actor sit contumax. p. 3. fo. 54. b. a.

Sententia secunda lata contra primam, quæ tranſiuit in rem iudicatam non tenet. p. 3. fo. 59. b. e.

Sententia est iudicis iustus, parti ratione litis coram eo ventilatæ factus, qui nec fit contra naturam, nec contra ius, nec contra bonos mores. p. 3. fo. 131. a. * 1.

Sententia lata duplice de causa, si vna sit vera, licet alia sit falsa, tenet ex causa vera. p. 6. fo. 48. a. a.

Sententia triplex est, præceptiu. interlocutoria, & diffinitiu. par. 3. folio. 131. a. * 2.

Sententia interlocutoria quæ cōtinet aliquid dari, vel fieri à parte, & qui paratur diffinitiu. p. 3. fo. 131. b. d.

Sententia quibus in causis dicitur interlocutoria. ibidem.

Sententiam interlocutoriam an possit emendare, vel reuocare iudex. ibidem. f.

Sententia debet esse conformis libello in tribus in re, causa, & actione. p. 3. fo. 137. a. a.

An etiam debeat esse conformis in concomitantibus. ibidem.

Sententia lata à pluribus arbitris vno absente, vel à pluribus delegatis non valet. ibidem. * 1.

Sententia lata super libertate, vel seruitute nocet alij æque principaleius prætendenti. p. 3. fo. 139. b. 1.

Sententia sub conditione, vel ad alterius exemplum ferri non potest. p. 3. fo. 136. a. * 1.

In quibus tamen casibus fallit, vide. ibidem. g.

Sententia lata contra mortuum an valeat. ibid. b. f.

Item nec sententia lata lite non contestata: nisi culpa sit partium in probationibus deficientium. ibid. i.

SEPVLCRHA quilibet facere potest, & in solo proprio, & in comuni. p. 1. fo. 105. a. d.

Sepulchrorum violatores qua poena puniantur. p. 1. fo. 109. a. * 1.

SEPVLTURA impediri non debet ratione debiti à defuncto. p. 1.

folio. 109. a. * 2.

Sepultura nō potest eligi à fidelibus in loco priuato, quod si electa fuerit (spennenda est talis voluntas. p. 1. fo. 107. a. b.

Sepulturam propriam quibus habere potest de consensu Episcopi. p. 1. folio. 106. a. b.

Sepulturæ inuito patrono an possit alius sepeliri. ibidem.

Sepulturam quibus personis ecclesia denegat. ibid. fo. 107. b. * 1. & seq.

Sepultura quid sit, & vnde dicta sit & quod ius in eis habeant clerici. p. 1. folio. 105. a. * 1.

Sepulturæ quatuor de causis circa ecclesias fiunt. p. 1. fo. 105. a. * 2.

Sepeliendi ius quale habeant clerici. ibid. b. * 1.

Sepeliri debent Christiani in suis parrochijs. p. 1. fo. 106. a. * 1.

Hoc tamen procedit nisi defunctus habeat sepulchrum maiorum, tunc enim in eo potius est sepeliendus. ibidem. f.

Sepulturam eligere quæ personæ possint. ibid. k.

Sepulturæ electio non tenet vbi quis illectus alibi elegit sepulturam. ibidem. l.

Sepeliendi ius in quibus casibus ecclesia non amittit. p. 1. fo. 107. a. * 2.

Sepeliri cum ornamentis pretiosis quæ personæ possint. p. 1. fo. 108. b. * 2.

SEQUESTER fit possessor reific percipit fructus & exercet viles actiones. p. 3. fo. 50. b. f.

Sequester tantum habet potestatis quantum conuentio deponentium sibi tribuit. ibidem. h.

In sequestro extrajudiciali erit electio in voluntate deponentis. p. 3. folio. 51. a. k.

Sequester non potest deponere sequestrū nisi ex iusta causa, & iudice interueniente. p. 3. fo. 51. b. a.

Sequestratio est permilla in sex casibus. p. 3. fo. 50. b. * 2.

Sequestratio durat tanto tempore quanto conuenierit inter partes, vel iudici placuerit. q. 3. fo. 51. b. * 1.

SERMONEM homini tribuit natura ad alendam beneuolentiam. p. 2. fo. 10. b. c.

SERVITIA indebita præsumuntur à dominis per metum extorta. p. 4. fo. 63. a.

Seruitus cui debetur potest nuntiare nouum opus contra debitam seruitutem. p. 3. fo. 182. b. * 2.

Seruitus non mutatur mutatione dominij prædij seruiens, vel dominantis: quia ratione prædij nō personæ fuit imposita. p. 3. fo. 175. a. * 1.

Seruitus quia est indiuidua quilibet hæredem potest eum in solidū petere. ibid. * 2.

Seruitus imponi non potest rei sacræ, nec rei vsui communi ciuitatis destinatæ. p. 3. fo. 175. b. * 3.

Seruitus naturalis licet immoderatè lædat fundum alterius nulla est actio. p. 3. fo. 184. b. h.

Seruitus duplex est, realis scilicet, & personalis, & realis quædam dicitur rustica, quædam vrbana, & personalis consistit in vsu vel vsufructu. p. 3. fo. 173. b. * 2.

Seruitus imponi non potest in fundo communi, nisi de omnium dominorum voluntate. p. 3. fo. 175. a. * 3.

Seruitus per solam promissionem non acquiritur, nisi realiter constituitur. p. 3. fo. 176. a. d.

Seruitus quibus modis amittitur. p. 3. fo. 177. a. * 1. & 2.

Seruitus personalis quod sit ministerium seruorū scripsit diuus, Barto. & approbatur de iure partita. p. 3. fo. 173. b. n.

Seruitus vrbana quotuplex sit. ibidem. * 3.

Seruitus oneris ferendi quomodo distinguatur à seruitute signi immittendi. ibidem. p.

Seruitutem signi immittendi qui debet non teneretur ad refectionem parietis: ad quod tenetur debens seruitutem oneris ferendi. ibid.

Seruitus oneris ferendi an præsumatur si non constat de impositione, & stetit ita tempore immemoriali: Raph. fulg. tenet quod sic. p. 3. fol. 174. a. col. i. in prin.

Seruitus rustica quotuplex sit. p. 3. fo. 174. a. * 1.

Seruitus vrbana perditur per non vsum decem annorum inter præsentis, & viginti inter absentes. p. 3. fo. 176. b. * 1.

Seruitutis diffinitio. p. 3. fo. 173. b. h.

Seruitutem potest constituere emphiteota in fundo emphiteotico. p. 3. fo. 175. b. * 1.

Seruitutem aquæ ductus qui habet ad quid teneatur. parti. 3. folio. 174. a. * 2. & q.

Seruitutem qui habet pecora in alieno pascendi, vel aquam in alieno hauriendi, habet per consequens locum aditus ad fontem, vel puteum. p. 3. fo. 174. b. * 2.

Seruitutes ob solum commodum prædiorum inuentæ sunt. par. tertia. folio. 174. b. p.

Seruitutes, ex quibus recipitur commodum factio naturæ dicuntur cōtinuæ: alie verò discontinuæ. p. 3. fo. 176. b. b.

Seruitus mortis æquiparatur. p. 4. fo. 11. a. a.

Septem partitarum.

Seruitus quid & quotuplex sit. p. 4. fo. 54. b. * 1.

Seruitutes vrbanae, vel rusticae an possint hypothecari. p. 5. fo. 83. a. d.

SERVVS rectè hæres institui potest à dño non habente filios, & si nō fiat mentio manumissionis consequitur tñ libertatem. p. 6. fo. 13. b. * 1.

Limita nisi sit ei concessa libertas ex sub conditione. ibid. b.

Limita etiam nisi sit institutus à domina de qua erat suspicio adulterij. ibidem. c. & d.

Seruus non potest sine licentia domini ordinari, & si de facto ordinatus non amittit ius, si autem dominus sciat, nec contradicat, liber erit. p. 1. fo. 56. b. * 3.

Seruus qui domino sciente cum libera contraxit efficitur liber. p. 4. folio. 57. b. * 1.

Seruus qui domino sciente ad sacros ordines promotus est efficitur liber: si autem dominus ignorabat reuocatur in seruitutem intra annum. ibidem. * 2.

Seruus obligatur naturaliter in his omnibus in quibus homo liber obligatur naturaliter, & ciuilitate. p. 5. fo. 74. a. f.

Seruus communis potest institui ab vno dominorum hæres necessarius & consequi libertatem inuito altero domino. p. 6. fo. 20. b. * 2.

Seruus hæres institutus postea venditus à testatore non consequitur libertatem: sed ipse emptor hæreditatem consequetur. p. 6. fo. 21. a. * 2.

Seruus communis potest manumitti ab vno ex dominis, alijs inuitis, soluto pretio cæterarum partium. p. 4. fo. 56. b. * 2. & r.

Seruus tenetur domino obedire & pro eius morte, vel offensa vitanda mori. p. 4. fo. 55. b. * 1.

Famuli tamen cum sint liberi non tenentur mori pro dominis. ibid. g.

Seruus qui aliquem occidit defendendo dominum suum nulla poena plectitur. p. 4. fo. 55. b. l.

Item si dominus eum occidere minatur, nisi suā vxorem occidat. ibid.

Seruus potius debet obedire mandato domini, quam vxori, eo tempore ab eo petenti debitum: nisi de eius fornicatione dubitat. p. 4. folio. 55. b. * 1.

Seruus non debet à domino malè tractari, nec occidi nisi repertus cum filia, vel vxorem in adulterio. p. 4. fo. 55. b. * 2. & r. & s.

Seruus de iure ciuili non patitur iniuriam. ibidem. p.

Seruus non dicitur viuere: ideo tenetur præferre salutem domini salutem propriæ. p. 4. fo. 55. a. b.

Seruus domini infidelis, si se Christianum facit, liberatur à seruitute. p. 4. fo. 56. a. i.

Limita tamen si dominus cum eo ad fidem conuertitur. ibidem.

Seruus si contraxit matrimonium cum libera putans eam esse liberam, non potest ab ea discedere. p. 4. fo. 16. a. col. i. in prin.

Seruo languido si negantur alimenta eo ipso eripitur in libertatem. p. 4. folio. 55. b. q.

Seruus quibus de causis possit eripi in libertatem. p. 4. folio. 57. a. * 1. & 2. & 4. sequentibus.

Seruus non potest supplicare principi nisi in causa occisi domini sui, vel in casibus in quibus potest esse in iudicio. p. 3. fo. 151. a. * 2.

Seruus in quibus causis potest agere in iudicio. p. 3. fo. 54. a. * 2.

Seruus venditus, vt ad certum tempus manumittatur, efficitur liber, si illo tempore non fuerit manumissus. p. 5. fo. 26. a. * 1.

Seruum fidelem nullus infidelis tenere potest. p. 4. fo. 56. a. * 2.

Seruum Iudæum Christianus bene potest emere. ibidem. g.

Item, & Christianum potest. ibidem.

Seruum alterius corrumpens: vt deterioretur tenetur domino ad damnum deteriorationis duplicatum. p. 7. fo. 55. a. * 4.

Seruus venditus sub conditione ne vnquam fiat liber: quibus ex causis possit ad libertatem peruenire. p. 5. fo. 26. b. * 1.

Seruus an possit propria autoritate occidere occisorem domini sui. p. 5. fo. 26. b. h.

Seruus qui quid acquirit, acquirit domino. p. 4. fo. 56. a. * 1.

Seruus si vendidit rem dominicam iacente hæreditate rescinditur venditio. p. 5. fo. 33. b. * 1.

Serui non sunt capaces legitimacionis. p. 4. fo. 43. b. b.

Seruus potest ex delicto, ex quo poena apponitur corporalis, accusari: de poena autem pecuniaria nequaquam. p. 7. fo. 55. b. * 1. & g.

Seruorum natura est furari. p. 5. fo. 26. b. b.

Seruus si alicui legatus sit: vt ei seruiat intelligitur testator tantum ad vitam legatarij donasse: & non in perpetuum. p. 6. fo. 75. b. * 1.

Seruus non debet iniungi per sacerdotis poenitentia qua reddantur dominis suis inuites. p. 4. fo. 15. a. c.

Seruus si ad domum minoris fugiat non tenetur minor: sed eius administrator qui consentit. p. 7. fo. 54. b. * 2.

Seruus infirmus abiectus à domino vt pro derelicto habitus, efficitur liber. p. 3. fo. 164. b. * 3.

Seruus domino præsentem si decennio, aut eo absente per viginti annos pro libero se gessit præscribit libertatem. p. 3. fo. 170. * 1.

Seruus bona siæc se gessit pro libero tempore mortis non potest de

eius statu moueri quæstio: nisi infra quinquennium. ibid. * 3.

Seruus fugitiuus qualiter debeat per dominum requiri. p. 7. fo. 54. b. * 1.

Seruus fugitiuus facit furtum sui, & ideo domino eum petenti non obstat temporis præscriptio, nisi triginta annis fuit in fuga. par. 7. folio. 54. a. * 2.

Seruus consecratus, & ordinatus restituitur nihilominus domino suo quia deliquit permittendo se ordinari. ibidem. i.

Seruus tenetur adiuuare dominū, aut eius vxorem, vel filios cum alius vult percutere, aut occidere quem eorum. p. 7. fo. 32. * 3.

SEVERITAS nimia culpæ annumeratur. p. 2. fo. 19. b. e.

S coniuñctio regulariter inducit conditionem. p. 4. folio. 14. a. a. & p. 6. folio. 21. b. i.

SIMPLICITAS duplex. p. 2. fo. 43. a. a.

SIGILLVM est quod verificat literam Regis. p. 3. fo. 87. b. d.

Sigillum est de substantia instrumenti. p. 3. fo. 88. b. c.

Sigillo quæ instrumenta soleant hodie confirmari. par. 3. folio. 88. b. * 1. 2. & 3.

Sigillum est signum alicuius in metallo, vel petra sculptum ad literas sigillandas, & fuit inuentum, vt loco testis in literis poneretur. par. 3. folio. 127. a. * 1.

Sigillum Papæ non facit scripturam authenticam, nisi ad sit subscriptio. ibidem. b.

Sigillator Regis tantum debet habere pro sigillo, sicut Regis notarius pro scriptura. p. 3. fo. 128. a. * 1.

Sigillatores in cancellaria de manu Regis ponuntur. p. 3. fo. 127. b. * 1.

Sigillatores quid debeant iurare, & obseruare. ibid. * 2. & 3.

SIMONIA quo respectu dicitur enorme crimen. p. 1. fo. 42. b. a.

Simonia dicitur hæresis. i. q. 1. & potest puniri per iudicem secularem laica sententia ab ecclesiastico. p. 1. fo. 69. a. c.

SOCIETAS dolo socij contracta non valet. p. 5. fo. 56. b. * 2.

Societas si simpliciter contracta est, sine rerum expressione lucra diuiduntur æqualiter. p. 5. fo. 57. a. * 1.

Societas simpliciter contracta restringitur ad actus quæstuarios. ibid. e.

Societas nō potest super futura successione alterius coiri. p. 5. fo. 58. a. * 1.

Societas quibus modis soluitur. ibid. * 2. & d. & fo. 29. * 1.

Societas vt transeat in hæredem pacto effici non potest. ibid. c.

Tamen in quatuor casibus hoc limitatur. ibidem.

Societas quid sit. p. 5. fo. 55. b. * 2. & c.

Societas super quibus rebus possit fieri. p. 5. fo. 57. a. * 1. & 2.

Societas si non appareat quæ sit contracta intelligitur secundū consuetudinem regionis, vel si sint mercatores secundum morem mercatorum. p. 5. fo. 56. a. f.

Societas contrahi non potest cum pupillo. p. 5. fo. 55. b. b.

Si verò per procuratores patris pupilli fuit continuata societas, obligatur pupillus. p. 5. fo. 55. b. h. in fine.

Societas leonina quæ dicitur. p. 5. fo. 56. b. d.

Societas cum incerta persona contrahi non potest. p. 5. fo. 55. b. f.

Societas si simpliciter contrahatur omnium bonorum, tam pretia quæ futura veniunt communicanda. p. 5. fo. 56. a. d.

Societati fraudulenter renuntians propter aliquod lucrum quod sperat habere, non propterea liberatur: sed communicare tenetur. par. 5. folio. 59. a. * 2. & f.

Societate contracta omnium bonorum præsentium, & futurorum, etiam castrense peculium venit communicandum. p. 5. fo. 56. b. * 3.

Societate durante non licet quicquam minuire de immisso, nec de lucro. p. 5. fo. 55. b. e.

In societate non veniunt communicanda lucra personalia. p. 5. fo. 56. a. i.

In societate generali non attenditur an vnus plus lucretur, quam alius, vel plus expendat. p. 5. fo. 57. a.

Et ideo filia vnus debet dotari de communibus bonis. ibid.

Socius si quid capit de communibus bonis socijs non præsumitur fur: ideo non tenetur furti. p. 5. fo. 60. b. * 1.

Limita tamen nisi faciat in re communi vltra quā ei liceat facere. ibid. f.

Socius si dolo damnum dedit illud non compensatur cum lucris. p. 5. fo. 57. b. b.

Et ideo mercatores tenentur fidem facere de damno, quod receperunt, ijs quorum socij sunt. ibid.

Sed an in hoc casu eorum libris credatur? ibidem.

Socius qui tenet bona societatis tenet si soluat vni ex socijs, nec cæteris fit soluendo, ille qui partem recepit tenetur communicare alijs. p. 5. folio. 60. a. * 1.

Socius si commisit crimen propter quod domus communis debeat destrui, alter soluendo pretium domus pro parte liberabit eam à dirupitione. p. 4. fo. 57. a. col. i. in prin.

Socius si communi nomine de suo reficit rem communem præiua denuntiatione socijs facta tenentur conlocij partes expensarum vsquo ad quatuor menses si soluerit: alias res efficitur rescindens. par. tertia. folio. 186. b. * 1.

Index materiarum

Socius quibus ex causis potest ante tempus societati renuntiare. par. 5. folio. 59. b. * 2.
 Socij si conueniant inter se, vt alter maius lucrum, & minus damnum habeat, valet tale pactum. p. 5. folio. 56. b. * 1.
 Sociorum si alter ponit capitale, alter operas, & industriam, & capitale perdat, proindeque dissoluatur, an ille qui operas ponit teneatur ad dimidiam capitalis. p. 5. folio. 58. b. b. per duas columnas.
 Socij vnus negotiationis exerceat in diuersis locis, inuitores inuicē videntur. p. 5. folio. 56. a. e.
SODOMITA vnde dicitur, & quæ huius criminis poena. par. 7. folio. 72. b. * 1.
 Sodomiticum crimen an sit poena capitis puniendum in mulieribus quæ inter se coeunt naturæ ordinem pervertunt sibi que inuicem loco viri sunt. p. 7. folio. 72. b. c. per totum.
SOLARIEGOS qui dicantur. p. 4. folio. 61. b. * 3.
SOLV I an possit ei qui non potest petere. p. 5. folio. 99. a. h.
 Solui an possit filiofamilias in aduentibus sine patre. p. 5. folio. 99. a. h.
 Qui soluit pro carcerato, non videtur soluere animo donandi sed repetendi. p. 3. folio. 69. a. b.
 Soluens conditionale debitum ante conditionis euentum: potest repetere, si talis est conditio quæ potest existeret, vel non. p. 5. folio. 105. a. * 2.
 Soluens ei, cui pluribus debitis strictus est, sine debiti expressione, in omnia debita æqualiter soluitur. p. 5. folio. 100. a. * 2.
 De iure tamen communi, hoc procedit, quando nullum debitum erat antiquius altero: nam solutio cedit in causam antiquiorem. ibid. b. a.
 Soluens scienter indebitum, donare videtur, nec potest repetere, nisi sit minor viginti quinque annorum. Dubitans tamen an aliquam pecuniam debeat, si eam soluat, probato errore eam recuperat. p. 5. folio. 104. b. * 3.
 Soluens indebitum per sententiam non potest repetere, propter auctoritatem rei iudicate, nisi probet falsis instrumentis, vel allegationibus fuisse latam. p. 5. folio. 105. b. * 1.
 Vel si non impugnaret sententiam: sed prætenderet, quæ causa ex qua lata fuit sententia deuenit ad non causam. ibid. a.
 Soluere vnus pro alio quanto tempore liceat. p. 5. folio. 98. a. b.
SOLVITIO est illud quod datur ei cui aliquid debetur, quitatio autem dicitur, quando habens potestatem liberandi, promittit nunquam debitum petere. p. 5. folio. 97. b. * 1.
 Solutio qualiter debeat fieri minori, aut pupillo. p. 5. folio. 98. a. * & k.
 Solutio est facienda in termino à partibus prefixo etiam si debitor non interpellat debitorem. p. 5. folio. 99. b. * 1.
 Solutio depositi prior est, quam personalium debitorum etiam anteriorum. p. 5. folio. 101. a. * 1.
 Item etiam maleficij, damni dati in re aliena. ibid. * 1.
 Solutio debet fieri habenti potestatem eam recipiendi. p. 5. folio. 97. b. * 3.
 Solutio facta minori cum auctoritate tutoris non restituitur. p. 5. folio. 98. b. b.
 Solutio cui prius debeat fieri, quando sunt plures creditores æquales. p. 5. folio. 100. b. * 1. & d. & f.
 Solutio potest fieri procuratori generali bonorum omnium, vel negotiorum gestor. p. 5. folio. 98. b. * 1.
 Solutio facta per errorem repetitur. p. 5. folio. 104. b. * 1. & b.
 Solutionem factam per errorem & indebitè vter probare debeat, debitor, an creditor. p. 5. folio. 104. b. * 2.
 Solutionem duplicem qui recipit eiusdem debiti tenetur crimine stellationatus. p. 7. folio. 27. b. 1.
 Solutione eius quod tibi debeo mada tuo, alteri facta liberatus sum. p. 5. folio. 99. a. * 1.
SOLONIS Apophthegma. p. 2. folio. 13. b. g.
SOLVTVM legatum ex testamento inualido relictum heres repetere non potest, etiam si prætendat iuris ignorantiam. p. 5. folio. 105. a. 1.
 Solutum indebitè potest repeti cum fructibus. p. 5. folio. 106. b. * 1.
 Solutum ob turpem causam debet restitui. p. 5. folio. 107. b. * 3. & fol. seq. a. * 2. & f.
 Solutum per executorem testamenti legataris repetit qui succedit defuncto, si postea apparet testamentum fuisse nullum. p. 5. folio. 107. a. * 1.
SOLVM alterius sterile & desertum an quis possit intrare propria auctoritate & illud laborare. p. 3. folio. 165. a. col. 1. in princ.
 In solo alieno qui edificat, vel serit malefide, perdit opus, nec potest repetere expensas. p. 3. folio. 163. a. * 1. & 2.
SPADO quis sit. p. 4. folio. 8. a. g.
 Spado an matrimonium contrahere potest. ibidem.
SPECIALITAS inuoluta cum generalitate non releuant quin literæ dicantur generales. p. 3. folio. 97. b. d.
SPE S quid sit. p. 2. folio. 13. a. * 1. & folio. 33. * 1.
 Spei subiectum est beatus aeterna. ibidem. e.
 Per spei timor humanus abiicitur, auxilia diuina occurrunt, veritatis notitia panditur. p. 2. folio. 33. a. * 2.

SPOLIATVS potest eligere, an agat contra possessorem, vel contra spoliantein. p. 3. folio. 10. a. 1.
SPONSALIA quæ dicantur, & vnde sic dicta sunt. par. 4. folio. 2. b. * 2. & folio. 3. * 1.
 Sponsalia non contrahuntur ante septennium. ibid. b. c.
 Sponsalia quibus signis taciti consensus ratificantur post pubertatem. ibidem. c.
 Sponsalia possunt fieri per stipulationem. p. 4. folio. 3. a. c.
 Sed ad quid agatur ex tali stipulatione, si mulier quæ promissit, contrahere nolit. ibidem.
 Sponsalia transeunt in matrimonium per copulam carnis. p. 4. folio. 3. b. h.
 Et quid si per metum cognouit, vel postea cum alia matrimonium contraxit. ibidem.
 Quid etiam si protestetur sponsus se per coitum matrimonio nolle consentire. ibidem.
 Sponsalia si contrahantur per parentes presentibus filijs, nec contradicentibus (sponsalia tenent. p. 4. folio. 6. a. f.)
 Sponsalia si sint contracta in legitima ætate, recusans matrimonio copulari per censuram ecclesiasticam compellitur. p. 4. folio. 5. a. * 1.
 Sponsalia quibus de causis dissolui possunt. ibid. b. & c. * 2.
 Sponsalia secunda per verba de presenti præferuntur primis de futuro. p. 4. folio. 5. * 1.
 Sponsa si fornicetur cum alio post contracta sponsalia de futuro, & subinde cognoscatur à sponso sponsalia transeunt in matrimonium. p. 4. folio. 5. b. h.
 Sponsus non possit agere contra sponsam de futuro de crimine adulterij, sed tantum actione iniuriarum. p. 4. folio. 2. b. col. 2. in princ.
 Sponsus an possit accusare sponsam durantibus sponsalibus, de adulterio iure mariti. p. 7. folio. 65. a. g.
 Sponsalia largitas quando restituitur. p. 4. folio. 30. a. * 1.
 Sponsalia largitas est quæ datur à sponso sponse & contra liberè sine conditione ante matrimonium. p. 4. folio. 38. a. * 1.
SPVRIVS institutus in maioria cum putaretur esse legitimus an succedat. p. 2. folio. 45. b. col. 2.
 Quid autem si postea legitimatus sit. ibidem.
 Spurijs quomodo liceat aliquid relinquere. p. 6. folio. 14. a. d.
 Spurius quis proprie dicatur. p. 4. folio. 42. a. c.
 Spurius an teneatur alere patrem, vel matrem. p. 4. folio. 53. a. f.
 Spurius per ingressum religionis an dicatur habilitatus ad suscipiendum hæreditatem paternam. p. 1. folio. 55. b. c.
 Spurius vique in decimam generationem ecclesiæ Dei, lege diuina prohibetur intrare. ibidem. b.
 Spurius potest à patre institui cum legitimabitur. p. 6. folio. 19. b. col. 1.
STATVENS legem communem, quam non seruat reddit eam suspectam, quod inutilis sit. p. 1. folio. 9. a. b.
 Statuta poenalia quis possit condere. p. 1. folio. 7. b. c.
 Statuta quomodo debeant seruari, vel reprobari. p. 1. folio. 76. c.
 Statutum per quod liceret occidere animalia in fundo alieno reperta, an valeret. Salice. vult quod sic. p. 7. folio. 61. b. b.
 Statutum si disponit quod contra instrumentum non possint admitti exceptiones nisi solutionis: poterit nihilominus opponi alia exceptio, de qua apparet notoriè ex inspectione instrumenti. p. 5. folio. 75. b. i.
 Statutum loquens de pignore non procedit in hypotheca. p. 5. folio. 82. b. g.
 Statutum propter filios an comprehendat adoptiuos. p. 4. folio. 45. a. c.
 Statutum si fiat Segobizæ quod frumentum extra districtum non possit exportari, an illo statuto ligatur Ciuis Salmanticensis, qui in eo territorio habeat possessiones. p. 1. folio. 8. b. d.
 Statutum quo cauetur quod per tot dies fori nullus audeat emere, priusquam essent emptæ species, vel annonæ pro curialibus non valet, & est contra ius. p. 5. folio. 48. a. c.
 Statutum, vel ordinatio populi non requirit principis consensum: sed sufficit auctoritas proprii magistratus. p. 1. folio. 7. b. c.
 Statutum quod de causis cognoscatur in diebus feriatis introductis in honorem Dei an valeat. p. 3. folio. 12. a. 1.
 Status hominum quid & quotuplex sit. p. 4. folio. 59. a. * 1. & 2.
STERILITAS in fructibus quando dicatur. p. 5. folio. 46. b. c. & d.
 Et quando solutionem conductionis remittat. ibidem.
STILICIDIVM licet cadat in publico iuxta communem consuetudinem: debet tamen fieri sine præiudicio domus vicinæ. p. 3. folio. 184. a. h.
STIPENDIVM totius anni debetur iudicibus Regijs & magistris scholarium etiam si moriantur in principio anni. p. 2. folio. 114. * 3.
 Sed an intelligatur quæ præstatur stipendium per singulos menses. ibi. o.
 Sed an in hoc casu possit seruari per substitutum. ibid. folio. seq. a. d.
STIPVLATIO quotuplex sit. p. 5. folio. 64. a. * 2.
 Stipulatio facti alieni non valet. p. 5. folio. 64. a. * 1.
 De iure tamen ordinariorum tollitur talis rigor. ibid. a.
 Sed quid si omnem diligentiam adhibuit, vt ille tertius faceret, an liberatur. ibidem. b.

Septem partitarum.

Stipulatio recte potest fieri per interpretem. p. 5. folio. 61. a. f.
 Stipulatio in diem mortis quid operetur. p. 5. folio. 64. a. d. per totum.
 Stipulatio inter abentes quibus modis potest fieri. p. 5. folio. 62. b. * 1.
 Stipulatio inter patrem & filium familiaris, vel inter dominum & seruum non efficaciter contrahitur nisi ex castrensi peculio vel quasi. part. 5. folio. 62. b. * 2.
 Stipulatio quid sit. p. 5. folio. 60. b. * 2.
 Stipulatio in hæredes, & contra hæredes transmittitur. p. 5. folio. 65. a. d.
 Stipulatio cur inuenta fuit. p. 5. folio. 61. a. a.
 Stipulatio quibus verbis debet concipi. ibid. * 1.
 Stipulatio de iure ordinariorum non vitatur interuallo temporis. ibidem. g.
 Stipulatio non valet si dico promittis mihi Stichum tu respondes Pamphilum promitto. p. 5. folio. 68. a. * 1.
 Stipulatio an confirmetur annuendo capite. p. 5. folio. 61. b. g.
 Stipulatio potest fieri de quacunque re alienabili, siue extet siue non. p. 5. folio. 66. b. * 2.
 Stipulationem facere non possunt fatui infantes pupilli. & c. partita. 5. folio. 62. a. * 1.
Ex stipulatione procuratoris Regi, vel ex curatoris, aut tutoris, adulto & pupillo acquiritur actio sine cessione. p. 5. folio. 63. b. * 1.
 Item ex stipulatione procuratoris agentis pro redditibus dñi. ibi. * 2.
 In stipulatione quare debeat præcedere interrogatio responsum. p. 5. folio. 61. a. c.
 In stipulatione conditionalium tantum est spes, & ea transmittitur in hæredem. p. 5. folio. 64. b. c.
 Stipulari alteri quæ personæ possint. p. 5. folio. 63. a. * 1.
STVDIA generalia, & vniuersitates vbi fundari debent & quis ordo sit in eis seruandus. p. 2. folio. 114. & 115. per totum.
STVLTVS qui aliquid intelligit in poena fit sapiens. p. 1. folio. 10. a. d.
 Stultus quando ex delicto tenetur. p. 1. folio. 10. a. d. & f.
 Stultus si tacuerit stultitium suam abscondet. p. 2. folio. 11. b. g.
 Stultus sæpe numero loquitur conuenientiora quam sapiens, vt in more & fœcero suo, i Saule & puero suo, in Ysaac & Rebeca. p. 2. folio. 22. b. b.
STVPRATOR filia, vel fororis, vel consanguineæ Regis etiam sine vi poena mortis plectitur. p. 2. folio. 42. b. * 1.
SVBDITI liberati à dominio & potestate Regis, si ipsi ad fidem conuertantur ad fidem Rex verò maneat in infidelitate. p. 4. folio. 56. a. g.
 Subditus an teneatur præferre salutem domini suæ proprietæ. part. 2. folio. 65. a. g.
 Subditi quibus in rebus superioribus parere teneantur, & in quibus non. p. 2. folio. 38. b. a. & 41. b. e.
 Subditi an excusentur dicendo alios esse magis idoneos. ibid. b.
 Subditi qualiter regem custodire debeant. p. 2. folio. 42. a. * 1.
 Subditi quando grauari possint vt suis sumptibus ad exercitum vadant. p. 2. folio. 60. b. col. 1. in princ.
 Subditi tenentur portare victualia ad exercitum Regis etiam extra regnum. p. 2. folio. 67. a. d.
 Subditi conditoris legum ligantur eius legibus. p. 1. folio. 8. b. col. 1. * 1.
 Subditi dicuntur vasalli ratione iurisdictionis, licet non ratione feudi. p. 4. folio. 61. b. f.
 Subditos qui male tractant priuantur feudo. p. 2. folio. 40. b. a.
SVBHASTATIO an expresse requiratur in venditione prædij minoris. p. 3. folio. 102. b. b.
 Qui in subhastatione affirmat plus sibi dari, quam re vera datur, vt sic alliciat emptores puniuntur crimine stellationatus. p. 2. folio. 103. b. c.
SVBLIMITAS peccantur grauiora facit vitia. p. 1. folio. 9. a. f.
SVBTILITAS rationis ciuilis non potest absorbere veritatem naturalis rationis. p. 1. folio. 7. a. col. 1. in princ.
SVBSTITVTIO directa in codicillis facta non valet. p. 6. folio. 15. a. * 2.
 Ex substitutione vulgari admittitur an excludat eum qui venit per ius adeundi transmissum. p. 6. folio. 24. a. a. in princ.
 Substitutio vulgaris facta duobus copulatiue, an habeat locum in persona vnus, vel intelligatur in persona vtriusque. p. 6. folio. 26. a. b.
 Substitutio potest fieri non solum in hæreditatibus sed etiam in legatis. p. 6. folio. 27. a. a.
 Substitutio dicitur secundus gradus, vel tertius omnium eorum, qui in locum institutorum deficientium, vel non aduentium instituantur. ibidem. b. & c. * 1.
 Substitutio cum dicatur conditionalis institutio, si filius substituat vulgari, vel compendiose, & à primo gradu sit præteritus, an videatur institutus reiecta conditione, in qua fuit facta substitutio, & videatur quod sit. p. 6. folio. 25. a. a.
 Substitutio vulgaris vbi que fit cum dictione taxatiua non continet tacitam pupillarem. p. 6. folio. 29. b. b.
 Idem est quando prohibitus succedere testatori datur substitutus. ibid.
 Substitutio compendiosa qualiter fit, & quas vires habeat. parti. 6. folio. 32. a. * 1. & h.

Substitutio compendiosa verbis directis facta ob causam, interdum tra hitur ad fideicommissariam. p. 6. folio. 33. a. g.
 Substitutio compendiosa si iungatur cum reciproca an continebit substitutionem pupillarem in persona pupilli. p. 6. folio. 29. a. f.
 Substitutio compendiosa verbis directis facta à milite filio impuberi, post pubertatem valet vt directa militaris, & substitutus succedit excluda matre etiam à legitima filij. p. 6. folio. 32. b. h.
 Substitutio exemplaris quibus modis fit, & quomodo euanescit. p. 6. folio. 31. b. * 1. & folio. 32. a. a.
 Substitutio vulgaris, si hæres non erit comprehendit non tantum casum voluntatis sed etiam casum impotentie. p. 6. folio. 27. b. b.
 Substitutio vulgaris expirat adita hæreditate per substitutum. p. 6. folio. 28. a. * 1.
 In substitutione vulgari expressa continet tacita pupillaris. p. 6. folio. 29. a. d.
 Est tamen dubia talis tacita pupillaris matre extante in medio. ibid.
 Substitutio vulgaris dicitur: quia à quolibet de vulgo fieri potest. parti. 6. folio. 27. a. c.
 Substitutio vulgaris quomodo solet fieri. p. 6. folio. 27. a. * 2. & g.
 Substitutio breuiloqua est tantum species substitutionis contra glossam in c. Raynuntinus. de testa. ibid.
 Substitutio breuiloqua qualiter fit. p. 6. folio. 83. b. * 1.
 Substitutio fideicommissaria qualiter fit. p. 6. folio. 34. a. * 1.
 Substitutio pupillaris expressa si expiret per filij emancipationem, an etiam tunc extingatur tacita vulgaris. p. 6. folio. 27. b. d.
 Substitutio pupillaris quæ admodum debeat fieri. p. 6. folio. 28. a. * 2.
 Substitutio pupillaris an sit hæc (si filius meus ad suam tutelam non venerit, talis sit mihi hæres). ibid. b. d.
 Per substitutionem pupillarem succeditur pupillo in omnibus bonis ei vnde cum quæ sitis. p. 6. folio. 29. b. * 2. & l. per totum.
 Substitutio pupillaris est testamētum pupilli. p. 6. folio. 30. a. col. 1. in princ.
 Substitutio pupillaris expressa excludit matrem pupilli etiam quoad legitimam. ibidem. a.
 Sed hoc iniustum asserit Archidiano. & procedere dicit iure fori non iure policum repugnet æquitati naturali. ibid.
 Substitutio pupillaris quibus modis expirat. p. 6. folio. 31. a. * 1.
 Substitutio pupillaris euanescit pupillo repudiante paternam hæreditatem contra. l. pater. ff. de priuilegiis. credito. ibid. l. c.
 Item agnatione posthumi, eo quod rumpitur paternum testamentum. ibidem. b. b.
 Item si pupillus moriatur viuo testatore. ibidem.
 Substitutus quibus modis excludatur. p. 6. folio. 24. per totum.
 Substitutus per fideicommissum si decedat, antequam grauatus an trāsmittat ius petendi fideicommissum ad hæredem. ibid. b. c.
 Substitutus statim admittitur quod hæres repudiat. p. 6. folio. 27. b. c.
 Substitutus excludit patrem moriente filio ante aditam hæreditatē. ibidem.
 Substitutus exheredati, cui pater reliquit legatum, à testatore grauari non potest, licet pater ipsum exheredatum grauare possit. par. 6. folio. 57. a. c.
 Verbum (substitutio) in substitutione compendiosa quid operetur. p. 6. folio. 33. a. h. per totum.
 Substituere pupillariter filio exheredato pater potest. p. 6. folio. 29. b. * 1.
 Idem est de doctoribus regentibus & aduocatis. ibidem. c.
 Substituere pupillariter non potest mater, cum non habeat filiū in potestate. ibidem. h.
 Quid autem si pater sit monachus an possit filijs substituere pupillariter. ibidem.
 Substituere filio pupillariter non potest pater hæreticus. p. 6. folio. 28. b. a.
 Substituere pupillariter potest arrogans arrogato in quarta bonorum. p. 6. folio. 30. b. * 1.
 Idem est si esset adoptio, ex qua filius transfertur in potestatem adoptantis. ibidem. d.
 Substituere potest miles directo etiam post aditam hæreditatem. par. 6. folio. 33. a. e.
 Substitutus coheredi qualiter succedit instituto. p. 6. folio. 30. b. h. p.
 Substituere exemplariter potest mater filijs suis bastardis non tamen natis ex damnato coitu. p. 6. folio. 31. b. e.
 In substituendo exemplariter si concurrant mater, vel auus materius quis præferatur. ibidem.
 Quid si mater & pater ambo substituerint qualiter, & in quibus bonis succedent. ibidem.
 Substitui exemplariter an possit filio exheredato; videtur quod non. ibidem. f.
SVCCEDENS in locum primogeniti sine mendacio se dicere potest.

Index materiarum

primogenitum p. 2 fo. 46 b. col. i. in prin. Ad successorem fratris mortui ab intestato qui vocatur p. 6 fo. 91. a. De ordine succedentium ab intestato vide. p. 6 fo. 94. 95. 96. S V C E S S O R regni tenetur ad legata & debita p. 2 fo. 49. a. 1. Suffragia an plus profint diuiti quam pauperi si sunt in eodem gradu meriti. p. 1 fo. 26. b. b. S u i t a s tollitur per dationem substituti vulgaris. p. 6 fo. 44. a. f. S V M M A T I M proprie quid significet. p. 4 fo. 53. b. b. S V M P T V S & expensa vitales an compensentur cum fructibus perceptis. p. 3 fo. 163. a. a. Sumptus belli quando spectent ad populum. p. 2 fo. 70. a. b. Sumptus funeris aestimantur pro facultatibus, & dignitate defuncti. p. 1 fo. 108. b. k. Sumptus vestium lugubrium familiae defuncti dicitur etiam sumptus funeris, & an debeant deduci de quinta legata. ibid. k. ad finem. S V P P L E M E N T V M fit dupliciter vere. c. per accessionem quantitatis ad quantitatem vel speciei ad quantitatem. p. 6 fo. 25. a. a in medio. Ad supplementum potest agere filius cui minus relictum est legitima, & prohibitus est quid ultra petere. p. 6 fo. 55. a. a. Supplementi petitio durat triginta annis quo tempore elapso excluditur haeres. ibidem. Supplementi petitio an spectet tam ad heredes institutos, quam ad legatarios. ibidem. & b. S V P P L I C A T I O qualiter fit facienda principi, & in quibus casibus. p. 3 fo. 151. b. 1. n. & d. Supplicatio Regi porrecta ad legitimum quid debeat continere. p. 4 fo. 43. a. b. & c. S V P E R B I A vicina solet esse potentibus, & poenae semper in rebus affluentibus datio sociatur. p. 3 fo. 84. a. d. S V R D I sunt omnes habitantes prope paradisum terrestrem (vt ait Bald.) propter strepitum aquarum inde decurrentium. p. 5 fo. 61. b. d. S V S P E C T V S tutor reuocatus a tutela, vt suspectus, propter dolum est infamis. p. 7 fo. 111. b. 1. 3. Suspectus tutor quis dicatur. p. 7 fo. 111. a. 2. Suspecti tutoris accusatio competit cuilibet de populo. p. 7 fo. 111. b. 1. In suspecti tutoris accusatione non est necesse ponere causam. ibid. i. Suspectum tutorem potest iudex nemine accusante remouere. ibid. 1. S V S P I C A N S aliquid de vxoris adulterio tertio protelatur, quod cum eius vxore non loquatur, quod si postea inuenierit poterit postea occidere. p. 7 fo. 68. b. 2. S V S P E N S I O est quaedam censura ecclesiastica, qua interdicit aliquod officium, vel exercitium competens certae personae ecclesiasticae aliquando a iure, aliquando a iudice prolata. p. 1 fo. 86. b. l. S V T O R, lator, institor tenetur de pannorum deterioratione sua culpa eueniente. p. 5 fo. 42. b. 1. S Y M B O L V M apostolorum instinctu diuino compositum fuit. p. 1 fo. 14. b. d. Symbolum vnde dicatur. p. 1 fo. 14. b. f. S Y N A G O G A quid sit. p. 7 fo. 75. a. 2. S Y N D I C V S conuentus, capituli, concilij vel vniuersitatis conueniri debet pro debitis: non autem singulares personae. p. 3 fo. 6. a. 2. Sed an possint capi consules & rectores vniuersitatis pro debito. ibid. i. Syndicatores quae negotia possint expedire. p. 3 fo. 21. a. c. d. S Y N O D V S est de lege dioecesana. p. 1 fo. 103. a. f. Synodus proprie dicitur, quam facit episcopus, licet aliquando sumat pro concilio generali. p. 1 fo. 38. a. g. Synodus etiam pro ciuilibus negotijs potest celebrari. ibidem. Ad synodum qui teneantur venire. ibid. h. Synodalis monitio habetur pro trina monitione. p. 1 fo. 65. b. b.

T. **A B E L L I O** quarum rerum debeat esse peritus. p. 3 fo. 122. a. 1. Tabellio non tenetur scire leges, licet contrarium voluerit speculat. ibid. k. Tabelliones qui non sunt in matricula ordinata non possunt conficere instrumenta. ibid. m. Tabellio laicus super spiritualibus an possit conficere instrumenta. p. 3 fo. 122. b. b. Tabelliones a quo possunt creari. ibid. 1. Tabelliones qualiter debeant examinari, & iurare. ibid. 2. & fo. 123. a. d. Tabelliones quid obseruare debeant. p. 3 fo. 123. a. 1. & h. per totum. Tabellio non debet scribere nomina hominum, vel locorum per abbreviaturas. ibid. b. 2. Tabellionis imperitia quando vitatur instrumentum, ipse tenetur ad damnum, & interesse partis. p. 3 fo. 125. a. b. Tabellio debet apponere scripturae tenorem in registro: vt per registri

fidem scripturae perditae recuperentur. ibid. 1. Tabellio nihil potest scribere nisi rogatus a partibus. p. 3 fo. 125. b. a. Tabellio quae nam instrumenta possit conficere sine iudicis mandato. ibidem. 1. Tabellio quid capere debeat salarij pro confectioe instrumentorum: ibidem. fo. seq. per totum. Tabelliones cancelariae ad minus debent habere in bonis. 20. mille morapetinos. p. 2 fo. 23. b. e. Tabelliones Regis quales esse debeant. ibid. 1. Tabelliones ad minus. 18. annos debent habere completos. ibid. h. Tabelliones curiae regalis. 24. annos habere debent. ibidem. Tabelliones non possunt recipere, etiam ab sponte donantibus ultra salarium taxatum. ibidem. k. T A C E R E nosse, quam loqui difficilius est. p. 2 fo. 11. b. e. T A C I T V S consensus populi ex quibus colligitur. p. 1 fo. 114. g. T A C E N S an assentire videatur. p. 7 fo. 101. a. i. T A C I T V R N I T A S habetur pro consensu. p. 4 fo. 45. a. e. T A V R O S in publicum agitados exhibere an iuste liceat, & an peccent qui talibus ludis interstunt. p. 1 fo. 49. b. b. T E M P E R A M E N T V M optimum fit ex duobus contrarijs. p. 1 fo. 9. b. i. T E M P E R A N T I A quid sit. p. 2 fo. 13. b. c. T E M P V S centum annorum an dicatur immemorabile. partita. 3. fo. 176. b. d. T E R R A S infidelium licet tuto occupare autoritate papae. parti. 4. fo. 56. a. i. T E S T A M E N T V M validum est in quo solus princeps est testis. p. 6 fo. 4. a. 1. Testamentum factum in terris infidelium valet secundum ius gentium, quod praesumitur ibi vigere. p. 6 fo. 4. b. a. Testamentum factum inter liberos an videatur etiam habere clausulam derogatoriam ad praecedentia testamenta sicut ad sequentia. part. 6. fo. 10. 5. a. a. Testamentum quid & quotuplex sit. p. 6 fo. 2. a. 1. Testamentum in scriptis qualiter debeat fieri. p. 6 fo. 3. a. 1. & c. Testamentum conditum inter liberos semper praesumitur habere clausulam quod valeat omni meliori modo quo potest. par. 6. fo. 10. 4. b. f. in fine. Testamentum factum inter liberos qualiter renocari possit. ibid. 1. Testamentum nuncupatiuum quando fit sine tabellone sufficiens quinque testes, si vero coram tabellone tres sufficiunt. p. 6 fo. 2. b. a. Testamentum imperfectum propter defectum testium an possit per principem confirmari. ibidem. In testamento nuncupatiuum factum iuxta legem ordinariorum, an requiratur testatoris subscriptio. p. 6 fo. 3. b. a. In testamento confectioe non debet testator conuerti ad alios aetate extraneos. ibidem. 1. Testamentum infirmatur capitis diminutione. p. 6 fo. 7. b. 1. Hodie tamen per legem Tauri non infirmabitur. ibid. g. Testamentum infirmatur posthumiagnatione, arrogatione, & adoptione. p. 6 fo. 8. a. 1. Testamentum secundum qualiter rumpit primum. ibid. 2. Testamentum factum a furioso praesumitur in dubio factum tempore furoris: nisi contrarium probetur. p. 6 fo. 6. a. b. Testamentum factum antequam quis fiat infestabilis an valeat. ibid. e. Testamentum inter liberos factum nullo iure reperitur quod habeat vim clausulae derogatoriae ad praecedentia. p. 6 fo. 9. a. b. Testamentum infirmatur si testator consulto frangit cartam, vel cordulam, vel radat signum notarij. p. 6 fo. 9. b. 1. Testamentum secundum debet esse perfectum vt rumpat primum. p. 6 fo. 9. a. 1. Testamentum potest scribi in pargameno, papyro, vel tabulis etiam cera, vel alia re, in qua scribi possit. p. 6 fo. 5. b. 1. Testamentum in quo filius est institutus sub conditione casuali vel mixta & in cuius defectum non est exhaereditatus, an sit nullum, vel teneat reiecta conditione. p. 6 fo. 13. a. f. Testamentum in scriptis an necessario requiratur, quod fiat coram tabellione. p. 6 fo. 3. a. a. Testamentum in quo testator voluntatem suam expressit coram testibus, & nihilominus de ea fecit scripturam, an dicatur in scriptis, vel nuncupatiuum. ibid. f. Testamentum prius factum an rumpatur per ingressum religionis. p. 6 fo. 8. a. h. Testamentum primum qualiter non possit rumpi per secundum. ibid. fo. 8. b. 1. & fo. 9. a. b. Testamentum peregrini tenet cum duobus testibus. p. 6 fo. 10. b. i. Testamento rupto per sententiam transiit in re iudicata, haereditas in restitutione remanet nulla, & succedit veniens ab intestato. p. 6 fo. 55. a. 1.

Septem partitarum.

Testamenta aperiiri quae personae petere possint. p. 6 fo. 11. 1. 3. Testamentum prius quam aperiatur debet consistere de morte testatoris. p. 6 fo. 11. b. b. Testamentum quomodo debeat aperiiri & coram quibus. ibid. 2. & fo. 11. b. c. per totum. Testamentum quale possit facere ij qui damnati sunt ad mortem. p. 7 fo. 93. a. i. per totum. Testamentum ad pias causas nutu factum valet. p. 6 fo. 14. b. a. Testamento facto sine scriptis iudex debet recipere dicta testium qui interfuerunt, & valebit eorum dicta, tanquam si testamentum esset in scriptis. p. 6 fo. 11. a. 1. Testamenti permittendi quae fuerit causa. p. 6 fo. 12. a. d. Testamenti copia debet dari haeredi, legatario vero tantum sui legati si ne die & anno. p. 6 fo. 12. b. 1. Testamenti instrumenta hodie confici debent per tabellionem numeri seu concilij. p. 6 fo. 16. a. b. Testamentum eius, qui se occidit annullatur. p. 7 fo. 12. a. n. Testatio ois praesumitur prudens & ita debet coeclaturari. p. 6 fo. 2. a. a. Testator quibus verbis potest heredem instituire. p. 6 fo. 14. a. 2. Testator in quibus casibus potest committere testamenti sui factionem in arbitrio alterius. p. 6 fo. 15. b. g. per totum. Sed an talis cui commissa est talis facultas possit addere ad relictu factu ad testatore certe quantitates. p. 6 fo. 16. a. d. Testator potest in quot partes voluerit diuidere hereditatem suam: coeterum diuiditur haereditas in duodecim. p. 6 fo. 18. b. 1. Testator si habens filiu spurium instituat vxorem, & roget illa restituere quibus velit, & ipsa instituat dictu spurium, an per hoc videat accedendo data tacite fidei testatoris. Bart. dicit quod non. p. 6 fo. 51. b. col. i. in prin. Testator an possit obligare res haereditas. p. 6 fo. 59. a. e. Testator qualiter possit legare, vide in dicto legatum. Testator quibus de causis prohibere potest ne aperiatur testamenta vsq; ad certum tempus. p. 6 fo. 12. b. 2. Testator si palam relinquit filio spurio an haereditas applicet fisco, vel remaneat apud quos haereditas iure deueniatur. p. 6 fo. 51. b. a. Testator qui infirmitate iam loquellā perdidit non potest heredem signis instituire, nisi propria manu scribat nomen haereditas. p. 6 fo. 6. a. h. Testator si dixit coram septem testibus quod nolebat primum testamentum valere, an ex hoc irritabitur. p. 6 fo. 8. a. i. Testator qui irrationabilia iubet arguitur furoris, nisi contrarium probetur. p. 6 fo. 2. a. e. Testatori an credatur circa causam ab eo insertam cur aliquid faciat. p. 6 fo. 8. b. b. Testatorem qui prohibuit testari perdit ius quod erat habiturus ex bonis testatoris. p. 6 fo. 9. b. 3. Et ultra dictam poenam puniatur extraordinarie, & si violentia interuenit poena ordinaria. p. 6 fo. 10. a. 2. & 1. Testatorem qui prohibuit relinquere Titio quid, soluet duplicatu eius quod erat habiturus. ibid. fo. 10. b. 2. Testari potest quis inter liberos solū cum duobus testibus. p. 6 fo. 4. a. 3. Testari quae personae possint & quae non. p. 6 fo. 5. b. 2. & fo. 6. b. 1. & per totam paginam. Testari qualiter possint milites in castris. p. 6 fo. 3. b. 2. Testandi ius habens principis licentia secundum ius commune debet testari. p. 6 fo. 4. a. 1. & f. Testandi licentia debet inesse testatori tempore testamenti. p. 6 fo. 19. b. col. i. in prin. Testator qui iussit bona sua distribuiri, intelligit in paupes. p. 2 fo. 44. a. d. Testator si legauit alicui fructus fundi, an intelligatur vsufructum legasse, vel tantum fructus illius anni: & videtur quod vsufructum legauerit. p. 3 fo. 177. b. a. T E R R I O R I V M regis est, vbi cunq; rex est irruens in hostes. p. 2 fo. 129. a. e. T E S T I S vnus asserens maritum esse mortuū, an sufficiat: vt mulier possit alteri nubere. p. 4 fo. 124. b. a. Testis qui falsum iurat qualiter puniatur cum in criminalibus tum in ciuilibus. p. 3 fo. 62. b. 2. Testis si recipiat pretium, vt dicat verum testimonium tenebitur poena falsi. p. 7 fo. 26. a. m. Testis vnus de propinquioribus consanguineis qualiter impediatur matrimonium. p. 4 fo. 26. b. 1. & ibid. c. Testis examinari potest per arbitros. p. 3 fo. 82. b. 1. Testis deponens de praescriptione immemorabili, debet deponere de visu per quadraginta annos. p. 1 fo. 146. a. g. Testes in causa appellationis, & instrumenta non producta in prima instantia, de nouo possunt recipi. p. 3 fo. 150. a. 1. Testes de auditu non probant. p. 3 fo. 79. b. 1. Testes non dicunt contrarij licet in aliquibus accessoris discrepet. ibi. f. Testes diuersitate temporis singulares redduntur. ibid. e.

Quid autem si de facto principali cum deponit per sensum corporeū, dicat de tempore (iudicio meo) an teneat eius dictum? Alexand. dicit quod sic. ibidem. f. Testes esse quae personae cogi non possunt. p. 5 fo. 81. b. 2. Testis si velit corrigere dictum suum metu tormentorum: quia est casus in quo debet torqueri, an tunc tenebit secundum dictum Barto. ait quod sic. p. 3 fo. 80. b. b. Testis vnus in habilis ex requisitis in testamento non iuuatur integritate aliorum. p. 6 fo. 5. b. c. Testes esse non possunt consanguinei haereditis intra quartum gradum, quauis testamentum iunetur scriptura tabellionis. ibid. d. Testes contra quos probatur crimen obiectum ab accusato, non propterea puniri possunt. p. 7 fo. 14. b. 2. Testis in alio loco existens quam vbi causa agitur debet examinari per iudicem illius loci, & eius dictum clausum remitti ad iudicem causae. p. 3 fo. 79. a. 1. Testis non creditur dicente solum audiuisse. p. 4 fo. 16. b. 1. Testes in criminalibus causis grauib; etiam si sint extra provinciam debent venire ad iudicem causae. p. 3 fo. 79. b. 1. Testis non debet per literas deponere: sed ore tenus, aliis potest reijci. p. 3 fo. 80. b. 1. Testis dicenti ultra articulum non creditur. p. 3 fo. 81. a. a. Testes in quibus causis plures quam duo requiruntur. ibid. 1. Testes si variant non valet eorum dictum. p. 4 fo. 126. a. e. Testis si nimia senectute aut aliter subscribere testamento non potest, potest manus eius capi per peritum, & dirigi ad scripturam. parti. 1 fo. 3. a. c. Testes qualiter interrogari debeant. p. 3 fo. 79. b. 1. Testes in causa matrimoniali debent esse praeclearae fama. partita quarta. fo. 25. b. h. Testes si ab vtraque parte producantur, qui sua vtriusque intentionem confirmant, quos sequi debeat iudex. p. 3 fo. 82. b. 2. Testes quales esse debeant in testamento. p. 6 fo. 2. b. a. Sed quid si testes in loco deserto sint & vnus eorum non sit omni exceptione maior an infirmatur testamentum? ibid. Testes, vicini quando praesumantur. ibid. Testes debent esse rogati quando fit diuisio haereditatis inter filios. p. 6 fo. 10. 4. b. d. Testes possunt esse ad probandum matrimonium contractu consanguinei coniugis agentis cum consanguineis coniugis negantis. p. 4 fo. 26. a. 1. Testes in testamento quae personae esse non possint. p. 6 fo. 5. a. 1. Testis prius quam torqueatur debet disputari super indicij. p. 7 fo. 91. a. e. Testes qui se studiose subtrahunt: ne examinentur propter quod causa perditur tenentur ad interesse. p. 5 fo. 126. a. a. Testes ad probandum consanguinitatem debent distinguere gradus ex vtroque latere. p. 4 fo. 26. a. b. Testes si non fuerint de omnibus articulis a parte datis interrogati, iterum sunt super omisissis interrogandi. p. 3 fo. 80. a. 2. Testes in antiquis primogenitoribus qui excedunt hominum memoriam ex solo auditu creduntur. p. 4 fo. 26. b. k. Testes non generosi non admittuntur in casu riepti facti inter nobiles: hodie tamen contrarium seruat. p. 7 fo. 19. b. k. Testes quales esse debeant ad matrimonium dirimendum. p. 4 fo. 26. b. k. T E S T I M O N I V M inter sponfos, quando est disparitas in nobilitate & diuitijs est suspectum. p. 4 fo. 25. b. i. Testimonium de auditu valet quando agitur de aqua pluuiali arcada. p. 3 fo. 80. a. 1. Testimonium de auditu speciale est in probanda consanguinitate matrimonij. p. 4 fo. 27. a. b. Testimonium non valet de eo quod auditur post litem motam. parti. 4 fo. 27. a. c. T H E S A V R V S est verus quaedam depositio pecuniae, cuius non extat memoria. p. 3 fo. 163. b. e. Thesaurus inuentus, efficitur eius in cuius solo reperitur, nisi arte magica sit inuentum: tunc enim fit regis. ibid. 2. Thesaurus qui inuenit debet probare talem esse cuius non sit memoria. p. 3 fo. 164. b. a. Thesaurus manifestanti quarta pars eius datur. ibid. f. Thesaurus regis melior est populus. p. 2 fo. 15. a. 1. T I G N I iniuncti actio non tollit actionem furti. p. 7 fo. 51. a. f. Tignum alienum immittens domo suae conuenitur ad duplum. partita. 3 fo. 7. a. g. T I M O R Dei quid sit, & quanta bona ex eo proueniant. parti. 2 fo. 33. b. 2. & fo. 34. 1. Timor omnis ex amore procedit. p. 2 fo. 8. b. h. Timor & metus in quo differunt. p. 2 fo. 28. a. 1. & a. Timor seruili introductus charitatem sicut seta filum secundum glo. in c. mitior. de poenit. d. 1. p. 2 fo. 38. a. e.

Index materiarum

Timor an excusat quem a crimine, quod commisit cum alijs criminosis. p.4.fol.61.a.col.1.in prin.

TORQUERI non debet feruus contra dominum, nec libertus contra patronum, nisi in septem casibus. p.7.fol.90.b.*.1.

Torqueri in quib⁹ casibus possint psona priuilegiata. p.7.fol.88.b.b.

Torqueri nemo pot sine iudicis mandato; neq; etiā iudicis mādato sine psumptionibus, aut suspitionibus certi delicti. p.7.fol.88.a.*.2.

Torqri non debet, nisi in defectū sufficientis probationis. p.2.fol.26.b.f.

Torqueri quæ personæ non possint vt testimonium ferant contra aliquem in causa mortis. p.7.fol.91.a.*.2.

TORTURA est quidā modus probationis ad eruēdū veritatem de maleficijs, q̄ pbari nequunt inuēti, et est duplex mod⁹. p.7.fol.88.a.*.1.

Tortura propter delictum quibus personis dari non possit. ibid.*.2.

In tortura cauere debet iudex, ne p suggestionē extorqat. p.7.fol.89.a.i.

Tortura sultē adhibet super criminibus plenē pbatis. p.7.fol.89.b.h.

Tortura in quibus criminibus bis repetitur. p.7.fol.90.a.col.1.in prin.

In tortura adhibenda, qñ plures funt torquēdi quis ordo seruari debet. p.7.fol.90.a.*.1.&.h. per totum.

Tortura non elidit probationes contra reū factas. p.7.fol.13.b.h.

Super tortura inferenda debet iudex pronuntiare, & pot ab ea appella reūm continet graua amen irreparabile. p.7.fol.88.b.col.1.in medio.

Tortura noua genera quibus personis danda. p.7.fol.88.a.d.

Tortura non confirmatur iudicij superuenientibus, si sine iudicij data fuit. p.7.fol.88.b.col.1.in fine glo. mag.

Ad torturam quæ dicantur iudicia sufficientia relinquuntur arbitrio iudicis. ibidem.

Tortus debet quiescere saltem per vnum diem naturalem post torturam. p.7.fol.89.b.a.

TRABEA vestis est qua olim utebantur consules. p.2.fol.74.b.f.

TRADERE & dare respectu realis traditionis non differunt; sed respectu iuris ipsius obligationis sic. p.4.fol.32.b.d.

TRANSIGERE non licet super crimine adulterij. p.7.fol.11.a.a.

Potest tñ fieri remissio per pactum gratuitum; multa enim gratis licita sunt, quæ non licent accepta pecunia. ibid.a.

Transactio etiam propter enormissimam læsionem non rescinditur. p.5.fol.106.a.col.1.in prin.

Transactio sup criminalibus quæ effectū & vtilitatē habeat. p.7.fol.10.b.g.

Transactio super criminalibus, an præcludat viam alijs accusandi de eodem crimine; ibid. per totam col. & sequen.

Transactio est contractus in nominatus. p.5.fol.36.a.b.

Transugiens ad hostes non gaudet priuilegijs captiuorum in rebus suis. p.2.fol.12.b.*.1.

Transactio in quibus criminib⁹ permilla sit. p.7.fol.10.a.*.2. & c.g.h.

Transactio super vulneribus mortiferis non nocet in accusatione de morte. ibid.b.a.

Transactio supra criminalibus exigit omnium hæredum cōsensum; quia omnes pariter læsi censentur. ibid.b.

Transactio facta inter litigantes tenetur adimpleri, nisi interueniat dolus. p.5.fol.105.b.*.2.

Transactio non rescinditur, etiā si sit in ea enormissima læsio, secūdum legem partiarum. p.5.fol.106.a.col.1.in prin.

Transactio non rescinditur ex remedio legis. C. de rescin. vend. & l. 56. titu. 5. parti. p.5.fol.105.b.k.

Transgens sup criminalibus vñ fateri delictum. p.7.fol.11.b.b.

Cautela tñ datur qua reus transigere nō habeat pro confesso. ibid.c.

TREBELLIANICA inducta fuit per senatusconsultum Pegasianum. p.6.fol.35.a.a.

Trebellianica non potest deduci ex testamento contra Barto. p.6.fol.33.a.col.1.in prin.

TRADITIO non requiritur ad perfectionem emptionis quoad cōmodum & periculum. p.5.fol.20.a.m.

Tragædorū antiquitus quanta fuerit licentia. p.7.fol.23.b.e.

TRIBVTVM dictum est quod antea per singulas tribus exigebatur, sicut nunc per singula territoria. p.5.fol.90.b.c.

Tributum & vectigal in quo differunt. ibid.

Tributa regalia nullo tempore præscribi possunt. p.3.fol.166.b.a.

Tributa quæ ciues loci deserti præstare solebant a quo solui debeāt in posterum. p.3.fol.181.b.a.col.1.in prin.

TRINITATIS mysterium omnes tam maiores quā minores tenentur credere. p.1.fol.14.b.col.2.in prin.

TRISTITIA quid sit. p.2.fol.14.a.m.

Tristitia nocet cordi. ibid.b.b.

TVRBARI in possessione qñ quis dicat. p.3.fol.15.a.col.1.in prin.

TVRPES personæ quæ dicantur. p.6.fol.49.b.m.

TVRPILIANI pœna cōtra quos habeat locū. p.7.fol.9.a.d.

TVRTVRIS castitas & laus ex Bernardo. p.1.fol.43.b.i.

TREVG A est securitas data personis & rebus discordia nondū finita. p.3.fol.10.b.c. & p.7.fol.144.b.*.1.&.a.

Trugæ fractores quali pœnæ subijciuntur. p.7.fol.45.a.*.1.

TVELA non finitur post contractum matrimonium, sed sola pbertaite. p.2.fol.49.a.a.

Tutela quibus casibus priuetur mater. p.6.fol.104.*.1.c. & d.

Tutela triplex est. scilicet lametaria legitima & datiuā; deficiente aut testamentaria est locus legitima. Et istis duabus deficientibus peruenitur ad datiuam. p.6.fol.102.b.*.1.

TUTOR non tenetur exhibere inuentariū totum reo; ne res pupilli & secreta pādantur; sed tñ copiam eius & qualiter factū est inuentarium, sine descriptione omnia rerum. p.3.fol.15.b.b.

Tutor potest dari a matre in testamento debet tamen iudex confirmare. p.6.fol.104.a.*.2.

Tutor datur mafculo minori quatuordecim annis & scēminā duodecim, vt eum & bona sua tueatur. p.6.fol.102.b.*.1.

Tutor qb⁹ ex causis possit rē immobile pupilli alienare. p.6.fol.108.b.*.2.

Tutor ante oīa debet conficere inuentariū de rebus pupilli, in quo cōtineant eius priuilegia & instrumenta debitorū. p.6.fol.108.a.*.1.&.c.

Tutor non tenetur conseruare frumentū vel vinum minoris in tempus carētiæ; sed vendere cōmuni & currenti pretio. ibid.k.

Tutor quibus artibus debet instruere. ibid.*.2.

Tutor non admittitur ad probandū fecisse scribi in inuētario plures res quam in veritate recepisset. p.3.fol.121.a.*.1.

Sed hoc intelligitur in rebus quæ sunt mobiles vt vinum, oleum, triticū & c. ibidem.f.

Tutor non potest rem pupilli emere nec vendere, nisi in causa necessaria, & cum iudicis autoritate. p.5.fol.16.a.*.1.

Tutor sibi vel filio vel nepoti pupillam, cuius tutelā gerit matrimonio copulans, nisi pupilla pater eos desponfauerit, accusatur, & punitur adulterij. p.6.fol.67.a.*.1.

Tutor finita tutela tenetur admonere minorem, vt petat sibi curatorē. p.6.fol.107.a.a.

Tutor datus minor in testamento, tunc administrabit quando erit maior. p.6.fol.103.a.*.k.

Tutorē hñi nō dat alius, nisi prim⁹ malē administrat. p.6.fol.107.a.*.1.

Tutor vel curator seu syndicus ciuitatis adipiscuntur possessionē noīe eorum quorum administrationem gerunt. p.3.fol.172.b.*.3.

Tutores q̄ personæ esse non possint. p.6.fol.103.a.*.2. & fo.107.b.*.1.

TYRANNVS quis dicatur. p.2.fol.7.a.col.1.in prin. & c.a.

Tyrannus an possit per subditos expelli. ibid.

Tyrannus a subditis occidi non pot & hæreticū esse id asserere. ibid.

V.

VALENTINI hæretici dixerūt corpus Chri nō esse assumptū de virgine, sed de celo allatū. p.1.fol.14.a.o.

VARIATIO in electione rei, in quib⁹ casibus permittitur, & in quibus non. p.6.fol.65.a.a.

VALVAORES qui dicantur. p.2.fol.7.b.h.

VASSALIA GIVM quid sit & qualiter nominetur apud gallos. & c. p.4.fol.61.b.a.

Vassalagij non fit mentio in ill. Romanorum, vt attestatur Andreas de Yfernia in proœmio feudorum. ibid.

Vassalagiorum quot genera sunt. p.4.fol.61.b.*.3.

Vassalus alienans feudum vel eius partem sine domini consensu priuatur feudo, p̄scriptio tempore contra hoc non obstat. Idem si successor non veniat intra annum domino facturus homagium. p.4.fol.68.a.*.2.

Vassalus qui vult a domino expediri, si prius recepit stipendia ea debet restituere duplicata. p.4.fol.63.b.*.3.

Vassalus quibus ex causis possit primo anno relinquere dominū suum. p.4.fol.63.a.*.1.

Vassalus proprie dicitur qui terram a dño tenet, & pro ea seruit, obedit & fidelitatem iurat. p.4.fol.61.b.f.

Vassalus tenetur amare, custodire, & honorare dñm naturālē, & pro patria mori si necesse fuerit. p.4.fol.60.b.*.2.

Vassalus pot liberari a seruitio renuntiando feudo. p.4.fol.63.a.i.

Limita tamen nisi renunciet tempore guerræ. ibid.

Vassalus non tenetur offerre dño seruitium, nisi sibi denuntietur a domino. p.4.fol.63.b.i.

Nisi forte seruitium deberetur ad diem certam, vel sciret mortem domini non imminere. ibid.

Vassalus non potest ante primi domini expeditionem secundo domino vassalus fieri. p.4.fol.63.b.*.1.

Vassalus cum iurat fidelitatem debet osculari manus domini. parti. 4. folio. 62.a.*.2.

Vassalus duorum dñorum qñ quis esse possit. p.4.fol.63.b.d.

Vassalus licet desierit esse vassalus, nō tamen debet offendere dominū in memoriam pristini dominij. ibid.c.

Septem partitarum.

Vassalus efficitur quis aliū in dominum recipiēdo, & eius manus osculando. p.4.fol.62.a.*.1.

Potest etiā quis vassalum se cōstituire sine expressione causæ. ibid.m.

Vassali quæ officia tenentur præstare dñis suis. p.4.fol.62.b.g. per totum.

Vassali legitima vocatio fit per propriam personā domini, vel per eius literas. p.4.fol.63.b.k.

Vassali an teneant præferre saltem dñorū propriæ salutis. p.2.fol.105.a.b.

Vassali comitum & baronum in sex casibus tenentur Dominis seruire. p.4.fol.62.b.g.

Vassali in Hispania & Catalonia faciunt guerram dominis suis, qñ nō habent iustitiam ab eis. p.4.fol.64.a.f.

Vassali possunt adiuuare dominū contra regem si ipse iniuste eiciatur a regno. ibid.b.a.

VBERTAS quando dicitur. p.5.fol.47.a.b.

VECTIGAL nouum nemo potest imponere, nec cōsiliū nec Ecclesia sine regis mandato. p.5.fol.39.a.*.1.

Vectigal imponentes sine causa peccant etiam eorum exactores si id nouerint. ibidem.g.

Vectigal qualiter de nouo possit impetrari. ibid.h.

Vectigal debetur regi de omnibus rebus quæ ad aliud regnū transportantur ad vendendum. 8. pars. p.5.fol.37.b.*.1.

Lombibus. C. de vectig. appellat hæc tributa portoria. ibid.d.

Sed in Hispania non soluitur pars octaua, sed tantum decimum de rebus quæ afferuntur. ibid.f.

Vectigal de rebus a portadīs appellat in Hispania Almoxtarifadgo. ibi.

Vectigalis non soluendi gratia, qui deuat ab itinere perdit merces. p.5.folio. 38.a.*.1.

Hodie tamen tantum soluit quadruplum. ibid.

Quid si in deuio itinere deprædatus sit, an etiam debeat quadruplum. ibidem.f.d.

Vectigalium nouiter impositorū rex habet duas ptes & locus vbi cōstituntur; antiq̄uitus aut impositorū rex habet oīa. p.5.fol.38.b.*.1.

VENARI nō licet Ep̄is nec clericis, pprijs manibus. p.1.fol.49.b.k.

Venatores legibus sunt odiosi, nec exculationem merentur tanquam illicite rei operam dantes. p.2.fol.16.a.b.

Venationis exercitium ad quid conferat. p.2.fol.16.a.*.1. & a. per tot.

VENDENS dolo seu fraudulenter fructum pregnantis ancillæ, cū re vera non esset ad æstimationem fructus. p.5.fol.18.a.a.

Vendens rem suam duobus diuersis temporibus, fraudulenter, rem habeat qui prius pretium soluit. p.5.fol.28.a.*.1.

Et quid in eo qui duobus rem eandem locauit. ibid.c. per totum.

Vendens rem alienam, si postea habuit eius dominium & demū vendidit eam alteri præfertur primus emptor. ibid.fol.28.b.*.1.

Vendere conuincio quis tenetur potius quam alij atq; alias potest appellari. p.5.fol.31.b.d.

Vendit non possunt homo liber, locus publicus, nec res sacræ nisi de cōsensu principis. p.5.fol.18.b.*.1.

Vendi res aliena recte potest: sed emptor qui scienter emit non agit de euictione. p.5.fol.19.a.*.4.

Vendit non potest ædibus affixum, vt ab eis auferatur: nec similiter seruus in fuga constitutus. p.5.fol.19.a.*.1.

Venditio facta contra voluntatē creditoris reuocatur. p.5.fol.111.b.*.1.

Venditio per alium facta si ratificetur a domino transit dñiū in emptorem, alias non. p.5.fol.30.a.*.1.

Venditio vini vel frumenti licet quoad periculū ante degustationē, vel mensurationē non sit valida tñ quoad p̄tū perfecta est. p.5.fol.21.a.b.

Venditio quibus de causis rescindi possit. p.5.fol.32.a.*.1.

Venditio perfecta dicitur statim vt conuentum est de pretio & re. p.5.folio. 20.a.g.

Venditio nō vitatur & si cōsensu apponit ex interuallo. p.5.fol.17.b.a.

Venditio non valet, si pretium conferatur in voluntatem alterius cōtra hentium. ibid.*.1. & d.

Venditio quæ fit pro nimis, qui sunt in certo loco valet. ibid.*.2.

Venditio perfecta non potest rescindi sine partium consensu etiam ex rescripto principis. p.5.fol.33.b.*.2.

Venditio captatoria mortis alienis non valet, vt si vendatur ius quod quis sperat habere in bonis alterius. p.5.fol.18.*.2.

Venditio quibus de causis rescinditur. p.5.fol.33.a. & b. & per omnes sequentes leges.

Venditio ultra dimidiā iusti pretij rescinditur. p.5.fol.32.a.c.

Quod etiam locum habet in locatione, permutatione, & in cōtractibus innominatis & stricti iuris. ibid.

Sed an ista actio fructus sint restituendi. ibid.fol.32.b.b.

Sed an iuramentum obstat. ibid.d. & e.

Venditio rescinditur quando pactum in ea appositum non seruatur. p.5.fol.33.a.*.2.

Item qñ debitor vendidit rem in fraude creditoris. ibid.*.3.

Venditio quid sit. p.5.fol.15.b.*.1.

Venditio quibus modis contrahitur inter absentes. p.5.fol.17.a.*.3.

Venditio non valet si emptor & venditor discordant in re vel pretio. p.5.fol.19.b.*.1.

Venditio vnus rei pro alia non valet. ibid.*.2.

Venditio rescinditur in pacto. h. cōmissoria non soluto pretio ad diem. p.5.fol.24.a.*.1.

Venditio non tenet in qua nō est declaratū pretiū certū. p.5.fol.15.b.g.

Venditio nō valet inter patrem & filiū in parte constitutū. ibid.*.2.

Venditio vi vel metu facta non valet, nisi in certis casibus veluti fauore reipub. ibidem.*.3.

Venditionis appellatio olim cōprehendebatur omnis commutatio. p.3.fol.25.b.b.

Venditioni accedunt quæ feruunt rei venditæ vt pali pro leuandis vitibus & similia. p.5.fol.21.b.*.1. & c.4.

Venditioni si sit appositum pactum vt non transferatur dñum rei traditæ donec soluatur pretium, an valet. ibid.a.

Venditio prohibita, an videat prohibita donatio. p.5.fol.25.b.b.

Venditio vinea an videat venditū & torcular qd in ea erat. p.5.fol.22.a.c.

In venditione si plus vel minus reperitur quā expressum est, an augetur vel minuatur pretium. p.3.fol.101.a.c.

Venditor qui non expresit vitium rei ita patens, vt illud posset agnoscere emptor an tenetur restituere pretium. Bald. ait quod non, Cynus contra & verius. p.5.fol.34.b.e.

Venditor bladorum licet potest commiscere triticum corruptum cū in corrupto. p.5.fol.36.b.b.

Venditor qui in summitate faccorum ponit triticum bonum, & in fundo corruptum punitur extraordinariē. ibid.

Venditor tenetur ad expensas litis motæ super re vendita. p.5.fol.22.b.b.

Venditor nunquā condēnatur ad duplā nisi expresse cōuenerit. ibid.d.

Venditor an teneatur inuitus emptorem defendere. ibid.g.

Venditor hæreditatis de euictione totius tenetur, sed non de euictione rei singularis. ibid.*.2.

Venditor non tenetur de euictione si per literam regis ei esset iniunctum, vt eam rem venderet. fol. 23.b.*.1. & k. per totum.

Venditor vini debet admonere emptorem de bonitate duratura, vel nō duratura, alias tenetur. p.5.fol.24.a.*.1. & g.

Venditio re furata ante traditionem eligit venditor an agat furti, an vero cedat emptori actionem. p.7.fol.150.a.*.2.

Venditio re cōi præfertur socijs si eam vult. p.5.fol.30.a.*.2.

Venditio res quibus in casibus retrahi possit. p.5.fol.30.b.col.1. & 2. p. tot.

Venditio re dñica per seruū iacente hereditate, etiā subscribente herede, qui se hæredem in situū ignorat rescindit venditio. p.5.fol.33.b.*.1.

Venditio vino quod est in talicella ad rōnem. 10. solidorū pro qualibet salma, an censetur venditum in gñe vel in specie. p.5.fol.20.b.b.

VENENVM nec alia potio letifera debet vendi, nisi ad medicinā. p.5.fol.19.a.*.2.

Venenum qui emittit, vt daret alteri, punitur ac si dedisset, licet non dederit. ibidem.g.

Veneno extinguer plus est, quā gladio occidere. p.2.fol.24.b.e.

VENIENTES ad curiam regis qualiter a populo debeant custodiri. p.2.fol.51.a.*.2.

Venientes ad curiā regis ex cā necessaria gaudent securitate regia, & alio nam cōmittit, qui eos percussit vel iniuriauerit. p.2.fol.52.b.*.1.

VERBA etiam in valentibus loqui an sint de substantia matrimonij. p.4.fol.8.a.d.

Verba disponentis debent intelligi secundum consuetudinem loci in qua disponitur. p.2.fol.44.a.d.

Verba dubia legis solus rex interpretari potest, vel antiqua cōsuetudo ea certo modo intelligens. p.7.fol.97.a.*.1.

Verba an proferantur animo iniuriandi vel iocandi arbitrari debet iudex. p.2.fol.30.a.e.

Verba vbi habent intellectum naturalem & ciuilem non debent intelligi ciuiler, sed naturaliter. p.2.fol.44.a.d.

Verba testatoris sunt prout iacent in intelligenda, nisi aperte de contraria voluntate appareat. p.7.fol.97.a.*.2.

Verberare non licet constitutos in sacris ordinibus nisi pro maioribus criminibus. 35. dist. c. ante omnia. p.1.fol.49.a.h.

VERECUNDIA signum est timoris. p.2.fol.38.a.*.2.

Verecundia stimulat nobiles plus quam ignobiles. p.2.fol.57.a.c.

VERITAS plus valet, quam opinio. p.5.fol.81.b.b.

Veritas humana quid sit. p.2.fol.11.a.a.

VESTIS curprimum reperta est. p.2.fol.12.b.f.

Vestis abusus hodiernus. ibid.

Sine vestium ornamēto & splendore hodie nullus viris doctis defertur honos. ibid.

Vestes de excusa, quotidianæ & festiuz quæ dicantur. p.4.fol.35.b.c.

Vestium pulchritudo (vt dicit B. Bernardus) nō permittitur ad voluptatem; sed ad incitamentum virtutis. p.2.fol.74.b.d.

Index materiarum

Vestimenti appellatione, tam muliebre quam virile intelligitur. par. 7. folio. 98. a. 2. 2.
Sed an veniant monilia auri aut argenti. ibid. b. c.
VIA TORES solent dicere. S. Iuliano, pater noster, vt inueniant bonum hospitium. p. 3. fol. 47. b. c.
VICEREX habetur loco regis & qui eum occidit punitur ac si ipsum regem occidisset. p. 2. fol. 8. a. b.
Vicerex non potest extendere manum ad ea quae rex non est solitus concedere. ibidem.
VICINVS si timet damnū domus vicini ruinosae, Iudex debet iubere eam demoliri si est irreparabilis: si autem non est irreparabilis cogit vicinum dare cautionem de damno infecto. p. 3. fol. 183. b. 1.
Quid si antequam vicinus adeat iudicem domus corruat? non tenetur de damno dato dñs domus. ibid. fol. 184. a. 1.
Contrarium tñ tenet Barto. Alber. autem tenet vt hic. ibid. d.
VICTVS legato omnia necessaria ad esum, potum, & vestitum, & ad curandas infirmitates, venire intelliguntur. p. 7. fol. 97. a. 8. 2.
VIDVA in materia fauorabili etiam illa dicitur quae nunquam habuit maritum. p. 3. fol. 17. a. col. 1. in prin.
VILLAE dicuntur aedificia sine muris. p. 5. fol. 114. a. b.
Villas & castra licet aedificare in loco proprio iuri dictio tamē pertinet ad dominum ciuitatis. p. 5. fol. 114. c.
VILITAS vite quomodo intelligatur non innodare quenquam laqueis legis. p. 1. fol. 9. a. g.
VINVM largius diluatum grauius laedit caput ei qui bibit, quā si merum bibisset. p. 2. fol. 19. a. col. 1. in prin.
Vinum immodice sumpsum homines reddit inutilites ad coitum. ibid. a.
Vinum arcana mentis prodit. p. 2. fol. 12. a. h.
Vino omni testatoris legato, si erat in dolis etiam dolia debentur. p. 7. fol. 97. a. 2. 2.
Vini odor saepe inebriat. p. 2. fol. 12. a. g.
Vinum largius bibitum quae mala & incommoda homini afferat. p. 2. folio. 18. 9. 1.
Vinum dictum est quae vana sanguine repleat hoc veteres vixennum vocabant. p. 2. fol. 18. b. c.
Vino quomodo veteres utebantur. p. 2. fol. 18. b. f.
VIOLENTIA si fieret in rebus fidei iuris creditor non perdet ius crediti quoad principale debitorem. p. 5. fol. 83. b. col. 1. in med.
VIRGINEM qui corrūpit tenetur poena in celli. p. 7. fol. 71. a. 2.
Sed an hoc procedat quā virginem sine vi: sed blanditijs & persuasionib⁹ viciē videtur quae sic ibid. i.
Virgines ceterasq; domicillas reginae si quis infamare tentauerit qualiter punitur. p. 2. fol. 43. a. 2. & sequenti.
Virginum raptum vide. p. 7. fol. 71. & 72. per totum.
VIRTVS vult cum humilitate doceri, & cum labore queri. p. 2. fo. 10. b. a.
Virtus est aequalis querere & parata tueri. p. 4. fol. 31. a. col. 1. in prin.
Virtus vera non dicitur sine charitate. p. 2. fol. 8. b. a.
Virtus etiam in optimis moribus falsa est si deest incommutabilis veritatis agnitio. p. 1. fol. 15. a. c.
Virtutes cardinales quae sint. p. 2. fol. 13. a. 8. 2.
VISVS pro omni sensu corporeo sumitur. p. 2. fol. 65. a. f.
VITA culticorum tūior est, quam quiescentium delictuorum diuitum. p. 1. fol. 22. b. c.
VISITATORIS religiosorum quod sit mun⁹ ac ptas. p. 1. fol. 76. a. 1. et. 2.
Vistatores recenter creati quid facere debeant. ibid. b. 1. 1.
VIVERE vsq; ad centum annos quis praesumitur. p. 2. fol. 49. b. col. 2. in prin. & p. 3. fol. 181. a. c.
Hoc procedit in reo excipiente fecus est in actore agente, & fundante se in vita alicuius. p. 3. fol. 181. a. c.
Viuentium actus possunt stare in suspensio & pendenti nō autem idem est de actibus morientium. p. 3. fol. 175. i.
VILIBONA scdm Ysidorū ab vlyse est condita & noīata, quo in loco coeū a tera, & Maria distinguntur a terris. p. 3. fol. 109. a. d.
VMBRA penis plus valet quā arma iuuenis secundum Baldum. p. 2. fol. 59. b. col. 1. in prin.
VNIŌ Ecclesiarum quā & per quem possit fieri. p. 1. fol. 37. b. a.
VniŌ Ecclesiae quibus modis fieri possit. p. 1. fol. 103. b. c.
In vniŌne Ecclesiae debet interuenire cōsensu patroni. p. 1. fol. 37. b. d.
Si vniatur aliquod castrum alicui ciuitati vel villae (quod non potest fieri nisi per principem) an retineat territorij & terminos suos, aliaq; iura sicut ante vniŌnem. p. 3. fol. 128. b. c. per totum.
VNCTIO extrema quando debeat dari & per quos & in quibus partibus. p. 1. fol. 32. a. 8. 2.
Vnctio extrema potest fieri cum chrismate si oleum infirmorum deficiat. ibidem. g.
Vnctio extrema quot bona secum afferat. ibid. 1. 3.
Vnctio extrema non debet dari ei qui semper fuit stultus, neq; puero tempore innocentia. ibid. 1. 4.

Vnctio olei in pectore & inter scapulas significat diuine legis amorem. p. 1. fol. 19. a. d.
VNIERSITATIS ius & res apud quem remaneant si oēs de vniuersitate fugiant, vel an illas possint homines de vniuersitate vendere. p. 3. fol. 181. a. col. 2. per totum.
Vniuersitatis sola licentia sufficit, vt aedificetur in loco publico. parti. 3. folio. 182. b. a.
Vniuersitas vel plures personae simul cōuentae an maiores soluant sponsulas, quam vna persona. p. 3. fol. 98. a. a.
VOCARE inius vide in dictio. Citare.
VOLUNTAS patris inter filios taliter est interpretanda, quae refert aequalitas. p. 6. fol. 29. a. h.
Voluntas habetur pro facto. p. 1. fol. 16. b. l.
Voluntas sola testatoris transfert dominium in legatarium absq; traditione. p. 5. fol. 26. a. a.
Voluntas vltima immobilis perfeerat. p. 6. fol. 66. a. f.
Voluntas tacita coniectura aequiualeat expresse. p. 6. fol. 66. a. d.
In voluntatem haereditis si reliquit legatum, non debet herede nolente. ibidem. 1. 1.
VIS est quae fit alicui qui se defendere non potest. p. 7. fol. 38. b. 1. 1.
Vis est duplex cum armis & sine armis. ibid.
Vis ut dicatur, requiritur quod sit impetus factus in alium. ibid. e.
Vis armata poena est in infulam deportatio: & hac afficiuntur congregantes gentes ad vim inferendam. p. 7. fol. 39. b. 1. 3.
VOX inest hominibus & brutis prout habet significationem naturalem. p. 2. fol. 19. a. c.
Vox seu verbum quid sit. p. 2. fol. 10. b. 1. 1.
Vocis appellatione intelligit omne signū. p. 2. fol. 35. b. col. 1. in prin.
Voces sunt notae eorum, quae sunt in aia passiuum. p. 2. fol. 19. a. c.
VOTA oia cōmutari possunt in votū religionis. p. 1. fol. 81. b. 1. 1.
Votum sub conditione, si sanitate cōsequatur, an sit licitū. ibid. c.
Votum Deo cito reddendum est. p. 1. fol. 79. b. c.
Voto astrictus bonum opus faciens an magis mereatur, quā si sine voto faciat. ibidem.
Votum de non petito debitum ab vxore an valeat. p. 4. fo. 8. b. n.
Ad voti obligationē tria inter cetera sunt necessaria deliberatio, propositio, & promissio. p. 1. fol. 73. a. col. 1. in medio. & fol. 79. b. h. in fin.
Votum est promissio Deo facta alicuius rei licitae, cū deliberatione animi. p. 1. fol. 79. b. 2. & g.
Votum duplex est, necessarium & voluntarium. ibid.
Vota de reb⁹ vanis & inutilibus magis sunt deridenda quae seruanda. ibi. g.
Votum quod ex facilitate animi potius quam ex discretione emittitur non est obligatorium. ibid. h.
Votum calore iracundiae emissum non obligat. ibid.
Votum voluntarium duplex est, simplex & solenne, & quid sit simplex vel solenne. p. 1. fol. 80. a. 1. & c.
Voti obligatio quā morte dissoluitur, & quā non. p. 1. fol. 81. b. d.
Votum licet in melius cōmutare, votum tamen castitatis non potest. p. 1. fol. 80. a. 2. cum sequen.
Votum emittere quae personae possint vel non. ibid. e. k. & l.
Votum nullum religioso est firmum sine licentia praelati. p. 1. fol. 80. b. c.
Votum Hierosolymitanum solum per Papam cōmutari potest. p. 1. folio. 81. a. 1. 1.
Vota quibus de causis mutari possint, & quis ea cōmutare possit. ibi dem. & c.
In voti cōmutatione quot sunt attendenda. ibid. q.
Vota quae mulieres sine viri consensu seruare non possunt. ibid. b. 2. 2.
Votum Hierosolymitanum potest maritus cōtradiciente vxore emittere. p. 1. fol. 82. a. 1. 1.
VOVERE non potest seruis aliquid vnde minuat seruitium domino. p. 1. fol. 80. b. a.
Vouere sine consensu vxoris in quibus rebus non possit maritus. ibidem. c.
Vouere potest maritus se non coitum nisi ad complacentiam vxoris. ibidem.
Vouere non potest monachus aliquid vñ claustrū exire oporteat: oia em̄ vota in religionis obseruantia videtur cōmutasse. p. 1. fol. 80. b. c.
VVS rerum delectabilium a simulatur vsui ciborum, qui plus minusus sumpti sanitate corrumpunt. p. 2. fol. 10. f.
Vus est id quod oritur ex dictis & factis quae homines populi dicunt & faciunt sequunturq; continuatim longi tēporis spatio. p. 1. fo. 11. a. 1. 1.
Vus & consuetudo quomodo differant. p. 1. fol. 10. b. g.
Vus in populo introduci debet sine damno & pro communi vtilitate. p. 1. fol. 11. a. 1. 1.
Vus & mores mulierum non possunt inducere consuetudinem: quia mulier non potest condere legem. p. 1. fol. 11. a. h.
Vus sylvae concessus ciuitati, an sit vus vel vsufructus. Alberi, ait esse vsufructum. p. 3. fol. 181. a. b.

Septem partitarum.

Et an talis vsus finiatur centum annis. ibid.
Vusfructus si cui omnium bonorum relinquatur an censeatur haeres vel legatarius. partita sexta. folio. 17. b. columna secunda in fine. glos. magna.
Vusfructus finitur per destructionem totius proprietatis. partita. 3. folio. 181. a. 1. 1.
Vusfructus ciuitati vel villae quaesitus finitur centum annis elapsis: quia praesumitur omnes qui constitutionis tempore viuēbant, tanto tempore mortuos esse. ibid. 1. 2.
Quid autem in emphiteosi vel legato annuo? videtur quod centum annis non finiatur. ibid. b.
Vusfructus finitur morte vsufructuarij, vel vsuarij naturali vel ciuili. p. 3. fol. 178. b. 1. 1.
Quod etiam procedit si fructuarius conduxisset vsufructum. ibid. f.
Vusfructus vel habitatio legata, si legatarius moriatur intra annum illum quo sibi legatum est, an illius anni vsufructus vel habitatio transmittatur ad haeredes. p. 3. fol. 181. b. col. 2. in prin.
Vusfructuarij, feudatarij aut creditor pignoris possunt extraneo nutiare nouum opus: non autem domino proprietatis. partita tertia. folio. 182. b. 1. 1.
Vusfructuarij vi deiectus per proprietarium acquirit sibi aut haereditibus suis proprietatem. p. 7. fol. 42. b. 1. 1.
Quid autem si vsufructuarij expellat vi dominum proprietatis. ibidem. g. in fine.
Vusfructuarij, & vsuarij cauere debent de restituenda re finito vsufructu, & de vtendo bono modo salua rerum substantia. parti. 3. folio. 177. a. 3. 3.
Vusfructuarij, qui de licentia testatoris aliquas res alienauit an finito vsufructu ad restitutionem alienatarum rerum teneatur. ibid. b. g.
Vusfructuarij & vsuarij in quo differunt. p. 3. fol. 178. a. 2. 2.
VSCAPIO & praescriptio fuit introducta, vt dominia rerū sint certa cuius sint. p. 3. fol. 165. a. 2. 2.
Vscapio impeditur errore tituli in facto proprio: in facto autem alieno non. p. 3. fol. 168. b. 1. 1.
Quid tamen si aderat titulus: sed nullus, qui putabatur valere, an procedat vscapio. ibid. d.
Vscapitur res mobilis triennio a bonae fidei possessore. ibid. 1. 2.
Vscapio incepta si res ad alium titulo singulari vel vniuersali transfret continuatur tempore praedecessoris cum tempore successoris. p. 3. fol. 169. a. 1. 1.

VSVRARIVS absque alia sententia ipso facto est infamis. par. 7. folio. 23. b. q.
Vsurarij manifesti qui dicantur. p. 1. fol. 107. b. n.
VTI nescit suo qui semper vsus est alieno. p. 2. fol. 51. a. a.
VXOR si ex dote post mortem viri honeste viuere non potest, succedit viro in quarta, etiam liberos habenti. p. 6. fol. 92. a. 1. 1.
Atq; ita vero, vt quāuis ipsa vxor sit industriosa, & possit manibus suis victum lucrari habebit nihilominus ipsam quartam. ibid. f.
Vxor potius praesumitur alimentari, quia vxor quam cōtemplationē dotis. p. 4. fol. 36. b. d.
Vxor potest durante matrimonio dotem exigere. si ex mala viri administratione timet dotis dispersionem. p. 4. fol. 37. a. 3. 3.
Vxor clerici coniugati incedentis in habitu & tonsura an gaudeat priuilegio fori in criminalibus. p. 3. fol. 114. g. g.
Vxor simpliciter dando licentiam marito intrandi religionem, non videtur ipsa tacite vouere continentiam nisi de hoc fuisse conscientia, & certificata. p. 1. fol. 74. a. k. k.
Vxorem potest maritum de religione infra annum exeuntem recuperare licet ipsa vouerit continentiam. ibid. n. n.
Vxor an debeat magis diligi quam pater aut mater. partita quarta. folio. 2. a. h. h.
Vxor vel filius an possint conteneri actione furti. p. 7. fol. 51. b. col. 1. in principio.
Vxor lucratur donationem propter nuptias si vir committat adulterium. p. 4. fol. 35. a. f. f.
Item e contra vir dotem vxoris lucratur si ipsa adulteratur, nisi qui dotem dedit stipulatus fuerit eam sibi reddi soluto matrimonio. ibid.
Vxor licet non possit accusare maritum ad poenam adulterij: tamē poterit eum accusare ex capite iniuriarum. p. 7. fol. 65. b. c. c.
Vxor quibus modis possit repellere accusationem adulterij sibi a viro propositam. p. 7. fol. 67. b. 1. 1.
Vxor hodie stante lege fori post mortem mariti nō potest accusari ab alio de adulterio. p. 7. fol. 66. b. col. 1. in prin.
Vxor an possit contrahere cum marito. parti. 4. folio. 31. a. col. 1. in prin. per totum.
Vxor si habuit rem cum marito & cum amasio potius praesumitur filius natus ex marito, quam ex amasio. p. 2. fol. 42. b. d. d.
In vxore eligenda quatuor debent attende. p. 2. fol. 16. b. c. & k. k.
Vxores duas simul habere est peccatum contra naturam. partita secunda. folio. 17. a. a. a.

❧ F I N I S. ❧

